

I

(Lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset)

ASETUKSET

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) 2021/2115,

annettu 2 päivänä joulukuuta 2021,

jäsenvaltioiden yhteisen maatalouspolitiikan nojalla laadittavien, Euroopan maatalouden tukirahastosta (maataloustukirahasto) ja Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastosta (maaseuturahasto) rahoitettavien strategiasuunnitelmien (YMP:n strategiasuunnitelmat) tukea koskevista säännöistä sekä asetusten (EU) N:o 1305/2013 ja (EU) N:o 1307/2013 kumoamisesta

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 42 artiklan ja 43 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon vuoden 1979 liittymisasiakirjan ja erityisesti siihen liitettyssä puuvillaa koskevassa pöytäkirjassa N:o 4 olevan 6 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon tilintarkastustuomioistuimen lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽³⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyjärjestystä ⁽⁴⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Komission 29 päivänä marraskuuta 2017 antamassa tiedonannossa ”Ruoan ja maanviljelyn tulevaisuus” esitellään tulevan yhteisen maatalouspolitiikan (YMP) haasteet, tavoitteet ja suuntaviivat vuoden 2020 jälkeen. Kyseisiin tavoitteisiin kuuluu se, että YMP:stä tehdään tuloshakuisempi ja markkinasuuntautuneempi, että edistetään maatalouden, metsätalouden ja maaseutualueiden uudenaikaistamista ja kestävyyttä, mukaan lukien taloudellinen, yhteiskunnallinen sekä ympäristöön ja ilmastoon liittyvä kestävyys, sekä autetaan vähentämään unionin lainsäädännöstä tuensaajille aiheutuvaa hallinnollista taakkaa.
- (2) YMP:n maailmanlaajuisen ulottuvuuden ja maailmanlaajusten vaikutusten huomioimiseksi komission olisi varmistettava johdonmukaisuus unionin ulkoisten toimien ja välineiden kanssa erityisesti kehitysyhteistyössä ja kaupassa. Unionin sitoutuminen kehitystä tukevaan politiikkajohdonmukaisuuteen edellyttää sitä, että politiikkaa suunniteltaessa otetaan huomioon kehitystavoitteet ja -periaatteet.

⁽¹⁾ EUVL C 41, 1.2.2019, s. 1.

⁽²⁾ EUVL C 62, 15.2.2019, s. 214.

⁽³⁾ EUVL C 86, 7.3.2019, s. 173.

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 23. marraskuuta 2021 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 2. joulukuuta 2021.

- (3) Koska YMP:n on terävöitettävä toimiaan kansainvälisen, unionin, kansallisen, alueellisen, paikallisen ja tilatason ilmeisiin haasteisiin ja mahdollisuuksiin vastaamiseksi, on tarpeen virtaviivaistaa YMP:n hallintoa, parantaa YMP:n toteuttamista unionin tavoitteiden mukaisesti sekä vähentää merkittävästi hallinnollista rasitetta. YMP:n olisi perustuttava tuloksellisuuteen, jäljempänä 'täytäntöönpanomalli'. Näin ollen unionin olisi vahvistettava politiikan perusparametrit, kuten YMP:n tavoitteet ja sen perusvaatimukset, kun taas jäsenvaltioiden olisi kannettava nykyistä enemmän vastuuta siitä, kuinka ne täyttävät tavoitteet ja saavuttavat päämäärät. Toissijaisuusperiaatteen laajempi soveltaminen mahdollistaa sen, että voidaan ottaa paremmin huomioon paikalliset olosuhteet ja tarpeet sekä maataloustoiminnan erityisluonne, joka johtuu maatalouden yhteiskunnallisesta rakenteesta sekä eri maatalous-alueiden välisistä rakenteellisista eroista ja luonnonolojen eroista, ja tuki räätälöidään unionin tavoitteiden saavuttamisen edistämiseksi parhaalla mahdollisella tavalla.
- (4) Tähän asetukseen sovelletaan horisontaalisia rahoitussääntöjä, jotka Euroopan parlamentti ja neuvosto hyväksyvät Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 322 artiklan nojalla. Kyseiset säännöt vahvistetaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU, Euratom) 2018/1046 ⁽⁵⁾, jäljempänä 'varainhoitoasetus', ja niissä vahvistetaan varsinkin menettely, joka koskee talousarvion laatimista ja toteuttamista käyttäen avustuksia, hankintoja, palkintoja ja välillistä toteutusta, sekä säädetään taloushallinnon toimijoiden toiminnan valvonnasta. Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 322 artiklan nojalla hyväksyttäviin sääntöihin sisältyy myös yleinen ehdollisuusjärjestelmä unionin talousarvion suojaamiseksi.
- (5) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) 2021/1060 ⁽⁶⁾ vahvistettuja sääntöjä toimenpiteistä, joilla unionin rahastojen vaikuttavuus kytketään talouden tehokkaaseen ohjaukseen ja hallintaan, alueellisesta kehityksestä ja unionin rahastojen rahoitustuen näkyvyydestä olisi myös sovellettava tämän asetuksen nojalla maaseudun kehittämiseen myönnettävään tukeen, jotta varmistetaan johdonmukaisuus asianomaisten unionin rahastojen kanssa kyseisiin seikkoihin liittyen.
- (6) Maaseuturahaston ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2021/695 ⁽⁷⁾ perustetun Euroopan horisontti -ohjelman välisillä synergioilla olisi kannustettava maaseuturahastoa käyttämään parhaalla mahdollisella tavalla tutkimuksen ja innovoinnin tuloksia, erityisesti niitä, jotka perustuvat Euroopan horisontti -ohjelmasta ja maatalouden tuottavuutta ja kestävyyttä koskevasta eurooppalaisesta innovaatiokumppanuudesta rahoitettaviin hankkeisiin ja johtavat innovaatioihin maatalousalalla ja maaseutualueilla.
- (7) Kun otetaan huomioon, että on tärkeää puuttua luonnon monimuotoisuuden merkittävään vähenemiseen, tämän asetuksen mukaisella tuella olisi edistettävä luonnon monimuotoisuutta koskevan toiminnan valtavirtaistamista unionin politiikoissa sekä yleistä pyrkimystä osoittaa monivuotisen rahoituskehityksen vuotuisista menoista luonnon monimuotoisuutta koskeviin tavoitteisiin 7,5 prosenttia vuonna 2024 ja 10 prosenttia vuosina 2026 ja 2027.
- (8) Jäsenvaltioille olisi annettava joustovaraa vahvistaa tietyt määritelmät ja edellytykset YMP:n strategiasuunnitelmissaan. Jotta voitaisiin varmistaa tasapuoliset toimintaedellytykset, unionin tasolla on kuitenkin vahvistettava tietty kehys, joka sisältää kyseisiin määritelmiin ja edellytyksiin sisällytettävät tarpeelliset yhteiset osatekijät, jäljempänä 'kehysmääritelmät'.
- (9) Jotta maatalouden roolia julkishyödykkeiden tuottamisessa tehostettaisiin, "maataloustoiminnalle" on tarpeen laatia asianmukainen kehysmääritelmä. Lisäksi sen varmistamiseksi, että unioni voi noudattaa WTO:n maataloussopimuksesta johtuvia kotimaista tukea koskevia kansainvälisiä velvoitteitaan, ja erityisesti sen varmistamiseksi, että kestävyysperusteinen perustulotuki ja asiaan liittyvät interventiotyypit ilmoitetaan edelleen "vihreän laatikon" tukena, jolla ei ole lainkaan tai on vain hyvin vähäisiä kauppaa vääristäviä vaikutuksia tai vaikutuksia tuotantoon,

⁽⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) 2018/1046, annettu 18 päivänä heinäkuuta 2018, unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä, asetusten (EU) N:o 1296/2013, (EU) N:o 1301/2013, (EU) N:o 1303/2013, (EU) N:o 1304/2013, (EU) N:o 1309/2013, (EU) N:o 1316/2013, (EU) N:o 223/2014, (EU) N:o 283/2014 ja päätöksen N:o 541/2014/EU muuttamisesta sekä asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 kumoamisesta (EUVL L 193, 30.7.2018, s. 1).

⁽⁶⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2021/1060, annettu 24 päivänä kesäkuuta 2021, Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahasto plussaa, koheesiorahastoa, oikeudenmukaisen siirtymän rahastoa ja Euroopan meri-, kalatalous- ja vesiviljely-rahastoa koskevista yhteisistä säännöksistä ja varainhoitosäännöistä sekä turvapaikka-, maahanmuutto- ja kotouttamisrahastoa, sisäisen turvallisuuden rahastoa ja rajaturvallisuuden ja viisumipolitiikan rahoitusvälinettä koskevista varainhoitosäännöistä (EUVL L 231, 30.6.2021, s. 159).

⁽⁷⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2021/695, annettu 28 päivänä huhtikuuta 2021, tutkimuksen ja innovoinnin puiteohjelman "Horisontti Eurooppa" perustamisesta, sen osallistumista ja tulosten levittämistä koskevien sääntöjen vahvistamisesta sekä asetusten (EU) N:o 1290/2013 ja (EU) N:o 1291/2013 kumoamisesta (EUVL L 170, 12.5.2021, s. 1).

"maataloustoiminnan" kehysmääritelmässä olisi säädettävä sekä maataloustuotteiden tuotannosta että maatalousmaan säilyttämisestä, joista viljelijöiden olisi valittava jompikumpi toimintatyyppi. Jotta paikalliset olosuhteet voidaan ottaa huomioon, jäsenvaltioiden olisi YMP:n strategiasuunnitelmissaan vahvistettava "maataloustoiminnan" varsinainen määritelmä ja asiaankuuluvat edellytykset.

- (10) Olisi vahvistettava "maatalousmaan" kehysmääritelmä, jotta voidaan säilyttää keskeinen unionin laajuinen osatekijä ja näin varmistaa jäsenvaltioiden päätösten vertailtavuus, rajoittamatta kuitenkaan jäsenvaltioita unionin tavoitteiden saavuttamisessa. Asiaan liittyvien "peltoalan", "pysyvien viljelykasvien" ja "pysyvän nurmen" kehysmääritelmien olisi oltava laajat, jotta jäsenvaltiot voisivat tarkentaa määritelmiä paikallisten olosuhteidensa mukaisesti.
- (11) "Peltoalan" kehysmääritelmä olisi vahvistettava siten, että siinä annetaan jäsenvaltioille mahdollisuus kattaa eri tuotantomuotoja, ja siten, että mukana on oltava kesantoaloja interventoiden tuotannosta irrotetun luonteen varmistamiseksi.
- (12) "Pysyvien viljelykasvien" kehysmääritelmän olisi sisällettävä sekä alat, joita käytetään tosiasiallisesti tuotantoon, että alat, joita ei käytetä tosiasiallisesti tuotantoon, kuten myös taimitarhat ja lyhytkiertoinen energiapuu, jäsenvaltioiden määrittelemän mukaisesti.
- (13) "Pysyvän nurmen" kehysmääritelmä olisi vahvistettava siten, että tapauksissa, joissa heinäkasvit ja muut nurmirehukasvit ovat vallitsevina kasveina, se ei poissulje muita laidunnettavia lajeja. Sen olisi myös mahdollistettava, että jäsenvaltiot voivat määritellä lisäkriteerejä, ja sallittava niiden sisällyttää siihen heinäkasvien ja muiden nurmirehukasvien ohella muitakin lajeja, jotka voivat tuottaa rehua, riippumatta siitä, käytetäänkö niitä tosiasialliseen tuotantoon vai ei. Tämä voisi käsittää lajeja, joissa kasvin osat, kuten lehdet, kukat, varsi tai hedelmät, ovat laidunnettavissa suoraan tai niiden pudottua maahan. Jäsenvaltioiden olisi myös voitava päättää, rajaavatko ne maan, jolla heinäkasvit ja muut nurmirehukasvit eivät ole vallitsevina tai jolla niitä ei esiinny laitumilla, maaksi, joka on osa vakiintuneita paikallisia käytäntöjä.
- (14) "Maatalousmaan" kehysmääritelmissä olisi varmistettava, että jäsenvaltiot kattavat peltometsäviljelyjärjestelmät, joissa kasvatetaan puita viljelylohkoilla, joilla maataloustoimintaa harjoitetaan kestävän maankäytön parantamiseksi.
- (15) Jotta voidaan varmistaa oikeusvarmuus sen suhteen, että tukea maksetaan maatalousmaasta, joka on viljelijän käytössä ja jolla harjoitetaan maataloustoimintaa, olisi vahvistettava "tukikelpoisen hehtaarin" kehysmääritelmä, jossa esitetään olennaiset osatekijät. Jäsenvaltioiden olisi erityisesti vahvistettava edellytykset sen määrittämiseksi, onko maa viljelijän hallinnassa. Koska maatalousmaata voidaan käyttää satunnaisesti ja tilapäisesti toimintaan, joka ei ole yksinomaan maatalouden harjoittamista, ja ottaen huomioon mahdollisuus monipuolistaa maatilojen tuloja tietyillä maatalouden ulkopuolisilla toiminnoilla jäsenvaltioiden olisi vahvistettava asianmukaiset edellytykset, joilla myös muuhun kuin maataloustoimintaan käytettäviä aloja pidetään tukikelpoisina hehtaareina.
- (16) YMP:n kunnianhimoiset ympäristötavoitteet huomioon ottaen tukikelpoisen alan ei pitäisi pienentyä ehdollisuutta koskevien tiettyjen sääntöjen ja suorien tukien alaisuuteen kuuluvien ilmasto-, ympäristö- ja eläinten hyvinvointijärjestelmien, jäljempänä 'ekojärjestelmät', täytäntöönpanon tuloksena. Maatalousmaa ei saisi menettää tukikelpoisuuttaan suoriin tukiin, kun sillä viljellään muita kuin maataloustuotteita kosteikkoalueen viljelyn muodossa sellaisten joko unionin tai kansallisten järjestelmien nojalla, jotka edistävät yhden tai useamman unionin ympäristö- tai ilmastotavoitteen saavuttamista. Lisäksi maatalousmaan olisi pysyttävä tukikelpoisena suoraan tukeen, kun siihen sovelletaan tiettyjä unionin vaatimuksia, jotka liittyvät ympäristönsuojeluun, tai se on metsitetty maaseudun kehittämistoimenpiteiden nojalla, mukaan lukien maatalousmaa, joka on metsitetty noudattaen kansallisia järjestelmiä tai johon sovelletaan tiettyjä kesannointivaroja.
- (17) Kun otetaan huomioon yksinkertaistamisen tarve, jäsenvaltioiden olisi sallittava päättää, että maisemapiirteet, jotka eivät huomattavasti haittaa maataloustoiminnan tuloksellisuutta lohkoilla, kuuluvat tukikelpoiseen alaan. Kun lasketaan pysyvän nurmen tukikelpoista alaa ja samalla vähennetään tukeen oikeuttamattomia osia sisältävät alat, jäsenvaltioiden olisi sallittava soveltaa yksinkertaistettua menetelmää.

- (18) Kun kyseessä ovat hampun tuotantoon käytettävät alat, sellaisten hampunsiemenlajikkeiden käytön, joiden tetrahydrokannabinolipitoisuus on alle 0,3 prosenttia, olisi kuuluttava "tukikelpoisen hehtaarin" määritelmään kansanterveyden suojelemiseksi ja johdonmukaisuuden säilyttämiseksi muiden säästöjen kanssa.
- (19) Tulotuki olisi YMP:n tuloksellisuuden parantamiseksi kohdennettava aktiiviviljelijöille. Jotta unionin tasolla voitaisiin varmistaa yhteinen lähestymistapa, "aktiiviviljelijälle" olisi vahvistettava kehysmääritelmä, jossa esitetään olennaiset osatekijät. Jäsenvaltioiden olisi määritettävä YMP:n strategiasuunnitelmiaan, mitä viljelijöitä pidetään aktiiviviljelijöinä, käyttäen perusteena objektiivisia edellytyksiä. Hallinnollisen taakan vähentämiseksi jäsenvaltioiden olisi sallittava myöntää suoria tukia pienviljelijöille, jotka myös osaltaan edistävät maaseutualueiden elinvoimaa, ja laatia negatiivinen luettelo muusta kuin maataloustoiminnasta, johon verrattuna maataloustoiminta on tyypillisesti marginaalista. Negatiivinen luettelo ei saisi olla ainoa tapa määritelmän määrittämiseen, vaan sitä olisi käytettävä täydentävänä välineenä, joka auttaa yksilöimään tällaisen muun kuin maataloustoiminnan, sanotun kuitenkin rajoittamatta sitä, että asianomaisten henkilöiden on todistettava omalta osaltaan "aktiiviviljelijän" määritelmän kriteerien täyttyminen. Parempien tulojen varmistamiseksi, maaseutualueiden sosioekonomisen rakenteen vahvistamiseksi tai tähän liittyvien tavoitteiden saavuttamiseksi "aktiiviviljelijän" määritelmä ei saisi estää sellaisten useampaa toimintaa harjoittavien tai osa-aikaisten viljelijöiden tuen myöntämistä, jotka harjoittavat maatalouden lisäksi myös muuta kuin maataloustoimintaa.
- (20) Jotta sukupolvenvaihdosta koskevan tavoitteen yhteydessä voidaan varmistaa yhtenäisyys suorien tukien interventiotyyppien ja maaseudun kehittämisen interventiotyyppien välillä, "nuorelle viljelijälle" olisi vahvistettava unionin tasolla kehysmääritelmä, jossa esitetään olennaiset osatekijät.
- (21) Jotta yritystoiminnan kehittämisen helpottamista maaseutualueilla koskevan tavoitteen yhteydessä voidaan varmistaa yhtenäisyys suorien tukien interventiotyyppien ja maaseudun kehittämisen interventiotyyppien välillä, "uudelle viljelijälle" olisi vahvistettava unionin tasolla kehysmääritelmä, jossa esitetään yhteiset osatekijät.
- (22) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 39 artiklalla vahvistettujen YMP:n tavoitteiden huomioon ottamiseksi ja sen varmistamiseksi, että unioni vastaa asianmukaisesti uusimpiin haasteisiinsa, on aiheellista säätää yleisistä tavoitteista, jotka heijastavat komission tiedonannossa "Ruoan ja maanviljelyn tulevaisuus" esitettyjä suuntaviivoja. Unionin tasolla olisi määriteltävä tarkemmin joukko erityisiä tavoitteita, joita jäsenvaltiot soveltavat YMP:n strategiasuunnitelmiaan sen huomioon ottaen, että jäsenvaltioissa maatalous on läheisesti talouden kokonaisuuteen kytkeytyvä ala. Samalla kun vaikutustenarvioinnin mukaisesti säilytetään tasapaino kestävä kehityksen eri ulottuvuuksien välillä, kyseisten erityisten tavoitteiden avulla olisi muunnettava YMP:n yleistavoitteet konkreettisemmiksi prioriteeteiksi ja otettava huomioon asiaa koskeva unionin lainsäädäntö erityisesti ilmastoon, energian ja ympäristön osalta.
- (23) Älykkäämmässä, uudenaikaistetussa ja kestävämmässä YMP:ssä on otettava huomioon tutkimus ja innovointi, jotta voidaan palvella unionin maatalous-, metsä- ja elintarvikejärjestelmien monitoiminnallisuutta, investoida teknologian kehitykseen ja digitalisointiin sekä parantaa teknologian, erityisesti digitaaliteknologioiden, käyttöönottoa ja tehokasta käyttöä sekä puolueettoman, luotettavan, merkityksellisen ja uuden tiedon asettamista saataville ja suurempaa jakamista.
- (24) Unionin on tarpeen edistää nykyaikaista, kilpailukykyistä, muutoskestävää ja monipuolista maatalousalaa, joka hyötyy korkealaatuisesta tuotannosta ja resurssitehokkuudesta ja varmistaa pitkän aikavälin elintarviketurvan osana kilpailukykyistä ja tuottavaa maatalouselintarvikealaa samalla, kun turvataan perhetilamalli.
- (25) Jotta voidaan tukea maatalojen taloudellista elinkelpoisuutta ja maatalousalan muutoskestävyyttä kaikkialla unionissa pitkän aikavälin elintarviketurvan parantamiseksi, viljelijöiden asemaa arvoketjussa on parannettava erityisesti kannustamalla yhteistyömuotoja, joihin viljelijät osallistuvat ja joista he hyötyvät, sekä edistämällä lyhyitä toimitusketjuja ja parantamalla markkinoiden läpinäkyvyyttä.

- (26) Unionin on vastattava paremmin elintarvikkeita ja terveyttä koskeviin yhteiskunnallisiin vaatimuksiin, mukaan lukien laadukkaat, turvalliset ja ravitsevat elintarvikkeet, jotka on valmistettu kestävällä tavalla. Jotta edistyttyisiin kyseiseen suuntaan, on edistettävä erityisiä kestäviä viljelykäytäntöjä, kuten luonnonmukaista maataloutta, integroitua torjuntaa, agroekologiaa, peltometsäviljelyä tai täsmäviljelyä. Vastaavasti olisi kehitettävä myös toimia, joilla parannetaan entisestään eläinten hyvinvointia, ja aloitteita mikrobilääkeresistenssin torjumiseksi.
- (27) Täytäntöönpanomalli ei saisi johtaa tilanteeseen, jossa harjoitetaan 27:ää erilaista kansallista maatalouspolitiikkaa ja vaarannetaan YMP:n ja sisämarkkinoiden yhteinen luonne. Siinä olisi kuitenkin jätettävä jäsenvaltioille tiettyä joustovaraa vahvan yhteisen sääntelykehityksen puitteissa. Tässä asetuksessa olisi näin ollen vahvistettava unionin tavoitteet sekä interventiotyypit ja jäsenvaltioihin sovellettavat yhteiset unionin vaatimukset, millä näin ollen varmistetaan YMP:n yhteinen luonne. Jäsenvaltioiden olisi vastattava siitä, että unionin sääntelykehys muutetaan tuensaajiin sovellettaviksi tukijärjestelyiksi joustoa lisäävästi. Tässä yhteydessä jäsenvaltioiden olisi toimittava Euroopan unionin perusoikeuskirjan ja unionin oikeuden yleisten periaatteiden mukaisesti ja varmistettava, että oikeudellinen kehys unionin tuen myöntämiseksi tuensaajille perustuu jäsenvaltioiden YMP:n strategiasuunnitelmiin ja on tässä asetuksessa ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) 2021/2116 (*) säädettyjen periaatteiden ja vaatimusten mukainen. Niiden olisi myös pantava täytäntöön YMP:n strategiasuunnitelmansa, jotka komissio on hyväksynyt.
- (28) Älykkään ja muutoskestävän maatalousalan edistämiseksi suorat tuet säilyvät järjestelmän olennaisena osana, jolla viljelijöille taataan oikeudenmukainen tulotuki. Jotta viljelijät saisivat paremman palkkion markkinoilta, on myös tarpeen investoida maatilojen rakenneuudistukseen, uudenaikaistamiseen, innovointiin, monipuolistumiseen ja uusien käytäntöjen ja teknologioiden käyttöönottoon.
- (29) Ottaen huomioon, että komission tiedonannossa ”Ruoan ja maanviljelyn tulevaisuus” peräankuulutetaan markkinasuuntautuneempaa YMP:aa, markkinariski, ilmastonmuutos ja siihen liittyvien äärimmäisten sääilmiöiden esiintymistiheys ja vakavuus sekä terveyteen ja kasvinsuojeluun liittyvät kriisit voivat aiheuttaa hintojen heilahtelun riskejä ja kasvattaa tuloihin kohdistuvia paineita, erityisesti alkutuottajien osalta. Vaikka viljelijät ovatkin viime kädessä itse vastuussa tilakohtaisten strategioidensa suunnittelusta ja tilojensa muutoskestävyyden parantamisesta, olisi perustettava vahva kehys asianmukaisen riskinhallinnan varmistamiseksi.
- (30) Ympäristönsuojelun ja ilmastotoimien tukeminen ja parantaminen sekä vaikuttaminen unionin ympäristö- ja ilmastotavoitteiden saavuttamiseen ovat erittäin tärkeällä sijalla unionin maa- ja metsätalouden tulevaisuutta ajatellen. YMP:llä olisi oltava rooli sekä ympäristöön ja ilmastoon, mukaan lukien biologinen monimuotoisuus, kohdistuvien kielteisten vaikutusten vähentämisessä että julkisten ympäristöhyödykkeiden tarjonnan lisäämisessä kaikenlaisilla viljelysmailla ja metsämailla (mukaan lukien luonnonarvoltaan merkittävät alueet) sekä maaseutualueilla kokonaisuudessaan. YMP:n arkkitehtuuria olisi sen vuoksi rakennettava kunnianhimoisemmaksi kyseisten tavoitteiden suhteen. Siihen olisi sisällytettävä osatekijöitä, jotka tukevat tai joilla muulla tavoin kannustetaan monenlaisiin toimiin tavoitteiden saavuttamiseksi maatalouden, elintarviketuotannon ja metsätalouden aloilla ja maaseutualueilla kokonaisuudessaan.
- (31) Paras toimintatyyppien yhdistelmä kyseisten tavoitteiden saavuttamiseksi vaihtelee jäsenvaltioittain. Samanaikaisesti kuin on tarpeen lisätä toimia ilmastomuutokseen sopeutumiseksi, kasvihuonekaasupäästöjen vähentäminen ja hiilen sitomisen tehostaminen ovat kumpikin tärkeitä ilmastomuutoksen hillitsemisessä. YMP:n kautta tuetun energiantuotannon ja -käytön olisi koskettava energiaa, joka vastaa selkeästi kestävyysominaisuuksia, myös kasvihuonekaasujen osalta. Luonnonvarojen hallinnan osalta kemikaaliriippuvuuden vähentäminen esimerkiksi keinotekoisien lannoitteiden ja torjunta-aineiden osalta voi olla erityisen hyödyllistä myös biologisen monimuotoisuuden suojelemiseksi, koska unionin monissa osissa on kiireesti tarpeen vähentää torjunta-aineriippuvuutta ja toimia pölyttäjäpopulaatioiden vähenemisen pysäyttämiseksi ja tämän suuntauksen kääntämiseksi.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) 2021/2116, annettu 2 päivänä joulukuuta 2021, yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta, hallinnoinnista ja seurannasta sekä asetuksen (EU) N:o 1306/2013 kumoamisesta (ks. tämän virallisen lehden s. 187).

- (32) Koska monet unionin maaseutualueet kärsivät rakenteellisista ongelmista, kuten houkuttelevien työmahdollisuuksien puutteesta, osaamisvajesta, laajakaista- ja liityntäverkkoihin, digitaaliseen ja muuhun infrastruktuuriin sekä peruspalveluihin tehtyjen investointien vähydestä ja nuorten maaltamuutosta, on olennaisen tärkeää vahvistaa kyseisten alueiden sosioekonomista rakennetta Cork 2.0 -julistuksen ”Parempi elämä maaseutualueilla” mukaisesti erityisesti luomalla työpaikkoja ja tekemällä sukupolvenvaihdoiksi eli tuomalla komission työllisyys- ja kasvuohjelma maaseutualueille, edistämällä sosiaalista osallisuutta, tukea nuorille, sukupolvenvaihdoiksi ja kehittämällä älykkäitä kyliä kaikkialla Euroopan maaseutualueilla sekä osallistumalla väestön vähenemisen estämiseen.
- (33) Naisten ja miesten välinen tasa-arvo kuuluu Euroopan unionin keskeisiin periaatteisiin, ja sukupuolinäkökulman valtavirtaistaminen on tärkeä väline tämän periaatteen sisällyttämisessä YMP:aan. Siksi olisi erityisesti keskityttävä edistämään naisten osallistumista maaseutualueiden sosioekonomiseen kehittämiseen, kiinnittäen erityistä huomiota maatalouteen ja tukien naisten keskeistä roolia. Jäsenvaltioilta olisi edellytettävä, että ne arvioivat naisten tilannetta maataloudessa ja käsittelevät haasteita YMP:n strategiasuunnitelmissaan. Sukupuolten tasa-arvon olisi oltava erottamaton osa YMP:n interventioiden valmistelua, täytäntöönpanoa ja arviointia. Jäsenvaltioiden olisi myös vahvistettava valmiuksiaan huolehtia sukupuolinäkökulman valtavirtaistamisesta ja sukupuolen mukaan eriteltyjen tietojen keräämisestä.
- (34) Maaseututalouden vakauttamiseksi ja monipuolistamiseksi olisi tuettava myös muiden kuin maatalousyritysten kehittämistä, perustamista ja säilyttämistä. Kuten tiedonannossa ”Ruoan ja maanviljelyn tulevaisuus” todetaan, maaseudun uudet arvoketjut, kuten uusiutuva energia, nouseva biotalous, kiertotalous ja ekomatkailu, voivat tarjota maaseutualueille hyvää kasvu- ja työllistämispotentiaalia suojellen samalla luonnonvaroja. Tässä yhteydessä rahoitusvälineillä ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2021/523⁽⁹⁾ perustetun InvestEU:n mukaisen EU-takuun käytöllä voi olla ratkaiseva rooli rahoituksen saannin varmistamisessa sekä maatilojen ja yritysten kasvukapasiteetin edistämässä. Maaseutualueilla on työllistymismahdollisuuksia laillisesti maassa oleskeleville kolmansien maiden kansalaisille, mikä edistäisi sosiaalista ja taloudellista kotoutumista varsinkin yhteisölähtöisten paikallisten kehittämisstrategioiden puitteissa.
- (35) YMP:lla olisi edelleen varmistettava elintarviketurva, minkä olisi katsottavan tarkoitettavan mahdollisuutta saada riittävästi turvallista ja ravitsevaa ruokaa kaikkina aikoina. Lisäksi YMP:lla olisi autettava unionin maataloutta vastaamaan paremmin uusiin yhteiskunnan vaatimuksiin, jotka liittyvät ravintoon ja terveyteen, mukaan lukien kestävä maataloustuotanto, terveellisempi ravinto, eläinten hyvinvointi ja elintarviketejätteen vähentäminen. YMP:n olisi jatkossakin edistettävä tuotantoa, jolla on erityisiä ja arvokkaita ominaisuuksia, ja samalla olisi autettava viljelijöitä ennakoivasti mukauttamaan tuotantoaan markkinasignaalien ja kuluttajavaatimusten mukaisesti.
- (36) Ottaen huomioon, että asetettujen tavoitteiden saavuttamiseksi ja esiin tuotuihin huolenaiheisiin vastaamiseksi tarvitaan laaja uudistus, on aiheellista säätää uudesta oikeudellisesta kehyksestä yhdellä asetuksella, joka kattaa Euroopan maatalouden tukirahastosta (maaloustukirahasto) ja Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastosta (maaseuturahasto) rahoitettavan unionin tuen ja jolla korvataan nykyisin Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 1305/2013⁽¹⁰⁾ ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 1307/2013⁽¹¹⁾ vahvistetut järjestelyt.
- (37) Tässä asetuksessa olisi vahvistettava säännöt, joita sovelletaan maataloustukirahastosta ja maaseuturahastosta rahoitettavaan unionin tukeen, joka myönnetään jäsenvaltioiden laatimissa ja komission hyväksymissä YMP:n strategiasuunnitelmissa täsmennettyjen interventiotyyppien muodossa.
- (38) Sen varmistamiseksi, että unioni voi noudattaa WTO:n maataloussopimuksesta johtuvia kotimaista tukea koskevia kansainvälisiä velvoitteitaan, tietyt tässä asetuksessa säädetyt interventiotyypit olisi jatkossakin ilmoitettava ”vihreän laatikon” tukena, jolla ei ole lainkaan tai on vain hyvin vähäisiä kauppaa vääristäviä vaikutuksia tai vaikutuksia tuotantoon, tai tuotannonrajoitusohjelmien mukaisena ”sinisen laatikon” tukena, jolloin tuki on vapautettu alennussitoumuksista. Vaikka tällaisia interventiotyyppejä koskevat tämän asetuksen säännökset vastaavat jo WTO:n maataloussopimuksen liitteessä 2 esitettyjä ”vihreän laatikon” vaatimuksia tai mainitun sopimuksen

⁽⁹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2021/523, annettu 24 päivänä maaliskuuta 2021, InvestEU-ohjelman perustamisesta ja asetuksen (EU) 2015/1017 muuttamisesta (EUVL L 107, 26.3.2021, s. 30).

⁽¹⁰⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1305/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahasto) tuesta maaseudun kehittämiseen ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1698/2005 kumoamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 487).

⁽¹¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1307/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, yhteisen maatalouspolitiikan tukijärjestelmissä viljelijöille myönnettäviä suoria tukia koskevista säännöistä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 637/2008 ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 73/2009 kumoamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 608).

6 artiklan 5 kohdassa vahvistettuja ”sinisen laatikon” vaatimuksia, olisi varmistettava, että myös interventiot, jotka jäsenvaltiot aikovat kyseisten interventiotyyppien osalta ottaa käyttöön YMP:n strategiasuunnitelmissaan, ovat jatkossakin kyseisten vaatimusten mukaisia. Erityisesti tämän asetuksen mukainen puuvillan lajikohtainen tuki olisi suunniteltava jatkossakin ”sinisen laatikon” määräysten mukaiseksi.

- (39) Olisi varmistettava, että interventiot, mukaan lukien tuotantosidonnainen tulotuki, ovat unionin kansainvälisten sitoumusten mukaisia. Niitä ovat esimerkiksi GATT-sopimukseen liittyvän Euroopan talousyhteisön ja Amerikan yhdysvaltojen välisen öljysiementä koskevan yhteisymmärryspöytäkirjan vaatimukset⁽¹²⁾, sellaisina kuin niitä sovelletaan sen jälkeen kun unionin erityinen öljysiementen perusala muuttuu unionin kokoonpanon muututtua.
- (40) YMP:n strategiasuunnitelmien täytäntöönpanoon perustuva tieto YMP:n tuloksellisuudesta ja YMP:n tuloksellisuuden arviointi otetaan huomioon Euroopan komission toteuttamissa kestävä kehityksen toimintaohjelman Agenda 2030:n perusteella vahvistetun kestävä kehitystä tukevan politiikkajohdonmukaisuuden säännöllisissä arvioinneissa.
- (41) Uusi ehdollisuusjärjestelmä perustuu aiempaan, vuoteen 2022 saakka toteutettavaan täydentävien ehtojen järjestelmään, ja siinä edellytetään, että saadakseen YMP:n tuen täysimääräisenä viljelijöiden ja muiden tuensaaajien on noudatettava ympäristöä, ilmastomuutosta, kansanterveyttä, kasvinterveyttä ja eläinten hyvinvointia koskevia perusvaatimuksia. Perusvaatimukset ovat virtaviivaistettu luettelo lakisääteisistä hoitovaatimuksista (SMR) ja maan hyvää maatalous- ja ympäristökuntoa koskevista toimenpidevaatimuksista (GAEC-vaatimukset). Kyseisissä perusvaatimuksissa olisi otettava paremmin huomioon ympäristö- ja ilmastohaasteet ja YMP:n uusi ympäristöarkkitehtuuri, jolloin saavutetaan komission tiedonannossa ”Ruoan ja maanviljelyn tulevaisuus” ja neuvoston asetuksella (EU, Euratom) 2020/2093⁽¹³⁾ perustetussa monivuotisessa rahoituskehityksessä vuosille 2021–2027 vahvistetut aiempaa kunnianhimoisemmat ympäristö- ja ilmastotavoitteet.
- (42) Ehdollisuuden tarkoituksena on edistää kestävä maatalouden kehittämistä tekemällä tuensaaajat tietoisemmiksi kyseisten perusvaatimusten noudattamisen välttämättömyydestä. Pyrkimyksenä on myös saada YMP vastaamaan nykyistä paremmin yhteiskunnan odotuksia, minkä vuoksi YMP:n yhdenmukaisuutta ympäristöä, kansanterveyttä, kasvinterveyttä ja eläinten hyvinvointia koskevien tavoitteiden kanssa parannetaan. Ehdollisuuden olisi sisällyttävä olennaisesti YMP:n ympäristöarkkitehtuuriin osana kunnianhimoisempien ympäristöön ja ilmastoon liittyvien sitoumusten perusskenaariota, ja ehdollisuutta olisi sovellettava kattavasti kaikkialla unionissa. Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että viljelijöihin ja muihin tuensaaajiin, jotka eivät täytä kyseisiä vaatimuksia, sovelletaan oikeasuhteisia, tehokkaita, ja varoittavia seuraamuksia asetuksen (EU) 2021/2116 mukaisesti.
- (43) GAEC-vaatimukset sisältävällä kehityksellä edistetään ilmastomuutoksen hillitsemistä ja ilmastomuutokseen sopeutumista, vesihuoltoon liittyvien haasteiden ratkaisemista, maaperän suojelua ja laatua sekä luonnon monimuotoisuuden suojelua ja laatua. Kehystä on parannettava, jotta voidaan ottaa huomioon erityisesti suorien tukien viherryttämisen mukaiset vuoteen 2022 saakka sovellettavat käytännöt, ilmastomuutoksen hillitseminen sekä tarve parantaa maatilojen kestävyttä ja niiden myötävaikutusta luonnon monimuotoisuuteen. On syytä huomata, että jokainen GAEC-vaatimus edistää useiden tavoitteiden saavuttamista. Kehyksen panemiseksi täytäntöön jäsenvaltioiden olisi vahvistettava unionin tasolla vahvistetun kunkin toimenpidevaatimuksen osalta kansallinen toimenpidevaatimus, jossa otetaan huomioon kyseisen alueen erityispiirteet, mukaan lukien maaperä- ja ilmasto-olosuhteet, nykyiset tuotanto-olosuhteet, viljelykäytännöt, tilakoko ja tilarakenteet, maankäyttö sekä syrjäisimpien alueiden erityispiirteet. Jäsenvaltioiden olisi voitava vahvistaa muita kansallisia vaatimuksia, jotka liittyvät GAEC-vaatimuksen päätavoitteisiin parantaakseen GAEC-vaatimusten kehityksen ympäristö- ja ilmastotoimien tuloksellisuutta. Luonnonmukaisen maatalouden järjestelmän nykyiset käytännöt huomioon ottaen luonnonmukaista maataloutta harjoittaville viljelijöille ei saisi asettaa lisävaatimuksia viljelykierron osalta. Lisäksi viljelykiertoa ja biologisen monimuotoisuuden suojelemiseen käytettävän peltoalan vähimmäisosuutta koskevien toimenpidevaatimusten osalta jäsenvaltioiden olisi voitava harkita tiettyjä poikkeuksia välttääkseen pientiloille koituvan liiallisen taakan tai poissulkeakseen joitakin maatiloja, jotka jo täyttävät GAEC-vaatimusten tavoitteen suuren nurmi-, kesanto- tai palkokasvipeitteisyytensä ansiosta. Olisi myös säädettävä poikkeuksesta, joka koskee biologisen monimuotoisuuden suojelemiseen käytettävän peltoalan vähimmäisosuutta valtaosin metsän peittämässä jäsenvaltioissa.

⁽¹²⁾ EYVL L 147, 18.6.1993, s. 26.

⁽¹³⁾ Neuvoston asetus (EU, Euratom) 2020/2093, annettu 17 päivänä joulukuuta 2020, vuosia 2021–2027 koskevan monivuotisen rahoituskehityksen vahvistamisesta (EUVL L 433 I, 22.12.2020, s. 11).

- (44) Jäsenvaltioiden on tarpeen panna lakisääteiset hoitovaatimukset täytäntöön kaikilta osin, jotta ne voitaisiin ottaa tosiasiallisesti käyttöön tilatasolla ja taata viljelijöiden tasavertainen kohtelu. Jotta varmistettaisiin, että ehdollisuutta koskevilla säännöillä parannetaan johdonmukaisesti politiikan kestävyttä, lakisääteisten hoitovaatimusten olisi katettava sellainen ympäristö, kansanterveyttä, kasvinterveyttä ja eläinten hyvinvointia koskeva keskeinen unionin lainsäädäntö, sellaisena kuin se on pantu täytäntöön kansallisella tasolla, jolla asetetaan yksittäisille viljelijöille ja muille tuensaaajille täsmällisiä velvoitteita, mukaan lukien neuvoston direktiivin 92/43/ETY⁽¹⁴⁾ ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/147/EY⁽¹⁵⁾ tai neuvoston direktiivin 91/676/ETY⁽¹⁶⁾ mukaiset velvoitteet. Jotta voitaisiin noudattaa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseen (EU) N:o 1306/2013⁽¹⁷⁾ liitettyä Euroopan parlamentin ja neuvoston yhteistä lausuntoa, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/60/EY⁽¹⁸⁾ ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/128/EY⁽¹⁹⁾ asiaa koskevat säännökset olisi sisällytettävä ehdollisuuden piiriin lakisääteisinä hoitovaatimuksina ja luetteloa GAEC-vaatimuksista olisi mukautettava vastaavasti.
- (45) Jotta edistettäisiin sosiaalisesti kestävä maatalouden kehittämistä tekemällä YMP:n tuensaaajat tietoisemmiksi sosiaali- ja työllisyysnormeista, olisi otettava käyttöön sosiaaliset huolenaiheet kattava uusi mekanismi.
- (46) Tällaisen mekanismin olisi yhdistettävä YMP:n suorien tukien sekä ympäristö-, ilmasto- ja muiden hoitositoumusten mukaisten tukien, luonnonhaittoihin tai muihin aluekohtaisiin haittoihin myönnettävien tukien ja tietyistä pakollisista vaatimuksista johtuviin aluekohtaisiin rajoitteisiin myönnettävien tukien täysimääräinen vastaanottaminen siihen, että viljelijät ja muut tuensaaajat noudattavat maataloustyöntekijöiden työolojen ja -ehtojen sekä työturvallisuuden ja -terveyden perusnormeja, erityisesti tiettyjä neuvoston direktiivin 89/391/ETY⁽²⁰⁾ sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2009/104/EY⁽²¹⁾ ja (EU) 2019/1152⁽²²⁾ mukaisia normeja. Komission olisi arvioitava vuoteen 2025 mennessä mahdollisuutta sisällyttää Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 492/2011⁽²³⁾ 7 artiklan 1 kohta ja ehdotettava tarvittaessa asiaa koskevaa lainsäädäntöä.
- (47) Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että viljelijöihin ja muihin tuensaaajiin, jotka eivät noudata kyseisiä vaatimuksia, sovelletaan oikeasuhteisia, tehokkaita ja varoittavia seuraamuksia asetuksen (EU) 2021/2116 mukaisesti. Oikeuslaitoksen riippumattomuuden periaatteen vuoksi oikeusjärjestelmille ei ole mahdollista asettaa erityisiä vaatimuksia siitä, miten päätökset ja tuomiot tehdään, muutoin kuin siltä osin, mitä kyseisten päätösten ja tuomioiden perustana olevassa lainsäädännössä on säädetty.
- (48) Jotta kunnioitettaisiin jäsenvaltioiden oikeutta määritellä sosiaalisten ja työelämän rakenteidensa peruseriaatteen, sosiaalisen ehdollisuuden mekanismeja perustettaessa olisi otettava asianmukaisesti huomioon erilaiset kansalliset kehykset. Siksi jäsenvaltion valinnat, jotka koskevat täytäntöönpanomenetelmiä, työehtosopimusneuvotteluja ja työmarkkinaosapuolten roolia, olisi tarvittaessa otettava huomioon sosiaali- ja työllisyysdirektiivien

⁽¹⁴⁾ Neuvoston direktiivi 92/43/ETY, annettu 21 päivänä toukokuuta 1992, luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta (EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7).

⁽¹⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/147/EY, annettu 30 päivänä marraskuuta 2009, luonnonvaraisten lintujen suojelusta (EUVL L 20, 26.1.2010, s. 7).

⁽¹⁶⁾ Neuvoston direktiivi 91/676/ETY, annettu 12 päivänä joulukuuta 1991, vesien suojelemisesta maataloudesta peräisin olevien nitraattien aiheuttamalta pilaantumiselta (EYVL L 375, 31.12.1991, s. 1).

⁽¹⁷⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1306/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta, hallinnoinnista ja seurannasta ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 352/78, (EY) N:o 165/94, (EY) N:o 2799/98, (EY) N:o 814/2000, (EY) N:o 1290/2005 ja (EY) N:o 485/2008 kumoamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 549).

⁽¹⁸⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/60/EY, annettu 23 päivänä lokakuuta 2000, yhteisen vesipolitiikan puitteista (EYVL L 327, 22.12.2000, s. 1).

⁽¹⁹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/128/EY, annettu 21 päivänä lokakuuta 2009, yhteisen politiikan puitteista torjunta-aineiden kestävä käytön aikaansaamiseksi (EUVL L 309, 24.11.2009, s. 71).

⁽²⁰⁾ Neuvoston direktiivi 89/391/ETY, annettu 12 päivänä kesäkuuta 1989, toimenpiteistä työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden parantamisen edistämiseksi työssä (EYVL L 183, 29.6.1989, s. 1).

⁽²¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/104/EY, annettu 16 päivänä syyskuuta 2009, työntekijöiden työssään käyttämille työvälineille asetettavista turvallisuutta ja terveyttä koskevista vähimmäisvaatimuksista (toinen direktiivin 89/391/ETY 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu erityisdirektiivi) (EUVL L 260, 3.10.2009, s. 5).

⁽²²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/1152, annettu 20 päivänä kesäkuuta 2019, avoimista ja ennakoitavista työehdoista Euroopan unionissa (EUVL L 186, 11.7.2019, s. 105).

⁽²³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 492/2011, annettu 5 päivänä huhtikuuta 2011, työntekijöiden vapaasta liikkuvuudesta unionin alueella (EUVL L 141, 27.5.2011, s. 1).

täytäntöönpanossa. Kansallisia työmarkkinamalleja ja työmarkkinaosapuolten riippumattomuutta olisi kunnioitettava. Tämä asetus ei saisi asettaa työmarkkinaosapuolille tai jäsenvaltioille täytäntöönpano- tai valvontavelvoitteita aloilla, jotka ovat kansallisten työmarkkinamallien mukaan työmarkkinaosapuolten vastuulla.

- (49) Koska kansallisten järjestelmien riippumattomuutta ja erityispiirteitä kunnioittavien kansallisen tason järjestelmien perustaminen on monimutkaista, jäsenvaltioiden olisi voitava panna sosiaalinen ehdollisuus täytäntöön myöhemmin, mutta joka tapauksessa viimeistään 1 päivästä tammikuuta 2025 alkaen.
- (50) Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että on olemassa eri tuotantotyyppien mukaan räätälöityjä maatilojen neuvontapalveluita, joilla parannetaan maatilojen ja maaseutuyritysten kestävää hoitoa ja toiminnan yleistä tuloksellisuutta, jotka kattavat taloudelliset, ympäristöön liittyvät ja yhteiskunnalliset näkökohdat ja joiden avulla tunnistetaan, mitä parannuksia olisi tehtävä kaikkiin YMP:n strategiasuunnitelmissa määrättyihin tilatasolla toteutettaviin toimenpiteisiin, mukaan lukien digitalisaatio. Maatilojen neuvontapalvelujen olisi autettava lisäämään viljelijöiden ja muiden YMP:n tuensaajien tietoisuutta toisaalta tilanhoidon ja maankäytön välisestä suhteesta ja toisaalta tietyistä, esimerkiksi ympäristöön ja ilmastoon liittyvistä toimenpidevaatimuksista, hoitovaatimuksista ja tiedoista. Luettelo viimeksi mainituista sisältää YMP:n strategiasuunnitelmassa vahvistettuja toimenpidevaatimuksia, joita sovelletaan viljelijöihin ja muihin YMP:n tuensaajiin, mukaan lukien osuuskunnat, tai jotka ovat heidän kannaltaan tai niiden osalta tarpeellisia, sekä toimenpidevaatimuksia, jotka perustuvat vettä, kasvinsuojeluaineiden kestävää käyttöä ja ravinnehuoltoa sekä aloitteita mikrobilääkeresistenssin torjumiseksi koskevaan lainsäädäntöön. Neuvontaa olisi oltava saatavilla myös riskinhallinnan ja innovoinnin tuen kehityksessä olevien eurooppalaisen innovaatiokumppanuuden toimijaryhmien hankkeiden valmistelua ja täytäntöönpanoa varten, samalla kun hyödynnetään ja otetaan käyttöön ruohonjuuritason innovatiivisia ideoita. Annettujen neuvojen laadun ja vaikuttavuuden parantamiseksi jäsenvaltioiden olisi otettava kaikki julkiset ja yksityiset neuvot ja neuvontaverkostot mukaan maatalouden tieto- ja innovointijärjestelmään (AKIS), jotta voitaisiin tarjota ajantasaista, tutkimuksen ja innovoinnin synnyttämää teknologista ja tieteellistä tietoa.
- (51) Sekä maatilojen maataloudellisen että ympäristöllisen tehokkuuden tukemiseksi ravinnehuollosta olisi annettava tietoa painottaen tyypeä ja fosfaattia eli ravinteita, jotka voivat ympäristönäkökulmasta aiheuttaa erityisiä haasteita ja joihin on näin ollen kiinnitettävä erityistä huomiota, nimenomaisesti tähän tarkoitettulla maatilojen kestävä ravinnehuolto koskevalla sähköisellä välineellä, jonka jäsenvaltiot saattavat yksittäisten viljelijöiden käyttöön. Maatilojen kestävä ravinnehuolto koskevan välineen olisi tarjottava tukea tilalla tehtäviin päätöksiin. Jotta voidaan varmistaa tasapuoliset toimintaedellytykset viljelijöiden kesken ja koko unionin tasolla, komission olisi voitava tukea jäsenvaltioita maatilojen kestävä ravinnehuolto koskevan välineen suunnittelussa.
- (52) Jotta viljelijöille annettaisiin paremmin tietoa ja neuvontaa velvollisuuksista, joita heillä on työntekijöitään kohtaan YMP:n sosiaalisen ulottuvuuden puitteissa, maatilojen neuvontapalvelujen olisi tiedotettava vaatimuksista, joiden mukaan direktiivin (EU) 2019/1152 4 artiklassa tarkoitetut tiedot on annettava kirjallisesti, sekä maataloilla sovellettavista terveys- ja turvallisuusnormeista.
- (53) Jotta varmistettaisiin tulotuen oikeudenmukaisempi jakautuminen, jäsenvaltioiden olisi sallittava asettaa tukikatto tietyn enimmäismäärän ylittävälle suorien tukien määrille tai alentaa kyseisiä määriä, ja tulo olisi joko käytettävä tuotannosta irrotettuihin suoriin tukiin ja ensisijaisesti kestävyysperusteiseen täydentävään uudelleenjakotulotukeen tai siirrettävä maaseuturahastoon. Työllisyyteen kohdistuvien kielteisten vaikutusten välttämiseksi jäsenvaltioiden olisi sallittava ottaa huomioon työvoima järjestelmää sovellettaessa.
- (54) Jotta vältettäisiin liiallinen hallinnollinen taakka, joka aiheutuu lukuisten pienten tukimäärien hallinnoinnista, ja varmistettaisiin, että tuella vaikutetaan tehokkaasti niiden YMP:n tavoitteiden saavuttamiseen, joita suorilla tuilla edistetään, jäsenvaltioiden olisi asetettava YMP:n strategiasuunnitelmissaan vaatimukset, jotka koskevat suorien tukien saamiseksi edellytettävää vähimmäisalaa tai tukeen liittyvää vähimmäismäärää. Jos jäsenvaltiot päättävät myöntää eläimiin liittyvää tulotukea, jota maksetaan eläintä kohden, niiden olisi aina asetettava vähimmäismääräinen kynnyssarvo, jotta vältettäisiin rankaisemasta viljelijöiltä, jotka ovat oikeutettuja tähän tukeen mutta joiden pinta-ala on kynnyssarvon alapuolella. Koska Egeanmeren pienillä saarilla on hyvin erityinen maatalousrakenne, Kreikan olisi voitava päättää, onko kyseisellä alueella sovellettava vähimmäiskynnyssarvoa.
- (55) Kun otetaan huomioon, että viljelijöiden on tärkeää osallistua riskinhallintavälineisiin, jäsenvaltioiden olisi voitava osoittaa tietty prosenttiosuus suorista tuista tukemaan viljelijöiden suorittamia osuuksia tällaisiin välineisiin.

- (56) Jotta voidaan taata kaikille aktiivilijelijoille maatalouden tulotuen vähimmäistaso ja noudattaa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 39 artiklan 1 kohdan b alakohdassa määrättyä tavoitetta varmistaa maatalousväestön kohtuullinen elintaso, olisi vahvistettava vuotuinen pinta-alaperusteinen tuotannosta irrotettu tuki interventiotyyppinä "kestävyysperusteinen perustulotuki". Jotta kyseinen tuki voitaisiin kohdentaa paremmin, tuen määriä olisi voitava eriyttää alueryhmien mukaan sosioekonomisten tai maataloudellisten olosuhteiden perusteella tai vähentää niitä ottaen huomioon muut interventiot. Viljelijöiden tuloihin kohdistuvien häiritsevien vaikutusten välttämiseksi jäsenvaltioiden olisi voitava panna kestävyysperusteinen perustulotuki täytäntöön tukioikeuksien perusteella. Kyseisessä tapauksessa tukioikeuksien arvon ennen mahdollista yhdenmukaistamista olisi oltava oikeassa suhteessa asetuksen (EU) N:o 1307/2013 mukaisissa perustukijärjestelmissä vahvistettuun tukioikeuksien arvoon, ottaen huomioon ilmaston ja ympäristön kannalta suotuisiin maatalouskäytäntöihin liittyvät tuet. Jäsenvaltioiden olisi myös lisättävä yhdenmukaistamista, jotta aiemmista arvoista voitaisiin vähitellen luopua.
- (57) Jos jäsenvaltio myöntää tuotannosta irrotettuja suoria tukia tukioikeusjärjestelmän perusteella, sillä olisi jatkossakin oltava kansallinen varanto tai alueryhmäkohtaisia varantoja. Tällaisista varannoista olisi myönnettävä oikeuksia ensisijaisesti nuorille viljelijöille ja uusille viljelijöille. Tukioikeuksien käyttöä ja siirtoa koskevat säännöt ovat myös tarpeen, jotta voidaan varmistaa järjestelmän moitteeton toiminta.
- (58) Pientilat ovat yhä unionin maatalouden kulmakivi, sillä niillä on keskeinen rooli maaseudun työllisyyden tukemisessa ja aluekehityksen edistämisessä. Jotta voitaisiin edistää tuen tasapuolisempaa jakautumista ja vähentää pienten tukimäärien saajille aiheutuvaa hallinnollista raskautta, jäsenvaltioiden olisi voitava suunnitella pienviljelijöille erityinen interventio korvaamaan muut suorien tukien muodossa olevat interventiot. Jotta voitaisiin varmistaa kyseisen tuen parempi kohdentaminen, olisi oltava mahdollista eriyttää tukea. Jotta pienviljelijöiden sallittaisiin valita tarpeisiinsa parhaiten soveltuva järjestelmä, viljelijöiden osallistumisen interventioon olisi oltava valinnaista.
- (59) Kun otetaan huomioon tunnustettu tarve edistää tuen tasapainoisempaa jakautumista pienille ja keskisuurille tiloille näkyvällä ja mitattavissa olevalla tavalla, jäsenvaltioiden olisi pantava täytäntöön kestävyysperusteinen täydentävä uudelleenjakotulotuki ja kohdennettava vähintään 10 prosenttia suorien tukien määrärahoista tällaiseen tukeen. Jotta tämä täydentävä tuki kohdennettaisiin paremmin ja voitaisiin ottaa huomioon erot maatilojen rakenteissa eri puolilla unionia, jäsenvaltioilla olisi oltava mahdollisuus myöntää eri hehtaariasteikoissa erisuuruinen määrä täydentävää tukea sekä eriyttää tuki alueellisella tasolla tai kestävyysperusteista perustulotukea koskeissa YMP:n strategiasuunnitelmissa esitettyjen alueryhmien mukaan.
- (60) On jäsenvaltioiden vastuulla säätää suorien tukien kohdennetusta jakamisesta ja vahvistaa tukea eniten tarvitsevien tulotukea. Kyseisen tavoitteen saavuttamista voidaan tehokkaasti edistää erilaisilla jäsenvaltioiden saatavilla olevilla välineillä, mukaan lukien tukikatto ja tukien asteittainen aleneminen, ja interventioilla, kuten kestävyysperusteinen täydentävä uudelleenjakotulotuki ja pienviljelijöiden tuki. Yleiskatsaus jäsenvaltioiden toimista tässä suhteessa olisi esitettävä niiden YMP:n strategiasuunnitelmissa. Suorien tukien oikeudenmukaisemman jakamisen tarpeen, mukaan lukien erityiseen tilarakenteeseen perustuvat tarpeet, perusteella jäsenvaltioilla olisi oltava mahdollisuus valita sovellettavaksi joko pakollinen uudelleenjakotuki ja sitä vastaava vähimmäisprosenttiosuus tai muita asianmukaisia toimenpiteitä, mukaan lukien uudelleenjakotuki pienemmällä prosenttiosuudella.
- (61) Suorien tukien myöntämisessä ja kohdistamisessa olisi otettava huomioon, että uuden taloudellisen toiminnan perustaminen ja kehittäminen maatalousalalla on nuorille viljelijöille taloudellisesti haastavaa, mikä pitäisi ottaa huomioon interventiostrategian suunnittelussa. Kyseinen kehitys on olennaisen tärkeää maatalousalan kilpailukyvyille unionissa, ja siitä syystä jäsenvaltioiden olisi voitava ottaa käyttöön nuorten viljelijöiden täydentävä tulotuki. Kyseisellä interventiotyyppillä olisi tarjottava nuorille viljelijöille täydentävää tulotukea tilanpidon aloittamisen jälkeen. Jäsenvaltioiden olisi tarpeidensa arvioinnin perusteella voitava päättää tuen laskentamenetelmästä siten, että se on joko hehtaarikohtainen tai kertakorvaus ja mahdollisesti rajattu hehtaarien enimmäismäärään. Koska sen olisi katettava vain yrityksen elinkaaren alkuvaihe, tällainen tuki olisi myönnettävä vain siten, että sille on asetettu enimmäiskesto tukihakemuksen jättämisestä, ja lyhyen ajan kuluessa sen perustamisesta. Jos tuki jatkuu vuoden 2027 jälkeen, jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että tuensaajille ei luoda oikeudellisia odotuksia kyseisen vuoden jälkeiselle kaudelle.

- (62) YMP:lla olisi varmistettava, että jäsenvaltiot lisäävät myönteisiä ympäristövaikutuksia ottamalla huomioon paikalliset tarpeet ja viljelijöiden tosiasialliset olosuhteet. Jäsenvaltioiden olisi otettava YMP:n strategiasuunnitelmissaan suorien tukien yhteydessä käyttöön ekojärjestelmiä, jotka ovat viljelijöille vapaaehtoisia ja jotka olisi sovitettava täysimääräisesti yhteen muiden asiaan liittyvien interventioiden kanssa. Jäsenvaltioiden olisi määritettävä ne maksuna, joka myönnetään joko kannustimena tai palkkiona, jos ilmaston ja ympäristön kannalta suotuisten maatalouskäytäntöjen välityksellä tarjotaan julkishyödykkeitä, tai korvauksena kyseisten käytäntöjen toteuttamisesta. Molemmissa tapauksissa niillä olisi pyrittävä parantamaan YMP:n ympäristöön ja ilmastoon liittyvien toimien tuloksellisuutta, minkä vuoksi ne olisi suunniteltava niin, että ne ylittävät pakolliset vaatimukset, jotka on jo vahvistettu ehdollisuusjärjestelmässä.
- (63) Yleisenä sääntönä on, että tehokkuuden varmistamiseksi ekojärjestelmien olisi katettava vähintään kaksi ilmaston, ympäristön, eläinten hyvinvoinnin ja mikrobilääkeresistenssin torjunnan toiminta-aloista. Samasta syystä, vaikka korvauksen olisi perustuttava sitoumusten mukaisista maatalouskäytännöistä aiheutuviin kustannuksiin, tulonmenetyksiin ja transaktiokustannuksiin, ottaen huomioon ekojärjestelmissä asetetut tavoitteet, perustulotukea täydentävien maksujen on vastattava sitoumusten mukaisten käytäntöjen tavoitetasoa. Jäsenvaltioilla olisi oltava mahdollisuus perustaa sellaisia maatalouskäytäntöjä koskevia ekojärjestelmiä, joita viljelijät toteuttavat maatalousmailla, erityisesti maataloustoimintaa mutta myös tiettyjä maataloustoimintaa pidemmälle meneviä käytäntöjä. Kyseisiin käytäntöihin voi kuulua pysyvien laidunten ja maisemapiirteiden tehostettu hoito, turvemaiden uudelleenkestutus, kosteikkoalueen viljely ja luonnonmukainen maatalous.
- (64) Luonnonmukainen maatalous, jota säännellään Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2018/848 ⁽²⁴⁾, on viljelyjärjestelmä, jolla voidaan edistää merkittävästi useiden YMP:n erityisten tavoitteiden saavuttamista ja erityisesti sen erityisiä ympäristöön ja ilmastoon liittyviä tavoitteita. Kun otetaan huomioon luonnonmukaisen maatalouden myönteiset vaikutukset ympäristöön ja ilmastoon, jäsenvaltioiden olisi voitava erityisesti ottaa huomioon luonnonmukainen maatalous laatiessaan maatalouskäytäntöjä koskevia ekojärjestelmiä ja arvioida tässä yhteydessä, kuinka paljon tukea tarvitaan luonnonmukaisessa järjestelmässä hoidettavalle maatalousmaalle.
- (65) Jäsenvaltioiden olisi voitava perustaa ekojärjestelmiä ”perustason järjestelminä” edellytyksenä sille, että viljelijät ottavat käyttöön kunnianhimoisempia ympäristöön, ilmastoon ja eläinten hyvinvointiin liittyviä sitoumuksia maaseudun kehittämisen yhteydessä. Yksinkertaistamisen varmistamiseksi jäsenvaltioiden olisi voitava perustaa tehostettuja ekojärjestelmiä. Jäsenvaltioiden olisi voitava myös perustaa ekojärjestelmiä tukemaan eläinten hyvinvointia ja mikrobilääkeresistenssin torjuntaa koskevia käytäntöjä.
- (66) Tasapuolisten toimintaedellytysten varmistamiseksi viljelijöiden kesken suorissa tuissa olisi vahvistettava sellaisen tuotantosidonnaisen tulotuen enimmäismäärät, jota jäsenvaltiot voivat myöntää, jotta voidaan parantaa kilpailukykyä, kestävyyttä tai laatua tietyillä aloilla ja tietyissä tuotannoissa, jotka ovat erityisen tärkeitä yhteiskunnallisista, taloudellisista tai ympäristöllisistä syistä ja kohtaavat tiettyjä vaikeuksia. Jäsenvaltioiden olisi kyseisiä interventioita suunnitellessaan otettava huomioon niiden mahdolliset vaikutukset sisämarkkinoihin.
- (67) Koska on yleisesti tunnustettua, että valkuaiskasvien tuotannossa on vakavia vaikeuksia unionissa, tällaisia vaikeuksia ei tarvitse osoittaa kyseisiin viljelykasveihin kohdistettavissa tuotantosidonnaisen tulotuen interventiossa. Jäsenvaltioiden olisi voitava käyttää suoriin tukiin käytettävissä olevasta rahoituksen enimmäismäärästään täydentävä osa tuotantosidonnaisen tulotuen myöntämiseen erityisesti valkuaiskasvien tuotannon tukemiseksi, jotta pienennettäisiin unionin alijäämäisyyttä tältä osin. Lisäksi jäsenvaltioiden olisi pystyttävä tukemaan palkokasvien ja heinäkasvien seoksia tuotantosidonnaisella tulotuella, edellyttäen että palkokasvit pysyvät seoksessa vallitsevina.
- (68) Vuoden 1979 liittymisasiakirjaan liitettyssä puuvillaa koskevassa pöytäkirjassa N:o 4 esitettyjen tavoitteiden mukaisesti on tarpeen myöntää jatkossakin ”lajikohtaista tukea”, joka maksetaan puuvillan viljelyyn liittyvää tukikelpoista hehtaaria kohden, sekä toimialakohtaisten organisaatioiden tukea puuvillatuotantoalueilla. Koska puuvillaa koskevat määrärahat ovat kiinteitä eikä niitä voida käyttää muihin tarkoituksiin ja koska lajikohtaisen tuen toteuttamisella on oikeusperusta perussopimuksissa, puuvillan tuen ei olisi oltava osa YMP:n strategiasuunnitelmassa hyväksyttyjä interventioita eikä siihen olisi sovellettava tuloksellisuuden tarkastamis- ja hyväksymismenettelyä tai tuloksellisuuden tarkastelua. Erityisistä säännöistä sekä tätä asetusta ja asetusta (EU) 2021/2116 koskevista poikkeuksista olisi säädettävä vastaavasti. Johdonmukaisuuden vuoksi on asianmukaista säätää niistä tässä asetuksessa.

⁽²⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/848, annettu 30 päivänä toukokuuta 2018, luonnonmukaisesta tuotannosta ja luonnonmukaisesti tuotettujen tuotteiden merkinnöistä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 834/2007 kumoamisesta (EUVL L 150, 14.6.2018, s. 1).

- (69) YMP:n tavoitteiden saavuttamisen edistämiseksi ja synergioiden lisäämiseksi muiden YMP:n välineiden kanssa tarvitaan interventiotyyppejä tietyillä aloilla. Tällaisten tiettyjen alojen interventiotyyppien sisältöä ja tavoitteita koskevat vähimmäisvaatimukset olisi täytäntöönpanomallin mukaisesti vahvistettava unionin tasolla, jotta voidaan varmistaa tasapuoliset toimintaedellytykset sisämarkkinoilla sekä välttää eriarvoisen ja epäreilun kilpailun olosuhteet. Jäsenvaltioiden olisi perusteltava interventioiden sisällyttäminen YMP:n strategiasuunnitelmiinsa ja varmistettava, että interventiot ovat yhdenmukaisia muiden alakohtaisten interventioiden kanssa. Unionin tasolla vahvistettavat laajat interventiotyypit olisi määritettävä hedelmien ja vihannesten, viinin, mehiläistuotteiden, oliiviöljyn ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien sekä humalan aloille sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1308/2013⁽²⁵⁾ 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuille muille aloille sekä aloille, jotka kattavat tämän asetuksen jossakin liitteessä luetteloitavat tuotteet, joiden osalta erityisten interventioiden perustamisella katsotaan olevan suotuisa vaikutus joidenkin tai kaikkien tässä asetuksessa vahvistettujen YMP:n yleisten ja erityisten tavoitteiden saavuttamiseen. Erityisesti, kun otetaan huomioon unionin alijäämäisyys kasvivalvauksen suhteen ja kasvivalvauksen tuotannon ympäristöhyödyt, palkokasvit olisi sisällytettävä kyseisessä liitteessä luetteloitaviin tuotteisiin noudattaen samalla EU:n WTO:n aikataulua öljykasveille, ja kyseisiä hyötyjä olisi tuotava viljelijöiden tietoisuuteen muun muassa maatilojen neuvontapalvelun kautta.
- (70) Olisi vahvistettava kansalliset määrärahat tai muut enimmäismäärien muodossa olevat rajoitukset, jotta intervention erityinen luonne säilyy ja helpotetaan interventioiden ohjelmatyötä mehiläistuotteiden, viinin, oliiviöljyn ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien, humalan ja muiden tässä asetuksessa määriteltävien alojen osalta. Jotta ei kuitenkaan haitata interventiotyyppejä koskevien tavoitteiden saavuttamista hedelmä- ja vihannesalalla, taloudellisia rajoituksia ei saisi soveltaa nykyisen lähestymistavan mukaisesti. Jos jäsenvaltiot haluavat ottaa YMP:n strategiasuunnitelmissaan käyttöön muiden alojen interventiotyyppien tukea, vastaavat määrärahat olisi rahoitusvaikutuksen neutraaliuden varmistamiseksi vähennettävä asianomaisten jäsenvaltion suorien tukien määrärahoista. Jos jäsenvaltio päättäisi olla toteuttamatta erityisiä interventioita humalan alalla tai oliiviöljyn ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien alalla, kyseisen jäsenvaltion asianomaiset määrärahat olisi asetettava saataville suorien tukien muodossa olevien interventiotyyppien lisämäärärahoina.
- (71) Maaseudun kehittämisen interventioiden periaatteet säädetään unionin tasolla, erityisesti siltä osin kuin on kyse perusvaatimuksista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot soveltavat valintaperusteita. Jäsenvaltioille olisi kuitenkin annettava runsaasti harkintavaltaa säätää erityiset edellytykset tarpeidensa mukaan. Maaseudun kehittämisen interventiotyypit sisältävät maksut ympäristö-, ilmasto- ja muihin hoitositoumuksiin, joita jäsenvaltioiden olisi tuettava kaikilla alueillaan kansallisten, alueellisten tai paikallisten erityistarpeidensa mukaisesti. Jäsenvaltion olisi myönnettävä tukia viljelijöille ja muille maankäyttäjille, jotka antavat vapaaehtoisia hoitositoumuksia, joilla edistetään ilmastonmuutoksen hillitsemistä ja ilmastomuutokseen sopeutumista sekä ympäristön suojelua ja parantamista, mukaan lukien veden laatu ja määrä, ilmanlaatu, maaperä, luonnon monimuotoisuus ja ekosysteemi-palvelut, myös Natura 2000 -ohjelman mukaiset vapaaehtoiset sitoumukset ja geneettisen monimuotoisuuden tuki. Hoitositoumusten mukaisia tukia voidaan myöntää myös paikallisesti johdettujen, integroitujen tai yhteistyöhön perustuvien lähestymistapojen ja tulospäätteiden interventioiden muodossa.
- (72) Hoitositoumusten mukainen tuki voi erityisesti sisältää luonnonmukaisen maatalouden palkkiot luonnonmukaisen maan ylläpitämisestä ja luonnonmukaiseen maatalouteen siirtymisestä. Jäsenvaltioiden olisi luonnonmukaista alaa koskevan perusteellisen analyysinsä perusteella ja ottaen huomioon tavoitteet, jotka ne aikovat saavuttaa luonnonmukaisen tuotannon osalta, harkittava luonnonmukaista maataloutta koskevia hoitositoumuksia alueellisten erityistarpeidensa mukaisesti, myönnettävä tukea luonnonmukaisessa järjestelmässä hoidettavan maatalousmaan osuuden lisäämiseksi ja varmistettava, että myönnetty määräraha vastaavat luonnonmukaisen tuotannon odotettua kasvua. Hoitositoumusten mukainen tuki voisi myös sisältää muiden sellaisten interventiotyyppien tuet, joilla tuetaan ympäristöä säästäviä tuotantojärjestelmiä, kuten agroekologia, maan kasvukuntoa ylläpitävä viljely ja integroitu tuotanto; metsätalouden ympäristö- ja ilmastopalvelut ja metsien suojelun; metsiin liittyvät palkkiot ja peltometsäviljelyjärjestelmien käyttöönoton; eläinten hyvinvoinnin; geenivarjojen säilyttämisen, kestävän käytön ja kehittämisen erityisesti perinteisiin jalostusmenetelmin. Jäsenvaltioiden olisi voitava kehittää tarpeidensa mukaan muita kyseiseen interventiotyyppiin kuuluvia järjestelmiä. Kyseisen tyyppisen maksun olisi katettava lisäkustannukset ja tulonmenetykset ainoastaan, jos nämä aiheutuvat sitoumuksista, jotka ylittävät unionin ja kansallisessa oikeudessa vahvistettujen pakollisten toimenpide- ja hoitovaatimusten peruslinjan sekä YMP:n strategiasuunnitelmassa vahvistetun mahdollisuuden. Kyseisen tyyppisiin interventioihin liittyviä sitoumuksia olisi voitava toteuttaa ennalta määrätyn vuotuisen tai monivuotisen kauden ajan, ja niiden kesto voi asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa ylittää seitsemän vuotta.

⁽²⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1308/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, maataloustuotteiden yhteisestä markkinajärjestelystä ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 922/72, (ETY) N:o 234/79, (EY) N:o 1037/2001 ja (EY) N:o 1234/2007 kumoamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 671).

- (73) Metsätaloutta koskevien interventioiden olisi edistettävä komission 16 heinäkuuta 2021 antaman tiedonannon "Uusi EU:n metsästrategia vuodelle 2030" täytäntöönpanoa ja tarvittaessa peltometsäviljelyjärjestelmien käytön laajentamista. Niiden olisi perustuttava jäsenvaltioiden kansallisiin tai alueellisiin metsäohjelmiin tai vastaaviin välineisiin, joiden olisi puolestaan perustuttava Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksesta (EU) 2018/841⁽²⁶⁾ johtuviin sitoumuksiin sekä Euroopan metsien suojelua käsittelevissä ministerikonferensseissa tehtyihin sitoumuksiin. Interventioiden olisi perustuttava kestäviin metsänhoitosuunnitelmiin tai vastaaviin välineisiin, joissa otetaan asianmukaisesti huomioon tehokas hiilen varastointi ja sitominen ilmakehästä ja joilla edistetään luonnon monimuotoisuuden suojelua, ja ne voivat koskea seuraavia: metsäalueiden kehittäminen ja kestävä metsätalous, mukaan lukien maan metsitys, palonehkäisy ja peltometsäviljelyjärjestelmien luominen ja uudistaminen; metsävarojen suojelu, ennallistaminen ja parantaminen ottaen huomioon sopeutumistarpeet, investoinnit, joilla taataan ja parannetaan metsien suojelua ja resilienssiä sekä metsäekosysteemien ja ilmastopalvelujen tarjontaa, sekä uusiutuvan energian ja biotalouden tukemiseen tarkoitetut toimenpiteet ja investoinnit.
- (74) Oikeudenmukaisen tulotason ja muutoskestävän maatalousalan varmistamiseksi koko unionin alueella jäsenvaltioiden olisi voitava myöntää tukea sellaisilla alueilla toimiville viljelijöille, joilla on luonnonoloista johtuvia tai muita erityisrajoitteita, mukaan lukien vuoristo- ja saarialueet. Alueille, joilla on luonnonoloista johtuvia tai muita erityisrajoitteita, myönnettävien tukien osalta olisi edelleen sovellettava asetuksen (EU) N:o 1305/2013 32 artiklan mukaista nimeämistä.
- (75) Jotta YMP tuottaisi ympäristön kannalta entistä suurempaa unionin lisäarvoa ja lisäisi sen synergiaa luontoon ja luonnon monimuotoisuuteen tehtävien investointien rahoituksen kanssa, on tarpeen säilyttää erillinen toimenpide, jonka tarkoituksena on korvata tuensaajille direktiivillä 92/43/EY perustetun Natura 2000 -ohjelman täytäntöönpanosta ja direktiivistä 2000/60/EY aiheutuvat rajoitteet. Viljelijöille ja metsänomistajille olisi sen vuoksi jatkossakin myönnettävä tukea direktiivien 92/43/EY ja 2009/147/EY täytäntöönpanosta aiheutuvien erityisten rajoitteiden poistamiseksi ja Natura 2000 -alueiden tehokkaan hoidon edistämiseksi. Lisäksi viljelijöille olisi myönnettävä tukea rajoitteisiin, joita vesistöalueilla aiheutuu direktiivin 2000/60/EY täytäntöönpanon vuoksi. Tuki olisi kytkettävä YMP:n strategiasuunnitelmissa kuvattuihin erityisiin vaatimuksiin, jotka ylittävät asiaa koskevat pakolliset toimenpide- ja hoitovaatimukset. Jäsenvaltioiden olisi myös varmistettava, että viljelijöille maksettavat tuet eivät johda kaksinkertaiseen rahoitukseen ekojärjestelmien kanssa ja että samalla YMP:n strategiasuunnitelmissa sallittaisiin riittävä jousto, joka edistäisi eri interventioiden täydentävyyttä. Lisäksi jäsenvaltioiden olisi YMP:n strategiasuunnitelmien yleisessä suunnittelussa otettava huomioon Natura 2000 -alueiden erityistarpeet.
- (76) YMP:n tavoitteisiin olisi pyrittävä myös tukemalla tuotannollisia ja ei-tuotannollisia investointeja maataloilla ja niiden ulkopuolella. Tällaiset investoinnit voivat koskea muun muassa maa- ja metsätalouden kehittämiseen, uudenaikaistamiseen tai ilmastomuutokseen sopeuttamiseen liittyviä infrastruktuureja, mukaan lukien maa- ja metsätaloukseen hankinta, tilusjärjestelyt ja maanparannus, peltometsäviljelyn käytännöt, energia- ja vesihuolto sekä energian ja veden säästö. Se voi myös kattaa investoinnit maa- tai metsätalouden tuotantokyvyn palauttamiseen luonnonkatastrofien, epäsuotuisien sääolojen tai muiden katastrofien jälkeen, mukaan lukien tulipalot, myrskyt, tulvat, tuhoajat ja sairaudet. Jotta voidaan paremmin varmistaa YMP:n strategiasuunnitelmien yhdenmukaisuus unionin tavoitteiden kanssa sekä tasapuoliset toimintaedellytykset jäsenvaltioiden kesken, tähän asetukseen olisi sisällytettävä investointien negatiivinen luettelo. Jäsenvaltioiden olisi hyödynnettävä investointeihin käytettävissä olevat varat parhaalla mahdollisella tavalla mukauttamalla investoinneille myönnettävät tuet asiaankuuluviin unionin sääntöihin ympäristön ja eläinten hyvinvoinnin alalla.
- (77) Nuorten viljelijöiden on erityisesti tarpeen nykyaikaistaa tilojaan, jotta ne olisivat elinkelpoisia pitkällä aikavälillä. Usein heidän tulonsa ovat kuitenkin ensimmäisten liiketoimintavuosien ajan matalat. Siksi on tärkeää, että jäsenvaltiot helpottavat ja priorisoivat nuorten viljelijöiden toteuttamia investointi-interventioita. Siksi jäsenvaltioiden olisi voitava asettaa YMP:n strategiasuunnitelmiaan nuorten viljelijöiden tiloille toteutettaville investoinneille korkeammat tukiasteet ja muita suosituimmuusehtoja. Jäsenvaltioiden olisi myös voitava lisätä investointitukea pientiloille.

⁽²⁶⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/841, annettu 30 päivänä toukokuuta 2018, maankäytöstä, maankäytön muutoksesta ja metsätaloudesta aiheutuvien kasvihuonekaasujen päästöjen ja poistumien sisällyttämisestä vuoteen 2030 ulottuviin ilmasto- ja energiapolitiikan puitteisiin sekä asetuksen (EU) N:o 525/2013 ja päätöksen N:o 529/2013/EU muuttamisesta (EUVL L 156, 19.6.2018, s. 1).

- (78) Jäsenvaltioiden olisi investointitukea myöntäessään otettava erityisesti huomioon monialainen tavoite uudenaikaistaa maataloutta ja maaseutua lisäämällä ja jakamalla tietämystä, innovointia ja digitalisointia sekä kannustalla näiden käyttöönottoon. Tuki investoinneille digitaaliteknologioiden asentamiseksi maa- ja metsätaloudessa sekä maaseudulla, kuten investoinnit täsmäviljelyyn, älykkäisiin kyliin, maaseutuyrityksiin sekä tieto- ja viestintäteknologiainfrastruktuureihin, olisi sisällytettävä YMP:n strategiasuunnitelmissa kuvaukseen, joka annetaan kyseisten suunnitelmien myötävaikutuksesta monialaiseen tavoitteeseen.
- (79) Kun otetaan huomioon vesimuodostumien hyvää tilaa koskeva unionin tavoite sekä se, että investointien on oltava tämän tavoitteen mukaisia, on tärkeää määritellä sääntöjä tuelle kasteluinfrastruktuurien uudenaikaistamiseksi ja kehittämiseksi, jotta maatalouden vedenkäyttö ei vaarantaisi kyseistä tavoitetta.
- (80) Koska unionin maatalousalalla on tarpeen täyttää investointivaje ja tuoda rahoitus paremmin ensisijaisten ryhmien, erityisesti nuorten viljelijöiden ja uusien viljelijöiden, joilla on korkeampi riskiprofiili, saataville, olisi kannustettava InvestEU:n mukaisen EU-takuun käyttöön sekä avustusten ja rahoitusvälineiden yhdistämiseen. Koska rahoitusvälineiden käyttö vaihtelee jäsenvaltioissa huomattavasti sen mukaan, miten rahoitusta on saatavilla, miten pankkiala on kehittynyt, onko olemassa riskipääomaa sekä miten hyvin julkishallinnot ja potentiaalinen tuensaaajien joukko tuntevat rahoitusvälineet, jäsenvaltioiden olisi vahvistettava YMP:n strategiasuunnitelmissaan asianmukaiset tavoitteet, tuensaaajat ja suosituimmuusehdot sekä muut mahdolliset tukikelpoisuussäännöt.
- (81) Nuoret viljelijät, uudet viljelijät ja muut uudet tulokkaat kohtaavat edelleen merkittäviä esteitä, jotka liittyvät maan hankintaan, korkeisiin hintoihin tai luotonsaantiin. Tuotantopanosten hintojen vaihtelu (sekä panosten että tuotoksen osalta) uhkaa enemmän heidän yrityksiään, ja he tarvitsevat runsaasti yrittäjyys-, riskinehkäisy- ja riskinhallintakoulutusta. Sen vuoksi on ehdottoman tärkeää tukea uusien yritysten ja uusien tilojen perustamista jatkossakin. Jäsenvaltioiden olisi myös voitava vahvistaa YMP:n strategiasuunnitelmissaan rahoitusvälineitä koskevat suosituimmuusehdot nuoria viljelijöitä, uusia viljelijöitä ja muita uusia tulokkaita varten. Nuorten viljelijöiden tilanpidon aloittamiseen ja maaseudun yritystoiminnan käynnistämiseen myönnettävän tuen enimmäismäärä olisi nostettava 100 000 euroon, ja tuki olisi voitava saada käyttöön myös rahoitusvälineen kautta tai yhdessä rahoitusvälineen kanssa.
- (82) Koska on tarpeen varmistaa asianmukaiset riskinhallintavälineet, maaseuturahastosta rahoitettava tuki, jolla viljelijöitä autetaan hallitsemaan tuotantoonsa ja tuloihinsa kohdistuvia riskejä, olisi säilytettävä ja sitä olisi laajennettava. Erityisesti vakuutusmaksujen ja keskinäisten rahastojen, mukaan lukien tulojen vakauttamisväline, olisi edelleen oltava mahdollisia, mutta tukea olisi asetettava saataville myös muista riskinhallintavälineistä. Lisäksi kaikenlaisien riskinhallintavälineiden olisi ulotuttava kattamaan tuotantoon tai tuloihin kohdistuvat riskit, ja näiden välineiden olisi tarvittaessa oltava kohdennettavissa maatalouteen tai alueille. Jäsenvaltioiden olisi annettava hyödyntää yksinkertaistettuja menettelyjä, kuten indekseihin turvautuminen viljelijöiden tuotannon ja tulojen laskemiseksi, samalla kun varmistetaan välineiden asianmukainen valmius ottaa huomioon viljelijöiden yksilöllinen tuloksellisuus ja välttää tappioiden ylikorvaamista.
- (83) Tuen avulla olisi pystyttävä luomaan ja panemaan täytäntöön vähintään kahden yhteisön välistä yhteistyötä YMP:n tavoitteiden saavuttamiseksi. Tällaisen tuen olisi voitava kattaa kaikki tällaiseen yhteistyöhön liittyvät näkökohdat, esimerkiksi seuraavat: laatujärjestelmien perustaminen ja laatujärjestelmiä koskevat tiedotus- ja menekinedistämistoimet; yhteiset ympäristö- ja ilmastotoimet; lyhyiden toimitusketjujen ja paikallisten markkinoiden edistäminen; pilottihankkeet; eurooppalaiseen innovaatiokumppanuuteen kuuluvat toimijaryhmien hankkeet ja paikalliset kehittämishankkeet, älykkäät kylät, ostajayhdistykset ja konerenkaat; maatilakumppanuudet; metsänhoitosuunnitelmat; verkostot ja klusterit; maatilojen kuntouttava käyttö; kumppanuusmaatalous; Leaderiin kuuluvat toimet; sekä tuottajaryhmien ja tuottajaorganisaatioiden perustaminen ja muut yhteistyömuodot, jotka katsotaan tarpeelliseksi YMP:n erityisten tavoitteiden saavuttamiseksi.
- (84) On tärkeää tukea tietynlaisen yhteistyön valmistelua, erityisesti eurooppalaiseen innovaatiokumppanuuteen kuuluvia toimijaryhmiä, Leader-ryhmiä ja älykkäitä kyliä koskevia strategioita varten.

- (85) Tiedonannossa ”Ruonan ja maanviljelyn tulevaisuus” todetaan, että uutta YMP:aa koskevana monialaisena tavoitteena on tietämyksen lisääminen ja innovoinnin painottaminen. YMP:n olisi edelleen tuettava interaktiivista innovointimallia, jolla parannetaan toimijoiden välistä yhteistyötä, jotta toisiaan täydentäviä tietoja voidaan hyödyntää parhaalla mahdollisella tavalla käyttövalmiiden ratkaisujen levittämiseksi. AKIS-järjestelmässä olisi vahvistettava maatilojen neuvontapalveluja. YMP:n strategiasuunnitelman olisi tarjottava tietoa siitä, miten neuvojat, tutkijat ja kansallinen YMP-verkosto toimivat yhdessä. Kunkin jäsenvaltion tai tapauksen mukaan alueen olisi AKIS-järjestelmänsä vahvistamiseksi ja strategista AKIS-lähestymistapaansa noudattaen voitava rahoittaa useampaa toimea, jotka tähtäävät tietämyksen vaihtoon ja innovointiin sekä helpottamaan sitä, että viljelijät laativat tilatasolla strategioita tilojensa muutoskestävyyden parantamiseksi, hyödyntäen tässä asetuksessa säädettyjä interventiotyyppejä. Lisäksi jokaisen jäsenvaltion olisi laadittava digitaalitekniikoiden kehittämistä ja kyseisten teknologioiden käyttöä koskeva strategia osoittaakseen, miten digitalisaatiota maataloudessa ja maaseudulla aiotaan tehostaa.
- (86) Maataloustukirahastosta olisi edelleen rahoitettava suorien tukien muodossa olevia interventiotyyppejä ja interventiotyyppejä tietyillä aloilla, kun taas maaseuturahastosta olisi jatkettava maaseudun kehittämisen interventiotyyppien rahoitusta. YMP:n varainhoitoa koskevat säännöt olisi vahvistettava erikseen kummallekin rahastolle ja niistä tuetuille toiminnoille ottaen huomioon, että uusi täytäntöönpanomalli antaa jäsenvaltioille niiden tavoitteiden saavuttamiseksi enemmän joustovaraa ja laajentaa toissijaisuusperiaatteen soveltamista. Tämän asetuksen mukaisten interventiotyyppien olisi katettava 1 päivän tammikuuta 2023 ja 31 päivän joulukuuta 2027 välinen ajanjakso.
- (87) YMP:n strategiasuunnitelmien mukaiset suorat tuet olisi myönnettävä tällä asetuksella vahvistettujen kansallisten määrärahojen rajoissa. Kyseisten kansallisten määrärahojen olisi heijastettava kehitystä, jonka mukaan jäsenvaltioiden, joissa hehtaaritukitaso on alhaisin, määrärahoja lisätään asteittain niin, että saadaan kurottua umpeen 50 prosenttia niiden nykyisen tukitason ja määrän, joka on 90 prosenttia unionin keskimääräisestä tuesta, välisestä erosta. Jotta voidaan ottaa huomioon tukien alentamismekanismi ja alentamisesta saatavan tulon käyttö jäsenvaltiossa, olisi sallittava, että määrärahojen alustava kokonaismäärä YMP:n strategiasuunnitelmassa ylittää kunakin vuonna kansalliset määrärahat.
- (88) Maaseuturahaston varojen hallinnoinnin helpottamiseksi olisi vahvistettava maaseuturahaston tuen yhtenäinen rahoitusosuustaso suhteessa jäsenvaltioiden julkisiin menoihin. Tietyntyyppisten toimien erityisen tärkeyden tai luonteen huomioon ottamiseksi tällaisille toimille olisi vahvistettava erilliset rahoitusosuustasot. Vähemmän kehittyneille alueille, syrjäisimmille alueille, pienille Egeanmeren saarille ja siirtymäalueille olisi vahvistettava tarkoituksenmukainen maaseuturahaston rahoitusosuustaso niiden kehitystasosta, niiden syrjäisestä sijainnista tai niiden saaristoasemasta johtuvien erityisrajoitteiden lieventämiseksi.
- (89) Maaseuturahaston tuen kohdealueiden jaottelun unionin tasolla olisi vahvistettava objektiiviset perusteet. Alueiden määrittelyn olisi tämän vuoksi perustuttava unionin tasolla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1059/2003⁽²⁷⁾ mukaiseen yhteiseen alueluokitusjärjestelmään. Riittävän tuen varmistamiseksi olisi käytettävä uusimpia luokituksia ja tietoja, etenkin käsiteltäessä kehityksessä jälkeen jääneitä alueita ja jäsenvaltion sisäisiä alueiden välisiä eroja.
- (90) Maaseuturahastosta ei saisi tukea investointeja, joista aiheutuu vahinkoa ympäristölle. Sen vuoksi tässä asetuksessa on tarpeen säätää joistakin poissulkemissäännöistä. Maaseuturahastosta ei enenkään saisi rahoittaa kasteluun tehtäviä investointeja, joilla ei edistetä vesimuodostumien hyvän tilan saavuttamista tai säilyttämistä, eikä siitä saisi rahoittaa metsitykseen tehtäviä investointeja, jotka eivät ole kestävänsä metsänhoidon periaatteisiin perustuvien ympäristöön ja ilmastoon liittyvien tavoitteiden mukaisia.

⁽²⁷⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EY) N:o 1059/2003, annettu 26 päivänä toukokuuta 2003, yhteisestä tilastollisten alueyksiköiden nimikkeistöstä (NUTS) (EUVL L 154, 21.6.2003, s. 1).

- (91) Jotta voidaan varmistaa tiettyjen prioriteettien riittävä rahoitus, olisi vahvistettava näiden prioriteettien vähimmäis- ja enimmäismäärärahoja koskevat säännöt. Jäsenvaltioiden olisi varattava sukupolvenvaihdosta koskeviin interventioihin vähintään määrä, joka vastaa kolmea prosenttia niiden suorien tukien vuotuisista määrärahoista ennen siirtoja. Tällaisiin interventioihin voi sisältyä täydentävää tulotukea ja tukea tilanpidon aloittamiseen. Ottaen huomioon, että investointituki on tärkeää nuorille viljelijöille heidän maatilojensa elinkelpoisuuden varmistamisessa pitkällä aikavälillä ja alan houkuttelevuuden lisäämisessä, osa investointi-interventioihin, joissa nuoria viljelijöitä koskee korkeampi tukiaste, osoitetuista menoista olisi myös otettava huomioon vähimmäismäärässä, joka on määrä varata edistämään sen erityistavoitteen saavuttamista, joka koskee nuorten viljelijöiden ja uusien viljelijöiden houkuttelemista alalle ja heidän tukemistaan sekä yritystoiminnan kehittämisen helpottamista maaseudulla.
- (92) Sen varmistamiseksi, että YMP:sta asetetaan saataville riittävästi rahoitusta ympäristöön ja ilmastoon liittyvien tavoitteiden sekä eläinten hyvinvointia koskevien tavoitteiden saavuttamiseen unionin painopisteiden mukaisesti, tietty osuus sekä maaseuturahaston tuesta, mukaan lukien investoinnit, että suorista tuista olisi varattava kyseisiin tarkoituksiin. Koska ilmasto-, ympäristö- ja eläinten hyvinvointijärjestelmät otetaan käyttöön ensimmäistä kertaa suorien tukien yhteydessä, suunnitteluun ja täytäntöönpanoon olisi myönnettävä tiettyä joustovaraa erityisesti kahden ensimmäisen vuoden aikana, jotta jäsenvaltioille ja viljelijöille kertyy kokemusta ja varmistetaan sujuva ja onnistunut täytäntöönpano ottaen huomioon myös maaseuturahaston ympäristöön ja ilmastoon liittyvät tavoitteet. Yleisten ympäristöön ja ilmastoon liittyvien tavoitteiden noudattamiseksi tällainen joustovara olisi rajattava ja se olisi hyvitettävä tietyissä rajoissa.
- (93) Leader-lähestymistapa paikalliseen kehittämiseen on osoittanut tehokkuutensa maaseudun kehittämisen edistämässä, koska siinä otetaan täysin huomioon monialaiset tarpeet maaseudun endogeeniseen kehittämiseen alhaalta ylöspäin suuntautuvan lähestymistavan avulla. Siksi Leaderia olisi jatkettava tulevaisuudessa, sen soveltamisen olisi edelleen oltava pakollista ja sille olisi varattava vähimmäismäärärahat maaseuturahastosta.
- (94) Koska on tärkeää torjua ilmastomuutosta Pariisin sopimuksen täytäntöönpanoa koskevien unionin sitoumusten ja Yhdistyneiden kansakuntien kestävä kehityksen tavoitteiden mukaisesti, YMP:lla olisi edistettävä ilmastotoimien valtavirtaistamista unionin toimintapolitiikoissa ja pyrkimistä yleistavoitteeseen tukea ilmastotavoitteita 30 prosentilla unionin talousarviomenoista. YMP:n toimien osuuden ilmastoon liittyvien tavoitteiden saavuttamisen rahoitukseen osoitettavista YMP:n kokonaismäärärahoista odotetaan olevan 40 prosenttia. Asiaan liittyvät toimet olisi yksilöitävä YMP:n strategiasuunnitelmien laadinnan ja täytäntöönpanon aikana, ja niitä arvioidaan uudelleen asianomaisten arviointien ja uudelleentarkastelujen yhteydessä.
- (95) Jos yksikkömäärät eivät perustu tosiasiallisiin kustannuksiin tai tulonmenetyksiin, jäsenvaltioiden olisi vahvistettava asianmukainen tukitaso tarpeiden arvioinnin perusteella. Asianmukaisessa yksikkömäärässä saataisi pikemminkin olla kyse asianmukaisten yksikkömäärien vaihteluvälistä kuin yhdestä yhtenäisestä tai keskimääräisestä yksikkömäärästä. Näin ollen jäsenvaltioiden olisi myös sallittava vahvistaa YMP:n strategiasuunnitelmissaan perusteltu enimmäis- tai vähimmäisyksikkömäärä tietyille interventioille, sanotun kuitenkin rajoittamatta säännöksiä asianomaisten interventioiden maksutasosta.
- (96) Kun vastuu tarpeiden ja tavoitteiden saavuttamisen arvioimisesta siirretään jäsenvaltioille, niiden annetaan myös joustavammin yhdistää suorien tukien muodossa olevat interventiotyypit, interventiotyypit tietyillä aloilla ja maaseudun kehittämisen interventiotyypit. Tämän tukena olisi oltava tiettyä joustovaraa mukauttaa kansallisten määrärahojen jakoa. Jos jäsenvaltiot arvioivat, että ennalta jaetut määrärahat eivät riitä kaikkien suunniteltujen toimenpiteiden toteuttamiseen, tietty joustovara on perusteltua, kun samalla vältetään huomattavat vaihtelut vuotuisen suoran tulotuen määrässä verrattuna maaseuturahaston monivuotisiin interventioihin käytettävissä oleviin määriin.
- (97) Unionin lisäarvon kasvattamiseksi, toimivien maatalouden sisämarkkinoiden säilyttämiseksi ja YMP:n yleis- ja erityistavoitteiden saavuttamiseksi jäsenvaltiot eivät saisi tehdä tämän asetuksen nojalla päätöksiä erillisinä vaan osana jäsennellyä prosessia, jonka olisi toteutettava YMP:n strategiasuunnitelmassa. Ylhäältä alaspäin suuntautuvissa unionin säännöissä olisi vahvistettava erityiset YMP:n unionin laajuiset tavoitteet, keskeiset interventiotyypit, tuloksellisuuskehys ja hallintorakenne. Tehtävänjaon tarkoituksena on varmistaa, että investoidut taloudelliset resurssit ja saavutetut tulokset vastaavat täysin toisiaan.

- (98) Jotta varmistetaan näiden YMP:n strategiasuunnitelmien selkeä strateginen luonne ja helpotetaan yhteyksiä unionin muihin toimintapolitiikkoihin, erityisesti unionin lainsäädännöstä tai kansainvälisistä sopimuksista johtuviin vahvistettuihin pitkän aikavälin kansallisiin tavoitteisiin, kuten niihin, jotka koskevat esimerkiksi ilmastomuutosta, metsiä, luonnon monimuotoisuutta ja vesivaroja, on aiheellista, että kullakin jäsenvaltiolla on yksi YMP:n strategiasuunnitelma, jossa otetaan huomioon sen perustuslailliset säännökset ja institutionaaliset määräykset. YMP:n strategiasuunnitelma voi tarvittaessa sisältää alueellistettuja interventioita.
- (99) Jäsenvaltioiden olisi YMP:n strategiasuunnitelmiaan laatiessaan analysoitava erityistilannettaan ja -tarpeitaan, asetettava tavoitteita, jotka liittyvät YMP:n päämäärien saavuttamiseen, ja suunniteltava interventioita, jotka mahdollistavat kyseisten tavoitteiden saavuttamisen, mukautettuina kansalliseen ja erityiseen alueelliseen toimintaympäristöön, mukaan lukien syrjäisimpien alueiden toimintaympäristö. Tällaisella prosessilla olisi laajennettava toissijaisuusperiaatteen soveltamista yhteisessä unionin kehyksessä ja varmistettava samalla unionin oikeuden yleisten periaatteiden ja YMP:n tavoitteiden noudattaminen. Sen vuoksi on aiheellista vahvistaa säännöt, jotka koskevat YMP:n strategiasuunnitelmien rakennetta ja sisältöä.
- (100) Sen varmistamiseksi, että jäsenvaltiot toimivat tavoitteiden asettamisessa ja interventioiden suunnittelussa tarkoituksenmukaisella tavalla ja YMP:n tavoitteiden saavuttamista parhaalla mahdollisella tavalla edistävasti, YMP:n strategiasuunnitelmien strategiaa varten on tarpeen etukäteen analysoida paikallisia olosuhteita ja arvioida tarpeita suhteessa YMP:n tavoitteisiin. Lisäksi on tärkeää varmistaa, että YMP:n strategiasuunnitelmissa voidaan ottaa asianmukaisesti huomioon muutokset jäsenvaltioiden olosuhteissa, rakenteissa (sekä sisäisissä että ulkoisissa) ja markkinatilanteissa ja että niitä voidaan näin ajan myötä muokata kyseisten muutosten pohjalta.
- (101) YMP:n strategiasuunnitelmissa olisi pyrittävä varmistamaan suurempi johdonmukaisuus YMP:n lukuisten välineiden välillä, sillä strategiasuunnitelmien on tarkoitus kattaa suorien tukien muodossa olevat interventiotyypit, interventiotyypit tietyillä aloilla ja maaseudun kehittämisen interventiotyypit. Niiden olisi myös varmistettava ja osoitettava, missä määrin jäsenvaltioiden tekemät valinnat ovat linjassa ja yhdenmukaiset unionin prioriteettien ja tavoitteiden kanssa. Tätä ajatellen YMP:n strategiasuunnitelmiin olisi sisällytettävä yleiskatsaus ja selvitys välineistä, joilla varmistetaan tulotuen oikeudenmukaisempi jakaminen ja tehokkaampi kohdentaminen. Sen vuoksi on aiheellista, että niihin sisältyy YMP:n erityistavoitteiden ympärille jäsenyvä tuloskeskeinen interventiostrategia, mukaan lukien kyseisiin tavoitteisiin liittyvät määrälliset tavoitteet. Vuotuisen seurannan mahdollistamiseksi on aiheellista, että kyseiset tavoitteet perustuvat tulosindikaattoreihin.
- (102) Interventiostrategiassa olisi myös korostettava YMP:n välineiden keskinäisen täydentävyyden lisäksi myös täydentävyyttä suhteessa unionin muihin toimintapolitiikkoihin. Kussakin YMP:n strategiasuunnitelmassa olisi otettava erityisesti huomioon asiaankuuluva ympäristö- ja ilmastolainsäädäntö, ja kyseiseen lainsäädäntöön perustuvia kansallisia suunnitelmia olisi kuvattava osana nykytilanteen analyysia, jäljempänä 'SWOT-analyysi'. On aiheellista luetella säädökset, joihin YMP:n strategiasuunnitelmassa olisi erityisesti viitattava.
- (103) Koska jäsenvaltioille olisi annettava joustovaraa sen suhteen, siirretäänkö osa niiden YMP:n strategiasuunnitelmien suunnittelusta ja täytäntöönpanosta alueelliselle tasolle kansalliseen kehykseen perustuen, jotta voidaan helpottaa alueiden välistä koordinointia ratkottaessa maanlaajuisia haasteita, on aiheellista, että YMP:n strategiasuunnitelmissa kuvataan kansallisten ja alueellisten interventioiden vuorovaikutusta.
- (104) Koska YMP:n strategiasuunnitelmien olisi mahdollistettava se, että komissio kantaa vastuunsa unionin talousarvion hoidosta ja tuo jäsenvaltioille oikeusvarmuutta eräiden YMP:n strategiasuunnitelman osatekijöiden suhteen, on aiheellista, että YMP:n strategiasuunnitelmat sisältävät nimenomaisen kuvauksen yksittäisistä interventioista, mukaan lukien tukikelpoisuusedellytykset, talousarviomäärärahat, suunnitellut tuotokset ja yksikkökustannukset. Tarvitaan rahoitussuunnitelma, jotta saadaan yleiskuva kaikista talousarvionäkökohdista ja kustakin interventiosta, sekä tavoitesuunnitelma.
- (105) YMP:n strategiasuunnitelmien välittömän käynnistämisen ja tehokkaan täytäntöönpanon varmistamiseksi maataloustukirahaston ja maaseuturahaston tuen olisi perustuttava vankan hallintokehyksen olemassaoloon. Jokaisessa YMP:n strategiasuunnitelmassa olisi sen vuoksi yksilöitävä kaikki YMP:n strategiasuunnitelman hallinto- ja koordinointirakenteet, mukaan lukien valvontajärjestelmät ja seuraamukset, sekä seuranta- ja raportointirakenne.

- (106) Kun otetaan huomioon, kuinka tärkeä on maatalouden ja maaseudun uudenaikaistamista koskeva erityistavoite, ja tavoitteen monialainen luonne, jäsenvaltioiden on aiheellista sisällyttää YMP:n strategiasuunnitelmiinsa nimenomainen kuvaus siitä, miten kyseisillä YMP:n strategiasuunnitelmilla edistetään kyseisen tavoitteen saavuttamista, mukaan lukien niiden myötävaikutus digitaaliseen siirtymään.
- (107) Koska yhteistyössä toteutettavasta hallinnoinnista aiheutuvaan hallinnolliseen taakkaan voi liittyä ongelmia, YMP:n strategiasuunnitelmissa olisi kiinnitettävä erityistä huomiota yksinkertaistamiseen.
- (108) Koska komission ei ole asianmukaista hyväksyä taustatiedoiksi katsottavia tietoja, aiempia tietoja eikä jäsenvaltioiden vastuulla olevia tietoja, YMP:n strategiasuunnitelman liitteissä olisi toimitettava tiettyjä tietoja.
- (109) Paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyn toimielinten välisen sopimuksen ⁽²⁸⁾ 22 ja 23 kohdan nojalla unionin rahastoja on arvioitava erityisten seurantavaatimusten mukaisesti kerättyjen tietojen perusteella välttämällä kuitenkin ylisääntelyä ja varsinkin jäsenvaltioille aiheutuvaa hallinnollista rasitusta. Kyseisiin vaatimuksiin voidaan tarvittaessa sisällyttää mitattavissa olevia indikaattoreita, joiden perusteella kerätään näyttöä rahastojen käytännön vaikutuksista.
- (110) Se, että komissio hyväksyy YMP:n strategiasuunnitelman, on ratkaisevan tärkeää, jotta voidaan varmistaa, että politiikkaa toteutetaan yhteisten tavoitteiden mukaisesti. Komission olisi toissijaisuusperiaatteen mukaisesti annettava jäsenvaltioille asianmukaiset ohjeet johdonmukaisen ja kunnianhimoisen interventiologiikan esittelemisestä.
- (111) On tarpeen säätää mahdollisuudesta ohjelmoida ja tarkistaa YMP:n strategiasuunnitelmia tässä asetuksessa vahvistettujen edellytysten mukaisesti.
- (112) YMP:n strategiasuunnitelman hallinnoinnista ja täytäntöönpanosta vastaa kansallinen hallintoviranomainen, jonka olisi toimittava ensisijaisena komission yhteyspisteenä. Kuitenkin jos maaseudun kehittämispolitiikkaan liittyviä osatekijöitä alueellistetaan, jäsenvaltioiden olisi voitava perustaa alueellisia hallintoviranomaisia. Hallintoviranomaisten olisi voitava siirtää osa tehtävistään, mutta niiden on tällöinkin vastattava hallinnon tehokkuudesta ja moitteettomuudesta ja varmistettava YMP:n strategiasuunnitelman johdonmukaisuus ja yhtenäisyys sekä koordinointi kansallisen hallintoviranomaisen ja alueellisten hallintoviranomaisten välillä. Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että niiden YMP:n strategiasuunnitelmien hallinnoinnissa ja täytäntöönpanossa suojataan unionin taloudelliset edut varainhoitoasetuksen ja asetuksen (EU) 2021/2116 mukaisesti.
- (113) Vastuu YMP:n strategiasuunnitelman seurannasta olisi jaettava kansallisen hallintoviranomaisen ja tätä tarkoitusta varten perustetun kansallisen seurantakomitean kesken. Kansallisen seurantakomitean olisi vastattava YMP:n strategiasuunnitelman täytäntöönpanon vaikuttavuuden seurannasta. Tätä varten sen vastuut olisi määriteltävä. Jos YMP:n strategiasuunnitelma sisältää alueiden vahvistamia osatekijöitä, jäsenvaltioiden ja asianomaisten alueiden olisi voitava perustaa ja muodostaa alueellisia seurantakomiteoita. Kyseisessä tapauksessa olisi selvennettävä koordinoitisaäntöjä kansallisen seurantakomitean kanssa.
- (114) Maaseuturahastosta olisi tuettava teknisen avun muodossa komission aloitteesta toimia, jotka liittyvät asetuksen (EU) 2021/2116 7 artiklassa tarkoitettujen tehtävien täyttämiseen. Lisäksi voidaan antaa myös teknistä apua jäsenvaltioiden aloitteesta niiden tehtävien hoitamiseksi, jotka ovat tarpeen YMP:n strategiasuunnitelmaan liittyvän tuen tehokasta hallinnointia ja täytäntöönpanoa varten. Teknisen avun lisääminen jäsenvaltioiden aloitteesta koskee vain jäsenvaltioita, joiden maaseuturahaston määrärahat ovat enintään 1,1 miljardia euroa. Maaseuturahastosta tekniseen apuun osoitettavassa tuessa olisi otettava huomioon jäsenvaltioiden uusista hallinnointi- ja valvontajärjestelmistä johtuva hallinnollisten valmiuksien lisäkehittäminen.

⁽²⁸⁾ EUVL L 123, 12.5.2016, s. 1.

- (115) Koska jäsenvaltioilla on interventoiden suunnittelussa käytössään paljon enemmän joustovaraa ja toissijaisuusperiaatetta sovelletaan laajemmin yhteisten tavoitteiden saavuttamiseksi, verkostot ovat keskeinen väline, jolla voidaan ohjata politiikkaa ja edistää sidosryhmien sitoutumista, tietojen jakamista sekä jäsenvaltioiden ja muiden toimijoiden valmiuksien kehittämistä. Verkostoitumistoimet eivät enää koske vain maaseudun kehittämistä vaan YMP:n kumpaakin pilaria. Yhden ainoan unionin tason YMP-verkoston olisi varmistettava parempi koordinointi verkostoitumistoimien välillä unionin sekä kansallisella ja alueellisella tasolla. Eurooppalaisen ja kansallisen YMP-verkoston olisi korvattava nykyinen eurooppalainen maaseudun kehittämisverkosto, EIP-AGRI-verkosto unionin tasolla ja kansalliset maaseutuverkostot. Eurooppalaisen YMP-verkoston olisi edistettävä kansallisten YMP-verkostojen toimintaa niin pitkälle kuin mahdollista. Verkostojen olisi tarjottava foorumi, jolla edistetään tietojenvaihdon lisäämistä YMP:n strategiasuunnitelmien täytäntöönpanon parantamiseksi ja unionin tason toimintapolitiikan, mukaan lukien Euroopan horisontti -toimintapolitiikka ja sen monitoimijaiset hankkeet, tulosten ja lisäarvon hyödyntämiseksi. Tietämyksen vaihdon ja innovoinnin parantamiseksi interaktiivisen innovointimallin toteuttamista olisi tuettava myös eurooppalaisella innovaatiokumppanuudella eurooppalaisen ja kansallisen YMP-verkoston avustuksella tässä asetuksessa esitetyn menettelytavan mukaisesti.
- (116) Kunkin YMP:n strategiasuunnitelman täytäntöönpanoa ja edistymistä asetettujen tavoitteiden saavuttamisessa olisi seurattava säännöllisesti. Olisi otettava käyttöön YMP:n tuloksellisuus-, seuranta- ja arviointikehys, jotta voidaan osoittaa, miten toimintapolitiikan täytäntöönpanossa on edistytty, ja arvioida toimintapolitiikan täytäntöönpanon vaikutusta ja tehokkuutta.
- (117) Täytäntöönpanomallin aikaansaama tulokeskeisyys edellyttää vahvaa tuloksellisuuskehystä erityisesti siksi, että YMP:n strategiasuunnitelmat osaltaan edistävät muiden jäsenvaltioiden kanssa yhteistyössä hallinnoitujen toimintapolitiikkajen laajojen yleistavoitteiden saavuttamista. Suoritusperusteinen toimintapolitiikka edellyttää vuotuisia ja monivuotisia arviointeja, jotka perustuvat valittuihin tuotos-, tulos- ja vaikutusindikaattoreihin, sellaisina kuin ne määritellään tuloksellisuus-, seuranta- ja arviointikehyksessä. Siksi olisi valittava rajallinen ja kohdennettu määrä indikaattoreita, jotka kertovat mahdollisimman tarkoin, onko tuetusta interventiotuenpiteestä apua suunniteltujen tavoitteiden saavuttamisessa. Ympäristöön ja ilmastoon liittyviä erityistavoitteita koskevien indikaattoreiden olisi voitava kattaa interventioita, jotka edistävät asiaankuuluviin unionin säädöksiin perustuvien sitoumusten täyttämistä;
- (118) Osana tuloksellisuus-, seuranta- ja arviointikehystä jäsenvaltioiden olisi seurattava saavutettua edistystä ja raportoitava siitä komissiolle vuosittain. Komission olisi raportoitava edistymisestä erityistavoitteiden saavuttamisessa koko YMP:n strategiasuunnitelmakauden ajan käyttäen kyseiseen tarkoitukseen joukkoa keskeisiä indikaattoreita; raportoinnin perustana ovat jäsenvaltioiden toimittamat tiedot.
- (119) Käyttöön olisi otettava mekanismit, joilla suojataan unionin taloudelliset edut, jos YMP:n strategiasuunnitelman täytäntöönpano poikkeaa tavoitteista merkittävästi. Komission olisi voitava pyytää jäsenvaltioita toimittamaan toimintasuunnitelmia, jos tulokset ovat perusteettomasti kovin epätydyttäviä. Tämä voi johtaa maksujen keskeyttämiseen ja lopulta, jos suunniteltuja tuloksia ei saavuteta, unionin myöntämän tuen alentamiseen.
- (120) Yhteistyöhön perustuvan hallinnoinnin periaatteen mukaisesti jäsenvaltioiden – tarpeen mukaan varmistaen, että alueet ovat osallisina arviointisuunnitelman suunnittelussa sekä YMP:n strategiasuunnitelman alueellisten interventoiden seurannassa ja arvioinnissa – olisi oltava vastuussa YMP:n strategiasuunnitelmien arvioinnista, kun taas komission olisi vastattava jäsenvaltioiden ennakoarvioinneista tehtävän yhteenvedon laatimisesta unionin tasolla sekä unionin tason väli- ja jälkiarviointien tekemisestä.
- (121) Varmistaakseen YMP:n kattavan ja mielekkään arvioinnin unionin tasolla komission olisi käytettävä tausta- ja vaikutusindikaattoreita. Kyseisten indikaattoreiden olisi ensisijaisesti perustuttava vakiintuneisiin tietolähteisiin. Komission ja jäsenvaltioiden olisi tehtävä yhteistyötä asiayhteys- ja vaikutusindikaattoreita varten tarvittavien tietojen luotettavuuden varmistamiseksi ja sen parantamiseksi edelleen.
- (122) Komission arvioidessa ehdotettuja YMP:n strategiasuunnitelmia sen olisi arvioitava ehdotettujen YMP:n strategiasuunnitelmien johdonmukaisuutta ja vaikutusta suhteessa unionin ympäristö- ja ilmastolainsäädäntöön ja -sitoumuksiin ja erityisesti unionin vuoden 2030 tavoitteisiin, jotka on asetettu 20 päivänä toukokuuta 2020 annetussa komission tiedonannossa "Pellolta pöytään -strategia oikeudenmukaista, terveyttä edistävää ja ympäristöä säästävää elintarvikejärjestelmää varten", jäljempänä "Pellolta pöytään -strategia", ja 20 päivänä toukokuuta 2020 annetussa komission tiedonannossa "Vuoteen 2030 ulottuva EU:n biodiversiteettistrategia Luonto takaisin osaksi elämäämme", jäljempänä "EU:n biodiversiteettistrategia".

- (123) Jäsenvaltioilta olisi edellytettävä, että ne osoittavat YMP:n strategiasuunnitelmissaan aiempaa suurempaa yleistä kunnianhimoa erityisten ympäristöön ja ilmastoon liittyvien YMP:n tavoitteiden osalta. Tällaisen kunnianhimon olisi katsottava koostuvan useista eri osatekijöistä, jotka liittyvät muun muassa vaikutusindikaattoreihin, tulosindikaattoreihin nähden asetettuihin tavoitteisiin, interventioden suunnitteluun, ehdollisuusjärjestelmän suunniteltuun täytäntöönpanoon ja rahoitussuunnitteluun. Jäsenvaltiot olisi veloitettava selvittämään YMP:n strategiasuunnitelmissaan, miten ne osoittavat vaatimuksena olevaa suurempaa yleistä kunnianhimoa asianomaisissa eri osatekijöissä. Tähän selvitykseen olisi sisällytettävä kansalliset toimet Pelloilta pöytään -strategiassa ja EU:n biodiversiteettistrategiassa vuodelle 2030 asetettujen tavoitteiden saavuttamiseksi.
- (124) Komission olisi laadittava jäsenvaltioiden YMP:n strategiasuunnitelmista yhteenvetokertomus, jossa se arvioi jäsenvaltioiden yhteisiä ponnisteluja ja yhteistä kunnianhimoa YMP:n erityistavoitteiden saavuttamiseksi täytäntöönpanokauden alussa ottaen huomioon Pelloilta pöytään -strategiassa ja EU:n biodiversiteettistrategiassa vuodelle 2030 asetut tavoitteet.
- (125) Komission olisi toimitettava Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomus, jossa se arvioi uuden täytäntöönpanomallin toimintaa jäsenvaltioissa ja jäsenvaltioiden YMP:n strategiasuunnitelmissa vahvistettujen interventioden yhteenlaskettua myötävaikutusta unionin ympäristöön ja ilmastoon liittyvien sitoumusten, erityisesti Euroopan vihreän kehityksen ohjelmasta johtuvien sitoumusten, saavuttamiseen.
- (126) Tämän asetuksen mukaisille interventiotyypeille osoitettuun tukeen olisi sovellettava Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107, 108 ja 109 artiklaa. Maatalousalan erityisluonteen vuoksi näitä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen määräyksiä ei saisi soveltaa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 42 artiklan soveltamisalaan kuuluviin toimiin liittyviin, suorien tukien muodossa oleviin interventiotyyppeihin tai maaseudun kehittämisen interventiotyyppeihin, jotka pannaan täytäntöön tämän asetuksen nojalla ja mukaisesti, tai jäsenvaltioiden maksamaan tukeen, joka on tarkoitettu unionin tukea saavien ja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 42 artiklan soveltamisalaan kuuluvien maaseudun kehittämisen interventiotyyppien kansalliseksi lisärahoitukseksi.
- (127) Jotta vältettäisiin tuen äkillinen ja merkittävä väheneminen tietyillä aloilla, jäsenvaltioissa, jotka ovat myöntäneet siirtymäkauden kansallista tukea kaudella 2015–2022, kyseisten jäsenvaltioiden olisi voitava jatkaa tällaisen tuen myöntämistä tietyin edellytyksin ja rajoituksin. Ottaen huomioon, että kyseinen tuki on luonteeltaan siirtymätoimenpide, sen asteittaista lakkauttamista on aiheellista jatkaa vähentämällä kunakin vuonna asteittain kyseisen tuen alakohtaisia kokonaismäärärahoja.
- (128) Tässä asetuksessa vahvistettujen säännösten soveltamiseksi kerättyjä henkilötietoja olisi käsiteltävä tavalla, joka sopii yhteen näiden tarkoitusten kanssa. Tiedot olisi myös tehtävä nimettömiksi seuranta- ja arviointitarkoituksia varten, ja ne olisi suojattava yksilöiden suojelua henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaata liikkuvuutta koskevan unionin oikeuden, erityisesti Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/679⁽²⁹⁾ ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2018/1725 mukaisesti⁽³⁰⁾. Rekisteröidyille olisi ilmoitettava tällaisesta henkilötietojen käsittelystä ja heidän tietosuojaa koskevista oikeuksistaan.
- (129) Tämän asetuksen soveltamiseksi sekä taloudellisten etuuksien seuraamiseksi, analysoimiseksi ja hallinnoimiseksi tarvitaan ilmoituksia jäsenvaltioilta.
- (130) Tiettyjen tämän asetuksen muiden kuin olennaisten osien täydentämiseksi tai muuttamiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla, ja että nämä kuulemiset toteutetaan paremmasta

⁽²⁹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/679, annettu 27 päivänä huhtikuuta 2016, luonnollisten henkilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja direktiivin 95/46/EY kumoamisesta (yleinen tietosuojasetus) (EUVL L 119, 4.5.2016, s. 1).

⁽³⁰⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/1725, annettu 23 päivänä lokakuuta 2018, luonnollisten henkilöiden suojelusta unionin toimielinten, elinten ja laitosten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta sekä asetuksen (EY) N:o 45/2001 ja päätöksen N:o 1247/2002/EY kumoamisesta (EUVL L 295, 21.11.2018, s. 39).

lainsäädännöstä tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti. Jotta voitaisiin erityisesti varmistaa tasavertainen osallistuminen delegoitujen säädösten valmisteluun, Euroopan parlamentille ja neuvostolle toimitetaan kaikki asiakirjat samaan aikaan kuin jäsenvaltioiden asiantuntijoille, ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asiantuntijoilla on järjestelmällisesti oikeus osallistua komission asiantuntijaryhmien kokouksiin, joissa valmistellaan delegoituja säädöksiä.

- (131) Oikeusvarmuuden varmistamiseksi, viljelijöiden oikeuksien suojaamiseksi ja tasapuolisten toimintaedellytysten takaamiseksi jäsenvaltioiden välillä yleisten vaatimusten ja indikaattorien osalta komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä tiettyjä delegoituja säädöksiä, jotka koskevat yhteisten tuotos-, tulos-, vaikutus- ja taustaindikaattoreiden mukauttamista niiden täytäntöönpanoon liittyvien teknisten ongelmien käsittelemiseksi; ja sääntöjä GAEC-vaatimuksessa 1 mainitun osuuden osalta.
- (132) Oikeusvarmuuden takaamiseksi, viljelijöiden oikeuksien suojaamiseksi ja suorien tukien muodossa olevien interventiotyyppien sujuvan, johdonmukaisen ja tehokkaan toiminnan varmistamiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä tiettyjä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä seuraavien osalta: säännöt, joilla asetetaan tukien myöntämisen edellytykseksi tiettyjen hamppullajikkeiden varmennettujen siementen käyttö sekä menettely hamppullajikkeiden määrittämiseksi ja tetrahydrokannabinolipitoisuuden tarkastamiseksi; säännöt, joilla tukikaton ja tukien asteittaisen alenemisen puitteissa vahvistetaan tukien alentamisen yhdenmukaistettu laskentaperusta; ekojärjestelmiä koskevat täydentävät säännöt; toimenpiteet sen estämiseksi, että tuotantosi-donnaisen tulotuen saajat kärsivät markkinoiden rakenteellisesta epätasapainosta jollakin alalla, mukaan lukien päätös siitä, että tällaista tukea voidaan maksaa vuoteen 2027 saakka niiden tuotantoyksiköiden perusteella, joita varten tuki myönnettiin aikaisemman viitejakson aikana; säännöt ja edellytykset, jotka koskevat maan ja lajikkeiden hyväksymistä puuvillan lajikohtaista tukea varten ja säännöt, jotka koskevat kyseisen tuen myöntämisedellytyksiä ja tukikelpoisuusvaatimuksia sekä siihen liittyviä maatalouskäytäntöjä, säännöt, jotka koskevat toimialakohtaisten organisaatioiden hyväksymisperusteita, ja säännöt seurauksista, joita aiheutuu, jos hyväksytty toimialakohtainen organisaatio ei täytä kyseisiä perusteita eikä tuottajavelvoitteita.
- (133) Sen varmistamiseksi, että tiettyjen alojen interventiotyypeillä edistetään YMP:n tavoitteiden saavuttamista ja lujitetaan synergioita YMP:n muiden välineiden kanssa, ja jotta varmistetaan tasapuoliset toimintaedellytykset sisämarkkinoilla ja vältetään eriarvoinen tai epäreilu kilpailu, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä tiettyjä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä seuraavien osalta: säännöt, jotka koskevat interventio-tyyppien moitteetonta toimintaa tietyillä aloilla, katettavia menotyyppejä ja erityisesti hallinto- ja henkilöstökus-tannuksia, unionin taloudellisen avun laskentaperustetta, mukaan lukien viitejaksot ja kaupan pidetyn tuotannon arvon sekä tietyillä alueilla tuottajien organisoitumisasteen laskenta, unionin taloudellisen avun enimmäismäärää tietyille interventioille, joilla pyritään ehkäisemään markkinakriisiä ja hallitsemaan riskejä tietyillä aloilla; säännöt, jotka koskevat hedelmä-, oliivi- tai viinitarhojen uudelleenistuttamisesta aiheutuvien menojen enimmäismäärän vahvistamista; säännöt, joiden nojalla tuottajien on poistettava markkinoilta viiniyttämisen sivutuotteet, säännöt, jotka koskevat ylimääräisen hallinnollisen rasituksen välttämiseksi kyseiseen velvollisuuteen myönnettäviä poikkeuksia, ja säännöt, jotka koskevat tislajien vapaaehtoista sertifiointia, ja säännöt, jotka koskevat tuen eri muotoja ja tuettujen investointien vähimmäispysyvyyttä tietyillä aloilla ja tiettyjen viinialan interventioiden rahoituksen yhdistämistä. Jotta voidaan varmistaa unionin varojen tehokas ja vaikuttava käyttö mehiläishoitoalaa koskevissa interventioissa, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä tiettyjä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat ilmoitusvelvollisuuteen liittyviä lisävaatimuksia sekä unionin vähimmäisrahoi-tusosuuden vahvistamista näiden interventiotyyppien täytäntöönpanosta aiheutuviin menoihin.
- (134) Oikeusvarmuuden takaamiseksi ja sen varmistamiseksi, että maaseudun kehittämisen interventioilla saavutetaan asetetut tavoitteet, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä tiettyjä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat geenivaroja ja eläinten hyvinvointia koskeviin hoitositoumuksiin ja laatujärjestelmiin maksettavaa tukea.
- (135) Jotta voidaan ottaa huomioon tulevat muutokset jäsenvaltioiden määrärahoissa tai puuttua ongelmiin, joita jäsenvaltiot kokevat YMP-strategiasuunnitelmien täytäntöönpanossa, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä tiettyjä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat jäsenvaltioiden rahoitusosuuksia suorien tukien muodossa oleviin interventiotyyppeihin, tukeen sovellettavien painotuskertoimien muuttamista sen perusteella, miten sillä edistetään ilmastonmuutokseen liittyvien tavoitteiden saavuttamista, sekä YMP:n strategia-suunnitelman sisältöön liittyviä sääntöjä.

- (136) Jotta helpotettaisiin siirtymistä asetuksissa (EU) N:o 1305/2013 ja (EU) N:o 1307/2013 säädetyistä järjestelyistä tässä asetuksessa säädettyihin järjestelyihin, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä tiettyjä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat toimenpiteitä tuensaajien saavutettujen oikeuksien ja oikeutettujen odotusten suojaamiseksi.
- (137) Jotta voidaan varmistaa yhdenmukaiset edellytykset tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi ja välttää viljelijöiden välinen epäreilu kilpailu ja syrjintä, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa seuraavien osalta: viitealojen vahvistaminen öljykasvien tukea varten; säännöt, jotka koskevat maan ja lajikkeiden hyväksymistä puuvillan lajikohtaista tukea varten ja asiaan liittyviä ilmoituksia; alennuksen laskenta, jos puuvillan tukikelpoinen viljelyala ylittää perusalan; unionin taloudellinen apu viininvalmistuksen sivutuotteiden tislaukseen; säännöt, jotka koskevat YMP:n strategiasuunnitelmiin sisällytettävien osatekijöiden esittämistä; YMP:n strategiasuunnitelmien tarjoamiin mahdollisuuksiin liittyvien tiedotus- ja julkistamisvaatimusten yhdenmukaiset soveltamisedellytykset; eurooppalaisen YMP-verkoston organisaatorakenteen ja toiminnan vahvistaminen, säännöt, jotka liittyvät tuloksellisuus-, seuranta- ja arviointikehykseen; säännöt, jotka liittyvät vuotuisten tuloksellisuuskertomusten sisällön esittämiseen; säännöt, jotka koskevat jäsenvaltioiden toimittamia tietoja komission suorittamaa tuloksellisuusarviointia varten; säännöt, jotka koskevat tiedontarpeita ja mahdollisten tietolähteiden välisiä synergioita ja säännöt, jotka koskevat turvallisen tietojenvaihdon komission ja jäsenvaltioiden välillä yhteisen edun mukaisista asioista mahdollistavan järjestelmän toimintaa. Tätä valtaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011 ⁽³¹⁾ mukaisesti.
- (138) Ottaen huomioon, että liitteessä I on jo vahvistettu indikaattorit seurantaan, arviointia ja vuotuista tuloksellisuusraportointia varten, YMP:n seurantaan ja arviointia koskevien muiden indikaattoreiden hyväksyminen olisi saatettava jäsenvaltioiden lähemmin tarkasteltavaksi. Niiden lisätietojen osalta, jotka jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle YMP:n seurantaan ja arviointia varten, olisi saatava myönteinen lausunto yhteisen maatalouspolitiikan komitealta. Näin ollen komission ei olisi sallittava asettaa jäsenvaltioille velvoitetta toimittaa lisää indikaattoreita ja tietoja YMP:n täytäntöönpanosta YMP:n seurantaan ja arviointia varten, jos yhteisen maatalouspolitiikan komiteassa ei ole määränemmistöä komission ehdotuksen puolesta tai sitä vastaan, eikä se näin ollen voi antaa lausuntoa.
- (139) Jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä soveltamatta asetusta (EU) N:o 182/2011, jolla hyväksytään YMP:n strategiasuunnitelmat ja niiden muutokset.
- (140) Komission olisi hyväksyttävä välittömästi sovellettavia täytäntöönpanosäädöksiä, kun se on tarpeen asianmukaisesti perustelluissa erittäin kiireellisissä tapauksissa erityisten ongelmien ratkaisemiseksi; tällöin olisi varmistettava suorien tukien järjestelmän jatkuvuus poikkeuksellisissa olosuhteissa. Lisäksi komission olisi yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa esiintyvien kiireellisten ongelmien ratkaisemiseksi ja varmistaen suorien tukien järjestelmän jatkuvuus hyväksyttävä viipymättä sovellettavia täytäntöönpanosäädöksiä, jos poikkeukselliset olosuhteet vaikuttavat tuen myöntämiseen ja vaarantavat tämän asetuksen mukaisiin tukijärjestelmiin kuuluvien tukien tehokkaan täytäntöönpanon.
- (141) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 228/2013 ⁽³²⁾ ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 229/2013 ⁽³³⁾ olisi jätettävä tämän asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle, jollei joihinkin niiden säännöksiin nimenomaisesti viitata.

⁽³¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovalan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽³²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 228/2013, annettu 13 päivänä maaliskuuta 2013, unionin syrjäisimpien alueiden hyväksi toteutettavista maatalousalan erityistoimenpiteistä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 247/2006 kumoamisesta (EUVL L 78, 20.3.2013, s. 23).

⁽³³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 229/2013, annettu 13 päivänä maaliskuuta 2013, Egeanmeren pienten saarten hyväksi toteutettavista maatalousalan erityistoimenpiteistä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1405/2006 kumoamisesta (EUVL L 78, 20.3.2013, s. 41).

- (142) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitteita, vaan ne voidaan eri maaseutualueiden välisten erojen ja jäsenvaltioiden rajallisten taloudellisten resurssien vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla takaamalla monivuotinen unionin rahoitus ja keskittämällä se selkeästi yksilöityihin prioriteetteihin. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.
- (143) Asetukset (EU) N:o 1305/2013 ja (EU) N:o 1307/2013 olisi sen vuoksi kumottava.
- (144) Suunniteltujen toimenpiteiden sujuvan täytäntöönpanon varmistamiseksi ja asian kiireellisyyden vuoksi tämän asetuksen olisi tultava voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I OSASTO

KOHDE JA SOVELTAMISALA, SOVELLETTAVAT SÄÄNNÖKSET JA MÄÄRITELMÄT

1 artikla

Kohde ja soveltamisala

1. Tässä asetuksessa vahvistetaan säännöt seuraavista:
 - a) yleis- ja erityistavoitteet, joihin pyritään Euroopan maatalouden tukirahastosta (maataloustukirahasto) ja Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastosta (maaseuturahasto) yhteisessä maatalouspolitiikassa (YMP) rahoitettavalla unionin tuella, sekä asiaan liittyvät indikaattorit;
 - b) interventiotyypit ja yhteiset vaatimukset, jotta jäsenvaltiot voivat pyrkiä kyseisiin tavoitteisiin, sekä asiaan liittyvät rahoitusjärjestelyt;
 - c) YMP:n strategiasuunnitelmat, jotka jäsenvaltioiden on määrä laatia ja joissa vahvistetaan tavoitteet, täsmennetään interventioiden edellytykset ja jaetaan varat erityistavoitteiden ja tunnistettujen tarpeiden mukaisesti;
 - d) koordinointi ja hallinto sekä seuranta, raportointi ja arviointi.
2. Tätä asetusta sovelletaan maataloustukirahastosta ja maaseuturahastosta rahoitettavaan unionin tukeen, jota myönnetään jäsenvaltion laatimassa ja komission hyväksymässä, 1 päivän tammikuuta 2023 ja 31 päivän joulukuuta 2027 välisen ajanjakson, jäljempänä 'YMP:n strategiasuunnitelmakausi', kattavassa YMP:n strategiasuunnitelmassa täsmennettyihin interventioihin.

2 artikla

Sovellettavat säännökset

1. Tämän asetuksen mukaisesti myönnettävään tukeen sovelletaan asetusta (EU) 2021/2116 ja kyseisen asetuksen nojalla annettuja säännöksiä.
2. Tämän asetuksen mukaisesti maaseuturahastosta rahoitettavaan tukeen sovelletaan asetuksen (EU) 2021/1060 19 artiklaa, III osaston II lukua, paitsi 28 artiklan ensimmäisen alakohdan c alakohtaa, sekä 46 ja 48 artiklaa.

3 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan

- 1) 'viljelijällä' sellaista luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä taikka luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden ryhmää riippumatta siitä, millainen ryhmän ja sen jäsenten oikeudellinen asema on kansallisen oikeuden mukaisesti, jonka tila sijaitsee perussopimusten alueellisella soveltamisalalla, siten kuin se määritellään Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 52 artiklassa yhdessä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 349 ja 355 artiklan kanssa, ja joka harjoittaa jäsenvaltioiden määrittämää tämän asetuksen 4 artiklan 2 kohdan mukaista maataloustoimintaa;
- 2) 'tilalla' kaikkia viljelijän johtamia, saman jäsenvaltion alueella sijaitsevia maataloustoimintaan käytettäviä yksiköitä;
- 3) 'interventiolla' tukivälinettä, jolla on tietyt jäsenvaltion YMP:n strategiasuunnitelmassaan tässä asetuksessa säädettyjen interventiotyyppien perusteella täsmentämät tukikelpoisuusedellytykset;
- 4) 'toimella'
 - a) hanketta, sopimusta, toimintaa tai hankkeiden tai toimien ryhmää, joka on valittu asianomaisen YMP:n strategiasuunnitelman perusteella;
 - b) kun kyseessä ovat rahoitusvälineet, rahoitusvälineelle suotuja tukikelpoisia julkisia kokonaismenoja ja kyseisestä rahoitusvälineestä tämän jälkeen lopullisille vastaanottajille myönnettyä rahoitustukea;
- 5) 'julkisilla menoilla' toimien rahoitusosuutta, joka on peräisin kansallisten tai alue- tai paikallisviranomaisten talousarviovaroista taikka maataloustukirahastoa ja maaseuturahastoa varten varatuista unionin talousarviovaroista tai julkisoikeudellisten yhteisöjen taikka viranomaisten tai julkisoikeudellisten yhteisöjen muodostamien yhteenliittymien talousarviovaroista;
- 6) 'välitavoitteilla' tietyille varainhoitovuodelle ennalta sovittuja väliarvoja, jotka jäsenvaltiot ovat asettaneet 107 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen interventiostrategioidensa puitteissa ja jotka on saavutettava tietyllä hetkellä YMP:n strategiasuunnitelmakauden aikana, jotta voidaan varmistaa oikea-aikainen edistyminen suhteessa tulosindikaattoreihin;
- 7) 'tavoitteilla' ennalta sovittuja arvoja, jotka jäsenvaltiot ovat asettaneet 107 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen interventiostrategioidensa puitteissa ja jotka on saavutettava YMP:n strategiasuunnitelmakauden lopussa suhteessa tulosindikaattoreihin;
- 8) 'syrjäisimmillä alueilla' Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 349 artiklassa tarkoitettuja syrjäisimpiä alueita;
- 9) 'AKIS-järjestelmällä' yhdistettyä järjestelmää, joka sisältää sellaisten henkilöiden, organisaatioiden ja laitosten välisiä tietovirtoja, jotka käyttävät ja tuottavat maataloutta ja siihen liittyviä aloja koskevaa tietoa (maatalouden tieto- ja innovointijärjestelmä);
- 10) 'Egeanmeren pienillä saarilla' asetuksen (EU) N:o 229/2013 1 artiklan 2 kohdassa määriteltyjä Egeanmeren pieniä saaria;
- 11) 'keskinäisellä rahastolla' jäsenvaltion kansallisen oikeuden mukaisesti hyväksymää järjestelmää, jossa siihen kuuluvat viljelijät voivat vakuuttaa itsensä ja jossa maksetaan korvauksia taloudellisia tappioita kärsineille jäsenviljelijöille;
- 12) 'vähemmän kehittyneillä alueilla' asetuksen (EU) 2021/1060 108 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettuja vähemmän kehittyneitä alueita;
- 13) 'tuensaajalla' 69 artiklassa tarkoitettujen maaseudun kehittämisen interventiotyyppien osalta:
 - a) julkis- tai yksityisoikeudellista elintä, yhteisöä, riippumatta siitä, onko se oikeushenkilö, luonnollista henkilöä tai luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden ryhmää, joka on vastuussa toimien käynnistämisestä tai joka on vastuussa niin toimien käynnistämisestä kuin täytäntöönpanostakin;
 - b) kun kyseessä on valtiontukijärjestelmä, yritystä, joka saa tuen;

- c) kun kyseessä on rahoitusväline, holdingrahaston täytäntöönpanosta vastaavaa elintä, tai jos holdingrahastorakennetta ei ole, erityisrahaston täytäntöönpanosta vastaavaa elintä, tai jos 123 artiklassa tarkoitettu hallintoviranomainen, jäljempänä 'hallintoviranomainen', hallinnoi rahoitusvälinettä, hallintoviranomaista;
- 14) 'tukiprosentilla' toimen julkisten menojen määrää; rahoitusvälineiden yhteydessä sillä viitataan tuen bruttoavustusekivalenttiin, sellaisena kuin se määritellään komission asetuksen (EU) N:o 702/2014 ⁽³⁴⁾ 2 artiklan 20 kohdassa;
- 15) 'Leaderilla' asetuksen (EU) 2021/1060 31 artiklassa tarkoitettua yhteisölähtöistä paikallista kehittämistä;
- 16) 'välittävällä elimellä' sellaista julkis- tai yksityisoikeudellista elintä, mukaan lukien alueelliset tai paikalliset elimet, alueelliset kehittämiselimet tai kansalaisjärjestöt, joka toimii kansallisen tai alueellisen hallintoviranomaisen alaisuudessa tai hoitaa tehtäviä tällaisen viranomaisen puolesta;
- 17) 'varainhoitovuodella' asetuksen (EU) 2021/2116 35 artiklan mukaista maatalouden varainhoitovuotta.

4 artikla

YMP:n strategiasuunnitelmissa vahvistettavat määritelmät ja edellytykset

- Jäsenvaltioiden on esitettävä YMP:n strategiasuunnitelmissaan "maataloustoiminnan", "maatalousmaan", "tukikelpoisen hehtaarin", "aktiivilijelijän", "nuoren viljelijän" ja "uuden viljelijän" määritelmät sekä asiaankuuluvat edellytykset tämän artiklan mukaisesti:
- "maataloustoiminta" on määritettävä siten, että se mahdollistaa yksityisten tai julkisten hyödykkeiden tarjoamisen yhdellä tai kummallakin seuraavista tavoista:
 - maataloustuotteiden tuottaminen, joka kattaa eläinkasvatuksen tai viljelyn, myös kosteikkoalueen viljelyn avulla, jolloin maataloustuotteilla tarkoitetaan Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen liitteessä I lueteltuja tuotteita, kalastustuotteita lukuun ottamatta, sekä puuvillaa ja lyhytkiertoisia energiapuuta;
 - maatalousmaan säilyttäminen sellaisessa kunnossa, että se soveltuu laitumeksi tai viljelyyn ilman, että sitä olisi valmisteltava muutoin kuin tavanomaisia maatalousmenetelmiä ja -koneita käyttäen.
- "maatalousmaa" on määritettävä siten, että se koostuu peltoalasta, pysyvistä viljelykasveista ja pysyvästä nurmesta, myös kun ne muodostavat peltometsäviljelyjärjestelmän kyseisellä alalla. Jäsenvaltioiden on määriteltävä ilmaisut "peltoala", "pysyvät viljelykasvit" ja "pysyvä nurmi" seuraavan kehyksen sisällä:
 - "peltoala" on kasvien tuotantoa varten viljeltyä maata tai viljelyyn käytettävissä olevaa kesantomaata; lisäksi sen on sitoumuksen keston ajan oltava kasvien tuotantoa varten viljeltyä maata tai viljelyyn käytettävissä olevaa kesantomaata, joka on kesannoitu noudattaen tämän asetuksen 31 artiklaa tai 70 artiklaa tai liitteessä III luetteloitua GAEC-vaatimusta 8 tai neuvoston asetuksen (EY) N:o 1257/1999 ⁽³⁵⁾ 22, 23 tai 24 artiklaa, neuvoston asetuksen (EY) N:o 1698/2005 ⁽³⁶⁾ 39 artiklaa tai Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen ⁽³⁷⁾ (EU) N:o 1305/2013 28 artiklaa;
 - "pysyvät viljelykasvit" ovat viljelykiertoon kuulumattomia kasveja, jotka ovat muita kuin pysyvää nurmea ja pysyvää laidunta, joihin maata käytetään viiden vuoden ajan tai pidempään ja joista saadaan toistuvia satoja, mukaan lukien taimitarhat ja lyhytkiertoinen energiapuu;

⁽³⁴⁾ Komission asetus (EU) N:o 702/2014, annettu 25 päivänä kesäkuuta 2014, tiettyjen maa- ja metsätalouden ja maaseutualueiden tukimuotojen toteamisesta sisämarkkinoille soveltuviksi Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 ja 108 artiklan mukaisesti (EUVL L 193, 1.7.2014, s. 1).

⁽³⁵⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 1257/1999, annettu 17 päivänä toukokuuta 1999, Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tuesta maaseudun kehittämiseen ja tiettyjen asetusten muuttamisesta ja kumoamisesta (EYVL L 160, 26.6.1999, s. 80).

⁽³⁶⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 1698/2005, annettu 20 päivänä syyskuuta 2005, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahaston) tuesta maaseudun kehittämiseen (EUVL L 277, 21.10.2005, s. 1).

⁽³⁷⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1305/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahasto) tuesta maaseudun kehittämiseen ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1698/2005 kumoamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 487).

- c) "pysyvä nurmi ja pysyvä laidun" (joita yhdessä kutsutaan "pysyväksi nurmeksi") on maata, jota käytetään heinäkasvien tai muiden nurmirehukasvien kasvattamiseen joko luonnollisesti (itseuudistuva) tai viljelemällä (kylvämällä) ja joka ei ole kuulunut tilan viljelykiertoon vähintään viiteen vuoteen ja, jos jäsenvaltiot niin päättävät, jota ei ole kynnetty, muokattu tai uudelleen kylvetty erityyppisillä heinäkasveilla tai muilla nurmirehukasveilla vähintään viiteen vuoteen. Se voi sisältää muitakin lajeja, kuten laidunnettavia pensaita tai puita ja, jos jäsenvaltiot niin päättävät, muita lajeja, kuten pensaita tai puita, joista voidaan tuottaa eläinten rehua, edellyttäen että heinäkasvit ja muut nurmirehukasvit ovat vallitsevina.

Jäsenvaltiot voivat myös päättää, että pysyvänä nurmena pidetään seuraavan tyyppistä maata:

- i) maata, jolla kasvaa tässä kohdassa tarkoitettuja lajeja ja joka on osa vakiintunutta paikallista käytäntöä ja jossa heinäkasvit ja muut nurmirehukasvit eivät perinteisesti ole vallitsevina tai niitä ei ole laidunmailla;
- ii) maata, jolla kasvaa tässä kohdassa tarkoitettuja lajeja ja jolla heinäkasvit ja muut nurmirehukasvit eivät ole vallitsevina tai niitä ei ole laidunmailla.

4. Suorien tukien muodossa olevissa interventiotyypeissä "tukikelpoinen hehtaari" on määritettävä niin, että se kattaa alat, jotka ovat viljelijän hallinnassa ja jotka käsittävät

- a) tilan maatalousmaan, jota käytetään maataloustoimintaan sinä vuonna, jolle haetaan tukea, tai jos aluetta käytetään myös muuhun kuin maataloustoimintaan, sitä käytetään pääasiassa maataloustoimintaan; asianmukaisesti perustelluista ympäristöön, biologiseen monimuotoisuuteen ja ilmastoon liittyvistä syistä jäsenvaltiot voivat päättää, että tukikelpoisiin hehtaareihin sisällytetään myös tietyt alat, joita käytetään maataloustoimintaan ainoastaan joka toinen vuosi;
- b) tilan sellaisen alan,
- i) jota maisemapiirteiltään koskee liitteessä III luetteloidun, GAEC-vaatimuksen 8 mukainen säilyttämisvelvoite;
- ii) jonka avulla saavutetaan liitteessä III luetteloidun GAEC-vaatimuksen 8 mukainen, muuna kuin tuottavana kohteena käytettävän peltoalan, kesantoala mukaan lukien, vähimmäisosuus; tai
- iii) joka perustetaan tai säilytetään 31 artiklassa tarkoitetun ekojärjestelmän tuloksena viljelijän asiaankuuluvan sitoumuksen ajan.

Jos jäsenvaltiot niin päättävät, "tukikelpoiseen hehtaariin" voi sisältyä muita maisemapiirteitä, edellyttäen että ne eivät ole enemmistönä eivätkä viljelylohkosta kattamansa alan vuoksi merkittävästi haittaa maataloustoiminnan harjoittamista. Kyseistä periaatetta sovellettaessa jäsenvaltiot voivat asettaa enimmäisosuuden, jonka kyseiset muut maisemapiirteet saavat kattaa viljelylohkosta.

Kun kyseessä on pysyvä nurmi, jolla on hajanaisia tukikelvottomia piirteitä, jäsenvaltiot voivat päättää soveltaa kiinteitä vähennyskertoimia tukikelpoisen alan määrittämiseksi;

- c) tilan sellaisen alan, joka on antanut oikeuden tämän asetuksen III osaston II luvun 2 jakson 2 alajakson tai asetuksen (EU) N:o 1307/2013 III osastossa säädetyn perustukijärjestelmän tai yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmän mukaisiin maksuihin ja joka ei ole jäsenvaltioiden tämän kohdan a ja b alakohdan perusteella määrittämä "tukikelpoinen hehtaari":
- i) johtuen direktiivin 92/43/ETY, 2009/147/EY tai 2000/60/EY soveltamisesta kyseiseen alaan;
- ii) johtuen tässä asetuksessa vahvistetuista ja asetuksen (EU) 2021/2116 65 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun yhdenmukaisen järjestelmän kattamista pinta-alaperusteisista interventioista, jotka mahdollistavat sellaisten tuotteiden tuottamisen, joita ei luetella Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen liitteessä I, kosteikkoalueen viljelyllä, tai sellaisissa kansallisissa luonnon monimuotoisuutta tai kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistä koskeissa järjestelmissä vahvistetuista interventioista, joiden ehdot ovat kyseisten pinta-alaperusteisten interventioiden mukaisia, edellyttäen että kyseiset interventiot ja kansalliset järjestelmät edesauttavat yhden tai useamman tämän asetuksen 6 artiklan 1 kohdan d, e ja f alakohdassa vahvistetun erityistavoitteen saavuttamista;

- iii) viljelijän metsittämissitoumuksen ajaksi asetuksen (EY) N:o 1257/1999 31 artiklan, asetuksen (EY) N:o 1698/2005 43 artiklan, asetuksen (EU) N:o 1305/2013 22 artiklan tai tämän asetuksen 70 artiklan tai 73 artiklan taikka sellaisen kansallisen järjestelmän mukaisesti, jonka ehdot ovat asetuksen (EY) N:o 1698/2005 43 artiklan 1, 2 ja 3 kohdan tai asetuksen (EU) N:o 1305/2013 22 artiklan tai tämän asetuksen 70 artiklan tai 73 artiklan mukaiset;
- iv) alan kesannointiin johtavan viljelijän sitoumuksen ajaksi asetuksen (EY) N:o 1257/1999 22, 23 ja 24 artiklan, asetuksen (EY) N:o 1698/2005 39 artiklan, asetuksen (EU) N:o 1305/2013 28 artiklan tai tämän asetuksen 70 artiklan mukaisesti.

Hampun tuotantoon käytetyt alat ovat tukikelpoisia vain, jos käytettyjen lajikkeiden tetrahydrokannabinolipitoisuus on enintään 0,3 prosenttia.

5. "Aktiiviviljelijä" on määritettävä siten, että varmistetaan tuen myöntäminen vain luonnollisille henkilöille tai oikeushenkilöille tai luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden ryhmille, jotka harjoittavat vähintään vähimmäistason maataloustoimintaa, tämän kuitenkaan estämättä tuen myöntämistä useampaa toimintaa harjoittaville tai osa-aikaisille viljelijöille.

"Aktiiviviljelijän" määrittämisessä jäsenvaltioiden on sovellettava objektiivisia ja syrjimättömiä perusteita, kuten tuloharkintaa, tilan työvoimapanoksia, yrityksen toimialaa, ja sisältymistä maataloustoimintaa koskeviin kansallisiin tai alueellisiin rekistereihin. Tällaiset perusteet voidaan ottaa käyttöön yhdessä tai useammassa jäsenvaltion valitsemassa muodossa, mukaan lukien negatiivinen luettelo, jolla estetään, että viljelijä katsotaan aktiiviviljelijäksi. Jos jäsenvaltio pitää aktiiviviljelijöinä viljelijöitä, joiden saamat suorat tuet eivät edellisessä vuotena ylittäneet tiettyä määrää, kyseinen määrä saa olla enintään 5 000 euroa.

6. "Nuori viljelijä" on määritettävä siten, että määritelmä sisältää

- a) yläikärajan, joka asetetaan 35 ja 40 ikävuoden välille;
- b) edellytykset "tilan pääasiallisena yrittäjänä" toimimiselle;
- c) asianmukaisen koulutuksen tai vaadittavat taidot jäsenvaltioiden määrittämän mukaisesti.

7. "Uusi viljelijä" on määritettävä siten, että se viittaa muuhun kuin nuoreen viljelijään, ja henkilöön, joka toimii "tilan pääasiallisena yrittäjänä" ensimmäistä kertaa. Jäsenvaltioiden on otettava käyttöön objektiivisia ja syrjimättömiä lisävaatimuksia, jotka koskevat asianmukaista koulutusta tai asianmukaisia taitoja.

8. Kansanterveyden suojelemiseksi siirretään komissiolle valta antaa 152 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä tämän asetuksen täydentämiseksi säännöillä, joilla asetetaan tukien myöntämisen edellytykseksi tiettyjen hampullajikkeiden varmennettujen siementen käyttö sekä menetelmä hampullajikkeiden määrittämiseksi ja niiden tämän artiklan 4 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettua tetrahydrokannabinolipitoisuuden tarkistamiseksi.

II OSASTO

TAVOITTEET JA INDIKAATTORIT

5 artikla

Yleistavoitteet

Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 39 artiklassa vahvistettujen YMP:n tavoitteiden, sisämarkkinoiden toiminnan ja tasapuolisten toimintaedellytysten ylläpitämistä unionin viljelijöiden välillä koskevan tavoitteen sekä toissijaisuusperiaatteen mukaisesti maataloustukirahaston ja maaseuturahaston tuella pyritään jatkossakin parantamaan maatalouden, elintarvikealan ja maaseutualueiden kestävä kehitystä ja edistämään seuraavien yleistavoitteiden saavuttamista talous-, ympäristö- ja sosiaalialoilla, mikä edistää kestävä kehityksen Agenda 2030 -toimintaohjelman täytäntöönpanoa:

- a) edistetään älykästä, kilpailukykyistä, muutoskestävää ja monipuolista maatalousalaa, jolla varmistetaan pitkän aikavälin elintarviketurva;

- b) tuetaan ja vahvistetaan ympäristönsuojelua, mukaan lukien luonnon monimuotoisuus, ja ilmastotoimia ja edistetään unionin ympäristö- ja ilmastotavoitteiden saavuttamista mukaan lukien sen Pariisin sopimukseen perustuvat sitoumukset;
- c) lujitetaan maaseutualueiden sosioekonomista rakennetta.

6 artikla

Erityistavoitteet

1. Yleistavoitteisiin pyritään seuraavien erityistavoitteiden avulla:
 - a) annetaan tukea riittävien maataloustulojen ja maatalousalan muutoskestävyyden varmistamiseksi koko unionin alueella, jotta saataisiin parannettua pitkän aikavälin elintarviketurvaa ja maatalouden monimuotoisuutta ja varmistettaisiin maataloustuotannon taloudellinen kestävyys unionissa;
 - b) parannetaan maatilojen markkinasuuntautuneisuutta ja kilpailukykyä sekä lyhyellä että pitkällä aikavälillä, myös kiinnittämällä enemmän huomiota tutkimukseen, teknologiaan ja digitalisointiin;
 - c) parannetaan viljelijöiden asemaa arvoketjussa;
 - d) edistetään ilmastomuutoksen hillitsemistä ja ilmastomuutokseen sopeutumista muun muassa vähentämällä kasvihuonekaasupäästöjä ja parantamalla hiilen sitomista sekä edistetään kestävää energiaa;
 - e) edistetään kestävää kehitystä ja luonnonvarojen, kuten veden, maaperän ja ilman, tehokasta hoitoa, myös vähentämällä kemikaaliriippuvuutta;
 - f) edistetään luonnon monimuotoisuuden vähenemistä ja tämän suuntauksen kääntämistä sekä ekosysteemipalveluja sekä säilytetään elinympäristöjä ja maisemia;
 - g) houkutellaan nuoria viljelijöitä ja uusia viljelijöitä alalle ja tuetaan heitä sekä helpotetaan kestävä yrittäjätoiminnan kehittämistä maaseutualueilla;
 - h) edistetään työllisyyttä, kasvua, sukupuolten tasa-arvoa, mukaan lukien naisten osallistuminen maatalouteen, sekä sosiaalista osallisuutta ja paikallista kehitystä maaseutualueilla, myös kiertotaloudessa ja kestävässä metsätaloudessa;
 - i) parannetaan unionin maatalouden keinoja vastata ruokaa ja terveyttä koskeviin yhteiskunnan vaatimuksiin, mukaan lukien korkealaatuinen, turvallinen ja ravitseva kestävällä tavalla tuotettu ruoka, ruokahävikin vähentäminen sekä eläinten hyvinvoinnin parantaminen ja mikrobilääkeresistenssin torjuminen.
2. Edellä 1 kohdassa asetettuja tavoitteita täydennetään ja ne liitetään toisiinsa maatalouden ja maaseudun uudenaikaistamisen läpileikkaavalla tavoitteella lisäämällä ja jakamalla tietämystä, innovointia ja digitalisointia maataloudessa ja maaseutualueilla sekä kannustalla näiden käyttöönottoa viljelijöiden keskuudessa tutkimuksen, innovoinnin, tietämyksen vaihdon ja koulutuksen paremman saatavuuden avulla.
3. Edellä 1 ja 2 kohdassa asetettuja erityistavoitteita toteuttaessaan jäsenvaltioiden on komission tuella toteuttava asianmukaiset toimenpiteet hallinnollisen taakan vähentämiseksi ja varmistettava YMP:n täytäntöönpanon yksinkertaistaminen.

7 artikla

Indikaattorit

1. Edellä 5 artiklassa ja 6 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen tavoitteiden saavuttamista on arvioitava liitteessä I esitettyjen tuotokseen, tulokseen, vaikutukseen ja asiayhteyteen liittyvien yhteisten indikaattoreiden perusteella. Kyseiset yhteiset indikaattorit käsittävät seuraavat:
 - a) tuotosindikaattorit, jotka liittyvät tuettujen interventiotöiden toteutuneisiin tuotoksiin;

- b) tulosindikaattorit, jotka liittyvät 6 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuihin asianomaisiin erityistavoitteisiin ja joita käytetään määrällisten välitavoitteiden ja tavoitteiden asettamiseen suhteessa YMP:n strategiasuunnitelmiin sisältyviin kyseisiin erityistavoitteisiin ja sen arvioimiseen, miten kyseisten tavoitteiden saavuttamisessa on edistytty; ilmastoon ja ympäristöön liittyviä tavoitteita koskevat tulosindikaattorit voivat koskea interventioita, jotka edistävät liitteessä XIII lueteltuihin unionin säädöksiin perustuvien sitoumusten täyttämistä;
- c) vaikutusindikaattorit, jotka liittyvät 5 artiklassa ja 6 artiklan 1 ja 2 kohdassa esitettyihin tavoitteisiin ja joita käytetään YMP:n strategiasuunnitelmien ja YMP:n yhteydessä;
- d) 115 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut ja liitteessä I luetteloidut taustaindikaattorit.

2. Siirretään komissiolle valta antaa 152 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan liitettä I yhteisten tuotos-, tulos-, vaikutus- ja taustaindikaattoreiden mukauttamiseksi. Kyseiset delegoidut säädökset rajoitetaan tiukasti jäsenvaltioiden kokemien, kyseisten indikaattorien soveltamisessa ilmenneiden teknisten ongelmien käsittelemiseen.

II OSASTO

YHTEISET VAATIMUKSET JA INTERVENTIOTYYPI

I LUKU

YHTEISET VAATIMUKSET

1 jakso

Yleiset periaatteet

8 artikla

Strateginen lähestymistapa

Jäsenvaltiot pyrkivät II osastossa säädettyihin tavoitteisiin määrittämällä interventiot tämän osaston II, III ja IV luvussa vahvistettujen interventiotyyppien perusteella, niiden kunkin tarpeiden arvioinnin ja tässä luvussa vahvistettujen yhteisten vaatimusten mukaisesti.

9 artikla

Yleiset periaatteet

Jäsenvaltioiden on suunniteltava YMP:n strategiasuunnitelmiansa interventiot ja 13 artiklassa tarkoitetut GAEC-vaatimukset Euroopan unionin perusoikeuskirjan ja unionin oikeuden yleisten periaatteiden mukaisesti.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että interventiot ja 13 artiklassa tarkoitetut GAEC-vaatimukset vahvistetaan objektiivisin ja syrjimättömin perustein ja että ne ovat yhteensopivia sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan kanssa eivätkä vääristä kilpailua.

Jäsenvaltioiden on vahvistettava oikeudellinen kehys, joka kattaa unionin tuen myöntämisen viljelijöille ja muille tuensaajille komission tämän asetuksen 118 ja 119 artiklan mukaisesti hyväksymien YMP:n strategiasuunnitelmien sekä tässä asetuksessa ja asetuksessa (EU) 2021/2116 vahvistettujen periaatteiden ja vaatimusten mukaisesti. Ne panevat täytäntöön kyseiset komission hyväksymät YMP:n strategiasuunnitelmat.

10 artikla

WTO:n kotimainen tuki

Jäsenvaltioiden on suunniteltava interventiot tämän asetuksen liitteessä II lueteltujen interventiotyyppien perusteella, mukaan lukien 4 artiklassa säädetyt määritelmät ja edellytykset, siten että ne täyttävät WTO:n maataloussopimuksen liitteessä 2 olevat kriteerit.

Erityisesti kestävyysperusteisen perustulotuen, kestävyysperusteisen täydentävän uudelleenjakotulotuen, nuorten viljelijöiden täydentävän tulotuen sekä ilmasto-, ympäristö- ja eläinten hyvinvointijärjestelmien on täytettävä niiden WTO:n maataloussopimuksen liitteessä 2 olevien kohtien kriteerit, jotka on esitetty tämän asetuksen liitteessä II kyseisten interventioiden osalta. Muiden interventioiden osalta tämän asetuksen liitteessä II esitetyt WTO:n maataloussopimuksen liitteessä 2 olevat kohdat ovat suuntaa-antavia ja kyseisissä interventioissa voidaan sen sijaan noudattaa jotakin muuta WTO:n maataloussopimuksen liitteessä 2 olevaa kohtaa, jos tämä täsmennetään ja selitetään YMP:n strategiasuunnitelmassa.

11 artikla

Öljysiemeniä koskevan yhteisymmärryspöytäkirjan täytäntöönpano

1. Jos jäsenvaltiot säätävät pinta-alaperusteisista interventiosta, jotka eivät noudata WTO:n maataloussopimuksen liitteessä 2 esitettyjä määräyksiä, mukaan lukien tämän asetuksen III osaston II luvun 3 jakson 1 alajakson mukainen tuotantosidonnainen tulotuki, ja jos kyseiset interventiot koskevat joitakin tai kaikkia GATT-sopimukseen liittyvän Euroopan talousyhteisön ja Amerikan yhdysvaltojen välisen öljysiemeniä koskevan yhteisymmärryspöytäkirjan liitteessä tarkoitettuja öljysiemeniä, asianomaisten jäsenvaltioiden YMP:n strategiasuunnitelmiin sisällytettyihin suunniteltuihin tuotoksiin perustuvan tukialan kokonaisala ei saa ylittää koko unionin enimmäistukialaa, jotta voidaan varmistaa unionin kansainvälisten sitoumusten noudattaminen.

2. Viimeistään 8 päivänä kesäkuuta 2022 komissio antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan kunkin jäsenvaltion ohjeellinen tukiala laskettuna sen perusteella, mikä oli kunkin jäsenvaltion osuus unionin keskimääräisestä viljelyalasta vuosien 2016–2020 aikana. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 153 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

3. Kunkin jäsenvaltion, joka aikoo myöntää tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettua tukea, on ilmoitettava 118 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua YMP:n strategiasuunnitelmaa koskevassa ehdotuksessaan vastaavat suunnitellut tuotokset hehtaareina.

Jos sen jälkeen, kun jäsenvaltiot ovat ilmoittaneet kaikki suunnitellut tuotokset, tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettu koko unionin enimmäistukiala ylittyy, komissio laskee kullekin viitealaansa enemmän ilmoittaneelle jäsenvaltiolle vähennyskertoimen, joka on suhteutettu jäsenvaltion suunniteltujen tuotosten liialliseen määrään niin, että koko unionin enimmäistukiala säilytetään. Kaikille asianomaisille jäsenvaltioille ilmoitetaan kyseisestä vähennyskertoimesta YMP:n strategiasuunnitelmaa koskevissa 118 artiklan 3 kohdan mukaisissa komission huomautuksissa. Kunkin jäsenvaltion vähennyskerroin vahvistetaan 118 artiklan 6 kohdassa tarkoitettua täytäntöönpanopäätöksessä, jolla komissio hyväksyy YMP:n strategiasuunnitelman.

Jäsenvaltio ei saa muuttaa tukialojaan omasta aloitteestaan 118 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua päivämäärän jälkeen.

4. Jos jäsenvaltio aikoo lisätä komission hyväksymässä YMP:n strategiasuunnitelmassaan vahvistettuja tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja suunniteltuja tuotoksiaan, sen on ilmoitettava komissiolle tarkistetut suunnitellut tuotokset esittämällä 119 artiklan mukaisesti YMP:n strategiasuunnitelmaansa koskeva muutospyyntö ennen 1 päivää tammikuuta asianomaista hakuvuotta edeltävänä vuonna.

5. Jotta voidaan välttää 1 kohdassa tarkoitettua koko unionin enimmäistukialan ylittyminen, komissio tapauksen mukaan vahvistaa vähennyskertoimia tai tarkistaa olemassa olevia vähennyskertoimia, mikäli kertoimia on vahvistettu 3 kohdan toisen alakohdan mukaisesti, kaikkien niiden jäsenvaltioiden osalta, jotka ylittivät ohjeellisen tukialansa YMP:n strategiasuunnitelmissaan.

Komissio ilmoittaa asianomaisille jäsenvaltioille vähennyskertoimista viimeistään 31 päivänä tammikuuta asianomaista hakuvuotta edeltävänä vuonna.

Kunkin asianomaisen jäsenvaltion on esitettävä viimeistään 31 päivänä maaliskuuta asianomaista hakuvuotta edeltävänä vuonna vastaava YMP:n strategiasuunnitelmansa muutospyyntö, jossa otetaan huomioon toisessa alakohdassa tarkoitettu vähennyskerroin. Kyseisen jäsenvaltion vähennyskerroin vahvistetaan 119 artiklan 10 kohdassa tarkoitettua täytäntöönpanosäädöksessä, jolla komissio hyväksyy YMP:n strategiasuunnitelman muutoksen.

6. Jäsenvaltioiden on tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettun yhteisymmärryspöytäkirjan soveltamisalaan kuuluvien öljysiemmenten osalta ilmoitettava komissiolle 134 artiklassa tarkoitetuissa vuotuisissa tuloksellisuuskertomuksissa niiden hehtaarien kokonaismäärä, joista tukea on tosiasiallisesti maksettu.

7. Jäsenvaltiot eivät saa sisällyttää syötäväksi tarkoitettujen auringonkukansiementen viljelyä yhteenkään 1 kohdassa tarkoitetuista pinta-alaperusteisista interventioista.

2 jakso

Ehdollisuus

12 artikla

Periaate ja soveltamisala

1. Jäsenvaltioiden on sisällytettävä YMP:n strategiasuunnitelmiinsa ehdollisuusjärjestelmä, jonka mukaisesti viljelijöille ja muille tuensaajille, joille maksetaan suoraa tukea II luvun mukaisesti tai vuotuista tukea 70, 71 ja 72 artiklan mukaisesti, määrätään hallinnollinen seuraamus, jos nämä eivät täytä YMP:n strategiasuunnitelmissa vahvistettuja, liitteessä III olevassa luettelossa mainittuja unionin oikeuden mukaisia lakisääteisiä hoitovaatimuksia ja GAEC-vaatimuksia, jotka koskevat seuraavia erityisaloja:

- a) ilmasto ja ympäristö, mukaan lukien vesi, maaperä, ekosysteemien biologinen monimuotoisuus;
- b) kansanterveys ja kasvinterveys;
- c) eläinten hyvinvointi.

2. YMP:n strategiasuunnitelmiin on sisällytettävä tehokasta ja oikeasuhteista hallinnollisten seuraamusten järjestelmää koskevat säännöt. Kyseisten sääntöjen on oltava erityisesti asetuksen (EU) 2021/2116 IV osaston IV luvussa vahvistettujen vaatimusten mukaisia.

3. Liitteessä III tarkoitettuja lakisääteisiin hoitovaatimuksiin liittyviä säädöksiä sovelletaan niiden sovellettavan toisinnon muodossa, ja kun on kyse direktiiveistä, sellaisina kuin jäsenvaltiot ovat panneet ne täytäntöön.

4. Tässä jaksossa 'lakisääteisellä hoitovaatimuksella' tarkoitetaan kutakin liitteessä III luetteloitua tietyn säädöksen unionin oikeuden mukaista yksittäistä lakisäateistä hoitovaatimusta, joka eroaa sisällöltään muista saman säädöksen vaatimuksista.

13 artikla

Hyvää maatalous- ja ympäristökuntoa koskevat jäsenvaltioiden velvoitteet

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikki maatalousmaa, myös maa, jota ei enää käytetä tuotantotarkoituksiin, säilytetään hyvässä maatalous- ja ympäristökunnossa. Jäsenvaltioiden on asetettava kansallisella tai alueellisella tasolla viljelijöille ja muille tuensaajille liitteessä III luetteloidun GAEC-vaatimuksen osalta vähimmäistoimenpidevaatimukset mainitussa liitteessä tarkoitettujen toimenpidevaatimusten päätavoitteen mukaisesti. Toimenpidevaatimuksiaan asettaessaan jäsenvaltioiden on otettava huomioon tapauksen mukaan kyseessä olevien alueiden erityispiirteet, mukaan lukien maaperä- ja ilmasto-olosuhteet, käytössä olevat viljelyjärjestelmät, viljelykäytännöt, tilakoko, tilarakenteet, maankäyttö ja syrjäisimpien alueiden erityispiirteet.

2. Jäsenvaltiot voivat liitteessä III vahvistettujen päätavoitteiden osalta asettaa kyseisessä liitteessä vahvistettujen toimenpidevaatimusten lisäksi muita toimenpidevaatimuksia kyseisiin päätavoitteisiin pääsemiseksi. Tällaisten muiden toimenpidevaatimusten on oltava syrjimättömiä ja oikeasuhteisia ja niiden on vastattava yksilöityjä tarpeita.

Jäsenvaltiot eivät kuitenkaan saa asettaa vähimmäistoimenpidevaatimuksia muiden päätavoitteiden kuin liitteessä III vahvistettujen päätavoitteiden osalta.

3. Siirretään komissiolle valta antaa 152 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä tämän asetuksen täydentämiseksi säännöillä, joilla varmistetaan tasapuoliset toimintaedellytykset GAEC-vaatimuksessa 1 mainitun suhteen osalta.

3 jakso

Sosiaalinen ehdollisuus

14 artikla

Periaate ja soveltamisala

1. Jäsenvaltioiden on osoitettava viimeistään 1 päivästä tammikuuta 2025 YMP:n strategiasuunnitelmissaan, että viljelijöille ja muille tuensaajille, joille maksetaan II luvun mukaisia suoria tukia tai 70, 71 ja 72 artiklan mukaisia vuotuisia tukia, määrätään hallinnollinen seuraamus, jos nämä eivät noudata liitteessä IV tarkoitetuista säädöksistä johtuviin sovellettaviin työoloihin ja -ehtoihin tai työnantajan velvoitteisiin liittyviä vaatimuksia.

2. Kun jäsenvaltiot sisällyttävät YMP:n strategiasuunnitelmiinsa 1 kohdassa tarkoitetun hallinnollisten seuraamusten järjestelmän, niiden on institutionaalisten määräystensä mukaisesti kuultava asianomaisia kansallisia työmarkkinaosapuolia, jotka edustavat maatalousalan hallinnointia ja työvoimaa, kunnioittaen täysimäärisesti näiden riippumattomuutta sekä oikeutta neuvotella ja tehdä työehtosopimuksia. Kyseinen hallinnollisten seuraamusten järjestelmä ei saa vaikuttaa työmarkkinaosapuolten oikeuksiin ja velvollisuuksiin, jos ne vastaavat kansallisten oikeudellisten ja työehtosopimusneuvottelujen koskevan kehyksen mukaisesti liitteessä IV tarkoitettujen säädösten täytäntöönpanosta tai noudattamisen valvonnasta.

3. YMP:n strategiasuunnitelman on sisällettävä tehokasta ja oikeasuhteista hallinnollisten seuraamusten järjestelmää koskevat säännöt. Kyseisten sääntöjen on oltava asetuksen (EU) 2021/2116 IV osaston V luvussa vahvistettujen asiaa koskevien vaatimusten mukaisia.

4. Liitteessä IV tarkoitettuja säädöksiä, jotka sisältävät 1 kohdassa tarkoitetun hallinnollisten seuraamusten järjestelmän kattamat säännökset, sovelletaan niiden sovellettavan toisinnon muodossa, sellaisina kuin jäsenvaltiot ovat panneet ne täytäntöön.

4 jakso

Maatilojen neuvontapalvelut

15 artikla

Maatilojen neuvontapalvelut

1. Jäsenvaltioiden on sisällytettävä YMP:n strategiasuunnitelmia viljelijöille ja muille YMP:n tuensaajille suunnattuja maanhoidoa ja tilanhoidoa koskevia neuvontapalveluja, jäljempänä 'maatilojen neuvontapalvelut'. Jäsenvaltiot voivat hyödyntää olemassaolevia järjestelmiään.

2. Maatilojen neuvontapalvelut kattavat taloudellisen, ympäristöön liittyvän ja sosiaalisen ulottuvuuden käytössä olevat viljelykäytännöt huomioon ottaen sekä tarjoavat tutkimuksen ja innovointihankkeiden avulla kehitettyä ajantasaista teknologista ja tieteellistä tietoa, myös julkishyödykkeiden tarjoamisen osalta.

Maatilojen neuvontapalvelujen kautta on tarjottava asianmukaista apua maatalan kehittämisen kaikissa vaiheissa, mukaan lukien perustaminen ensimmäisen kerran, tuotantotapojen muuttaminen kuluttajien kysyntää vastaavaksi, innovatiiviset käytännöt, ilmastokestävyyttä tarjoavat maataloustekniikat, peltometsäviljely ja agroekologia mukaan lukien, eläinten hyvinvoinnin parantaminen ja tarvittaessa turvallisuusstandardit ja sosiaalinen tuki.

Maatilojen neuvontapalvelut sisällytetään toisiinsa liittyviin palveluihin, joissa on mukana maatilaneuvojia, tutkijoita, viljelijäjärjestöjä ja muita asiaan liittyviä sidosryhmiä ja jotka muodostavat AKIS-järjestelmän.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että annettava neuvonta on puolueetonta ja että neuvojilla on soveltuva pätevyys, asianmukainen koulutus ja että heillä ei ole eturistiriitoja.

4. Maatilojen neuvontapalvelut mukautetaan eri tuotanto- ja tilatyyppeihin mukaan, ja niiden on katettava vähintään seuraavat:

- a) kaikki YMP:n strategiasuunnitelmassa vahvistetut viljelijöihin ja muihin tuensaajiin sovellettavat vaatimukset, edellytykset ja hoitositoumukset, mukaan lukien ehdollisuuden liittyvät hoitovaatimukset ja toimenpidevaatimukset sekä interventioihin liittyvät edellytykset, sekä tiedot YMP:n strategiasuunnitelmaan sisällytetyistä rahoitusvälineistä ja suunnitelman mukaisesti laadittavista liiketoimintasuunnitelmista;
- b) vaatimukset, jotka jäsenvaltiot ovat vahvistaneet direktiivin 92/43/ETY, direktiivin 2000/60/EY, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1107/2009 ⁽³⁸⁾ 55 artiklan, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/50/EY ⁽³⁹⁾, direktiivin 2009/128/EY, direktiivin 2009/147/EY, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/429 ⁽⁴⁰⁾, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/2031 ⁽⁴¹⁾ ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2016/2284 ⁽⁴²⁾ täytäntöönpanemiseksi;
- c) 29 päivänä kesäkuuta 2017 annetussa komission tiedonannossa ”Eurooppalainen yhteinen terveys-toimintasuunnitelma mikrobilääkeresistenssin torjumiseksi” vahvistetut maatalouskäytännöt mikrobilääkeresistenssin kehittämisen estämiseksi;
- d) riskinehkäisy ja -hallinta;
- e) innovointituki, joka on tarkoitettu erityisesti 127 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun eurooppalaisen innovaatiokumppanuuden toimijaryhmien hankkeiden valmisteluun ja toteuttamiseen;
- f) edellä 114 artiklan b alakohdassa tarkoitetut digitaalitekniikat maataloudessa ja maaseutualueilla;
- g) kestävä ravinnehuolto, mukaan lukien viimeistään vuodesta 2024 maatilojen kestävä ravinnevälineen käyttö, joka on digitaalisovellus, joka tarjoaa vähintään seuraavat:
 - i) pääravinteiden tasapaino pellolla;
 - ii) ravinteita koskevat oikeudelliset vaatimukset;
 - iii) maaperädata käytettävissä olevien tietojen ja analyysien pohjalta;
 - iv) ravinnehuollon kannalta keskeiset yhdenmukaisen hallinto- ja valvontajärjestelmän tiedot;
- h) työehdot, työnantajan velvoitteet, työterveys ja -turvallisuus sekä sosiaalituki viljelijäyhteisöissä.

⁽³⁸⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1107/2009, annettu 21 päivänä lokakuuta 2009, kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta sekä neuvoston direktiivien 79/117/ETY ja 91/414/ETY kumoamisesta (EUVL L 309, 24.11.2009, s. 1).

⁽³⁹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/50/EY, annettu 21 päivänä toukokuuta 2008, ilmanlaadusta ja sen parantamisesta (EUVL L 152, 11.6.2008, s. 1).

⁽⁴⁰⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/429, annettu 9 päivänä maaliskuuta 2016, tarttuvista eläintaukeista sekä tiettyjen eläinterveyttä koskevien säädösten muuttamisesta ja kumoamisesta (”eläinterveyssäännöstö”) (EUVL L 84, 31.3.2016, s. 1).

⁽⁴¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/2031, annettu 26 päivänä lokakuuta 2016, kasvintuhoojien vastaisista suojatoimenpiteistä, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EU) N:o 228/2013, (EU) N:o 652/2014 ja (EU) N:o 1143/2014 muuttamisesta sekä neuvoston direktiivien 69/464/ETY, 74/647/ETY, 93/85/ETY, 98/57/EY, 2000/29/EY, 2006/91/EY ja 2007/33/EY kumoamisesta (EUVL L 317, 23.11.2016, s. 4).

⁽⁴²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2016/2284, annettu 14 päivänä joulukuuta 2016, tiettyjen ilman epäpuhtauksien kansallisten päästöjen vähentämisestä, direktiivin 2003/35/EY muuttamisesta sekä direktiivin 2001/81/EY kumoamisesta (EUVL L 344, 17.12.2016, s. 1).

II LUKU

SUORIEN TUKIEN MUODOSSA OLEVAT INTERVENTIOTYYPIT

1 jakso

Interventiotyypit, tuen alentaminen ja vähimmäisvaatimukset

16 artikla

Suorien tukien muodossa olevat interventiotyypit

1. Tämän luvun mukaiset interventiotyypit voivat olla tuotannosta irrotettuja suoria tukia ja tuotantosidonnaisia suoria tukia.
2. Tuotannosta irrotetut suorat tuet ovat seuraavat:
 - a) kestävyysperusteinen perustulotuki;
 - b) kestävyysperusteinen täydentävä uudelleenjakotulotuki;
 - c) nuorten viljelijöiden täydentävä tulotuki;
 - d) ilmasto-, ympäristö- ja eläinten hyvinvointia koskevat järjestelmät.
3. Tuotantosidonnaiset suorat tuet ovat seuraavat:
 - a) tuotantosidonnainen tulotuki;
 - b) puuvillan lajikohtainen tuki.

17 artikla

Tukikatto ja tukien asteittainen aleneminen

1. Jäsenvaltiot voivat asettaa tukikaton viljelijälle myönnettävän kestävyysperusteisen perustulotuen määrälle tietyssä kalenterivuonna. Jäsenvaltioiden, jotka päättävät ottaa käyttöön tukikaton, on vähennettävä 100 prosenttia 100 000 euroa ylittävästä määrästä.
2. Jos viljelijälle myönnettävän kestävyysperusteisen perustulotuen määrä on tietyssä kalenterivuonna yli 60 000 euroa, jäsenvaltiot voivat alentaa sitä enintään 85 prosentilla.

Jäsenvaltiot voivat lisätä ylimääräisiä osuuksia yli 60 000 euron rajan ja määrittää kyseisten ylimääräisten osuuksien vähennysprosentit. Niiden on varmistettava, että kutakin osuutta vähennetään yhtä paljon tai enemmän kuin sitä edeltävää osuutta.

3. Ennen 1 tai 2 kohdan soveltamista jäsenvaltiot voivat vähentää viljelijälle tietyssä kalenterivuonna myönnettävästä kestävyysperusteisesta perustulotuesta seuraavat:
 - a) kaikki viljelijän ilmoittamat maataloustoimintaan liittyvät palkat, mukaan lukien verot ja työnantajamaksut;
 - b) vastaavat kustannukset, jotka aiheutuvat sellaisten maatilalla työskentelevien henkilöiden säännöllisestä ja ilmaisesta maataloustoimintaan liittyvästä työstä, jotka eivät saa palkkaa tai joiden saama palkka on suoritetuista palveluista tavallisesti maksettavaa korvausta pienempi mutta jotka saavat korvauksen maatalan liiketoiminnan taloudellisen tuloksen kautta;
 - c) maanviljelijän ilmoittamien maataloustoimintaan liittyvien alihankintamenojen työvoimakustannusten osuus.

Ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettujen määrien laskemiseksi jäsenvaltioiden on käytettävä viljelijälle koituneita todellisia palkkakustannuksia. Asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa viljelijät voivat pyytää käyttämään vakio-kustannuksia, jotka asianomainen jäsenvaltio määrittää YMP:n strategiasuunnitelmassaan täsmennetyllä menetelmällä, joka perustuu kansallisen tai alueellisen tason maataloustoimintaan liittyviin keskipalkkoihin kerrottuna asianomaisen viljelijän ilmoittamien vuotuisten työyksiköiden määrällä.

Ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettujen määrien laskemiseksi jäsenvaltioiden on käytettävä vakiokustannuksia, jotka asianomainen jäsenvaltio määrittää YMP:n strategiasuunnitelmassaan täsmennetyllä menetelmällä, joka perustuu kansallisen tai alueellisen tason maataloustoimintaan liittyviin keskipalkkoihin kerrottuna asianomaisen viljelijän ilmoittamien vuotuisten työyksiköiden määrällä.

4. Oikeushenkilön tapauksessa taikka luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden ryhmän tapauksessa jäsenvaltiot voivat soveltaa 1 ja 2 kohdassa tarkoitettua alennusta näiden oikeushenkilöiden tai ryhmien jäsenten tasolla, jos kansallisessa oikeudessa säädetään yksittäisille jäsenille oikeuksia ja velvollisuuksia, jotka ovat verrattavissa tilan päävastuullisten yksittäisten viljelijöiden asemassa olevien oikeuksiin ja velvollisuuksiin erityisesti niiden taloudellisen, sosiaalisen ja verotuksellisen aseman osalta, edellyttäen että ne ovat osaltaan vahvistaneet kyseisten oikeushenkilöiden tai ryhmien maatalouden rakenteita.

5. Tuloa, joka tukien alentamisesta arvioidaan saatavan, on ensisijaisesti käytettävä kestävyysperusteisen täydentävän uudelleenjakotulotuen rahoittamiseen, jos se vahvistetaan asiaankuuluvassa YMP:n strategiasuunnitelmassa, ja tämän jälkeen sellaisten muiden interventioiden rahoittamiseen, jotka kuuluvat tuotannosta irrotettuihin suoriin tukiin.

Jäsenvaltiot voivat myös käyttää koko tulon tai osan siitä siirtoina rahoittaakseen IV luvun mukaisia maaseuturahaston interventiotyyppejä. Tällainen siirto maaseuturahastoon on tehtävä osana YMP:n strategiasuunnitelman rahoitustaulukoita, ja sitä voidaan tarkistaa 103 artiklan mukaisesti vuonna 2025. Siihen ei sovelleta kyseisessä artiklassa asetettuja maataloustukirahaston ja maaseuturahaston välisten varainsiirtojen enimmäisrajoja.

6. Siirretään komissiolle valta antaa 152 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä tämän asetuksen täydentämiseksi säännöillä, joilla vahvistetaan tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetyn tukien alentamisen yhdenmukaistettu laskentaperusta, yksityiskohtaisten sääntöjen antamiseksi varojen jakamisesta viljelijöille.

18 artikla

Vähimmäisvaatimukset

1. Jäsenvaltioiden on asetettava vähimmäispinta-ala ja myönnettävä suoria tukia vain sellaisille aktiiviviljelijöille, joiden tilan tukikelpoinen ala, jolle on haettu suoria tukia, ylittää kyseisen vähimmäispinta-alan.

Vaihtoehtoisesti jäsenvaltiot voivat asettaa viljelijälle maksettavien suorien tukien vähimmäismäärän.

2. Jos jäsenvaltio on päättänyt asettaa vähimmäispinta-alan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti, sen on kuitenkin asetettava 1 kohdan toisen alakohdan mukaisesti niille viljelijöille maksettava vähimmäismäärä, jotka saavat eläintukea, jota maksetaan eläintä kohden suorien tukien muodossa ja joilla on vähimmäispinta-alaa vähemmän hehtaareja.

Jäsenvaltioiden on vähimmäispinta-alaa tai vähimmäismäärää asettaessaan pyrittävä varmistamaan, että suoria tukia myönnetään ainoastaan aktiiviviljelijöille, jos

- a) vastaavien tukien hallinnointi ei aiheuta liiallista hallinnollista rasitusta; ja
- b) vastaavat määrät vaikuttavat tosiasiallisesti niiden erityistavoitteiden saavuttamiseen, jotka vahvistetaan 6 artiklan 1 kohdassa ja joita suorat tuet edistävät.

3. Kreikka voi päättää olla soveltamatta tätä artiklaa Egeanmeren pieniin saariin.

19 artikla

Osuus riskinhallintavälineeseen

Poiketen siitä, mitä asetuksen (EU) 2021/2116 44 artiklan 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltio voi päättää osoittaa viljelijälle maksettavasta suorasta tuesta enintään kolme prosenttia sillä ehdolla, että tämä summa käytetään tukemaan viljelijän osuutta riskinhallintavälineeseen.

Jäsenvaltioiden, jotka päättävät hyödyntää tätä säännöstä, on sovellettava sitä kaikkiin tiettyyn vuonna suoraa tukea saaviin viljelijöihin.

2 jakso

Tuotannosta irrotetut suorat tuet

1 alajakso

Yleiset säännökset

20 artikla

Tuotannosta irrotettujen suorien tukien saamisen yleiset edellytykset

Jäsenvaltioiden on myönnettävä tuotannosta irrotetut suorat tuet aktiiviviljelijöille tässä jaksossa säädetyin ja jäsenvaltioiden YMP:n strategiasuunnitelmissaan täsmentämin edellytyksin.

2 alajakso

Kestävyyssperusteinen perustulotuki

21 artikla

Yleiset säännöt

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä kestävyysperusteisesta perustulotuesta, jäljempänä 'perustulotuki', tässä alajaksossa säädetyin ja jäsenvaltioiden YMP:n strategiasuunnitelmissaan täsmentämin edellytyksin.
2. Jäsenvaltioiden on säädettävä perustulotuesta vuotuisena tuotannosta irrotettuna tukena tukikelpoista hehtaaria kohden.
3. Perustulotukea myönnetään jokaisesta aktiiviviljelijän ilmoittamasta tukikelpoisesta hehtaarista, sanotun kuitenkin rajoittamatta 23–27 artiklan soveltamista.

22 artikla

Tuen hehtaariohtainen määrä

1. Perustulotuki maksetaan yhdenmukaisena hehtaariohtaisena maksuna, paitsi jos jäsenvaltiot päättävät myöntää perustulotuen 23 artiklassa tarkoitettujen tukioikeuksien perusteella.
2. Jäsenvaltiot voivat päättää, että ne eriyttävät hehtaariohtaisen perustulotuen määrän alueryhmittäin, jos alueryhmillä on samanlaiset sosioekonomiset olosuhteet tai maataloudelliset olosuhteet, mukaan lukien perinteiset maatalouden muodot, sellaisena kuin jäsenvaltiot ovat ne määritelleet, kuten perinteinen laajaperäinen vuoristolaistuntaminen. Jäljempänä 109 artiklan 2 kohdan d alakohdan mukaisesti hehtaariohtaisen perustulotuen määrää voidaan alentaa ottaen huomioon asianomaiseen YMP:n strategiasuunnitelmaan sisältyvät muut interventiot.

23 artikla

Tukioikeudet

1. Jäsenvaltiot, joka ovat soveltaneet asetuksen (EU) N:o 1307/2013 III osaston I luvun 1 jakson mukaista perustukijärjestelmää, voivat päättää myöntää perustulotuen tukioikeuksien perusteella tämän asetuksen 24–27 artiklan mukaisesti.

2. Jos jäsenvaltiot, jotka ovat soveltaneet asetuksen (EU) N:o 1307/2013 III osaston I luvun 1 jakson mukaista perustukijärjestelmää, päättävät, että ne eivät enää myönnä perustulotukea tukioikeuksien perusteella, mainitun asetuksen mukaisesti myönnetty tukioikeudet lakkaavat kyseisen päätöksen soveltamista edeltävän vuoden 31 päivänä joulukuuta.

24 artikla

Tukioikeuksien arvo ja arvon yhdenmukaistaminen

1. Jäsenvaltioiden on määritettävä tukioikeuksien yksikköarvo ennen tämän artiklan mukaista yhdenmukaistamista mukauttamalla tukioikeuksien arvoa suhteessa tukioikeuksien asetuksen (EU) N:o 1307/2013 mukaisesti hakuvuodeksi 2022 vahvistettuun arvoon ja kyseisen asetuksen III osaston III luvussa hakuvuodeksi 2022 säädettyyn asiaan liittyvään tukeen, joka myönnetään ilmaston ja ympäristön kannalta suotuisiin maatalouskäytäntöihin.

2. Jäsenvaltiot voivat päättää tukioikeuksien arvon eriyttämisestä 22 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

3. Kunkin jäsenvaltion on viimeistään hakuvuonna 2026 vahvistettava yksittäisten tukioikeuksien arvon enimmäistaso jäsenvaltiokohtaisesti tai kullekin 22 artiklan 2 kohdassa tarkoitetulle alueryhmälle.

4. Jos 1 kohdan mukaisesti määritetty tukioikeuksien arvo ei ole yhdenmukainen jäsenvaltion sisällä tai 22 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun alueryhmän sisällä, asianomaisen jäsenvaltion on varmistettava, että tukioikeuksien arvoa yhdenmukaistetaan kohti yhtenäistä yksikköarvoa viimeistään hakuvuoteen 2026 mennessä.

5. Sovellettaessa 4 kohtaa kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että viimeistään hakuvuoden 2026 osalta kaikkien tukioikeuksien arvo on vähintään 85 prosenttia hakuvuoden 2026 perustulotuen 102 artiklan 1 kohdassa tarkoitetusta suunnitellusta keskimääräisestä yksikkömäärästä, siten kuin se vahvistetaan jäsenvaltion YMP:n strategiasuunnitelmassa kyseisen jäsenvaltion tai 22 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun alueryhmän osalta.

6. Jäsenvaltioiden on rahoitettava tämän artiklan 4 ja 5 kohdan noudattamisen edellyttämät tukioikeuksien arvon korotukset tämän artiklan 3 kohdan soveltamisesta saatavilla määrillä ja tarvittaessa pienentämällä tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti määritellyn tukioikeuksien yksikköarvon ja hakuvuoden 2026 perustulotuen 102 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun suunnitellun yksikkömäärän, kuten YMP:n strategiasuunnitelmassa vahvistetaan kyseisen jäsenvaltion tai 22 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun alueryhmän osalta, välistä erotusta.

Jäsenvaltiot voivat päättää soveltaa kyseistä vähennystä kaikkiin niihin tukioikeuksiin tai osaan niistä, joiden tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti määritelty arvo ylittää hakuvuoden 2026 perustulotuen 102 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun suunnitellun yksikkömäärän, siten kuin se vahvistetaan jäsenvaltion YMP:n strategiasuunnitelmassa kyseisen jäsenvaltion tai 22 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun alueryhmän osalta.

7. Edellä 6 kohdassa tarkoitetut vähennykset on tehtävä objektiivisin ja syrjimättömin perustein. Tällaisiin perusteisiin voi sisältyä suurimman sallitun vähennyksen, joka ei saa olla pienempi kuin 30 prosenttia, vahvistaminen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 5 kohdan mukaisesti vahvistetun vähimmäisarvon soveltamista.

8. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 3–7 kohdan mukainen tukioikeuksien arvon mukauttaminen alkaa vuodesta 2023.

25 artikla

Tukioikeuksien aktivoiminen

1. Jäsenvaltioiden, jotka ovat päättäneet myöntää tukea tukioikeuksien perusteella, on myönnettävä perustulotukea aktiiviviljelijöille, joilla on omia tai vuokrattuja tukioikeuksia, kun nämä tukioikeudet on aktivoitu. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että aktiiviviljelijät ilmoittavat tukioikeuksien aktivoimiseksi tukioikeuksiin liittyvät tukikelpoiset hehtaarit.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tukioikeudet, myös silloin kun on kyse perinnöstä tai ennakoperinnöstä, aktivoidaan ainoastaan siinä jäsenvaltiossa tai 22 artiklan 2 kohdassa tarkoitettussa alueryhmässä, jossa ne myönnettiin.
3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että aktivoidut tukioikeudet antavat oikeuden tukeen niissä vahvistetun määrän perusteella.

26 artikla

Tukioikeusvarannot

1. Kunkin jäsenvaltion, joka päättää myöntää perustulotukea tukioikeuksien perusteella, on hallintoa kansallista varantoa.
2. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 1 kohdassa säädetään, jos jäsenvaltio päättää eriyttää perustulotuen 22 artiklan 2 kohdan mukaisesti, se voi päättää ottaa käyttöön varannon kutakin mainitussa artiklassa tarkoitettua alueryhmää varten.
3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että varannosta myönnetään tukioikeuksia ainoastaan aktiivilijelijoille.
4. Jäsenvaltioiden on käytettävä varantoaan tukioikeuksien myöntämiseksi ensisijaisesti seuraaville viljelijöille:
 - a) nuoret viljelijät, jotka ovat aloittaneet tilanpidon ensimmäistä kertaa;
 - b) uudet viljelijät.
5. Jäsenvaltion on myönnettävä tukioikeudet sellaisille viljelijöille tai korotettava sellaisten aktiivilijelijöiden nykyisten tukioikeuksien arvoa, joilla on siihen oikeus tuomioistuimen antaman lopullisen päätöksen tai kyseisen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen lopullisen hallintotoimen nojalla. Jäsenvaltion on varmistettava, että aktiivilijelijät saavat kyseisellä päätöksellä tai hallintotoimella vahvistettujen tukioikeuksien lukumäärän ja arvon kyseisen jäsenvaltion vahvistamana ajankohtana.
6. Jos varanto ei riitä kattamaan tukioikeuksien myöntämistä 4 ja 5 kohdan mukaisesti, jäsenvaltioiden on varmistettava, että varantoa täydennetään kaikkien tukioikeuksien arvon lineaarisella alennuksella.
7. Jäsenvaltiot voivat vahvistaa täydentäviä sääntöjä, jotka koskevat varannon käyttöä, mukaan lukien lisäluokat viljelijöille, jotka pääsevät hyötymään varannosta, edellyttäen että 4 ja 5 kohdassa tarkoitettujen ensisijaisien ryhmien ovat jo hyötynyt siitä, sekä tapauksia, jotka käynnistävät varannon täydentämisen. Jos varantoa täydennetään tukioikeuksien arvon lineaarisella alennuksella, tällaista lineaarista alennusta on sovellettava kaikkiin tukioikeuksiin kansallisella tasolla tai, jos jäsenvaltiot soveltavat 2 kohdassa säädettyä poikkeusta, 22 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua asiaankuuluvan alueryhmän tasolla.
8. Jäsenvaltioiden on vahvistettava varannosta jaettavien uusien tukioikeuksien arvo tukioikeuksien myöntämisen vuoden kansallisena keskiarvona tai kullekin 22 artiklan 2 kohdassa tarkoitettulle alueryhmälle tukioikeuksien myöntämisen vuoden keskiarvona.
9. Jäsenvaltiot voivat päättää korottaa olemassa olevien tukioikeuksien arvon myöntämisen vuoden kansalliseen keskiarvoon tai kunkin 22 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua alueryhmän keskiarvoon.

27 artikla

Tukioikeuksien siirrot

1. Tukioikeudet siirretään ainoastaan aktiivilijelijöille, jotka ovat sijoittautuneet samaan jäsenvaltioon, paitsi kun on kyse perintönä tai ennakoperintönä tapahtuvasta siirrosta.
2. Jos jäsenvaltiot päättävät eriyttää perustulotuen 22 artiklan 2 kohdan mukaisesti, tukioikeuksia voidaan siirtää ainoastaan niiden alueryhmien sisällä, joille ne on myönnetty.

28 artikla

Tuki pienviljelijöille

Jäsenvaltiot voivat myöntää tukea määrittämänsä mukaisille pienviljelijöille kertakorvauksena tai hehtaarikohtaisina määrinä, jotka korvaavat tämän jakson ja tämän luvun 3 jakson mukaiset suorat tuet. Jäsenvaltioiden on sisällytettävä vastaava interventio YMP:n strategiasuunnitelmaan viljelijöille vapaaehtoisena.

Kunkin viljelijän vuotuisen tuen määrä saa olla enintään 1 250 euroa.

Jäsenvaltiot voivat päättää vahvistaa erilaisia kertakorvauksia tai hehtaarikohtaisia määriä, jotka liittyvät eri pinta-alakynnyksiin.

3 alajakso

Täydentävä tulotuki

29 artikla

Kestävyyssperusteinen täydentävä uudelleenjakotulotuki

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä kestävyysperusteisesta täydentävästä uudelleenjakotulotuesta, jäljempänä 'uudelleenjakotulotuki', tässä artiklassa säädetyin ja jäsenvaltioiden YMP:n strategiasuunnitelmassaan täsmentämin edellytyksin.

Poiketen siitä, mitä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa ja 98 artiklassa säädetään, jäsenvaltiot voivat käsitellä tarvetta tulotuen uudelleenjakoon muilla maataloustukirahastosta rahoitetuilla välineillä ja interventioilla, joilla pyritään jakamaan tulotuki oikeudenmukaisemmin ja kohdentamaan se viljelijöille vaikuttavammin ja tehokkaammin, edellyttäen että ne pystyvät osoittamaan YMP:n strategiasuunnitelmassaan, että tätä tarvetta käsitellään riittävästi.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava suorien tukien uudelleenjako suuremmilta pienemmille ja keskisuurille tiloille säätämällä uudelleenjakotulotuesta vuotuisena, tuotannosta irrotettuna tukena tukikelpoista hehtaaria kohden viljelijöille, joilla on oikeus 21 artiklassa tarkoitetun perustulotuen mukaiseen tukeen.

3. Jäsenvaltioiden on vahvistettava kansallisella tai alueellisella tasolla, jona voidaan pitää 22 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen alueryhmien tasoa, hehtaarikohtainen määrä tai eri määrät eri hehtaariasteikoille sekä viljelijäkohtainen hehtaarien enimmäismäärä, jolle/joille uudelleenjakotulotukea maksetaan.

4. Tietylle hakuvuodelle suunniteltu hehtaarikohtainen määrä ei saa olla suurempi kuin kansallinen keskimääräinen suorien tukien määrä hehtaaria kohden kyseisenä hakuvuonna.

5. Kansallinen keskimääräinen suorien tukien määrä hehtaaria kohden määritellään liitteessä V säädetyin, tiettyä hakuvuotta koskevan suorien tukien kansallisen enimmäismäärän ja kyseisen hakuvuoden perustulotuen suunnittelun, hehtaareina ilmaistun kokonaistuotoksen välisenä suhteena.

6. Oikeushenkilön tapauksessa taikka luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden ryhmän tapauksessa jäsenvaltiot voivat soveltaa 3 kohdassa tarkoitettua hehtaarien enimmäismäärää näiden oikeushenkilöiden tai ryhmien jäsenten tasolla, jos kansallisessa oikeudessa säädetään yksittäisille jäsenille oikeuksia ja velvollisuuksia, jotka ovat verrattavissa tilan päävastuullisten yksittäisten viljelijöiden asemassa olevien oikeuksiin ja velvollisuuksiin erityisesti niiden taloudellisen, sosiaalisen ja verotuksellisen aseman osalta, edellyttäen että ne ovat osaltaan vahvistaneet kyseisten oikeushenkilöiden tai ryhmien maatalouden rakenteita.

Jos viljelijät ovat jäsenvaltioiden määrittelemän mukaisesti osa sidoksissa olevien oikeushenkilöiden ryhmää, jäsenvaltiot voivat kyseisen ryhmän tasolla soveltaa 3 kohdassa tarkoitettua hehtaarien enimmäismäärää jäsenvaltioiden määrittelemien edellytyksin.

30 artikla

Nuorten viljelijöiden täydentävä tulotuki

1. Jäsenvaltiot voivat säätää 4 artiklan 6 kohdassa säädettyjen perusteiden mukaisesti määriteltyjen nuorten viljelijöiden täydentävästä tulotuesta tässä artiklassa säädetyin ja jäsenvaltioiden YMP:n strategiasuunnitelmissaan täsmentämin edellytyksin.

2. Jäsenvaltiot voivat osana velvollisuuttaan houkutella nuoria viljelijöitä 6 artiklan 1 kohdan g alakohdassa asetetun tavoitteen mukaisesti ja kohdentaakseen kyseiseen tavoitteeseen 95 artiklan mukaisesti liitteessä XII tarkoitetun vähimmäismäärän, tarjota täydentävää tulotukea nuorille viljelijöille, jotka ovat äskettäin aloittaneet tilanpidon ensimmäistä kertaa ja ovat oikeutettuja 21 artiklassa tarkoitetun perustulotuen mukaiseen tukeen.

Jäsenvaltiot voivat päättää myöntää tämän artiklan nojalla tukea viljelijöille, jotka ovat saaneet asetuksen (EU) N:o 1307/2013 50 artiklan mukaista tukea, kyseisen artiklan 5 kohdassa tarkoitetun ajanjakson jäljellä olevalle osalle.

3. Nuorten viljelijöiden täydentävä tulotuki on myönnettävä enintään viiden vuoden ajaksi alkaen ensimmäisestä vuodesta nuorten viljelijöiden tukea koskevan hakemuksen jättämisestä ja soveltaen vuoden 2027 jälkeiselle kaudelle määritettävän YMP:n oikeudellisen kehyksen mukaisesti vahvistettavia edellytyksiä, jos viiden vuoden jakso ulottuu vuoden 2027 yli. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tuensaajille ei luoda oikeudellisia odotuksia vuoden 2027 jälkeiselle kaudelle.

Kyseinen tuki on myönnettävä joko vuotuisena tuotannosta irrotettuna tukena tukikelpoista hehtaaria kohden tai kertakorvauksena nuorta viljelijää kohden.

Jäsenvaltiot voivat päättää myöntää tämän artiklan mukaista tukea ainoastaan tietyille hehtaarien enimmäismäärälle nuorta viljelijää kohden.

4. Oikeushenkilön tapauksessa taikka luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden ryhmän tapauksessa jäsenvaltiot voivat soveltaa 3 kohdassa tarkoitettua hehtaarien enimmäismäärää kyseisten oikeushenkilöiden tai ryhmien jäsenten tasolla, kun

- a) nämä ovat "nuoria viljelijöitä" koskevan määritelmän mukaisia ja noudattavat "nuoria viljelijöitä" koskevia vaatimuksia 4 artiklan 6 kohdan mukaisesti; ja
- b) kansallisessa oikeudessa edellytetään, että yksittäisten jäsenten on noudatettava oikeuksia ja velvollisuuksia, joita voidaan verrata sellaisten yksittäisten viljelijöiden oikeuksiin ja velvollisuuksiin, joilla on tilanpidosta vastaavan viljelijän asema erityisesti taloudellisen, sosiaalisen ja verotuksellisen aseman osalta, edellyttäen että ne ovat osaltaan vahvistaneet kyseisten oikeushenkilöiden tai ryhmien maatalouden rakenteita.

4 alajakso

Ilmastoa, ympäristöä ja eläinten hyvinvointia koskevat järjestelmät

31 artikla

Ilmastoa, ympäristöä ja eläinten hyvinvointia koskevat järjestelmät

1. Jäsenvaltioiden on perustettava ja tuettava vapaaehtoisia ilmastoa, ympäristöä ja eläinten hyvinvointia koskevia järjestelmiä, jäljempänä 'ekojärjestelmät', tässä artiklassa säädetyin ja jäsenvaltioiden YMP:n strategiasuunnitelmissaan täsmentämin edellytyksin.

2. Jäsenvaltioiden on tuettava tämän artiklan nojalla aktiiviviljelijöitä tai aktiiviviljelijöiden ryhmiä, jotka tekevät sitoumuksia ilmaston, ympäristön ja eläinten hyvinvoinnin ja mikrobilääkeresistenssin torjunnan kannalta suotuisten maatalouskäytäntöjen noudattamisesta.

3. Jäsenvaltioiden on laadittava luettelo 2 kohdassa tarkoitetuista ilmastoon, ympäristöön, eläinten hyvinvoinnin ja mikrobilääkeresistenssin torjunnan kannalta suotuisista maatalouskäytännöistä. Kyseiset maatalouskäytännöt on suunniteltava siten, että ne täyttävät yhden tai useamman erityistavoitteista, jotka on vahvistettu 6 artiklan 1 kohdan d, e ja f alakohdassa ja eläinten hyvinvoinnin parantamisen ja mikrobilääkeresistenssin torjunnan osalta 6 artiklan 1 kohdan i alakohdassa.

4. Kunkin ekojärjestelmän on periaatteessa katettava vähintään kaksi seuraavista ilmastoon, ympäristöön, eläinten hyvinvoinnin ja mikrobilääkeresistenssin torjunnan toiminta-aloista:

- a) ilmastomuutoksen hillitseminen, mukaan lukien maatalouskäytäntöjen kasvihuonekaasupäästöjen vähentäminen sekä hiilen varastoinnin pitäminen nykytasolla ja sen sitomisen lisääminen;
- b) ilmastomuutokseen sopeutuminen, mukaan lukien toimet elintarviketuotantojärjestelmien resilienssin parantamiseksi sekä eläinten ja kasvien monimuotoisuus, jotta ne kestävät paremmin tauteja ja ilmastomuutosta;
- c) veden laadun suojeleminen tai parantaminen ja vesivaroihin kohdistuvan paineen vähentäminen;
- d) maaperän köyhtymisen estäminen, maaperän ennallistaminen sekä maaperän hedelmällisyyden, ravinnehuollon ja maaperän eliöstön parantaminen;
- e) luonnon monimuotoisuuden suojeleminen, elinympäristöjen tai lajien säilyttäminen tai elvyttäminen, mukaan lukien maisemapiirteiden tai ei-tuotannollisten alueiden ylläpitäminen ja luominen;
- f) toimet, joilla edistetään torjunta-aineiden, erityisesti ihmisten terveydelle tai ympäristölle riskin aiheuttavien torjunta-aineiden, kestävää käyttöä tai käytön vähentämistä;
- g) toimet, joilla parannetaan eläinten hyvinvointia tai torjutaan mikrobilääkeresistenssiä.

5. Tämän artiklan nojalla jäsenvaltioiden on myönnettävä tukea ainoastaan sitoumuksille, jotka

- a) menevät pidemmälle kuin I luvun 2 jaksossa vahvistetut asiaankuuluvat lakisääteiset hoitovaatimukset ja GAEC-vaatimukset;
- b) menevät pidemmälle kuin asiaankuuluvat lannoitteiden ja kasvinsuojeluaineiden käyttöä sekä eläinten hyvinvointia koskevat vähimmäisvaatimukset sekä muut asiaankuuluvat kansallisessa ja unionin oikeudessa vahvistetut pakolliset vaatimukset;
- c) menevät pidemmälle kuin 4 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti vahvistetut maatalousmaan säilyttämistä koskevat edellytykset;
- d) eroavat sitoumuksista, joista myönnetään tukea 70 artiklan mukaisesti.

Jos kansallisessa oikeudessa asetetaan uusia vaatimuksia, jotka menevät pidemmälle kuin unionin oikeudessa säädetyt vastaavat vähimmäisvaatimukset, ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettujen sitoumusten osalta tukea voidaan myöntää kyseisten vaatimusten täyttämistä edistävälle sitoumuksille enintään 24 kuukauden ajan päivästä, jolloin vaatimuksista tulee pakollisia tilan osalta.

6. Edellä olevan 5 kohdan nojalla jäsenvaltiot voivat kuvata sitoumuksia, jotka tässä artiklassa tarkoitettujen ekojärjestelmien tuensaajien on täytettävä, käyttäen perustana yhtä tai useampaa I luvun 2 jaksossa vahvistetuista hoitovaatimuksista ja toimenpidevaatimuksista, edellyttäen että ekojärjestelmien velvoitteet menevät pidemmälle kuin jäsenvaltioiden I luvun 2 kohdan mukaisesti vahvistamat asiaankuuluvat lakisääteiset hoitovaatimukset ja hyvää maatalous- ja ympäristökuntoa koskevat vähimmäistoimenpidevaatimukset.

Aktiiviviljelijöiden tai aktiiviviljelijöiden ryhmien, jotka osallistuvat ensimmäisen alakohdan mukaisesti perustettuihin ekojärjestelmiin, katsotaan noudattavan liitteessä III tarkoitettuja asiaankuuluvia hoitovaatimuksia ja toimenpidevaatimuksia, edellyttäen että he/ne täyttävät asianomaisen ekojärjestelmän mukaiset sitoumukset, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asetuksen (EU) 2021/2116 87 artiklan 1 kohdan soveltamista.

Jäsenvaltiot, jotka perustavat ekojärjestelmiä tämän kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti, voivat varmistaa, että niiden hallinto- ja valvontajärjestelmät eivät tuota päällekkäisiä tarkastuksia, jos samoja hoitovaatimuksia ja toimenpidevaatimuksia sovelletaan sekä näiden ekojärjestelmien että liitteessä III asetettujen velvoitteiden perusteella.

7. Tuki tietyille ekojärjestelmälle myönnetään vuotuisena maksuna kaikille sitoumusten piiriin kuuluville tukikelpoisille hehtaareille. Tuki myönnetään joko

- a) 2 alajaksossa säädettyä perustulotuen lisämaksuna; tai
- b) maksuna, jolla aktiiviviljelijöille tai aktiiviviljelijöiden ryhmille korvataan kokonaan tai osittain lisäkustannukset ja tulonmenetykset, joita aiheutuu tehdyistä sitoumuksista, ja joka lasketaan 82 artiklan mukaisesti ja jossa otetaan huomioon ekojärjestelmien tavoitteet; kyseistä tukea voidaan myöntää myös transaktiokustannuksiin.

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, b alakohdan mukaisesti myönnetty maksut eläinten hyvinvointia koskeviin sitoumuksiin, mikrobilääkeresistenssin torjuntaa koskeviin sitoumuksiin ja, jos se on asianmukaisesti perusteltua, ilmaston kannalta suotuisia maatalouskäytäntöjä koskeviin sitoumuksiin voivat myös olla eläinyksiköistä maksettavan vuotuisen tuen muodossa.

8. Jäsenvaltioiden on osoitettava, miten maatalouskäytännöillä, joihin on sitouduttu ekojärjestelmien puitteissa, vastataan 108 artiklassa tarkoitettuihin tarpeisiin ja miten niillä edistetään 109 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettua ympäristö- ja ilmastoarkkitehtuuria sekä eläinten hyvinvointia ja mikrobilääkeresistenssin torjuntaa. Niiden on käytettävä luokitus- tai pisteytysjärjestelmää tai muuta asianmukaista menetelmää ekojärjestelmien vaikuttavuuden ja tehokkuuden varmistamiseksi, jotta asetetut tavoitteet saavutetaan. Kun jäsenvaltiot määrittävät tukitasoa ekojärjestelmän piiriin kuuluville eri sitoumuksille tämän artiklan 7 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan nojalla, niiden on otettava huomioon kunkin ekojärjestelmän kestävyys ja kunnianhimoisuus objektiivisin ja läpinäkyvin perustein.

9. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tämän artiklan mukaiset interventiot ovat yhdenmukaisia 70 artiklaan perustuvien interventioiden kanssa.

3 jakso

Tuotantosidonnaiset suorat tuet

1 alajakso

Tuotantosidonnainen tulotuki

32 artikla

Yleiset säännöt

1. Jäsenvaltiot voivat myöntää tuotantosidonnaista tulotukea aktiiviviljelijöille tässä alajaksossa säädetyin ja jäsenvaltioiden YMP:n strategiasuunnitelmissaan täsmentämin edellytyksin.
2. Jäsenvaltioiden interventioilla on pyrittävä auttamaan 33 artiklassa lueteltuja tuettuja aloja ja tuotantoja tai tiettyjä niihin sisältyviä maatalouden muotoja kohdattujen vaikeuksien ratkaisemiseksi kilpailukykyä, kestävyyttä tai laatua parantamalla. Jäsenvaltioita ei vaadita osoittamaan valkuaiskasvien osalta kohdattuja vaikeuksia.
3. Tuotantosidonnainen tulotuki myönnetään vuotuisena maksuna hehtaaria tai eläintä kohden.

33 artikla

Soveltamisala

Tuotantosidonnaista tulotukea voidaan myöntää ainoastaan seuraavilla aloilla ja seuraaviin tuotantoihin tai tiettyihin niihin sisältyviin maatalouden muotoihin, jos ne ovat tärkeitä sosioekonomisista tai ympäristöön liittyvistä syistä:

- a) viljat;
- b) öljysiemenet pois lukien syötäväksi tarkoitetut auringonkukansiemenet 11 artiklan 7 kohdan mukaisesti;

- c) valkuaiskasvit, mukaan lukien palkokasvit ja palkokasvien ja heinäkasvien seokset edellyttäen, että palkokasvit ovat seoksessa vallitsevina;
- d) pellava;
- e) hamppu;
- f) riisi;
- g) pähkinät;
- h) tärkkelysperunat;
- i) maito ja maitotuotteet;
- j) siemenet;
- k) lampaan- ja vuohenliha;
- l) naudan- ja vasikanliha;
- m) oliiviöljy ja syötäväksi tarkoitettut oliivit;
- n) silkkiäistoukat;
- o) kuivarehu;
- p) humala;
- q) sokerijuurikas, sokeriruoko, juurisikurit;
- r) hedelmät ja vihannekset;
- s) lyhytkiertoinen energiapuu.

34 artikla

Tukikelpoisuus

1. Jäsenvaltiot voivat myöntää tuotantosidonnaista tulotukea hehtaariohtaisena tukena ainoastaan aloille, jotka ne ovat määrittäneet tukikelpoisiksi hehtaareiksi.
2. Jos tuotantosidonnainen tulotuki koskee nautaeläimiä tai lampaista ja vuohia, jäsenvaltioiden on vahvistettava tukikelpoisuusedellytyksinä vaatimukset, jotka koskevat asetuksen (EU) 2016/429 IV osan I osaston 2 luvun 1 jakson mukaista eläinten tunnistamista ja rekisteröimistä. Nautaeläimet tai lampaat ja vuohet on katsottava tukikelpoisiksi, jos tunnistus- ja rekisteröintivaatimukset täyttyvät asianomaisena hakuvuonna tiettyyn jäsenvaltion vahvistamaan päivämäärään mennessä, sanotun kuitenkin rajoittamatta muita sovellettavia tukikelpoisuusedellytyksiä.

35 artikla

Siirretty säädösvalta jonkin alan markkinoiden rakenteellisen epätasapainon tapauksessa

Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 152 artiklan mukaisesti tämän asetuksen täydentämiseksi toimenpiteillä, joiden avulla estetään se, että tuotantosidonnaisen tulotuen saajat joutuisivat kärsimään markkinoiden rakenteellisesta epätasapainosta jollakin alalla. Kyseisissä delegoiduissa säädöksissä voidaan antaa jäsenvaltioille mahdollisuus päättää, että tuotantosidonnaisen tulotuen maksamista jatketaan vuoteen 2027 asti niiden tuotantoyksiköiden perusteella, joille tällaista tuotantosidonnaista tukea myönnettiin menneellä viitejaksolla.

2 alajakso

Puuvillan lajikohtainen tuki

36 artikla

Soveltamisala

Bulgarian, Kreikan, Espanjan ja Portugalin on myönnettävä puuvillan lajikohtaista tukea aktiiviviljelijöille, jotka tuottavat CN-koodin 5201 00 puuvillaa tässä alajaksossa vahvistettujen edellytysten mukaisesti.

37 artikla

Yleiset säännöt

1. Puuvillan lajikohtaista tukea myönnetään puuvillan tukikelpoiselle viljelyalalle hehtaaria kohden. Jotta viljelyalalle voidaan myöntää tukea, sen on sijaittava jäsenvaltion puuvillan tuotantoon hyväksymällä maatalousmaalla ja sille on pitänyt kylvää jäsenvaltion hyväksymiä lajikkeita, jotka tosiasiallisesti korjataan tavanomaisissa kasvuolosuhteissa.
2. Puuvillan lajikohtainen tuki maksetaan laadultaan virheettömästä, aidosta ja kauppakelpoisesta puuvillasta.
3. Bulgarian, Kreikan, Espanjan ja Portugalin on hyväksyttävä 1 kohdassa tarkoitetut maa ja lajikkeet mahdollisten 5 kohdan mukaisesti vahvistettujen sääntöjen ja edellytysten mukaisesti.
4. Tämän alajakson soveltamisalaan kuuluvien interventioiden osalta
 - a) aiheutuneiden menojen tukikelpoisuus määritetään asetuksen (EU) 2021/2116 37 artiklan a kohdan perusteella;
 - b) asetuksen (EU) 2021/2116 12 artiklan 2 kohtaa sovellettaessa todentamisviranomaisten antaman lausunnon on katettava 12 artiklan 1 kohdan a, b ja d alakohta sekä johdon vahvistuslausuma.
5. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 152 artiklan mukaisesti tämän asetuksen täydentämiseksi säännöillä ja edellytyksillä, jotka koskevat maan ja lajikkeiden hyväksymistä puuvillan lajikohtaista tukea varten.
6. Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan säännöt, jotka koskevat menettelyä maan ja lajikkeiden hyväksymiseksi puuvillan lajikohtaista tukea varten ja tätä hyväksymistä koskevia ilmoituksia tuottajille. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 153 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

38 artikla

Perusalat, vahvistetut satotasot ja viitemäärät

1. Vahvistetaan seuraavat kansalliset perusalat:
 - Bulgaria: 3 342 ha
 - Kreikka: 250 000 ha
 - Espanja: 48 000 ha
 - Portugali: 360 ha
2. Vahvistetut satotasot viitejaksolla ovat seuraavat:
 - Bulgaria: 1,2 tonnia/ha
 - Kreikka: 3,2 tonnia/ha
 - Espanja: 3,5 tonnia/ha
 - Portugali: 2,2 tonnia/ha

3. Lajikohtaisen tuen määrä tukikelpoisen viljelyalan hehtaaria kohden lasketaan kertomalla 2 kohdassa vahvistetut satotasot seuraavilla viitemäärillä:

- Bulgaria: 636,13 euroa
- Kreikka: 229,37 euroa
- Espanja: 354,73 euroa
- Portugali: 223,32 euroa

4. Jos puuvillan tukikelpoinen viljelyala ylittää jossain jäsenvaltiossa jonakin vuonna 1 kohdassa vahvistetun perusalan, kyseisen jäsenvaltion 3 kohdassa tarkoitettua määrää vähennetään suhteessa perusalan ylitykseen.

5. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 152 artiklan mukaisesti tämän asetuksen täydentämiseksi säännöillä, jotka koskevat puuvillan lajikohtaisen tuen myöntämisen edellytyksiä, tukikelpoisuusvaatimuksia ja maatalouskäytäntöjä.

6. Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan 4 kohdassa säädetyn vähennyksen laskentasäännöt. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 153 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

39 artikla

Hyväksytyt toimialakohtaiset organisaatiot

1. Tässä alajaksossa 'hyväksytyllä toimialakohtaisella organisaatiolla' tarkoitetaan oikeushenkilöä, jonka muodostavat puuvillaa tuottavat viljelijät ja vähintään yksi siementenpoistaja ja joka hoitaa muun muassa seuraavanlaisia tehtäviä:

- a) auttaa parantamaan puuvillan markkinoille saattamisen koordinoitua erityisesti tutkimusten ja markkinatutkimusten avulla;
- b) laatii unionin sääntöjen mukaisia vakiosopimuksia;
- c) huolehtii tuotannon suuntaamisesta tuotteisiin, jotka vastaavat paremmin markkinoiden tarpeita ja kuluttajien kysyntää erityisesti laadun ja kuluttajansuojan osalta;
- d) uudistaa tuotteen laadunparantamisen menetelmiä ja keinoja;
- e) kehittää markkinointistrategioita puuvillan menekin edistämiseksi laatusertifiointijärjestelmillä.

2. Jäsenvaltion, jonne siementenpoistajat ovat sijoittautuneet, on hyväksyttävä toimialakohtaiset organisaatiot, jos ne noudattavat mahdollisia 3 kohdan nojalla vahvistettavia perusteita.

3. Siirretään komissiolle valta antaa 152 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta seuraavia koskevilla säännöillä:

- a) toimialakohtaisten organisaatioiden hyväksymisperusteet;
- b) tuottajien velvollisuudet;
- c) seuraukset, joita aiheutuu, jos hyväksytty toimialakohtainen organisaatio ei täytä a alakohdassa tarkoitettuja perusteita.

40 artikla

Tuen myöntäminen

1. Viljelijöille myönnetään puuvillan lajikohtaista tukea tukikelpoista hehtaaria kohden 38 artiklassa vahvistetulla tavalla.

2. Hyväksytyn toimialakohtaisen organisaation jäsenviljelijöille myönnetään 38 artiklan 1 kohdassa säädetyn perusalan rajoissa puuvillan lajikohtaista tukea tukikelpoista hehtaaria kohden korotettuna kahdella eurolla.

*41 artikla***Poikkeukset**

1. Jäljempänä 101 ja 102 artiklaa ja VII osastoa, lukuun ottamatta sen III jaksoa, ei sovelleta tässä alajaksossa vahvistettuun puuvillan lajikohtaiseen tukeen.
2. Puuvillan lajikohtaista tukea ei saa sisällyttää mihinkään 108–114 artiklassa tarkoitettuun YMP:n strategiasuunnitelman jaksoon, lukuun ottamatta 112 artiklan 2 kohdan a alakohtaa, joka liittyy rahoitussuunnitelmaan.
3. Asetuksen (EU) 2021/2116 55 artiklan 1 kohdan toista ja kolmatta alakohtaa ei sovelleta tässä alajaksossa tarkoitettuihin interventioihin.

*III LUKU***TIETTYJEN ALOJEN INTERVENTIOTYYPPEJÄ***1 jakso***Yleiset säännökset***42 artikla***Soveltamisala**

Tässä luvussa vahvistetaan säännöt, jotka koskevat interventiotyyppejä

- a) asetuksen (EU) N:o 1308/2013 1 artiklan 2 kohdan i alakohdassa tarkoitettulla hedelmä- ja vihannesalalla;
- b) asetuksen (EU) N:o 1308/2013 1 artiklan 2 kohdan v alakohdassa tarkoitettulla mehiläistuotteiden alalla, jäljempänä 'mehiläishoitoala';
- c) asetuksen (EU) N:o 1308/2013 1 artiklan 2 kohdan l alakohdassa tarkoitettulla viinialalla;
- d) asetuksen (EU) N:o 1308/2013 1 artiklan 2 kohdan f alakohdassa tarkoitettulla humala-alalla;
- e) asetuksen (EU) N:o 1308/2013 1 artiklan 2 kohdan g alakohdassa tarkoitettulla oliiviöljyn ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien alalla;
- f) muilla asetuksen (EU) N:o 1308/2013 1 artiklan 2 kohdan a–h, k, m, o–t ja w alakohdassa tarkoitetuilla aloilla ja tämän asetuksen liitteessä VI luetteloidut tuotteet kattavilla aloilla.

*43 artikla***Pakolliset ja vapaaehtoiset interventiotyypit**

1. Edellä 42 artiklan a alakohdassa tarkoitettujen hedelmä- ja vihannesalan interventiotyypit ovat pakollisia jäsenvaltioille, joilla on asetuksen (EU) N:o 1308/2013 mukaisesti hyväksyttyjä tämän alan tuottajaorganisaatioita.

Jos jäsenvaltio, jolla ei YMP:n strategiasuunnitelmansa toimittamishetkellä ole hyväksyttyjä tuottajaorganisaatioita hedelmä- ja vihannesalalla, hyväksyy jonkin kyseisen alan tuottajaorganisaation asetuksen (EU) N:o 1308/2013 mukaisesti YMP:n strategiasuunnitelmakauden aikana, kyseisen jäsenvaltion on esitettävä YMP:n strategiasuunnitelmansa muutospyyntö 119 artiklan mukaisesti, jotta suunnitelmaan voidaan sisällyttää hedelmä- ja vihannesalan interventioita.

2. Edellä 42 artiklan b alakohdassa tarkoitettujen mehiläishoitoalan interventiotyypit ovat pakollisia kaikille jäsenvaltioille.
3. Edellä 42 artiklan c alakohdassa tarkoitettujen viinialan interventiotyypit ovat pakollisia liitteessä VII luetelluille jäsenvaltioille.

4. Jäsenvaltiot voivat valita YMP:n strategiasuunnitelmissaan, että ne panevat täytäntöön 42 artiklan d, e ja f alakohdassa tarkoitetut interventiotyypit.
5. Saksa voi panna humala-alalla täytäntöön 42 artiklan f alakohdassa tarkoitetut interventiotyypit ainoastaan, jos se päättää YMP:n strategiasuunnitelmassaan olla panematta täytäntöön 42 artiklan d alakohdassa tarkoitettuja interventiotyyppejä.
6. Kreikka, Ranska ja Italia voivat panna oliiviöljyn ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien alalla täytäntöön 42 artiklan f alakohdassa tarkoitetut interventiotyypit ainoastaan, jos ne päättävät YMP:n strategiasuunnitelmissaan olla panematta täytäntöön 42 artiklan e alakohdassa tarkoitettuja interventiotyyppejä.

44 artikla

Tukimuodot

1. Tukimuotona voi olla 42 artiklassa tarkoitetuilla aloilla mikä tahansa seuraavista:
- a) tuensaajalle tosiasiallisesti aiheutuneiden tukikelpoisten kustannusten korvaaminen;
 - b) yksikkökustannukset;
 - c) kertakorvaukset;
 - d) kiinteämääräinen rahoitus.
2. Edellä 1 kohdan b, c ja d alakohdassa tarkoitettuihin tukimuotoihin liittyvät määrät vahvistetaan jollakin seuraavista tavoista:
- a) oikeudenmukainen, tasapuolinen ja todennettavissa oleva laskentamenetelmä, jonka perustana ovat
 - i) tilastotiedot, muut objektiiviset tiedot tai asiantuntija-arvio;
 - ii) tuensaajien todennetut aiemmat tiedot; tai
 - iii) tuensaajien tavanomaiset kustannuslaskentakäytännöt;
 - b) talousarvioesitykset, jotka vahvistetaan tapauskohtaisesti ja jotka viini- ja mehiläishoitoalan interventioiden tapauksessa toimen valitseva elin tai muiden tukikelpoisten alojen interventioiden tapauksessa 50 artiklassa tarkoitettuihin toimintaohjelmiin hyväksyvä elin on hyväksynyt ennalta;
 - c) niiden vastaavia yksikkökustannuksia, kertakorvauksia ja kiinteitä määriä koskevien soveltamissääntöjen mukaisesti, joita sovelletaan unionin toimintapolitiikoissa samanlaiseen interventiotyyppiin;
 - d) niiden vastaavia yksikkökustannuksia, kertakorvauksia ja kiinteitä määriä koskevien soveltamissääntöjen mukaisesti, joita sovelletaan jäsenvaltion kokonaan rahoittamissa tukijärjestelmissä samanlaiseen interventiotyyppiin.

45 artikla

Siirretty säädösvalta interventiotyyppejä koskevien lisävaatimusten osalta

Siirretään komissiolle valta antaa 152 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä tämän asetuksen täydentämiseksi vaatimuksilla, joilla täydennetään tässä luvussa asetettuja vaatimuksia seuraavilta osin:

- a) tässä luvussa säädettyjen interventiotyyppien asianmukaisen toiminnan varmistaminen, erityisesti välttämällä kilpailuvääristymiä sisämarkkinoilla;
- b) tähän lukuun sisältyvien interventioiden kattamien menojen tyyppi, mukaan lukien asetuksen (EU) 2021/2116 22 artiklasta poiketen tuottajaorganisaatioiden tai muiden tuensaajien hallinto- ja henkilöstökustannusten tukikelpoisuus kyseisten interventioiden täytäntöönpanossa;
- c) tässä luvussa tarkoitetun unionin taloudellisen avun laskentaperuste, mukaan lukien viitejaksot ja kaupan pidetyn tuotannon arvon määrittäminen, sekä tuottajien organisoitumisasteen laskentaperuste 53 artiklassa tarkoitettua kansallista taloudellista apua varten;

- d) 47 artiklan 2 kohdan a, c, f, g, h ja i alakohdassa tarkoitettuihin interventiotyyppeihin ja 58 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan c, d ja l alakohdassa tarkoitettuihin interventiotyyppeihin myönnettävän unionin taloudellisen avun enimmäismäärä, mukaan lukien ilmaisjakelua varten markkinoilta poistetun tuotteen pakkaus- ja kuljetuskustannukset sekä tuotteen jalostamisesta ennen ilmaisjakeluun luovuttamista aiheutuvat kustannukset;
- e) säännöt, jotka koskevat menojen enimmäismäärän vahvistamista ja tukikelpoisen alan mittaamista 47 artiklan 2 kohdan d alakohdassa ja 58 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettuja interventiotyyppejä varten;
- f) säännöt, joiden nojalla tuottajien on poistettava markkinoilta viiniyttämisen sivutuotteet, säännöt, jotka koskevat ylimääräisen hallintotaakan välttämiseksi kyseiseen velvollisuuteen myönnettäviä poikkeuksia, ja säännöt, jotka koskevat tislajien vapaaehtoista sertifiointia;
- g) edellytykset, joita sovelletaan 44 artiklan 1 kohdassa lueteltujen tukimuotojen käytössä;
- h) säännöt, jotka koskevat tähän lukuun sisältyvillä interventioilla tuettavien tuotannollisten ja ei-tuotannollisten investointien vähimmäispysyvyyttä;
- i) säännöt, jotka koskevat 58 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdan mukaisten investointien ja 58 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan k alakohdan mukaisten menekinedistämistoimien rahoituksen yhdistämistä.

46 artikla

Tavoitteet hedelmä- ja vihannesalalla, humala-alalla, oliiviöljyn ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien alalla sekä 42 artiklan f alakohdassa tarkoitetuilla muilla aloilla

Edellä 42 artiklan a, d, e ja f alakohdassa tarkoitetuilla aloilla tavoitteena on oltava seuraavat:

- a) tuotannon suunnittelu ja organisointi, tuotannon mukauttaminen kysyntään erityisesti laadun ja määrän osalta, tuotantokustannusten ja investointien tuoton optimointi sekä tuottajahintojen vakauttaminen; kyseiset tavoitteet liittyvät 6 artiklan 1 kohdan a, b, c ja i alakohdassa esitettyihin erityistavoitteisiin;
- b) tuotteiden tarjonnan keskittäminen ja markkinoille saattaminen, myös suoramarkkinoinnin avulla; kyseiset tavoitteet liittyvät 6 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdassa esitettyihin erityistavoitteisiin;
- c) keskipitkän ja pitkän aikavälin kilpailukyvyyn parantaminen, erityisesti uudenaikaistamisen avulla; tämä tavoite liittyy 6 artiklan 1 kohdan c alakohdassa esitettyyn erityistavoitteeseen;
- d) kestävien tuotantomenetelmien tutkimus ja kehittäminen, mukaan lukien tuhoajankestävyys, eläintautien vastustus, ilmastonmuutoksen hillintä ja siihen sopeutuminen sekä taloudellista kilpailukykyä ja markkinoiden kehitystä tukevat innovatiiviset käytännöt ja tuotantotekniikat; kyseiset tavoitteet liittyvät 6 artiklan 1 kohdan a, b, c ja i alakohdassa esitettyihin erityistavoitteisiin;
- e) seuraavien edistäminen, kehittäminen ja käyttöönotto:
 - i) ympäristöä kunnioittavat tuotantomenetelmät ja -tekniikat;
 - ii) tuhoajan- ja taudinkestävät tuotantokäytännöt;
 - iii) unionin ja kansallisessa oikeudessa vahvistettuja vähimmäisvaatimuksia pidemmälle menevät eläinten terveyttä ja hyvinvointia koskevat vaatimukset;
 - iv) jätteen vähentäminen ja sivutuotteiden ympäristöä säästävä käyttö ja hoito, mukaan lukien niiden uudelleenkäyttö ja hyödyntäminen;
 - v) luonnon monimuotoisuuden suojelu ja parantaminen sekä luonnonvarojen kestävä käyttö, erityisesti vesiensuojelu, maaperän suojelu ja ilmansuojelu.

Kyseiset tavoitteet liittyvät 6 artiklan 1 kohdan e, f ja i alakohdassa esitettyihin erityistavoitteisiin;

- f) ilmastonmuutoksen hillitsemisen ja ilmastonmuutokseen sopeutumisen edistäminen 6 artiklan 1 kohdan d alakohdassa esitetyn mukaisesti;
- g) tuotteiden kaupallisen arvon ja laadun parantaminen, mukaan lukien tuotteiden laadun parantaminen ja sellaisten tuotteiden kehittäminen, joilla on suojattu alkuperänimitys tai suojattu maantieteellinen merkintä tai jotka kuuluvat jäsenvaltioiden hyväksymiin unionin tai kansallisiin laatuja järjestelmiin; kyseiset tavoitteet liittyvät 6 artiklan 1 kohdan b alakohdassa vahvistettuun erityistavoitteeseen;

- h) tuotteiden menekinedistäminen ja pitäminen kaupan; kyseiset tavoitteet liittyvät 6 artiklan 1 kohdan b, c ja i alakohdassa esitettyihin erityistavoitteisiin;
- i) hedelmä- ja vihannesalan tuoreiden ja jalostettujen tuotteiden kulutuksen lisääminen; kyseinen tavoite liittyy 6 artiklan 1 kohdan i alakohdassa vahvistettuun erityistavoitteeseen;
- j) kriisinehkäisy ja riskinhallinta, joiden tarkoituksena on asianomaisen alan markkinahäiriöiden välttäminen ja ratkaiseminen; kyseiset tavoitteet liittyvät 6 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdassa esitettyihin erityistavoitteisiin;
- k) työehtojen parantaminen sekä työnantajan velvoitteiden ja työterveyttä ja –turvallisuutta koskevien vaatimusten valvominen direktiivien 89/391/ETY, 2009/104/EY ja (EU) 2019/1152 mukaisesti.

47 artikla

Interventiotyypit hedelmä- ja vihannesalalla, humala-alalla, oliiviöljyn ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien alalla sekä 42 artiklan f alakohdassa tarkoitetuilla muilla aloilla

1. Jäsenvaltioiden on YMP:n strategiasuunnitelmissaan valittava kullekin 46 artiklan a–i ja k alakohdassa tarkoitettujen tavoitteiden joukosta valitulle tavoitteelle yksi tai useampi seuraavista interventiotyypeistä 42 artiklan a, d, e ja f alakohdassa tarkoitetuilla aloilla:
- a) investoinnit aineelliseen tai aineettomaan omaisuuteen, tutkimus ja koetuotanto sekä innovatiiviset tuotantomenetelmät ja muut toimet esimerkiksi seuraavilla aloilla:
 - i) maaperän suojeleminen, mukaan luettuna maaperän hiilensitomiskyvyn ja maaperän laadun parantaminen sekä haitallisten aineiden vähentäminen;
 - ii) vesivarojen käytön ja asianmukaisen hoidon parantaminen, mukaan lukien veden säästö, vesien suojeleminen ja ojitus;
 - iii) epäsuotuisien sääolojen aiheuttamien vahinkojen ehkäiseminen ja muuttuviin ilmasto-olosuhteisiin sopeutuneiden lajikkeiden ja rotujen sekä kyseisiin olosuhteisiin sopeutettujen hoitokäytäntöjen kehittämisen ja käytön edistäminen;
 - iv) energian säästämisen, energiatehokkuuden ja uusiutuvan energian käytön lisääminen;
 - v) ekologinen pakkaaminen ainoastaan tutkimuksen ja koetuotannon alalla;
 - vi) bioturvallisuus, eläinten terveys ja hyvinvointi;
 - vii) päästöjen ja jätteen vähentäminen, sivutuotteiden käytön parantaminen, mukaan lukien niiden uudelleenkäyttö ja hyödyntäminen, ja jätehuollon parantaminen;
 - viii) tuhoajankestävyyden parantaminen ja torjunta-aineiden käytön riskien ja vaikutusten vähentäminen, mukaan lukien integroidun torjunnan tekniikoiden täytäntöönpano;
 - ix) eläintautien vastustamisen parantaminen sekä eläinlääkkeiden, mukaan lukien antibiootit, käytön vähentäminen;
 - x) luonnon monimuotoisuutta edistävien elinympäristöjen luominen ja säilyttäminen;
 - xi) tuotteiden laadun parantaminen;
 - xii) geenivarojen parantaminen;
 - xiii) työehtojen parantaminen sekä työnantajan velvoitteiden ja työterveyttä ja –turvallisuutta koskevien vaatimusten valvominen direktiivien 89/391/ETY, 2009/104/EY ja (EU) 2019/1152 mukaisesti;
 - b) neuvontapalvelut ja tekninen apu, jotka koskevat erityisesti kestäviä tuhoajien ja tautien torjuntamenetelmiä, kasvinsoo-
jeluaineiden ja eläinterveystuotteiden kestäväää käyttöä, ilmastonmuutokseen sopeutumista ja ilmastonmuutoksen
hillitsemistä, työehtoja, työnantajan velvoitteita ja työterveyttä ja -turvallisuutta;

- c) koulutus, mukaan lukien valmennus ja parhaiden käytäntöjen vaihto, jotka koskevat erityisesti kestäviä tuhoojien ja tautien torjuntamenetelmiä, kasvinsuojeluaineiden ja eläinterveystuotteiden kestävää käyttöä, ilmastomuutokseen sopeutumista ja ilmastomuutoksen hillitsemistä sekä organisoitujen kaupankäyntijärjestelmien ja käteistavarapörssien sekä futuurimarkkinoiden käyttöä;
 - d) luonnonmukainen tai integroitu tuotanto;
 - e) toimet, joilla parannetaan kuljetusten ja tuotteiden varastoinnin kestävyyttä ja tehokkuutta;
 - f) menekinedistäminen, tiedotus ja kaupan pitäminen, mukaan lukien toimet ja toiminnot, joiden tarkoituksena on erityisesti lisätä kuluttajien tietoisuutta unionin laatujärjestelmistä ja terveellisen ruokavalion merkityksestä sekä monipuolistaa ja vakiinnuttaa markkinoita;
 - g) unionin ja kansallisten laatujärjestelmien täytäntöönpano;
 - h) jäljitettävyyss- ja sertifiointijärjestelmien täytäntöönpano, erityisesti loppukuluttajille myytyjen tuotteiden laadun seuranta;
 - i) toimet ilmastomuutoksen hillitsemiseksi ja ilmastomuutokseen sopeutumiseksi.
2. Jäsenvaltioiden on 46 artiklan j alakohdassa tarkoitetun tavoitteen osalta valittava YMP:n strategiasuunnitelmissaan yksi tai useampi seuraavista interventiotyypeistä 42 artiklan a, d, e ja f alakohdassa tarkoitetuilla aloilla:
- a) keskinäisten rahastojen perustaminen, kerryttäminen ja täydentäminen asetuksen (EU) N:o 1308/2013 tai tämän asetuksen 67 artiklan 7 kohdan mukaisesti hyväksytyjen tuottajaorganisaatioiden ja tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymien toimesta;
 - b) aineelliseen tai aineettomaan omaisuuteen tehtävät investoinnit, joiden avulla voidaan tehostaa markkinoille saatettavien määrien hallintaa, yhteinen varastointi mukaan lukien;
 - c) tuottajaorganisaation tai sen jäsenten tuottamien tuotteiden yhteinen varastointi, mukaan lukien tarvittaessa yhteinen jalostaminen tällaisen varastoimisen helpottamiseksi;
 - d) hedelmä- tai oliivitarhojen uudelleenistutus, kun se on tarpeen terveyteen tai kasvinterveyteen liittyvistä syistä jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen määräämän pakollisen raivauksen vuoksi tai ilmastomuutokseen sopeutumiseksi;
 - e) karjan uudistaminen terveyssyistä toteutetun pakkoteurastuksen tai luonnonkatastrofien aiheuttamien menetysten vuoksi;
 - f) markkinoiltapoisto ilmaisjakelua tai muita käyttötarkoituksia varten, mukaan lukien tarvittaessa jalostaminen tällaisen markkinoiltapoiston helpottamiseksi;
 - g) raakana korjaaminen, joka koostuu markkinoille kelpaamattomien tuotteiden, jotka eivät saa olla ennen raakana korjaamista sääolosuhteiden, tautien tai muiden syiden vaurioittamia, korjaamisesta kokonaan tietyllä alueella;
 - h) korjaamatta jättäminen, joka tarkoittaa käynnissä olevan tuotantokykyn lopettamista tietyllä alalla, jolla tuote on hyvin kehittynyt ja laadultaan virheetön, aito ja kauppakelpoinen, paitsi jos tuotteet tuhoutuvat sääolosuhteiden tai taudin vuoksi;
 - i) sato- ja tuotantovakuutus, jolla autetaan suojaamaan tuottajien tuloja silloin kun luonnonkatastrofit, epäsuotuisat sääolot, taudit tai tuhoovahingot aiheuttavat menetyksiä, varmistaen samalla, että tuensaajat toteuttavat tarvittavat riskienhallintatoimenpiteet;
 - j) muiden asetuksen (EU) N:o 1308/2013 tai tämän asetuksen 67 artiklan 7 kohdan mukaisesti hyväksytyjen tuottajaorganisaatioiden ja tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymien taikka yksittäisten tuottajien valmennus;
 - k) kolmansien maiden terveys- ja kasvinsuojeluvaatimusten täytäntöönpano ja hallinnointi unionin alueella, jotta helpotetaan pääsyä kolmansien maiden markkinoille;
 - l) tiedotustoimet, joilla lisätään kuluttajien tietoisuutta ja informoidaan heitä.

48 artikla

Suunnittelu, raportointi ja tuloksellisuuden tarkastaminen ja hyväksyminen toimintaohjelman tasolla

Tämän asetuksen 7 artiklan 1 kohdan a alakohtaa, 102 artiklaa, 111 artiklan g ja h alakohtaa, 112 artiklan 3 kohdan b alakohtaa ja 134 artiklaa on sovellettava 42 artiklan a, d, e ja f alakohdassa tarkoitettujen alojen interventiotyyppeihin toimintaohjelmien tasolla eikä interventiotasolla. Myös kyseisten interventiotyyppien suunnittelu, raportointi ja tuloksellisuuden tarkastaminen ja hyväksyminen on suoritettava toimintaohjelmien tasolla.

2 jakso

Hedelmä- ja vihannesala

49 artikla

Tavoitteet hedelmä- ja vihannesalalla

Jäsenvaltioiden on pyrittävä 42 artiklan a alakohdassa tarkoitetulla hedelmä- ja vihannesalalla yhteen tai useampaan 46 artiklassa vahvistettuun tavoitteeseen. Edellä 46 artiklan g, h, i ja k alakohdassa vahvistetut tavoitteet kattavat sekä tuoreet että jalostetut tuotteet, kun taas kyseisen artiklan muissa alakohdissa vahvistetut tavoitteet kattavat ainoastaan tuoreet tuotteet.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että interventiot vastaavat 47 artiklan mukaisesti valittuja interventiotyyppejä.

50 artikla

Toimintaohjelmat

1. Edellä 46 artiklassa tarkoitetut tavoitteet ja hedelmä- ja vihannesalan interventiot, jotka jäsenvaltiot ovat vahvistaneet YMP:n strategiasuunnitelmissaan, on pantava täytäntöön asetuksen (EU) N:o 1308/2013 mukaisesti hyväksytyjen tuottajaorganisaatioiden tai tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymien, tai molempien, hyväksytyjen toimintaohjelmien kautta tässä artiklassa säädetyin edellytyksin.
2. Toimintaohjelmien on kestävä vähintään kolme ja enintään seitsemän vuotta.
3. Toimintaohjelmissa on pyrittävä vähintään 46 artiklan b, e ja f alakohdassa tarkoitettuihin tavoitteisiin.
4. Toimintaohjelmissa on kunkin valitun tavoitteen osalta kuvattava interventiot, jotka on valittu jäsenvaltioiden YMP:n strategiasuunnitelmassaan vahvistamien interventioiden joukosta.
5. Tuottajaorganisaatiot tai tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymät, jotka on hyväksytty asetuksen (EU) N:o 1308/2013 mukaisesti, toimittavat toimintaohjelmat jäsenvaltioiden hyväksyttäväksi ja, mikäli toimintaohjelmat hyväksytään, panevat ne täytäntöön.
6. Tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymien toimintaohjelmat eivät saa kattaa samoja interventioita kuin jäseninä olevien organisaatioiden toimintaohjelmat. Jäsenvaltioiden on tarkasteltava tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymien toimintaohjelmia yhdessä jäseninä olevien organisaatioiden toimintaohjelmien kanssa.

Tätä varten jäsenvaltioiden on varmistettava, että

- a) tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymien toimintaohjelmien interventiot rahoitetaan kokonaan, sanotun rajoittamatta 51 artiklan 1 kohdan b alakohtaa, jäseninä olevien organisaatioiden maksuosuuksilla, ja kyseinen rahoitus kerätään kyseisten jäseninä olevien organisaatioiden toimintarahastoista;
- b) interventiot ja vastaavat maksuosuudet yksilöidään kunkin jäsenenä olevan organisaation toimintaohjelmassa;

c) päällekkäistä rahoitusta ei ole.

7. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että kunkin toimintaohjelman osalta

- a) vähintään 15 prosenttia menoista koskee 46 artiklan e ja f alakohdassa tarkoitettuihin tavoitteisiin liittyviä interventioita;
- b) toimintaohjelma sisältää vähintään kolme 46 artiklan e ja f alakohdassa tarkoitettuihin tavoitteisiin liittyvää toimea;
- c) vähintään 2 prosenttia menoista koskee 46 artiklan d alakohdassa tarkoitettuihin tavoitteisiin liittyviä interventioita; ja
- d) edellä 47 artiklan 2 kohdan f, g ja h alakohdassa tarkoitettujen interventiotyyppien mukaiset interventiomenot eivät ylitä kolmasosaa kokonaismenoista.

Jos vähintään 80 prosenttia tuottajaorganisaation jäsenistä on tehnyt yhden tai useamman samanlaisen IV luvussa säädetyn maatalouden ympäristösitoumuksen tai luonnonmukaista maataloutta koskevan sitoumuksen, kukin kyseisistä sitoumuksista lasketaan yhdeksi ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitetuista vähintään kolmesta toimesta;

8. Toimintaohjelmissa voidaan esitellä ehdotetut toimet, joilla varmistetaan alan työntekijöiden oikeudenmukaiset ja turvalliset työolot.

51 artikla

Toimintarahastot

1. Mikä tahansa hedelmä- ja vihannesalan tuottajaorganisaatio tai tällaisten tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymä voi perustaa toimintarahaston. Toimintarahasto rahoitetaan

- a) maksuosuuksilla, joista vastaavat
 - i) tuottajaorganisaation jäsenet tai tuottajaorganisaatiot itse tai molemmat; tai
 - ii) tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymä kyseisen yhteenliittymän jäsenten kautta;
 - b) unionin taloudellisella avulla, jota voidaan myöntää tuottajaorganisaatioille tai niiden yhteenliittymille, jos kyseiset organisaatiot tai yhteenliittymät toimittavat toimintaohjelman.
2. Toimintarahastosta voidaan rahoittaa ainoastaan jäsenvaltioiden hyväksymiä toimintaohjelmia.

52 artikla

Unionin taloudellinen apu hedelmä- ja vihannesalalla

1. Unionin taloudellisen avun määrä on yhtä suuri kuin 51 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen tosiasiallisesti suoritettujen maksuosuuksien määrä, ja se on rajoitettu 50 prosenttiin tosiasiallisesti aiheutuneista menoista.

2. Unionin taloudellinen apu on enintään

- a) 4,1 prosenttia kunkin tuottajaorganisaation kaupan pidetyn tuotannon arvosta;
- b) 4,5 prosenttia kunkin tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymän kaupan pidetyn tuotannon arvosta;
- c) 5 prosenttia kunkin ylikansallisen tuottajaorganisaation tai ylikansallisen tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymän kaupan pidetyn tuotannon arvosta.

Kyseisiä rajoja voidaan korottaa 0,5 prosenttiyksiköllä, edellyttäen että ensimmäisessä alakohdassa vahvistetun asiaankuuluvan prosenttiosuuden ylittävä määrä käytetään yksinomaan yhteen tai useampaan interventioon, joka liittyy 46 artiklan d, e, f, h, i ja j alakohdassa tarkoitettuihin tavoitteisiin. Jos kyseessä ovat tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymät, mukaan lukien ylikansalliset tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymät, yhteenliittymä voi panna kyseiset interventiot täytäntöön jäsentensä puolesta.

3. Edellä 1 kohdassa säädettyä 50 prosentin rajaa korotetaan tuottajaorganisaation tai tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymän pyynnöstä 60 prosenttiin toimintaohjelman tai sen osan osalta, jos vähintään yksi seuraavista edellytyksistä täyttyy:

- a) ylikansalliset tuottajaorganisaatiot panevat 46 artiklan b, e ja f alakohdassa tarkoitettuihin tavoitteisiin liittyviä interventioita täytäntöön kahdessa tai useammassa jäsenvaltiossa;
- b) yksi tai useampi tuottajaorganisaatio tai tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymä harjoittaa toimialakohtaisesti toteutettavia interventioita;
- c) toimintaohjelma kattaa yksinomaan asetuksen (EU) 2018/848 soveltamisalaan kuuluvien luonnonmukaisesti tuotettujen tuotteiden tuotannon erityisen tuen;
- d) asetuksen (EU) N:o 1308/2013 mukaisesti hyväksytty tuottajaorganisaatio tai tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymä panee toimintaohjelmaa täytäntöön ensimmäistä kertaa;
- e) tuottajaorganisaatioiden markkina on alle 20 prosenttia hedelmien ja vihannesten tuotannosta jäsenvaltiossa;
- f) tuottajaorganisaatio toimii jollakin syrjäisimmistä alueista;
- g) toimintaohjelma käsittää 46 artiklan d, e, f, i ja j alakohdassa tarkoitettuihin tavoitteisiin liittyviä interventioita;
- h) toimintaohjelmaa panee ensimmäistä kertaa täytäntöön kahden tai useamman hyväksytyn tuottajaorganisaation sulautumisesta syntynyt hyväksytty tuottajaorganisaatio.

4. Edellä 1 kohdassa säädettyä 50 prosentin rajaa korotetaan 80 prosenttiin menoista, jotka liittyvät 46 artiklan d kohdassa tarkoitettuun tavoitteeseen, jos kyseiset menot kattavat vähintään 5 prosenttia toimintaohjelman menoista.

5. Edellä 1 kohdassa säädettyä 50 prosentin rajaa korotetaan 80 prosenttiin menoista, jotka liittyvät 46 artiklan e ja f kohdassa tarkoitettuun tavoitteeseen, jos kyseiset menot kattavat vähintään 20 prosenttia toimintaohjelman menoista.

6. Edellä 1 kohdassa säädettyä 50 prosentin rajaa korotetaan 100 prosenttiin seuraavissa tapauksissa:

- a) markkinoilta poistettavat hedelmät ja vihannekset, joiden osuus on enintään 5 prosenttia kunkin tuottajaorganisaation kaupan pidetyn tuotannon määrästä ja jotka poistetaan markkinoilta
 - i) ilmaisjakeluna jäsenvaltioiden tätä tarkoitusta varten hyväksymille hyväntekeväisyysorganisaatioille ja -säätiöille niiden toimintaan sellaisten henkilöiden avustamiseksi, joita kansallisessa oikeudessa pidetään oikeutettuina valtion apuun erityisesti elämiseen tarvittavien varojen puutteellisuuden takia;
 - ii) ilmaisjakeluna rangaistuslaitoksille, kouluille, oppilaitoksille, asetuksen (EU) N:o 1308/2013 22 artiklassa tarkoitetuille laitoksille ja lasten lomaleireille sekä jäsenvaltioiden nimeämille sairaaloille ja vanhainkodeille, jotka toteuttavat kaikki tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että näin jaetut määrät ovat lisäys niiden tavallisesti ostamiin määriin;
- b) toimet, jotka liittyvät muiden asetuksen (EU) N:o 1308/2013 mukaisesti hyväksyttyjen tuottajaorganisaatioiden valmennukseen, edellyttäen että kyseiset tuottajaorganisaatiot ovat peräisin tämän asetuksen 53 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuilta jäsenvaltioiden alueilta, tai yksittäisten tuottajien valmennukseen.

53 artikla

Kansallinen taloudellinen apu

1. Kun kyseessä ovat jäsenvaltioiden alueet, joilla hedelmä- ja vihannesalan tuottajien organisoitumisaste on huomattavasti alle unionin keskiarvon, jäsenvaltiot voivat myöntää asetuksen (EU) N:o 1308/2013 mukaisesti hyväksytyille tuottajaorganisaatioille kansallista taloudellista apua, joka on suuruudeltaan enintään 80 prosenttia tämän asetuksen 51 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetuista maksuosuuksista ja enintään 10 prosenttia tällaisen tuottajaorganisaation kaupan pidetyn tuotannon arvosta. Kansallisella taloudellisella avulla täydennetään toimintarahastoa.

2. Tuottajien organisoitumisasteen jäsenvaltion alueella katsotaan olevan huomattavasti alle unionin keskiarvon, jos keskimääräinen järjestäytymisaste on ollut alle 20 prosenttia kolmena peräkkäisenä vuonna ennen toimintaohjelman täytäntöönpanoa. Organisoitumisaste lasketaan sen hedelmä- ja vihannestuotannon arvona, joka kyseisellä alueella saatiin ja jota asetuksen (EU) N:o 1308/2013 mukaisesti hyväksytyt tuottajaorganisaatiot ja tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymät pitivät kaupan, jaettuna kyseisellä alueella saadun hedelmä- ja vihannestuotannon kokonaisarvolla.

3. Kansallista taloudellista apua 1 kohdan mukaisesti myöntävien jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle alueet, jotka täyttävät 2 kohdassa tarkoitetut kriteerit, sekä kyseisillä alueilla tuottajaorganisaatioille myönnetty kansallinen taloudellinen apu.

3 jakso

Mehiläishoitoala

54 artikla

Tavoitteet mehiläishoitoalalla

Jäsenvaltioiden on pyrittävä mehiläishoitoalalla ainakin yhteen 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista asiaankuuluvista erityistavoitteista.

55 artikla

Mehiläishoitoalan interventiotyypit ja unionin taloudellinen apu

1. Jäsenvaltioiden on valittava YMP:n strategiasuunnitelmissaan kunkin valitun, 6 artiklan 1 kohdassa säädetyn erityistavoitteen osalta yksi tai useampi seuraavista mehiläishoitoalan interventiotyypeistä:

- a) mehiläishoitajille ja mehiläishoitajien organisaatioille annettavat neuvontapalvelut, tekninen apu, koulutus, tiedotus ja parhaiden käytäntöjen vaihto, myös verkostoitumisen kautta;
- b) investoinnit aineelliseen tai aineettomaan omaisuuteen sekä muut toimet kuten
 - i) mehiläispesiä vaivaavien tuholaisten ja tautien, erityisesti varroapunkin, torjuminen;
 - ii) epäsuotuisien sääolojen aiheuttamien vahinkojen ehkäiseminen ja muuttuviin ilmasto-olosuhteisiin sopeutettujen hoitokäytäntöjen kehittämisen ja käytön edistäminen;
 - iii) mehiläiskantojen lisääminen unionissa, mukaan lukien mehiläisten jalostaminen;
 - iv) siirtohoidon järjeistäminen;
- c) toimet laboratorioiden tukemiseksi mehiläistuotteiden, mehiläiskadon tai mehiläisten tuottavuuden laskun ja mehiläisille mahdollisesti myrkyllisten aineiden analysoinnissa;
- d) toimet mehiläispesien nykyisen määrän säilyttämiseksi tai lisäämiseksi unionissa, mukaan lukien mehiläisten jalostaminen;
- e) yhteistoiminta mehiläishoitoalaa ja mehiläistuotteita koskevien tutkimusohjelmien toteuttamiseen erikoistuneiden tahojen kanssa;
- f) menekinedistäminen, tiedotus ja kaupan pitäminen, mukaan lukien markkinaseurantatoimet ja toiminnot, joiden tarkoituksena on erityisesti lisätä kuluttajien tietoisuutta mehiläistuotteiden laadusta;
- g) toimet tuotteiden laadun parantamiseksi.

2. Jäsenvaltioiden on YMP:n strategiasuunnitelmissaan perusteltava erityistavoitteiden ja interventiotyyppien valinta. Niiden on interventiotyypit valittuaan täsmennettävä interventiot.

3. Jäsenvaltioiden on YMP:n strategiasuunnitelmissaan esitettävä rahoitus, jonka ne osoittavat YMP:n strategiasuunnitelmiinsa valittuihin interventiotyyppeihin.
4. Jäsenvaltioiden osoittaman rahoituksen määrän on oltava vähintään yhtä suuri kuin se unionin taloudellisen avun määrä, jonka se käyttää 88 artiklan 2 kohdan perusteella tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen interventiotyyppien tukemiseen.
5. Unionin ja jäsenvaltioiden myöntämän taloudellisen avun yhteismäärä ei saa olla tuensaajalle aiheutuneita menoja suurempi.
6. Jäsenvaltioiden on YMP:n strategiasuunnitelmiaan laatiessaan tehtävä yhteistyötä mehiläishoitoalan organisaatioiden edustajien kanssa.
7. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava vuosittain komissiolle alueellaan olevien mehiläispesien lukumäärä.

56 artikla

Interventiotyyppejä mehiläishoitoalalla koskeva siirretty lisäsäädösvalta

Siirretään komissiolle valta antaa 152 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä tämän asetuksen täydentämiseksi vaatimuksilla, joilla täydennetään tässä jaksossa asetettuja vaatimuksia seuraavien osalta:

- a) 55 artiklan 7 kohdan mukainen jäsenvaltioiden velvoite ilmoittaa vuosittain komissiolle alueellaan olevien mehiläispesien lukumäärä;
- b) ”mehiläispesän” määritelmä ja mehiläispesien lukumäärän laskentamenetelmät;
- c) unionin vähimmäisrahoitusosuus 55 artiklassa tarkoitettujen interventiotyyppien ja interventioiden täytäntöönpanoon liittyvistä menoista.

4 jakso

Viiniala

57 artikla

Tavoitteet viinialalla

Jäljempänä 88 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen jäsenvaltioiden on viinialalla pyrittävä yhteen tai useampaan seuraavista tavoitteista:

- a) unionin viinintuottajien taloudellisen kestävyys ja kilpailukykyyn parantaminen; kyseinen tavoite liittyy 6 artiklan 1 kohdan a, b, c ja h alakohdassa vahvistettuihin erityistavoitteisiin;
- b) ilmastonmuutoksen hillitsemisen ja siihen sopeutumisen edistäminen ja osallistuminen tuotantojärjestelmien kestävyys parantamiseen sekä unionin viinialan ympäristövaikutusten vähentämiseen, mukaan lukien tukemalla viininviljelijöitä tuotantopanosten käytön vähentämisessä ja ympäristön kannalta kestävämpien tuotantomenetelmien ja viljelykäytäntöjen käyttöönotossa; kyseiset tavoitteet liittyvät 6 artiklan 1 kohdan d–f ja i alakohdassa vahvistettuihin erityistavoitteisiin;
- c) työehtojen parantaminen sekä työnantajan velvoitteiden ja työterveyttä ja –turvallisuutta koskevien vaatimusten valvominen direktiivien 89/391/ETY, 2009/104/EY ja (EU) 2019/1152 mukaisesti;
- d) unionin viinialan yritysten suorituskykyyn parantaminen ja niiden mukauttaminen markkinoiden vaatimuksiin sekä yritysten pitkän aikavälin kilpailukykyyn parantaminen rypäletuotteiden tuotannossa ja kaupan pitämisessä, mukaan lukien energiansäästö, yleinen energiatehokkuus ja kestävät prosessit; kyseiset tavoitteet liittyvät 6 artiklan 1 kohdan a–e, g ja h alakohdassa vahvistettuihin erityistavoitteisiin;

- e) osallistuminen tarjonnan ja kysynnän tasapainon palauttamiseen unionin viinimarkkinoilla markkinakriisien ehkäisemiseksi; kyseinen tavoite liittyy 6 artiklan 1 kohdan a alakohdassa vahvistettuun erityistavoitteeseen;
- f) osallistuminen unionin tuottajien tulojen suojaamiseen, jos luonnonkatastrofit, epäsuotuisat sääolot, eläimet, taudit tai tuhoajahangot aiheuttavat näille menetyksiä; kyseinen tavoite liittyy 6 artiklan 1 kohdan a alakohdassa vahvistettuun erityistavoitteeseen;
- g) unionin rypäletuotteiden markkinoitavuuden ja kilpailukyvyn lisääminen, erityisesti kehittämällä innovatiivisia tuotteita, menettelyjä ja teknologioita sekä lisäämällä arvoa jossakin toimitusketjun vaiheessa; kyseiseen tavoitteeseen voi kuulua tietämyksen siirto ja se liittyy 6 artiklan 1 kohdan a, b, c, e ja i alakohdassa vahvistettuihin erityistavoitteisiin;
- h) toimet, joilla ylläpidetään viiniytämisen sivutuotteiden käyttöä teollisuudessa ja energian tuotannossa viinin laadun varmistamiseksi unionissa, suojellen samalla ympäristöä; kyseinen tavoite liittyy 6 artiklan 1 kohdan d ja e alakohdassa vahvistettuihin erityistavoitteisiin;
- i) osallistuminen kuluttajien tietämyksen lisäämiseen viinin vastuullisesta kulutuksesta ja viiniä koskevista unionin laatujärjestelmistä; kyseinen tavoite liittyy 6 artiklan 1 kohdan b ja i alakohdassa vahvistettuihin erityistavoitteisiin;
- j) unionin rypäletuotteiden kilpailukyvyn parantaminen kolmansissa maissa, mukaan lukien viinimarkkinoiden avaaminen ja monipuolistaminen; kyseinen tavoite liittyy 6 artiklan 1 kohdan b ja h alakohdassa vahvistettuihin erityistavoitteisiin;
- k) tuottajien auttaminen selviytymään paremmin markkinoiden vaihteluista; kyseinen tavoite liittyy 6 artiklan 1 kohdan a alakohdassa vahvistettuun erityistavoitteeseen.

58 artikla

Viinialan interventiotyypit

1. Jäljempänä 88 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen jäsenvaltioiden on YMP:n strategiasuunnitelmassaan valittava kullekin 57 artiklasta valitulle tavoitteelle yksi tai useampi seuraavista interventiotyypeistä:
 - a) viinitilojen rakenneuudistus ja uusiin lajikkeisiin siirtyminen, mikä on yhdestä tai useammasta seuraavasta tavasta koostuva menettely:
 - i) uusiin lajikkeisiin siirtyminen, joka voi tapahtua myös uudelleen varttamalla, myös laadun tai ympäristökestävyyden parantamiseksi, jotta voidaan sopeutua ilmastomuutokseen tai parantaa geneettistä monimuotoisuutta;
 - ii) viinitarhojen uudelleensijoittaminen;
 - iii) viinitarhojen uudelleenistuttaminen, kun se on tarpeen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen terveyteen tai kasvinterveyteen liittyvästä syystä määräämän pakollisen raivauksen vuoksi;
 - iv) viinitilan hoitotekniikoiden parantaminen, erityisesti kestävä tuotannon kehittyneiden järjestelmien käyttöönotto, mukaan lukien torjunta-aineiden käytön vähentäminen mutta lukuun ottamatta viinitarhojen tavanomaista uudistamista, joka koostuu saman rypälelajikkeen istuttamisesta samaa viininviljelymenetelmää noudattaen viiniköynnösten tultua luonnollisen elinkaarensa päähän;
 - b) investoiminen viininviljelyjärjestelmien aineelliseen ja aineettomaan omaisuuteen, lukuun ottamatta a alakohdassa säädettyyn interventiotyyppiin kuuluvia toimia, viininvalmistuslaitteisiin ja viininvalmistamojen infrastruktuuriin sekä kaupan pitämisen rakenteisiin ja välineisiin;
 - c) raakana korjaaminen, joka tarkoittaa raakojen rypäleterttujen hävittämistä tai poistamista kokonaan siten, että kyseiseltä alalta ei tule lainkaan satoa, lukuun ottamatta korjaamatta jättämistä, joka tarkoittaa kaupallisten rypäleiden korjaamatta jättämistä tavanomaisen tuotantosyklin lopussa;
 - d) satovakuutus luonnonkatastrofeihin rinnastettavien epäsuotuisien sääolojen, epäsuotuisien sääolojen, eläinten aiheuttamien vahinkojen, kasvitautien tai tuhoajahangojen aiheuttamien tulonmenetysten varalta;

- e) aineelliset ja aineettomat investoinnit innovointiin, joka tarkoittaa innovatiivisten tuotteiden, mukaan lukien viiniytämisen tuotteet ja sivutuotteet, viinituotteiden tuotannon innovatiivisten menetelmien ja -teknologioiden kehittämistä ja kyseisten menetelmien ja teknologioiden digitalisointia, sekä muut investoinnit, jotka lisäävät arvoa jossakin toimitusketjun vaiheessa, muun muassa tietämyksen vaihtoa ja ilmastomuutokseen sopeutumisen edistämistä varten;
- f) neuvontapalvelut, jotka koskevat erityisesti työehtoja, työnantajan velvoitteita ja työterveyttä ja -turvallisuutta;
- g) viiniytämisen sivutuotteiden tislaukset, jotka tehdään asetuksen (EU) N:o 1308/2013 liitteessä VIII olevan II osan D jaksossa vahvistettujen rajoitusten mukaisesti;
- h) jäsenvaltioissa toteutetut unionin viinejä koskevat tiedotustoimet, joilla edistetään viinin vastuullista kulutusta tai alkuperänimityksiä ja maantieteellisiä merkintöjä koskevia unionin laatujärjestelmiä;
- i) jäsenvaltioiden asetuksen (EU) N:o 1308/2013 mukaisesti hyväksymien viinialan toimialakohtaisten organisaatioiden toteuttamat toimet, joilla pyritään vahvistamaan unionin viinitilojen mainetta edistämällä viinimatkailua tuotantoalueilla;
- j) jäsenvaltioiden asetuksen (EU) N:o 1308/2013 mukaisesti hyväksymien viinialan toimialakohtaisten organisaatioiden toteuttamat toimet, joilla pyritään lisäämään markkinatuntemusta;
- k) kolmansissa maissa toteutettavat menekinedistämisen- ja viestintätoimet, jotka koostuvat yhdestä tai useammasta seuraavasta toimesta tai toiminnosta, jolla pyritään parantamaan viinialan kilpailukykyä ja avaamaan, monipuolistamaan tai vakiinnuttamaan markkinoita:
 - i) suhdetoiminta ja menekinedistäminen tai mainonta, joissa korostetaan erityisesti unionin tuotteiden tiukkoja vaatimuksia, etenkin laadun, elintarvikeeturvallisuuden tai ympäristön kannalta;
 - ii) osallistuminen kansainvälisesti merkittäviin tapahtumiin, messuihin tai näyttelyihin;
 - iii) tiedotuskampanjat erityisesti unionin alkuperänimitysten, maantieteellisten merkintöjen ja luonnonmukaisen tuotannon laatujärjestelmistä;
 - iv) markkina-alueen laajentamiseen ja vakiinnuttamiseen tarvittavat uusia tai olemassa olevia markkinoita koskevat tutkimukset;
 - v) tiedotus- ja menekinedistämistoimien tulosten arviointitutkimukset;
 - vi) sellaisten teknisten asiakirjojen laatiminen, mukaan lukien laboratoriotestit ja arvioinnit, jotka koskevat viinivalmistusmenetelmiä, kasvinterveys- ja hygieniasääntöjä sekä muiden kolmansien maiden vaatimuksia viinialan tuotteiden tuonnille, jotta voidaan estää pääsyn rajoittaminen tai helpottaa pääsyä kolmansien maiden markkinoille;
- l) väliaikainen ja asteittain aleneva apu keskinäisten rahastojen perustamisesta aiheutuvien hallintokulujen kattamiseen;
- m) investoiminen viinintuotannon kestävyyyttä lisäävään aineelliseen ja aineettomaan omaisuuteen
 - i) parantamalla vesivarojen käyttöä ja hoitoa;
 - ii) siirtymällä luonnonmukaiseen tuotantoon;
 - iii) ottamalla käyttöön integroidun tuotannon tekniikoita;
 - iv) hankkimalla laitteistoja täsmä- tai digitaalisen tuotannon menetelmiä varten;
 - v) edistämällä maaperän suojelua ja hiilen sitomista maaperään;
 - vi) luomalla tai säilyttämällä luonnon monimuotoisuuden kannalta suotuisia elinympäristöjä tai säilyttämällä maisemaa, mukaan lukien historiallisten maisematekijöiden säilyttäminen; tai
 - vii) vähentämällä jätteiden syntymistä ja parantamalla jätehuoltoa.

Ensimmäisen alakohdan k alakohtaa sovelletaan vain viineihin, joilla on suojattu alkuperänimitys tai suojattu maantieteellinen merkintä tai joihin on merkitty rypälelajike. Markkina-alueen vakiinnuttamiseen tähtäävien menekinedistämisen- ja viestintätoimien pidentämätön enimmäiskesto on rajattava kolmeen vuoteen, ja ne voivat liittyä ainoastaan alkuperänimityksiä ja maantieteellisiä merkintöjä koskeviin unionin laatujärjestelmiin.

2. Jäljempänä 88 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen jäsenvaltioiden on YMP:n strategiasuunnitelmassaan perusteltava viinialan tavoitteiden ja interventiotyyppien valinta. Niiden on interventiotyypit valittuaan täsmennettävä interventiot.

Jäsenvaltioiden, jotka ovat valinneet tämän artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan k alakohdassa säädettyjä interventiotyyppejä, on annettava erityissäännöksiä viestintä- ja menekinedistämistoimista ja -toiminnoista ja erityisesti niiden enimmäiskestosta.

3. Jäljempänä V osastossa esitettyjen vaatimusten lisäksi 88 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen jäsenvaltioiden on esitettävä YMP:n strategiasuunnitelmassaan valittujen interventiotyyppien täytäntöönpanosuunnitelma, interventiot sekä yleinen rahoitustaulukko, jossa esitetään käytettävät varat ja varojen suunniteltu jakaminen valittujen interventiotyyppien välillä ja interventioiden välillä liitteessä VII vahvistettujen määrärahojen mukaisesti.

59 artikla

Unionin taloudellinen apu viinialalla

1. Edellä 58 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettu unionin taloudellinen apu viinitilojen rakenneuudistukseen ja uusiin lajikkeisiin siirtymiseen saa olla enintään 50 prosenttia rakenneuudistuksen ja uusiin lajikkeisiin siirtymisen todellisista kustannuksista tai 75 prosenttia rakenneuudistuksen ja uusiin lajikkeisiin siirtymisen todellisista kustannuksista vähemmän kehittyneillä alueilla.

Kyseinen taloudellinen apu voi kuitenkin niiden alueiden, joilla kaltevuus on yli 40 prosenttia, jyrkillä rinteillä ja pengerryksillä olla enintään 60 prosenttia viinitilojen rakenneuudistuksen ja uusiin lajikkeisiin siirtymisen todellisista kustannuksista tai enintään 80 prosenttia viinitilojen rakenneuudistuksen ja uusiin lajikkeisiin siirtymisen todellisista kustannuksista vähemmän kehittyneillä alueilla.

Apu voi olla muodoltaan ainoastaan tuottajille sellaisista tulonmenetyksistä maksettava korvaus, jotka johtuvat intervention täytäntöönpanosta, ja rahoitusosuus rakenneuudistuksen ja uusiin lajikkeisiin siirtymisen kustannuksiin. Tuottajille sellaisista tulonmenetyksistä maksettava korvaus, jotka johtuvat intervention täytäntöönpanosta, voi olla enintään 100 prosenttia asianomaisesta menetyksestä ja muodoltaan toinen seuraavista:

- a) vanhojen ja uusien viiniköynnösten samanaikaiselle esiintymiselle myönnetty lupa, joka on voimassa enintään kolme vuotta;
- b) taloudellinen korvaus, jota maksetaan enintään kolme vuotta.

2. Unionin taloudellinen apu 58 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettuihin investointeihin saa olla enintään

- a) 50 prosenttia tukikelpoisista investointikustannuksista vähemmän kehittyneillä alueilla;
- b) 40 prosenttia tukikelpoisista investointikustannuksista muilla kuin vähemmän kehittyneillä alueilla;
- c) 75 prosenttia tukikelpoisista investointikustannuksista syrjäisimmillä alueilla;
- d) 65 prosenttia tukikelpoisista investointikustannuksista Egeanmeren pienillä saarilla.

Ensimmäisessä alakohdassa säädettyä unionin taloudellista apua myönnetään enimmäismääräisenä ainoastaan komission suosituksessa 2003/361/EY ⁽⁴³⁾ tarkoitetuille mikroyrityksille sekä pienille ja keskiuurille yrityksille. Se voidaan kuitenkin myöntää kaikille yrityksille syrjäisimmillä alueilla ja Egeanmeren pienillä saarilla.

Tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetty unionin taloudellisen avun enimmäistasot puolitetaan, kun on kyse suosituksen 2003/361/EY liitteessä olevan 2 artiklan 1 kohdan piiriin kuulumattomista yrityksistä, joiden palveluksessa on alle 750 työntekijää tai joiden vuotuinen liikevaihto on alle 200 miljoonaa euroa.

⁽⁴³⁾ Komission suositus 2003/361/EY, annettu 6 päivänä toukokuuta 2003, mikroyritysten sekä pienten ja keskiuurten yritysten määritelmästä (EUVL L 124, 20.5.2003, s. 36).

Unionin taloudellista apua ei saa myöntää vaikeuksissa oleville yrityksille, sellaisina kuin ne määritellään komission tiedonannossa ”Suuntaviivat valtiontuesta rahoitusalan ulkopuolisten vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseen ja rakenneuudistukseen” ⁽⁴⁴⁾.

3. Unionin taloudellinen apu 58 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdassa tarkoitettuun raakana korjaamiseen saa olla enintään 50 prosenttia rypäleterttujen hävittämisestä tai poistamisesta aiheutuvien suorien kustannusten ja tällaisesta hävittämisestä tai poistamisesta aiheutuvien tulonmenetysten summasta.

4. Unionin taloudellinen apu 58 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan i, j ja m alakohdassa tarkoitettuihin interventioihin saa olla enintään 50 prosenttia suorista tai tukikelpoisista kustannuksista.

5. Unionin taloudellinen apu 58 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan d alakohdassa tarkoitettuihin satovakuutuksiin saa olla enintään

- a) 80 prosenttia vakuutusmaksuista, jotka tuottaja on maksanut vakuutuksesta luonnonkatastrofeihin rinnastettavien epäsuotuisien sääolojen aiheuttamien menetysten varalta;
- b) 50 prosenttia vakuutusmaksuista, jotka tuottaja on maksanut seuraavien varalta:
 - i) a alakohdassa tarkoitetut menetykset ja muiden epäsuotuisien sääolojen aiheuttamat menetykset;
 - ii) eläinten, kasvitautien tai tuhoajahäivien aiheuttamat menetykset.

Satovakuutukseen voidaan myöntää unionin taloudellista apua, jos asianomaiset vakuutuskorvaukset eivät korvaa tuottajalle yli 100 prosenttia tulonmenetyksistä ottaen huomioon muut korvaukset, joita tuottaja on mahdollisesti saanut muista vakuutettuun riskiin liittyvistä tukijärjestelmistä. Vakuutussopimuksissa on vaadittava, että tuensaajat toteuttavat tarvittavat riskienhämähäysoimenpiteet.

6. Unionin taloudellinen apu 58 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan e alakohdassa tarkoitettuihin innovaatioihin saa olla enintään

- a) 50 prosenttia tukikelpoisista investointikustannuksista vähemmän kehittyneillä alueilla;
- b) 40 prosenttia tukikelpoisista investointikustannuksista muilla kuin vähemmän kehittyneillä alueilla;
- c) 80 prosenttia tukikelpoisista investointikustannuksista syrjäisimmillä alueilla;
- d) 65 prosenttia tukikelpoisista investointikustannuksista Egeanmeren pienillä saarilla.

Ensimmäisessä alakohdassa säädettyä unionin taloudellista apua myönnetään enimmäismääräisenä ainoastaan suosituksessa 2003/361/EY tarkoitetuille mikroyrityksille sekä pienille ja keskisuurille yrityksille. Se voidaan kuitenkin myöntää kaikille yrityksille syrjäisimmillä alueilla ja Egeanmeren pienillä saarilla.

Tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetty unionin taloudellisen avun enimmäistasot puolitetaan, kun on kyse suosituksen 2003/361/EY liitteessä olevan 2 artiklan 1 kohdan piiriin kuulumattomista yrityksistä, joiden palveluksessa on alle 750 työntekijää tai joiden vuotuinen liikevaihto on alle 200 miljoonaa euroa.

7. Unionin taloudellinen apu 58 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan h ja k alakohdassa tarkoitettuihin tiedotus- ja menekinedistämistoimiin saa olla enintään 50 prosenttia tukikelpoisista menoista.

Lisäksi 88 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut jäsenvaltiot saavat myöntää kansallisia tukia enintään 30 prosenttia tukikelpoisista menoista siten, että unionin taloudellinen apu ja jäsenvaltioiden tuet muodostavat yhdessä enintään 80 prosenttia tukikelpoisista menoista.

8. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan unionin taloudellinen apu 58 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan g alakohdassa tarkoitettujen viiniytävien sivutuotteiden tislaukselle 60 artiklan 3 kohdassa vahvistettujen erityisten sääntöjen mukaisesti. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 153 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

⁽⁴⁴⁾ EYVL C 249, 31.7.2014, s. 1.

60 artikla

Unionin taloudellista apua viinialalla koskevat erityiset säännöt

1. Jäljempänä 88 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen jäsenvaltioiden on varmistettava, että satovakuutuksiin maksettava unionin taloudellinen apu ei vääristä kilpailua vakuutusmarkkinoilla.
2. Jäljempänä 88 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen jäsenvaltioiden on otettava käyttöön objektiivisiin kriteereihin perustuva järjestelmä varmistaakseen, että rypäleiden raakana korjaaminen ei johda siihen, että yksittäisen tuottajan samaa korvaus ylittää 59 artiklan 3 kohdassa vahvistetun rajan.
3. Edellä 58 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan g alakohdassa tarkoitettulle viiniyttämisen sivutuotteiden tislaukselle myönnettävän unionin avun määrä vahvistetaan tuotetun alkoholin tilavuusprosenttia ja hehtolitralta kohti. Unionin taloudellista apua ei myönnetä tislattavissa sivutuotteissa olevalle alkoholimäärälle, joka ylittää 10 prosenttia tuotetun viinin sisältämästä alkoholimäärästä.

Jäljempänä 88 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen jäsenvaltioiden on varmistettava, että viiniyttämisen sivutuotteiden tislaukseen tarkoitettua unionin taloudellista apua maksetaan tislajille, jotka jalostavat tislattaviksi toimitetut viiniyttämisen sivutuotteet raa'aksi alkoholiksi, jonka alkoholipitoisuus on vähintään 92 tilavuusprosenttia.

Unionin taloudelliseen apuun sisältyy viiniyttämisen sivutuotteiden keräyskustannuksista maksettava kertakorvaus. Kyseinen korvaus siirretään tislajalta tuottajalle, jos viimeksi mainittu vastaa kyseisistä kustannuksista.

Jäljempänä 88 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen jäsenvaltioiden on varmistettava, että viiniyttämisen sivutuotteiden tislauksen, jolle on myönnetty unionin taloudellista apua, tuloksena tuotettu alkoholi käytetään yksinomaan teollisiin tai energiataroituksiin, jotka eivät vääristä kilpailua.

4. Jäljempänä 88 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen jäsenvaltioiden on varmistettava YMP:n strategiasuunnitelmassaan, että menoista varataan vähintään viiden prosentin osuus samoin kuin hyväksytään ainakin yksi toimi siihen, että täytetään tavoitteet, joilla edistetään ympäristönsuojelua, ilmastonmuutokseen sopeutumista, tuotantojärjestelmien ja -prosessien kestävyysparantamista, unionin viinialan ympäristövaikutusten vähentämistä sekä viinialan energiasäästöä ja yleisen energiatehokkuuden lisäämistä 57 artiklan b, d ja h alakohdassa vahvistettujen tavoitteiden mukaisesti.

5 jakso

Humala-ala

61 artikla

Tavoitteet ja interventiotyyppit humala-alalla

1. Saksan on humala-alalla pyrittävä yhteen tai useampaan 46 artiklan a–h, j ja k alakohdassa esitetystä tavoitteista.
2. Saksan on valittava YMP:n strategiasuunnitelmassaan tämän artiklan 1 kohdassa säädettyjen tavoitteiden saavuttamiseksi yksi tai useampi 47 artiklassa tarkoitettu interventiotyyppi. Saksan on interventiotyyppit valittuaan täsmennettävä interventiot. Sen on perusteltava YMP:n strategiasuunnitelmassaan näiden tavoitteiden saavuttamiseksi tehty tavoitteiden, interventiotyyppien ja interventioiden valinta.
3. Saksan täsmennämät interventiot pannaan täytäntöön asetuksen (EU) N:o 1308/2013 mukaisesti hyväksytyjen tuottajaorganisaatioiden tai niiden yhteenliittymien hyväksytyjen toimintaohjelmien kautta.
4. Edellä 3 kohdassa tarkoitettujen toimintaohjelmien on täytettävä 50 artiklan 2, 4, 5, 6 ja 8 kohdassa säädetyt edellytykset.

5. Saksan on varmistettava, että sen unionin taloudellisen avun määrä, jota myönnetään tämän artiklan nojalla kullekin tuottajaorganisaatiolle tai tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymälle 47 artiklan 2 kohdan f, g ja h alakohdassa tarkoitettuihin interventiotyyppeihin, ei ylitä keskimääräisesti kolmelta peräkkäiseltä vuodelta laskettuna kolmasosaa siitä unionin taloudellisen avun kokonaismäärästä, jota se saa toimintaohjelmiinsa samana ajanjaksona.

62 artikla

Unionin taloudellinen apu

1. Saksan on osoitettava kyseisessä kohdassa vahvistetuista määrärahoista enimmäismäärä unionin taloudellista apua niille tuottajaorganisaatioille tai niiden yhteenliittymille, jotka toteuttavat 61 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja toimintaohjelmia, jaettuna suhteessa kunkin tuottajaorganisaation humalanviljelyyn käyttämiin hehtaarimääriin.

2. Kullekin tuottajaorganisaatiolle tai tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymälle 1 kohdan mukaisesti myönnettävien enimmäismäärien puitteissa on rajattava sen unionin taloudellisen avun määrä, jota myönnetään 61 artiklassa tarkoitettuihin toimintaohjelmiin, 50 prosenttiin kyseisessä artiklassa tarkoitetuissa interventiotyypeissä tosiasiallisesti aiheutuneista menoista. Jäljelle jäävästä menojen osasta vastaa unionin taloudellista apua saava tuottajaorganisaatio tai yhteenliittymä.

Unionin taloudellinen apu maksetaan asetuksen (EU) N:o 1308/2013 mukaisesti hyväksytyjen, toimintaohjelmia toteuttavien tuottajaorganisaatioiden tai niiden yhteenliittymien perustamille toimintarahastoille. Tässä tarkoituksessa sovelletaan tämän asetuksen 51 artiklaa soveltuvin osin.

3. Edellä 2 kohdassa säädettyä 50 prosentin rajaa korotetaan 100 prosenttiin seuraavissa tapauksissa:

- a) interventiotyypit, jotka liittyvät 46 artiklan d, e, f ja h alakohdassa tarkoitettuun yhteen tai useampaan tavoitteeseen;
- b) yhteistä varastointia, neuvontapalveluja, teknistä apua, koulutusta ja parhaiden käytäntöjen vaihtoa koskevat, jompaankumpaan 46 artiklan a ja j alakohdassa tarkoitettuun tavoitteeseen tai molempiin niistä liittyvät interventiot.

6 jakso

Oliiviöljyn ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien ala

63 artikla

Tavoitteet oliiviöljyn ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien alalla

Kreikan, Ranskan ja Italian on oliiviöljyn ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien alalla pyrittävä yhteen tai useampaan 46 artiklan a–h, j ja k alakohdassa esitetystä tavoitteesta.

64 artikla

Interventiotyypit oliiviöljyn ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien alalla

1. Kreikan, Ranskan ja Italian on 63 artiklassa tarkoitettujen tavoitteiden saavuttamiseksi valittava YMP:n strategiasuunnitelmassaan yksi tai useampi 47 artiklassa tarkoitetuista interventiotyypeistä. Niiden on interventiotyypit valittuaan määritettävä interventiot.

2. Kreikan, Ranskan ja Italian määrittämät interventiot on pantava täytäntöön asetuksen (EU) N:o 1308/2013 mukaisesti hyväksytyjen tuottajaorganisaatioiden tai tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymien hyväksytyjen toimintaohjelmien kautta. Tässä tarkoituksessa sovelletaan tämän asetuksen 50 artiklan 2, 4, 5, 6 ja 8 kohtaa sekä 51 artiklaa soveltuvin osin, sanotun kuitenkin rajoittamatta 65 artiklan 3 kohdan soveltamista.

65 artikla

Unionin taloudellinen apu

1. Unionin taloudellinen apu tukikelpoiseen kustannuksiin saa olla enintään
 - a) 75 prosenttia 46 artiklan a–f, h ja k alakohdassa tarkoitettuihin tavoitteisiin liittyvien interventioiden tosiasiallisista menoista;
 - b) 75 prosenttia käyttöomaisuuteen liittyvien investointien ja 50 prosenttia muiden 46 artiklan g alakohdassa tarkoitettuun tavoitteeseen liittyvien interventioiden tosiasiallisista menoista;
 - c) 50 prosenttia 46 artiklan j alakohdassa tarkoitettuun tavoitteeseen liittyvien interventioiden tosiasiallisista menoista;
 - d) 75 prosenttia 47 artiklan 1 kohdan f ja h alakohdassa tarkoitettujen interventiotyyppien tosiasiallisista menoista, jos tuottajaorganisaatiot tai tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymät vähintään kahdesta tuottajajäsenvaltiosta panevat toimintaohjelman täytäntöön vähintään kolmessa kolmannessa maassa tai ei-tuottajajäsenvaltiossa, tai 50 prosenttia, jos kyseinen edellytys ei täyty.
2. Unionin taloudellinen apu saa olla vuosina 2023 ja 2024 enintään 30 prosenttia, vuosina 2025 ja 2026 enintään 15 prosenttia ja vuodesta 2027 enintään 10 prosenttia kunkin tuottajaorganisaation tai tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymän kaupan pitämän tuotannon arvosta.
3. Kreikka, Ranska ja Italia saavat säätää 51 artiklassa tarkoitettujen toimintarahastojen osalta täydentävän rahoituksen enintään 50 prosentin tasoisena kustannuksista, joita ei kateta unionin taloudellisella avulla.
4. Kreikan, Ranskan ja Italian on varmistettava, että 47 artiklan 2 kohdan f, g ja h alakohdassa tarkoitettujen interventiotyyppien menot eivät ylitä yhtä kolmasosaa niiden YMP:n strategiasuunnitelmissa vahvistetun kunkin toimintaohjelman mukaisista kokonaismenoista.

7 jakso

Muut alat

66 artikla

Tavoitteet muilla aloilla

Jäsenvaltiot saavat valita YMP:n strategiasuunnitelmissaan ne 42 artiklan f alakohdassa tarkoitettut alat, joilla ne panevat täytäntöön 47 artiklassa säädetyt interventiotyypit. Jäsenvaltioiden on pyrittävä kunkin valitsemansa alan osalta yhteen tai useampaan 46 artiklan a–h, j ja k alakohdassa vahvistetuista tavoitteista. Jäsenvaltioiden on perusteltava aloja ja tavoitteita koskevat valintansa.

67 artikla

Muiden alojen interventiotyypit

1. Jäsenvaltioiden on valittava kullekin 66 artiklan mukaisesti valitulle alalle yksi tai useampi 47 artiklassa tarkoitettu interventiotyyppi, joka pannaan täytäntöön hyväksytyillä toimintaohjelmilla, joita ovat laatineet
 - a) tuottajaorganisaatiot ja tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymät, jotka on hyväksytty asetuksen (EU) N:o 1308/2013 mukaisesti tai tämän artiklan 7 kohdan mukaisesti; tai
 - b) osuuskunnat ja muut tuottajien aloitteesta muodostetut ja näiden määräysvallassa olevat tuottajien väliset yhteistyömuodot, jotka jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen on katsonut tuottajaryhmiksi, enintään neljän vuoden pituiseksi, viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2027 päättyväksi siirtymäajaksi hyväksytyn toimintaohjelman alkamisesta.

2. Jäsenvaltioiden on vahvistettava tuottajaryhmiksi katsomista koskevat perusteet ja määritettävä 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen tuottajaryhmien toiminta ja tavoitteet, jotta kyseiset tuottajaryhmät voivat täyttää asetuksen (EU) N:o 1308/2013 152–154 tai 161 artiklan tai tämän artiklan 7 kohdan mukaiset tuottajaorganisaatioksi hyväksymistä koskevat vaatimukset.

3. Edellä olevan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen tuottajaryhmien on toimintaohjelman lisäksi laadittava ja toimitettava hyväksymissuunnitelma täyttääkseen kyseisessä alakohdassa tarkoitettuna siirtymäaikana asetuksen (EU) N:o 1308/2013 152–154 tai 161 artiklassa tai tämän artiklan 7 kohdassa säädetyt tuottajaorganisaatioiksi hyväksymistä koskevat vaatimukset.

Hyväksymissuunnitelmassa on esitettävä toimet ja tavoitteet, joilla varmistetaan eteneminen kohti hyväksymistä.

Sellaiselle tuottajaryhmälle myönnetty tuki, jota ei ole hyväksytty tuottajaorganisaatioksi siirtymäajan loppuun mennessä, on perittävä takaisin.

4. Jäsenvaltioiden on perusteltava 1 kohdassa tarkoitettuja interventiotyyppejä koskeva valintansa.

Jäsenvaltioiden, jotka päättävät panna täytäntöön tässä jaksossa säädettyjä interventiotyyppejä liitteessä VI lueteltujen tuotteiden osalta, on täsmennettävä kutakin valitsemaansa alaa varten kyseiseen alaan kuuluvien tuotteiden luettelo.

5. Edellä olevan 47 artiklan 2 kohdan c ja f–i alakohdassa tarkoitettuja interventiotyyppejä ei sovelleta liitteeseen VI sisällytettyihin puuvillaan, rapsin- ja rypsiinsiemeniin, auringonkukansiemeniin ja soijapapuihin.

6. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen toimintaohjelmien on täytettävä 50 artiklan 2, 4, 5, 6 ja 8 kohdassa säädetyt edellytykset.

7. Jäsenvaltioiden, jotka valitsevat 42 artiklan f alakohdassa tarkoitettujen interventiotyyppien täytäntöönpanon puuvilla-alalla, on hyväksyttävä kyseisen alan tuottajaorganisaatiot ja tällaisten tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymät asetuksen (EU) N:o 1308/2013 152 artiklan 1 kohdassa ja 153–156 artiklassa säädettyjen vaatimusten mukaisesti ja niissä esitettyjä menettelyjä käyttäen. Tässä jaksossa tuottajaorganisaatioina tai tuottajaorganisaatioiden yhteenliittyminä pidetään vastaavasti puuvillan tuottajaryhmittymiä ja niiden liittoja, jotka jäsenvaltiot ovat hyväksyneet ennen tämän asetuksen soveltamisen alkamista Helleenien tasavallan liittymisestä vuonna 1979 tehtyyn asiakirjaan liitetyn pöytäkirjan N:o 4 mukaisesti.

8. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 47 artiklan 2 kohdan f, g ja h alakohdassa tarkoitettujen interventiotyyppien menot eivät ylitä yhtä kolmasosaa niiden YMP:n strategiasuunnitelmissa vahvistetun kunkin toimintaohjelman kokonaismenoista.

68 artikla

Unionin taloudellinen apu

1. Unionin taloudellisen avun määrä on rajoitettava 50 prosenttiin tosiasiallisesti aiheutuneista menoista 67 artiklassa tarkoitetuissa interventiotyypeissä. Jäljelle jäävästä menojen osasta vastaavat tuensaaajat.

Unionin taloudellinen apu maksetaan asetuksen (EU) N:o 1308/2013 tai tämän asetuksen 67 artiklan 7 kohdan mukaisesti hyväksyttyjen tuottajaorganisaatioiden tai niiden yhteenliittymien taikka tämän asetuksen 67 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen tuottajaryhmien perustamille toimintarahastoille. Tässä tarkoituksessa sovelletaan tämän asetuksen 51 artiklaa ja 52 artiklan 1 kohtaa soveltuvin osin.

2. Edellä 1 kohdassa säädetty 50 prosentin raja nostetaan 60 prosenttiin niitä tuottajaorganisaatioita tai tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymiä varten, jotka on hyväksytty asetuksen (EU) N:o 1308/2013 tai tämän asetuksen 67 artiklan 7 kohdan mukaisesti, ensimmäisiksi viideksi vuodeksi hyväksymisvuoden jälkeen.

3. Unionin taloudellinen apu rajataan kuuteen prosenttiin seuraavien kaupan pidetyn tuotannon arvosta:
- a) kaikki 67 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetut tuottajaorganisaatiot tai tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymät; tai
 - b) kaikki 67 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetut tuottajaryhmät.

IV LUKU

MAASEUDUN KEHITTÄMISEN INTERVENTIOTYYPIT

1 jakso

Interventiotyypit

69 artikla

Maaseudun kehittämisen interventiotyypit

Tämän luvun mukaiset interventiotyypit muodostuvat seuraavia koskevista maksuista tai tuista:

- a) ympäristö-, ilmasto- ja muut hoitositoumukset;
- b) luonnonhaitat tai muut aluekohtaiset haitat;
- c) tietyistä pakollisista vaatimuksista johtuvat aluekohtaiset rajoitteet;
- d) investoinnit, mukaan lukien investoinnit kasteluun;
- e) nuorten viljelijöiden ja uusien viljelijöiden tilanpidon aloittaminen ja maaseudun yritystoiminnan käynnistäminen;
- f) riskinhallintavälineet;
- g) yhteistyö;
- h) tietämyksen vaihto ja tiedon levittäminen.

70 artikla

Ympäristö-, ilmasto- ja muut hoitositoumukset

1. Jäsenvaltioiden on sisällytettävä YMP:n strategiasuunnitelmiansa interventioihin maatalouden ympäristö- ja ilmastositoumuksia, ja ne voivat sisällyttää suunnitelmaan muita hoitositoumuksia. Kyseisiä sitoumuksia koskevat tuet on myönnettävä tässä artiklassa säädetyin ja YMP:n strategiasuunnitelmissa täsmennetyin edellytyksin.
2. Jäsenvaltioiden on myönnettävä tuet ainoastaan sellaisille viljelijöille tai muille tuensaajille, jotka tekevät vapaaehtoisesti yhden tai useamman 6 artiklan 1 ja 2 kohdassa vahvistetun erityisen tavoitteen saavuttamisen kannalta hyödyllisinä pidettyjä hoitositoumuksia.
3. Tämän artiklan nojalla jäsenvaltiot voivat myöntää tukea ainoastaan sitoumuksille, jotka
 - a) menevät pidemmälle kuin I luvun 2 jaksossa vahvistetut asiaankuuluvat lakisääteiset hoitovaatimukset ja GAEC-vaatimukset;
 - b) menevät pidemmälle kuin asiaankuuluvat lannoitteiden ja kasvinsuojeluaineiden käyttöä tai eläinten hyvinvointia koskevat vähimmäisvaatimukset sekä muut asiaankuuluvat kansallisessa ja unionin oikeudessa vahvistetut pakolliset vaatimukset; kyseistä vaatimusta ei sovelleta peltometsätalousjärjestelmiin ja metsitettyjen alojen säilyttämiseen liittyviin sitoumuksiin;
 - c) menevät pidemmälle kuin 4 artiklan 2 kohdan mukaisesti vahvistetut maatalousmaan säilyttämistä koskevat edellytykset;
 - d) eroavat sitoumuksista, joista myönnetään tukea 31 artiklan mukaisesti.

Jos kansallisessa oikeudessa asetetaan uusia vaatimuksia, jotka menevät pidemmälle kuin unionin oikeudessa asetetut, kansallisia vaatimuksia vastaavat vähimmäisvaatimukset, ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettujen sitoumusten osalta tukea voidaan myöntää kyseisten vaatimusten täyttämistä edistäville sitoumuksille enintään 24 kuukauden ajan päivästä, jolloin vaatimuksista tulee pakollisia tilan osalta.

4. Jäsenvaltioiden on määritettävä maksettavat tuet tehdyistä sitoumuksista aiheutuneiden lisäkustannusten ja tulonmenetysten perusteella asetetut tavoitteet huomioon ottaen. Kyseiset tuet myönnetään vuosittain, ja ne voivat kattaa myös transaktiokustannuksia. Asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa jäsenvaltiot voivat myöntää tuen kertamaksuna yksikköä kohti.

5. Jäsenvaltiot voivat edistää ja tukea yhteisiä järjestelmiä ja tulospohjaisia tukijärjestelmiä kannustaakseen viljelijöitä tai muita tuensaaajia parantamaan merkittävästi ympäristön laatua suuremmissa mittakaavassa tai mitattavissa olevalla tavalla.

6. Sitoumukset on tehtävä 5–7 vuoden ajaksi.

Jäsenvaltiot voivat kuitenkin YMP:n strategiasuunnitelmissaan määrittää

- a) tietyntyyppisille sitoumuksille pidemmän kestoajan, esimerkiksi sopimalla niiden voimassaolon jatkamisesta vuodella ensimmäisen kauden päättymisen jälkeen, jos tällainen pidempi kesto aika on tarpeen tiettyjen ympäristöhyötyjen tai eläinten hyvinvointia koskevien hyötyjen saavuttamiseksi tai ylläpitämiseksi.
- b) lyhyemmän kestoajan, joka on vähintään vuosi, eläinten hyvinvointia koskeville sitoumuksille, geenivarojen säilyttämistä, kestävää käyttöä ja kehittämistä koskeville sitoumuksille, siirtymiselle luonnonmukaiseen maatalouteen, uusille sitoumuksille, jotka ovat välitöntä seurausta ensimmäisellä kaudella toteutetusta sitoumuksesta, tai muissa asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa.

7. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tässä artiklassa tarkoitetun interventiotyyppin puitteissa toteuttavien toimien osalta säädetään tarkistuseuseksesta, jotta varmistetaan niiden mukauttaminen sen seurauksena, että muutetaan 3 kohdassa tarkoitettuja asiaankuuluvia pakollisia vaatimuksia tai velvollisuuksia, jotka sitoumusten on ylitettävä, tai jotta varmistetaan kyseisen kohdan d alakohdan ensimmäisen alakohdan noudattaminen. Jos tuensaaaja ei hyväksy tällaista mukautusta, sitoumus raukeaa eikä tämän artiklan mukaista tukien takaisinmaksua vaadita sitoumuksen tosiasiallisen keston ajalta.

Jäsenvaltioiden on myös varmistettava, että tarkistuseuseksesta säädetään niiden tässä artiklassa tarkoitetun interventiotyyppin puitteissa toteuttavien toimien osalta, jotka ulottuvat YMP:n strategiasuunnitelmakautta pidemmälle, jotta ne voidaan mukauttaa vastaamaan seuraavalla kaudella sovellettavaa oikeudellista kehystä.

8. Jos tämän artiklan mukaista tukea myönnetään maatalouden ympäristö- ja ilmastositoumuksiin tai siirtymistä asetuksessa (EU) 2018/848 säädettyihin luonnonmukaisen maatalouden käytäntöihin ja menetelmiin tai tällaisten käytäntöjen ja menetelmien ylläpitämistä koskeviin sitoumuksiin, jäsenvaltioiden on vahvistettava hehtaariohtainen tuki. Muissa sitoumuksissa jäsenvaltiot voivat soveltaa muita yksiköitä kuin hehtaaria. Asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa jäsenvaltiot voivat myöntää tämän artiklan mukaista tukea kertakorvauksena.

9. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tässä interventiotyyppissä toimia harjoittavilla henkilöillä on mahdollisuus saada tällaisten toimien toteuttamisen edellyttämää merkityksellistä tietämystä ja tietoa ja että sellaisten viljelijöitä tukemiseksi, jotka sitoutuvat vaihtamaan tuotantojärjestelmiään, asianmukaista koulutusta ja asiantuntijuutta on saatavilla niille, jotka sitä haluavat.

10. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tämän artiklan mukaiset interventiot ovat yhdenmukaisia 31 artiklaan perustuvien interventioiden kanssa.

71 artikla

Luonnonhaitat tai muut aluekohtaiset haitat

1. Jäsenvaltiot voivat myöntää tukea luonnonhaittoihin tai muihin aluekohtaisiin haittoihin tässä artiklassa säädettyin ja jäsenvaltioiden YMP:n strategiasuunnitelmissaan täsmentämin edellytyksin edistääkseen yhden tai useamman 6 artiklan 1 ja 2 kohdassa esitetyn erityisen tavoitteen saavuttamista.

2. Tämän artiklan mukaisia tukia myönnetään aktiiviviljelijöille alueilla, jotka on nimetty asetuksen (EU) N:o 1305/2013 32 artiklan mukaisesti.
3. Jäsenvaltiot voivat suorittaa hienosäädön asetuksen (EU) N:o 1305/2013 32 artiklan 3 kohdan kolmannessa alakohdassa säädettyjen edellytysten mukaisesti.
4. Jäsenvaltiot voivat myöntää tämän artiklan mukaisia tukia ainoastaan korvatakseen tuensaaajille kokonaan tai osittain lisäkustannukset ja tulonmenetykset, jotka liittyvät luonnonhaittoihin tai muihin aluekohtaisiin haittoihin kyseisellä alueella.
5. Edellä 4 kohdassa tarkoitetut lisäkustannukset ja tulonmenetykset lasketaan luonnonhaittojen tai muiden aluekohtaisten haittojen osalta verrattuna alueisiin, joilla ei ole luonnonhaittoja eikä muita aluekohtaisia haittoja.
6. Tämän artiklan mukaiset tuet myönnetään hehtaarilta maatalousmaata vuosittain.

72 artikla

Tietyistä pakollisista vaatimuksista johtuvat aluekohtaiset rajoitteet

1. Jäsenvaltiot voivat myöntää tukea aluekohtaisiin rajoitteisiin, jotka johtuvat direktiivien 92/43/ETY, 2009/147/EY tai 2000/60/EY täytäntöönpanosta, tässä artiklassa säädetyn ja jäsenvaltion YMP:n strategiasuunnitelmassaan täsmentämin edellytyksin edistääkseen yhden tai useamman 6 artiklan 1 ja 2 kohdassa esitetyn erityisen tavoitteen saavuttamista.
2. Tämän artiklan mukaisia tukia myönnetään viljelijöille, metsänomistajille ja niiden yhteenliittymille sekä muille maankäyttäjille.
3. Määritellessään alueita, joilla aiheutuu rajoitteita, jäsenvaltiot voivat ottaa huomioon yhden tai useamman seuraavista alueista:
 - a) direktiivien 92/43/ETY ja 2009/147/EY nojalla nimetyt Natura 2000 -maa- ja metsätalousalueet;
 - b) muut rajatut luonnonsuojelualueet, joilla on maa- tai metsätaloutta koskevia ympäristörajoitteita, jotka vaikuttavat direktiivin 92/43/ETY 10 artiklan täytäntöönpanoon, edellyttäen että kyseisten alueiden osuus ei ylitä viittä prosenttia kunkin YMP:n strategiasuunnitelman alueellisella soveltamisalalla sijaitsevista nimetyistä Natura 2000 -alueista;
 - c) direktiivin 2000/60/EY mukaisesti vesienhoitosuunnitelmiin sisältyvät maatalousmaat.
4. Jäsenvaltiot voivat myöntää tämän artiklan mukaisia tukia ainoastaan korvatakseen tuensaaajille kokonaan tai osittain lisäkustannukset ja tulonmenetykset, jotka liittyvät aluekohtaisiin rajoitteisiin kyseisellä alueella, mukaan lukien transaktiokustannukset.
5. Edellä 4 kohdassa tarkoitetut lisäkustannukset ja tulonmenetykset on laskettava
 - a) kun kyseessä ovat direktiiveistä 92/43/ETY ja 2009/147/EY aiheutuvat haitat, suhteessa rajoitteisiin, jotka johtuvat vaatimuksista, jotka menevät pidemmälle kuin tämän osaston I luvun 2 jaksossa vahvistetut asiaankuuluvat GAEC-vaatimukset ja tämän asetuksen 4 artiklan 2 kohdan mukaisesti vahvistetut maatalousmaan säilyttämistä koskevat edellytykset;
 - b) kun kyseessä ovat direktiivistä 2000/60/EY aiheutuvat haitat, suhteessa rajoitteisiin, jotka johtuvat vaatimuksista, jotka menevät pidemmälle kuin asiaankuuluvat lakisääteiset hoitovaatimukset, lukuun ottamatta tämän asetuksen liitteessä III luetteloitua lakisääteistä hoitovaatimusta 1, ja tämän osaston I luvun 2 jaksossa vahvistetut GAEC-vaatimukset sekä tämän asetuksen 4 artiklan 2 kohdan mukaisesti vahvistetut maatalousmaan säilyttämistä koskevat edellytykset.

6. Tämän artiklan mukaiset tuet myönnetään vuosittain hehtaarikohtaisesti.

73 artikla

Investoinnit

1. Jäsenvaltiot voivat myöntää investointitukea tässä artiklassa säädetyn ja jäsenvaltioiden YMP:n strategiasuunnitelmissaan täsmentämin edellytyksin.
2. Jäsenvaltiot voivat myöntää tämän artiklan mukaista tukea ainoastaan sellaisiin investointeihin aineelliseen ja aineettomaan omaisuuteen, joilla pyritään edistämään yhden tai useamman 6 artiklan 1 ja 2 kohdassa esitetyn erityisen tavoitteen saavuttamista.

Tiettyä jäsenvaltioiden YMP:n strategiasuunnitelmissaan määrittämää tilakokoa suurempien tilojen osalta metsätalouden tuen edellytyksenä on sellaiseen metsänhoitosuunnitelmaan tai vastaavaan välineeseen perustuvien asiaankuuluvien tietojen esittäminen, joka on Helsingissä 16–17 päivänä kesäkuuta 1993 pidetyssä toisessa Euroopan metsien suojelun ministerikokouksessa hyväksytyissä Euroopan metsien kestävän hoidon ja käytön yleisperiaatteissa määritetyn kestävän metsänhoidon mukainen.

3. Jäsenvaltioiden on laadittava luettelo tukeen kelpaamattomista investoinneista ja menoluokista, mukaan lukien vähintään seuraavat:

- a) maatalouden tuotanto-oikeuksien hankinta;
- b) tukioikeuksien hankinta;
- c) maan hankinta määrällä, joka ylittää kymmenen prosenttia kyseisen toimen tukikelpoisten menojen kokonaismäärästä, lukuun ottamatta maan hankintaa ympäristön säilyttämiseksi ja runsashiilisen maaperän suojelemiseksi sekä nuorten viljelijöiden tekemää maan hankintaa rahoitusvälineitä käyttämällä; rahoitusvälineiden tapauksessa kyseistä kattoa sovelletaan lopulliselle vastaanottajalle maksettuihin tukikelpoisiin julkisiin menoihin tai vakuuksien osalta kohteena olevan lainan määrään;
- d) eläinten hankinta ja yksivuotisten kasvien hankinta ja tällaisten kasvien istutus muuhun tarkoitukseen kuin
 - i) maa- tai metsätalouden tuottokyvyn palauttamiseen luonnonkatastrofien, epäsuotuisten sääolojen tai muun katastrofin jälkeen,
 - ii) kotieläinten suojelemiseen suurpedoilta tai käytettäväksi metsätaloudessa koneiden sijaan;
 - iii) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/1012 ⁽⁴⁵⁾ 2 artiklan 24 kohdan määritelmän mukaisten uhanalaisten rotujen kasvattamiseen 70 artiklassa tarkoitettujen sitoumusten mukaisesti; tai
 - iv) geneettisen köyhtymisen uhkaamien kasvilajikkeiden säilyttämiseen 70 artiklassa tarkoitettujen sitoumusten mukaisesti;
- e) lainojen korot, paitsi korkotuen tai vakuuspalkkiohyvityksen muodossa myönnettyjen avustusten osalta;
- f) jäsenvaltioiden YMP:n strategiasuunnitelmissaan määrittelemiін laajamittaisiin infrastruktuureihin tehtävät investoinnit, jotka eivät ole osa asetuksen (EU) 2021/1060 32 artiklassa esitettyjä yhteisölähtöisiä paikallisia kehittämisstrategioita, lukuun ottamatta investointeja laajakaistaan sekä tulvien torjuntaa ja rannikkoalueiden suojelua koskeviin ennalta ehkäiseviin toimiin, joilla pyritään lieventämään mahdollisten luonnonkatastrofien, epäsuotuisten sääolojen tai muiden katastrofien seurauksia;
- g) metsitykseen tehtävät investoinnit, jotka eivät ole johdonmukaisia metsitystä ja uudelleenmetsitystä koskevien yleiseurooppalaisten suuntaviivojen mukaisesti laadittujen, kestävän metsänhoidon periaatteiden mukaisten ympäristöön ja ilmastoon liittyvien tavoitteiden kanssa.

Ensimmäisen alakohdan a, b, d ja f alakohtaa ei sovelleta, jos tuki myönnetään rahoitusvälineiden muodossa.

⁽⁴⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/1012, annettu 8 päivänä kesäkuuta 2016, puhdasrotuisten jalostuseläinten, risteytettujen jalostussikojen ja niiden sukusolujen ja alkioiden jalostuksessa, kaupassa ja unioniin tulossa sovellettavista jalostus- ja polveutumisedellytyksistä ja asetuksen (EU) N:o 652/2014, neuvoston direktiivien 89/608/ETY ja 90/425/ETY muuttamisesta sekä tiettyjen eläinjalostusta koskevien säädösten kumoamisesta ("eläinjalostusasetus") (EUVL L 171, 29.6.2016, s. 66).

1. Jäsenvaltiot voivat myöntää tukea investointeihin, jotka koskevat kastelua uusilla ja olemassa olevilla kasteluilla alueilla, edellyttäen, että 73 artiklassa ja tässä artiklassa vahvistetut edellytykset täyttyvät.
2. Kastelua koskevia investointeja tuetaan vain, jos asianomainen jäsenvaltio on lähettänyt komissiolle direktiivissä 2000/60/EY säädetyn vesipiirin hoitosuunnitelman, joka koskee investoinnin koko kohdealuetta sekä mahdollisia muita alueita, joiden ympäristöön investointi voi vaikuttaa. Kyseisen direktiivin 11 artiklan mukaisen vesipiirin hoitosuunnitelman nojalla toteutettavat ja maatalousalan kannalta merkitykselliset toimenpiteet täsmennettävä etukäteen asiaankuuluvassa toimenpideohjelmassa.
3. Tuetun investoinnin vedenkäytön mittaamiseksi on oltava käytössä vesimittarit, tai sellaiset on otettava käyttöön investoinnin osana.
4. Jäsenvaltiot voivat myöntää tukea olemassa olevan kastelujärjestelmän tai kasteluinfrastruktuurin osan parantamiseksi tehtävään investointiin vain siinä tapauksessa, että
 - a) ennakkoarvioinnissa sen oletetaan johtavan potentiaaliseen vedensäästöön olemassa olevan järjestelmän tai infrastruktuurin teknisten parametrien perusteella;
 - b) jos investointi vaikuttaa pohja- tai pintavesistöihin, joiden tila ei veden määrään liittyvistä syistä saavuta luokittelua ”hyvä” asiaankuuluvassa vesipiirin hoitosuunnitelmassa, vedenkäyttö vähentyy tosiasiallisesti niin, että kyseisten vesistöjen osalta saavutetaan direktiivin 2000/60/EY 4 artiklan 1 kohdan mukainen hyvä tila.

Jäsenvaltioiden on vahvistettava YMP:n strategiasuunnitelmassaan tukikelpoisuuden ehdoksi tietty saavutettava potentiaalisen vedensäästön ja tosiasiallisen vedenkäytön vähentymisen prosenttiosuus 111 artiklan d alakohdan mukaisesti. Kyseisen vedensäästön osalta on otettava huomioon tämän asetuksen liitteessä XIII lueteltuun direktiiviin 2000/60/EY perustuvissa vesienhoitosuunnitelmassa esitetyt tarpeet.

Mitään tämän kohdan edellytyksistä ei sovelleta olemassa olevaan järjestelmään tehtävään investointiin, joka vaikuttaa ainoastaan energiatehokkuuteen, eikä vesisäiliön rakentamiseen johtavaan investointiin tai uusioveden käyttöön johtavaan investointiin, joka ei vaikuta pohja- tai pintavesistöön.

5. Jäsenvaltiot voivat myöntää tukea investointeihin, jotka koskevat uusioveden käyttöä vaihtoehtoisena veden lähteenä, vain, jos tällaisen veden tarjonnassa ja käytössä noudatetaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2020/741 ⁽⁴⁶⁾.

6. Jäsenvaltiot voivat myöntää tukea investointiin, joka johtaa tiettyyn pohja- tai pintavesistöön vaikuttavan kastellun alueen nettolaajentumiseen, vain, jos

- a) vesistön tila on veden määrään liittyvistä syistä saavuttanut luokittelun ”hyvä” asiaankuuluvassa vesipiirin hoitosuunnitelmassa; ja
- b) ennakkoon tehdystä ympäristövaikutusanalyysistä käy ilmi, ettei investoinnilla ole merkittäviä kielteisiä ympäristövaikutuksia; kyseisen ympäristövaikutusanalyysin on oltava joko toimivaltaisen viranomaisen suorittama tai sen hyväksymä, ja se voi koskea myös maatilojen ryhmiä.

7. Jäsenvaltiot voivat myöntää tukea kasteluun käytettävän vesisäiliön rakentamista tai laajentamista varten tehtävään investointiin vain, jos siitä ei aiheudu merkittäviä kielteisiä ympäristövaikutuksia.

8. Jäsenvaltioiden on rajoitettava tuki yhteen tai useampaan määrään ylittämättä

- a) 80:tä prosenttia 4 kohdan mukaisesti maataloilla kasteluun tehtävien investointien tukikelpoisista kustannuksista;
- b) sataa prosenttia kasteluun käytettävään, maatilojen ulkopuoliseen maatalouden infrastruktuuriin tehtävien investointien tukikelpoisista kustannuksista;
- c) 65:tä prosenttia muiden maataloilla kasteluun tehtävien investointien tukikelpoisista kustannuksista.

75 artikla

Nuorten viljelijöiden ja uusien viljelijöiden tilanpidon aloittaminen ja maaseudun yritystoiminnan käynnistäminen

1. Jäsenvaltiot voivat myöntää tukea nuorten viljelijöiden tilanpidon aloittamiseen ja maaseudun yritystoiminnan käynnistämiseen, mukaan lukien uusien viljelijöiden tilanpidon aloittaminen, tässä artiklassa säädettyin ja jäsenvaltion YMP:n strategiasuunnitelmassaan täsmentämin edellytyksin edistääkseen yhden tai useamman 6 artiklan 1 ja 2 kohdassa vahvistetun erityisen tavoitteen saavuttamista.

2. Jäsenvaltiot voivat myöntää tämän artiklan mukaista tukea ainoastaan avustamiseksi seuraavissa tilanteissa:

- a) sellaisten nuorten viljelijöiden tilanpidon aloittaminen, jotka täyttävät jäsenvaltioiden YMP:n strategiasuunnitelmassaan asettamat 4 artiklan 6 kohdan mukaiset edellytykset;
- b) maa- tai metsätalouteen liittyvän maaseudun yritystoiminnan käynnistäminen, mukaan lukien uusien viljelijöiden tilanpidon aloittaminen, tai maatilakotitalouden tulojen monipuolistaminen maatalouden ulkopuolelle;
- c) asetuksen (EU) 2021/1060 32 artiklassa säädettyihin yhteisölähtöisiin paikallisiin kehittämisstrategioihin liittyvän, muuta kuin maataloustoimintaa koskevan yritystoiminnan käynnistäminen maaseutualueilla.

3. Jäsenvaltioiden on vahvistettava sellaisen liiketoimintasuunnitelman esittämistä ja sisältöä koskevat edellytykset, joka tuensaajien on toimitettava voidakseen saada tämän artiklan mukaista tukea.

4. Jäsenvaltioiden on myönnettävä tuki kertakorvausten tai rahoitusvälineiden muodossa tai näiden yhdistelmänä. Tuen enimmäismäärä on 100 000 euroa, ja se voidaan eriyttää objektiivisin perustein.

⁽⁴⁶⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2020/741, annettu 25 päivänä toukokuuta 2020, veden uudelleenkäytön vähimmäisvaatimuksista (EUVL L 177, 5.6.2020, s. 32).

76 artikla

Riskinhallintavälineet

1. Jäsenvaltiot voivat myöntää tukea riskinhallintavälineisiin tässä artiklassa säädetyn ja jäsenvaltion YMP:n strategia-suunnitelmassaan täsmentämin edellytyksin.
 2. Tämän artiklan mukaista tukea voidaan myöntää edistämään riskinhallintavälineitä, jotka auttavat aktiiviviljelijöitä hallitsemaan maataloustoimintaansa liittyviä, heistä itsestään riippumattomia tuotanto- ja tuloriskejä ja joilla edistetään yhden tai useamman 6 artiklan 1 ja 2 kohdassa vahvistetun erityisen tavoitteen saavuttamista.
 3. Jäsenvaltiot voivat tarpeiden arvioinnin pohjalta myöntää tukea erityyppisille riskinhallintavälineille, mukaan lukien tulojen vakauttamisvälineet, ja erityisesti
 - a) rahoitusosuuksia vakuutusmaksuihin;
 - b) rahoitusosuuksia keskinäisiin rahastoihin, myös perustamisen hallintokuluihin.
 4. Kun jäsenvaltiot antavat 3 kohdassa tarkoitettua tukea, niiden on vahvistettava seuraavat tukikelpoisuusedellytykset:
 - a) tukikelpoisten riskinhallintavälineiden tyypit ja kattavuus;
 - b) tappioiden laskentamenetelmät ja korvaukseen johtavat tekijät;
 - c) keskinäisten rahastojen ja tarvittaessa muiden riskinhallintavälineiden perustamista ja hallintoa koskevat säännöt.
 5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tukea myönnetään tappioiden kattamiseen ainoastaan, jos tappiot ylittävät kynnysarvon, joka on vähintään 20 prosenttia viljelijän edellisen kolmivuotiskauden tai edelliseltä viisivuotiskaudelta kolmen vuoden, jolloin ei oteta lukuun parasta ja huonointa vuotta, keskimääräisestä vuosituotannosta tai -tulosta. Tuotannonalakohtaisilla riskinhallintavälineillä lasketaan tappiot joko tilatasolla tai tilan toiminnan tasolla asianomaisella alalla.
- Jäsenvaltiot voivat antaa tukea erillisen käyttöpääoman rahoittamisen muodossa 80 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuista rahoitusvälineistä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuun tappioiden korvaamiseen viljelijöille, jotka eivät osallistu riskinhallintavälineeseen.
6. Jäsenvaltioiden on rajoitettava tuki yhteen tai useampaan tukitasoon ylittämättä 70:tä prosenttia tukikelpoisista kustannuksista.
- Tätä kohtaa ei sovelleta 19 artiklassa tarkoitettuihin rahoitusosuuksiin.
7. Jäsenvaltioiden on varmistettava, ettei tämän artiklan mukaisten interventioiden ja muiden julkisten tai yksityisten riskinhallintajärjestelmien yhdistämisestä aiheudu liiallisia korvauksia.

77 artikla

Yhteistyö

1. Jäsenvaltiot voivat myöntää tukea yhteistyöhön tässä artiklassa säädetyn ja jäsenvaltion YMP:n strategiasuunnitelmassaan täsmentämin edellytyksin, jotta voidaan
 - a) valmistella ja panna täytäntöön 127 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun eurooppalaisen innovaatiokumppanuuden toimijaryhmien hankkeita;
 - b) valmistella ja panna täytäntöön Leader;
 - c) edistää ja tukea unionin ja jäsenvaltioiden tunnustamia laatujärjestelmiä ja niiden käyttöä viljelijöiden keskuudessa;
 - d) tukea tuottajaryhmiä, tuottajaorganisaatioita tai toimialakohtaisia organisaatioita;
 - e) laatia ja panna täytäntöön jäsenvaltioiden määrittelemät älykkäitä kyliä koskevat strategiat;
 - f) tukea muita yhteistyömuotoja.

2. Jäsenvaltiot voivat myöntää tämän artiklan mukaista tukea ainoastaan edistääkseen uusia yhteistyömuotoja, mukaan lukien olemassa olevia yhteistyömuotoja, jos on kyse uuden toiminnan käynnistämisestä. Kyseiseen yhteistyöhön on osallistuttava vähintään kaksi toimijaa, ja sillä on edistettävä yhden tai useamman 6 artiklan 1 ja 2 kohdassa asetetun erityisen tavoitteen saavuttamista.

3. Jäsenvaltiot voivat lukea tämän artiklan piiriin kaikki yhteistyönäkökohtiin liittyvät kustannukset.

4. Jäsenvaltiot voivat myöntää tuen tämän artiklan mukaisena kokonaismääränä, joka kattaa yhteistyön kustannukset ja toteutettujen toimien kustannukset, tai ne voivat myöntää tukea kattamaan ainoastaan yhteistyön kustannukset ja käyttää toimien toteuttamisen kustannusten kattamiseen varoja, jotka kuuluvat muihin maaseudun kehittämisen interventio-tyyppeihin taikka muihin kansallisiin tai unionin tukivälineisiin.

Jos tuki maksetaan kokonaismääränä, jäsenvaltioiden on varmistettava, että toteutettavassa toimesta noudatetaan 70–76 ja 78 artiklassa vahvistettuja asiaankuuluvia sääntöjä ja vaatimuksia.

Silloin kun kyseessä on Leader, poiketen siitä, mitä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään,

- a) tuki kaikkiin kustannuksiin, joihin voidaan myöntää asetuksen (EU) 2021/1060 34 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti tukea valmisteluun, ja kyseisen kohdan b ja c alakohdan mukaisesti tukea valittujen strategioiden täytäntöönpanoon, on myönnettävä ainoastaan tuen kokonaismääränä tämän artiklan nojalla, ja
- b) jäsenvaltioiden on varmistettava, että toteutettavissa toimissa, joihin liittyy investointeja, noudatetaan investointien interventiotyyppien mukaisia, tämän asetuksen 73 artiklassa vahvistettuja asiaankuuluvia unionin sääntöjä ja vaatimuksia.

5. Jäsenvaltiot eivät saa tukea tämän artiklan mukaisesti yhteistyötä, jossa on mukana pelkästään tutkimuslaitoksia.

6. Jos kyseessä on sukupolvenvaihdoksiin ja erityisesti tilatasolla tehtävään sukupolvenvaihdokseen liittyvä yhteistyö, jäsenvaltiot voivat myöntää tukea ainoastaan viljelijöille, jotka ovat saavuttaneet asianomaisen jäsenvaltion kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti määrittämän eläkeiän tai jotka saavuttavat tämän iän toimen loppuun mennessä.

7. Jäsenvaltioiden on rajoitettava tuki enintään seitsemään vuoteen. Kyseistä edellytystä ei saa soveltaa Leaderiin eikä asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa yhteisiin ympäristö- ja ilmastotoimiin, jotka ovat välttämättömiä 6 artiklan 1 kohdan d, e ja f alakohdassa vahvistettujen erityistavoitteiden saavuttamiseksi.

8. Jäsenvaltioiden on rajoitettava tuki

- a) laatujärjestelmiä koskevien tiedottamis- ja edistämistoimien osalta yhteen tai useampaan määrään ylittämättä 70:tä prosenttia tukikelpoisista kustannuksista;
- b) tuottajaryhmien, tuottajaorganisaatioiden tai toimialakohtaisten organisaatioiden perustamisen osalta kymmeneen prosenttiin vuotuisesta kaupan pidetystä tuotannosta ja enimmillään 100 000 euroon vuotta kohti; kyseinen tuki on asteittain alenevaa, ja sitä voidaan myöntää hyväksymisen jälkeisinä ensimmäisinä viitenä vuonna.

78 artikla

Tietämyksen vaihto ja tiedon levittäminen

1. Jäsenvaltiot voivat myöntää tukea tietämyksen vaihtoon ja tiedon levittämiseen tässä artiklassa vahvistetuin ja jäsenvaltion YMP:n strategiasuunnitelmassaan täsmentämin edellytyksin yhden tai useamman 6 artiklan 1 ja 2 kohdassa vahvistetun erityistavoitteen saavuttamisen edistämiseksi erityisenä kohteena luonnon, ympäristön ja ilmaston suojele, mukaan lukien ympäristökasvatus- ja tiedotustoimet sekä maaseutuyritysten ja -yhteisöjen kehittäminen.

2. Tämän artiklan mukainen tuki voi kattaa kaikki sellaisiin asiaankuuluvuihin toimiin liittyvät kulut, joilla edistetään innovointia, koulutusta ja neuvontaa sekä muita tietämyksen vaihdon ja tiedon levittämisen muotoja, muun muassa laatimalla ja päivittämällä suunnitelmia ja tutkimuksia tarkoituksena vaihtaa tietämystä ja levittää tietoa. Tällaisilla toimilla on edistettävä yhden tai useamman 6 artiklan 1 ja 2 kohdassa vahvistetun erityisen tavoitteen saavuttamista.

3. Neuvontapalvelujen tukea on myönnettävä ainoastaan niille neuvontapalveluille, jotka ovat 15 artiklan 3 kohdan mukaisia.
4. Neuvontapalvelujen perustamista varten jäsenvaltiot voivat myöntää tukea kiinteän määrän, joka on enintään 200 000 euroa. Niiden on varmistettava, että tuki on rajattu ajallisesti.
5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tämän interventiotyyppin mukaisesti tuettavat toimet perustuvat 114 artiklan a alakohdan i alakohdassa tarkoitettuun, niiden YMP:n strategiasuunnitelmissa esitettyyn AKIS-järjestelmän kuvaukseen ja noudattavat sitä.

2 jakso

Useisiin interventiotyyppeihin sovellettavat osatekijät

79 artikla

Toimien valinta

1. Kansallisen hallintoviranomaisen tai tapauksen mukaan aluetason hallintoviranomaisten taikka nimettyjen välittävien elinten on esitettävä 124 artiklassa tarkoitetun seurantakomitean, jäljempänä 'seurantakomitea', kuulemisen jälkeen seuraaviin interventiotyyppeihin liittyvät interventioiden valintaperusteet: investoinnit, nuorten viljelijöiden ja uusien viljelijöiden tilanpidon aloittaminen ja maaseudun yritystoiminnan käynnistäminen, yhteistyö sekä tietämyksen vaihto ja tiedon levittäminen. Kyseisten valintaperusteiden tarkoituksena on varmistaa hakijoiden yhdenvertainen kohtelu, parantaa varojen käyttöä ja kohdentaa tuki interventioiden tarkoituksen mukaisesti.

Jäsenvaltiot voivat päättää olla soveltamatta valintaperusteita sellaisten investointien interventiossa, jotka on selkeästi kohdennettu ympäristötarkoituksiin tai jotka toteutetaan ennallistamistoimien yhteydessä.

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa seurantakomitean kuulemisen jälkeen voidaan määrittää eri valintamenetelmä.

2. Edellä 1 kohdassa säädetty hallintoviranomaisen tai nimettyjen välittävien elinten vastuu ei rajoita asetuksen (EU) 2021/1060 33 artiklassa tarkoitettujen paikallisten toimintaryhmien tehtäviä.

3. Edellä olevaa 1 kohtaa ei sovelleta, jos tuki myönnetään rahoitusvälineiden muodossa.

4. Jäsenvaltiot voivat päättää olla soveltamatta 1 kohdassa tarkoitettuja valintaperusteita sellaisiin toimiin, joilla on Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1291/2013⁽⁴⁷⁾ perustetun Horisontti 2020 -ohjelman, Horisontti Eurooppa -ohjelman tai Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2021/783⁽⁴⁸⁾ perustetun Ympäristö- ja ilmastotoimien ohjelman(LIFE), mukainen huippuosaamismerkki, edellyttäen, että kyseiset toimet ovat YMP:n strategiasuunnitelman mukaisia.

5. Toimi tai sen osa voidaan panna täytäntöön asianomaisen jäsenvaltion ulkopuolella, myös unionin ulkopuolella, edellyttäen, että toimi edistää YMP:n strategiasuunnitelman tavoitteiden saavuttamista.

⁽⁴⁷⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1291/2013, annettu 11 päivänä joulukuuta 2013, tutkimuksen ja innovoinnin puiteohjelmasta "Horisontti 2020" (2014–2020) ja päätöksen N:o 1982/2006/EY kumoamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 104).

⁽⁴⁸⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2021/783, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2021, ympäristön ja ilmastotoimien ohjelman (Life) perustamisesta ja asetuksen (EU) N:o 1293/2013 kumoamisesta (EUVL L 172, 17.5.2021, s. 53).

80 artikla

Rahoitusvälineitä koskevat erityissäännöt

1. Asetuksen (EU) 2021/1060 58 artiklassa tarkoitettujen rahoitusvälineiden muodossa annettavaa tukea voidaan myöntää tämän asetuksen 73–78 artiklassa tarkoitetuissa interventiotyypeissä.

2. Jos tukea myönnetään rahoitusvälineiden muodossa, sovelletaan asetuksen (EU) 2021/1060 2 artiklassa säädettyjä "rahoitusvälineen", "rahoitustuotteen", "lopullisen vastaanottajan", "holdingrahaston", "erityisrahaston", "vipuvaikutuksen", "kerrannaissuhteen", "hallintokustannusten" ja "hallintomaksujen" määritelmiä sekä kyseisen asetuksen V osaston II luvun II jakson säännöksiä.

Lisäksi sovelletaan tämän artiklan 3, 4 ja 5 kohtaa.

3. Asetuksen (EU) 2021/1060 58 artiklan 2 kohdan mukaisesti käyttöpääoma, mukaan lukien erillinen käyttöpääoma, voidaan katsoa tämän asetuksen 73, 74, 76, 77 ja 78 artiklan mukaisiksi tukikelpoisiksi menoiksi, jos sillä edistetään vähintään yhtä asianomaisen intervention kannalta merkityksellisen erityisen tavoitteen saavuttamista. Tuki, jota myönnetään jonkin edellä mainitun artiklan perusteella erillisen käyttöpääoman rahoittamiseen, voidaan myöntää ilman vaatimusta siitä, että lopullinen vastaanottaja saa tukea muihin menoihin tuon saman artiklan perusteella.

Jos toiminnot kuuluvat Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 42 artiklan soveltamisalaan, lopulliselle vastaanottajalle käyttöpääomaa varten myönnettävän tuen kokonaismäärä ei saa ylittää 200 000 euron bruttoavustusekvivalenttia minkä tahansa kolmen verovuoden jakson aikana.

4. Poiketen siitä, mitä 73, 74, 76, 77 ja 78 artiklassa säädetään, kyseisissä artikloissa säädettyjä tukimääriä ei sovelleta erillisen käyttöpääoman rahoittamiseen.

5. Rahoitusvälineen tukikelpoisiksi menoiksi katsotaan rahoitusvälineen tukikelpoisuusaikana maksettujen tukikelpoisten julkisten menojen kokonaismäärä, lukuun ottamatta 115 artiklan 5 kohdassa tarkoitettua kansallista lisärahoitusta, tai vakuuksien tapauksessa vakuussopimukseen varattujen tukikelpoisten julkisten menojen kokonaismäärä. Kyseinen määrä vastaa

- a) lopullisille vastaanottajille suoritettuja maksuja, kun kyseessä ovat lainat, oman pääoman ehtoiset ja oman pääoman luonteiset sijoitukset;
- b) sekä voimassa oleviin että jo erääntyneisiin vakuussopimuksiin sovitusti varattuja varoja tappioihin liittyvien mahdollisten vakuusvaateiden täyttämiseksi; nämä varat lasketaan kerrannaissuhteen perusteella, joka on määriteltävä maksettujen uusien lainojen taikka lopullisille vastaanottajille tehtäviä oman pääoman ehtoisia sijoituksia varten;
- c) lopullisille vastaanottajille tai heidän hyväkseen suoritettuja maksuja, kun rahoitusvälineitä yhdistetään muihin unionin rahoitusosuuksiin yhtä rahoitusvälinettä koskevassa toimessa asetuksen (EU) 2021/1060 58 artiklan 5 kohdan mukaisesti;
- d) rahoitusvälineen täytäntöönpanosta elimille aiheutuneiden hallintomaksujen suorituksia ja hallintokustannusten korvauksia.

Kun rahoitusväline otetaan käyttöön peräkkäisinä ohjelmakausina, tukea voidaan myöntää lopullisille vastaanottajille tai heidän hyväkseen muun muassa hallintokustannuksiin ja -maksuihin edeltävänä ohjelmakautena tehtyjen sopimusten pohjalta edellyttäen, että tuki noudattaa seuraavan ohjelmakauden tukikelpoisuussääntöjä. Tällöin menoilmoitukseen sisällytettyjen menojen tukikelpoisuus määritellään asianomaisen ohjelmakauden sääntöjen mukaisesti.

Sovellettaessa ensimmäisen alakohdan b alakohdtaa, jos mainittu vakuuksista hyötyvä elin ei ole maksanut uusien lainojen, oman pääoman ehtoisten tai oman pääoman luonteisten sijoitusten suunniteltua määrää lopullisille vastaanottajille kerrannaissuhteen mukaisesti, tukikelpoiset menot vähennetään samassa suhteessa. Kerrannaissuhdetta voidaan tarkistaa silloin kun se on perusteltua markkinaolosuhteiden myöhempien muutosten vuoksi. Tällaisella tarkistuksella ei ole taannehtivaa vaikutusta.

Sovellettaessa tämän kohdan ensimmäisen alakohdan d alakohtaa hallintomaksujen on perustuttava suoritukseen. Jos holdingrahastoa toteuttavat elimet valitaan tekemällä suoraan sopimus asetuksen (EU) 2021/1060 59 artiklan 3 kohdan mukaisesti, kyseisille elimille maksettaviin hallintokustannuksiin ja -maksuihin, jotka voidaan ilmoittaa tukikelpoisiksi menoiksi, sovelletaan kynnysarvoa, joka on enintään viisi prosenttia lainojen lopullisille vastaanottajille maksettujen tai vakuussopimuksiin varattujen tukikelpoisten julkisten menojen kokonaismäärästä ja enintään seitsemän prosenttia oman pääoman ehtoisina tai oman pääoman luonteisina sijoituksina lopullisille vastaanottajille maksettujen tukikelpoisten julkisten menojen kokonaismäärästä.

Jos erityisrahastoa toteuttavat elimet valitaan tekemällä suoraan sopimus asetuksen (EU) 2021/1060 59 artiklan 3 kohdan mukaisesti, kyseisille elimille maksettaviin hallintokustannuksiin ja -maksuihin, jotka voidaan ilmoittaa tukikelpoisiksi menoiksi, sovelletaan kynnysarvoa, joka on enintään seitsemän prosenttia lainojen lopullisille vastaanottajille maksettujen tai vakuussopimuksiin varattujen tukikelpoisten julkisten menojen kokonaismäärästä ja enintään 15 prosenttia oman pääoman ehtoisina tai oman pääoman luonteisina sijoituksina lopullisille vastaanottajille maksettujen tukikelpoisten julkisten menojen kokonaismäärästä.

Sovellettaessa ensimmäisen alakohdan d alakohtaa, kun holdingrahastoa tai erityisrahastoja täytäntöön panevat elimet valitaan tarjouskilpailun perusteella noudattaen sovellettavaa oikeutta, hallintokustannusten ja -maksujen määrä vahvistetaan rahoitussojimuksessa ja määrässä otetaan huomioon tarjouskilpailun tulos.

Jos järjestelypalkkiot tai osa niistä veloitetaan lopullisilta vastaanottajilta, niitä ei voida ilmoittaa tukikelpoisiksi menoiksi.

81 artikla

Maaseuturahaston käyttö toteutettuna InvestEU-ohjelman kautta

1. Jäsenvaltiot voivat varata 118 artiklassa tarkoitettua YMP:n strategiasuunnitelmaa koskevassa ehdotuksessa tai 119 artiklassa tarkoitettua YMP:n strategiasuunnitelman muutospyyntöä määrän, joka on enintään kolme prosenttia YMP:n strategiasuunnitelmaan tarkoitetuista maaseuturahaston alkuperäisistä kokonaismäärärahoista, osoitettavaksi InvestEU-ohjelmaan ja jaettavaksi EU-takuun ja InvestEU-neuvontakeskuksen kautta. YMP:n strategiasuunnitelman on sisällettävä perustelut InvestEU-ohjelman käytölle ja sen vaikutuksille yhden tai useamman 6 artiklan 1 ja 2 kohdassa esitetyn ja YMP:n strategiasuunnitelman puitteissa valitun erityisen tavoitteen saavuttamiseen.

InvestEU-ohjelmaan osoitettu määrä on käytettävä asetuksessa (EU) 2021/523 vahvistettujen sääntöjen mukaisesti.

2. Jäsenvaltioiden on määritettävä kunakin vuonna osoitettavan rahoitusosuuden kokonaismäärä. Kun on kyseessä YMP:n strategiasuunnitelman muuttamispyyntö, kyseiset määrät koskevat vain tulevia vuosia.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu määrä on käytettävä rahoittamaan jäsenvaltiota koskevan osan mukainen osa EU-takuusta ja InvestEU-neuvontakeskukseen, kun asetuksen 2021/523 10 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu rahoitussojimus tehdään. Komissio voi toteuttaa kuhunkin rahoitusosuussopimukseen liittyvät unionin talousarviolioumukset vuotuisina erinä 1 päivän tammikuuta 2023 ja 31 päivän joulukuuta 2027 välisenä aikana.

4. Jos asetuksen (EU) 2021/523 10 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua rahoitussojimusta ei ole tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettun määrän osalta tehty neljän kuukauden kuluessa siitä, kun komissio on hyväksynyt täytäntöönpanopäätöksen, jolla hyväksytään kyseinen YMP:n strategiasuunnitelma tämän asetuksen 118 artiklan mukaisesti, vastaava määrä osoitetaan uudelleen YMP:n strategiasuunnitelmassa jäsenvaltion tämän asetuksen 119 artiklan mukaisesti toimitetun muutospyyntöä hyväksymisen jälkeen.

Rahoitusosuussopimus, joka koskee tämän asetuksen 119 artiklan mukaisesti toimitetussa YMP:n strategiasuunnitelman muutospyyntöä varattua, tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettua määrää, on tehtävä samanaikaisesti, kun komissio hyväksyy täytäntöönpanopäätöksen, jolla hyväksytään YMP:n strategiasuunnitelman kyseinen muutos.

5. Jos asetuksen (EU) 2021/523 10 artiklan 4 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettua takuusopimusta ei ole tehty yhdeksän kuukauden kuluessa rahoitusosuussopimuksen hyväksymisestä, rahoitusosuussopimus irtisanotaan tai sitä jatketaan yhteisestä sopimuksesta.

Jos jäsenvaltion osallistuminen InvestEU-ohjelmaan keskeytetään, asianomaiset määrät, jotka on maksettu rahoituksena yhteiseen vararahastoon, on perittävä takaisin sisäisinä käyttötarkoitukseen sidottuina tuloina varainhoitoasetuksen 21 artiklan 5 kohdan nojalla ja jäsenvaltion on esitettävä YMP:n strategiasuunnitelmansa muutospyyntö takaisin perittyjen määrien ja tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti tuleville kalenterivuosille osoitettujen määrien käyttämiseksi.

Rahoitusosuussopimuksen irtisanominen tai muuttaminen on tehtävä samanaikaisesti, kun komissio hyväksyy täytäntöönpanopäätöksen, jolla hyväksytään YMP:n strategiasuunnitelman asiaankuuluva muuttaminen, ja viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2026.

6. Jos asetuksen (EU) 2021/523 10 artiklan 4 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettua takuusopimusta ei ole pantu asianmukaisesti täytäntöön rahoitusosuussopimuksessa sovitussa määräajassa ja joka tapauksessa enintään neljän vuoden kuluessa takuusopimuksen allekirjoittamisesta, rahoitusosuussopimusta muutetaan. Jäsenvaltio voi pyytää, että EU-takuuseen tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti osoitetut määrät, jotka on sidottu takuusopimuksessa mutta jotka eivät kata lainoja, oman pääoman ehtoisia sijoituksia tai muita riskirahoitusvälineitä, käsitellään tämän artiklan 5 kohdan mukaisesti.

7. EU-takuuseen osoitettujen määrien tuottamat tai näistä määristä johtuvat varat on asetettava jäsenvaltion käyttöön asetuksen (EU) 2021/523 10 artiklan 5 kohdan a alakohdan mukaisesti, ja ne on käytettävä rahoitusvälineiden ja talousarviotakuiden muodossa tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettun yhden tai useamman saman tavoitteen tukemiseen.

8. Asetuksen (EU) 2021/2116 34 artiklassa säädetty määräaika talousarviositoumusten vapauttamiselle ilman eri toimenpiteitä niiden määrien osalta, jotka tämän artiklan 4, 5 ja 6 kohdan mukaisesti käytetään YMP:n strategiasuunnitelmassa uudelleen, alkaa sen vuoden aikana, jona vastaavat talousarviositoumukset tehdään.

82 artikla

Tukilaskelman asianmukaisuus ja paikkansapitävyys

Jos tuet myönnetään lisäkustannusten ja tulonmenetysten perusteella 70, 71 ja 72 artiklan mukaisesti, jäsenvaltioiden on varmistettava, että tarpeelliset laskelmat ovat asianmukaisia ja paikkansapitäviä ja että ne on laadittu ennakolta oikeudenmukaisen, tasapuolisen ja todennettavissa olevan laskentamenetelmän perusteella. YMP:n strategiasuunnitelman täytäntöönpanosta vastaavista viranomaisista toiminnallisesti riippumattomien elinten, joilla on tarvittava asiantuntemus, on tätä varten suoritettava laskelmat tai vahvistettava niiden asianmukaisuus ja paikkansapitävyys.

83 artikla

Avustusmuodot

1. Tämän luvun mukaisesti myönnetty avustukset voivat olla seuraavan muotoisia, sanotun kuitenkin rajoittamatta 70, 71, 72 ja 75 artiklan soveltamista:

- a) tuensaajalle tosiasiallisesti aiheutuneiden tukikelpoisten kustannusten korvaaminen;
- b) yksikkökustannukset;
- c) kertakorvaukset;
- d) kiinteämääräinen rahoitus.

2. Edellä olevan 1 kohdan b, c ja d alakohdassa tarkoitettuihin avustusmuotoihin liittyvät määrät vahvistetaan jollakin seuraavista tavoista:

- a) oikeudenmukainen, tasapuolinen ja todennettavissa oleva laskentamenetelmä, jonka perustana ovat
 - i) tilastotiedot, muut objektiiviset tiedot tai asiantuntija-arvio;

- ii) yksittäisten tuensaajien todennetut aiemmat tiedot; tai
 - iii) yksittäisten tuensaajien tavanomaiset kustannuslaskentakäytännöt;
 - b) talousarvioesitykset, jotka vahvistetaan tapauskohtaisesti ja jotka toimen valitseva elin on hyväksynyt ennalta;
 - c) niiden vastaavia yksikkökustannuksia, kertakorvauksia ja kiinteämääräistä rahoitusta koskevien soveltamissääntöjen mukaisesti, joita sovelletaan unionin toimintapolitiikkojen aloilla samantyyppisiin toimiin;
 - d) niiden vastaavia yksikkökustannuksia, kertakorvauksia ja kiinteämääräistä rahoitusta koskevien soveltamissääntöjen mukaisesti, joita sovelletaan jäsenvaltion kokonaan rahoittamissa avustusjärjestelmissä samantyyppisiin toimiin.
3. Jäsenvaltiot voivat myöntää tuensaajille ehdollisia avustuksia, jotka ovat joko kokonaan tai osittain takaisin maksettavia tuen ehtoja koskevan asiakirjan määritelmän ja seuraavien ehtojen mukaisesti:
- a) Tuensaaja maksaa tuen takaisin hallintoviranomaisen ja tuensaajan sopimien ehtojen mukaisesti.
 - b) Jäsenvaltioiden on käytettävä tuensaajan takaisin maksamia varoja YMP:n strategiasuunnitelman samaan erityiseen tavoitteeseen 31 päivään joulukuuta 2029 mennessä joko ehdollisina avustuksina, rahoitusvälineenä tai jonain muuna tuen muotona; takaisin maksetut määrät ja tiedot niiden uudelleenkäytöstä on sisällytettävä viimeiseen vuotuisen tuloksellisuuskertomukseen.
 - c) Jäsenvaltioiden on hyväksyttävä tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että varat pidetään erillisillä tileillä tai erillään asianmukaisilla kirjanpitoikoodeilla.
 - d) Unionin varat, jotka tuensaajat ovat jossakin vaiheessa maksaneet takaisin mutta joita ei ole käytetty uudelleen 31 päivään joulukuuta 2029 mennessä, maksetaan takaisin unionin talousarvioon asetuksen (EU) 2021/2116 34 artiklan mukaisesti.

84 artikla

Siirretty säädösvalta maaseudun kehittämisen interventiotyyppejä koskevien lisävaatimusten osalta

Siirretään komissiolle valta antaa 152 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä tämän asetuksen täydentämiseksi vaatimuksilla, joilla täydennetään tässä luvussa vahvistettuja vaatimuksia ja jotka koskevat edellytyksiä myöntää tukea

- a) 70 artiklassa tarkoitetuille hoitositoumuksille, jotka koskevat geenivaroja ja eläinten hyvinvointia;
- b) 77 artiklassa tarkoitetuille laatujärjestelmille siltä osin, mikä koskee lopputuotteen erityisyyttä, mahdollisuutta hyödyntää järjestelmää, sitovien tuote-erityisyyksien todentamista, järjestelmän läpinäkyvyyttä ja tuotteiden jäljitettävyyttä sekä vapaaehtoisten sertifiointijärjestelmien tunnustamista jäsenvaltioissa.

IV OSASTO

RAHOITUSSÄÄNNÖKSET

85 artikla

Maataloustukirahaston ja maaseuturahaston menot

- 1. Maataloustukirahastosta rahoitetaan interventiotyyppejä, jotka liittyvät
 - a) 16 artiklassa säädettyihin suoriin tukiin;
 - b) III osaston III luvussa säädettyihin interventioin tietyillä aloilla.

2. Maaseuturahastosta rahoitetaan III osaston IV luvussa tarkoitetut interventiotyypit ja 94 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu jäsenvaltioiden aloitteesta annettava tekninen apu.

86 artikla

Menojen tukikelpoisuus

1. Menot ovat tukikelpoisia

- a) maataloustukirahaston rahoitusosuudesta sitä vuotta seuraavan vuoden 1 päivästä tammikuuta, jona komissio hyväksyy YMP:n strategiasuunnitelman;
- b) maaseuturahaston rahoitusosuudesta YMP:n strategiasuunnitelman toimituspäivästä alkaen, mutta aikaisintaan 1 päivästä tammikuuta 2023.

2. Menot, joista tulee tukikelpoisia YMP:n strategiasuunnitelman muutoksen johdosta, ovat oikeutettuja maataloustukirahaston rahoitusosuuteen sen jälkeen, kun komissio on hyväksynyt kyseisen muutoksen, siitä päivästä, jonka asianomainen jäsenvaltio on asettanut muutoksen voimaantulopäiväksi 119 artiklan 8 kohdan mukaisesti.

3. Menot, joista tulee tukikelpoisia YMP:n strategiasuunnitelman muutoksen johdosta, ovat oikeutettuja maaseuturahaston rahoitusosuuteen siitä päivästä, jona muutospyyntö on toimitettu komissiolle tai jona 119 artiklan 9 kohdassa tarkoitettu ilmoitus muutoksesta on annettu.

Poiketen siitä, mitä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa ja 4 kohdan toisessa alakohdassa säädetään, YMP:n strategiasuunnitelmassa voidaan vahvistaa, että kun kyseessä ovat kiireelliset toimenpiteet, joiden syynä ovat luonnonkatastrofit, muut katastrofit tai epäsuotuisat sääolot taikka jotka johtuvat jäsenvaltion tai alueen sosioekonomisten olosuhteiden merkittävästä ja äkillisestä muutoksesta, YMP:n strategiasuunnitelman muutoksiin liittyvien maaseuturahastosta rahoitettavien menojen tukikelpoisuus voi alkaa kyseisestä tapahtumapäivästä.

4. Menot ovat oikeutettuja maaseuturahaston rahoitusosuuteen, jos ne ovat aiheutuneet tuensaajalle ja maksettu viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2029. Lisäksi menot ovat oikeutettuja maaseuturahaston rahoitusosuuteen vain, jos maksajavirasto tosiasiallisesti maksaa kyseisen tuen viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2029.

Jäsenvaltioiden on vahvistettava tuensaajalle aiheutuneiden kustannusten tukikelpoisuuden alkamispäivä. Alkamispäivää ei saa vahvistaa 1 päivää tammikuuta 2023 aiemmaksi.

Toimet eivät ole tukikelpoisia, jos ne on saatettu fyysisesti päätökseen tai toteutettu kokonaisuudessaan ennen kuin tukihakemus on jätetty hallintoviranomaiselle, siitä riippumatta, onko kaikki asiaankuuluvat maksut maksettu.

Toimet, jotka liittyvät taimikkojen varhaiseen hoitamiseen ja nuorten metsiköiden hoitamiseen kestäväen metsätalouden periaatteiden mukaisesti sekä jäsenvaltion määrittelemän yhden tai useamman 6 artiklan 1 kohdan d, e ja f alakohdassa esitetyn erityisen tavoitteen edistämiseen, voivat kuitenkin olla tukikelpoisia, vaikka ne on saatu fyysisesti päätökseen ennen kuin tukihakemus on jätetty hallintoviranomaiselle.

5. Luontoissuoritukset ja poistokustannukset voivat olla tukikelpoisia maaseuturahastosta jäsenvaltioiden asettamin ehdoin.

87 artikla

Suorien tukien muodossa olevien interventiotyyppien määrärahat

1. Suorien tukien muodossa olevien interventiotyyppien osalta kokonaismäärä, joka voidaan jäsenvaltiossa myöntää tämän asetuksen III osaston II luvun mukaisesti kunakin kalenterivuonna, ei saa ylittää liitteessä V kyseisen jäsenvaltion osalta vahvistettuja määrärahoja, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asetuksen (EU) 2021/2116 17 artiklan soveltamista.

Enimmäismäärä, joka voidaan jäsenvaltiossa myöntää kunakin kalenterivuonna tämän asetuksen III osaston II luvun 3 jakson 2 alajakson mukaisesti ja ennen tämän asetuksen 17 artiklan soveltamista, ei saa ylittää liitteessä VIII kyseisen jäsenvaltion osalta esitettyjä määrärahoja, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asetuksen (EU) 2021/2116 17 artiklan soveltamista.

Sovellettaessa 96, 97 ja 98 artiklaa liitteessä V vahvistetut jäsenvaltion määrärahat sen jälkeen, kun on vähennetty liitteessä VIII vahvistetut määrät ja ennen 17 artiklan mukaisia mahdollisia siirtoja, vahvistetaan liitteessä IX.

2. Siirretään komissiolle valta antaa 152 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan liitteissä V ja IX vahvistettuja jäsenvaltioiden määrärahoja, jotta voidaan ottaa huomioon suoriin tukiin käytettävissä olevien kokonaismäärärahojen kehitys, mukaan lukien 17 ja 103 artiklassa tarkoitetut siirrot, 88 artiklan 5 kohdassa tarkoitetut määrärahojen siirrot ja 88 artiklan 6 kohdassa tarkoitetut mahdolliset vähennykset, jotka ovat tarpeen muiden alojen interventiotyyppien rahoittamiseksi.

Liitteen IX mukauttamisessa ei kuitenkaan oteta huomioon 17 artiklan mukaisia siirtoja.

3. Jäljempänä 101 artiklassa tarkoitettujen interventiokohtaisten alustavien määrärahojen määrä, joka voidaan jäsenvaltiossa myöntää kunakin kalenterivuonna 16 artiklassa säädettyihin suorien tukien muodossa oleviin interventiotyyppeihin, voi ylittää kyseisen jäsenvaltion osalta liitteessä V vahvistetut määrärahat YMP:n strategiasuunnitelmaan sisällytetyllä tukien alennuksen arvioidulla määrällä 112 artiklan 3 kohdan a alakohdan toisen alakohdan mukaisesti.

88 artikla

Tiettyjen interventiotyyppien määrärahat tietyillä aloilla

1. Unionin taloudellinen apu viinialan interventiotyypeille myönnetään jäsenvaltioille liitteessä VII esitetyllä tavalla.
2. Unionin taloudellinen apu mehiläishoitoalan interventiotyypeille myönnetään jäsenvaltioille liitteessä X esitetyllä tavalla.
3. Saksalle myönnettävä unionin taloudellinen apu humala-alan interventiotyypeille on 2 188 000 euroa varainhoitovuotta kohden.
4. Unionin taloudellinen apu oliiviöljyn ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien alan interventiotyypeille varainhoitovuotta kohden jaetaan seuraavalla tavalla:
 - a) Kreikalle 10 666 000 euroa
 - b) Ranskalle 554 000 euroa; ja
 - c) Italialle 34 590 000 euroa.
5. Asianomaiset jäsenvaltiot voivat päättää YMP:n strategiasuunnitelmissaan siirtää 3 ja 4 kohdassa tarkoitetut kaikki määrärahat suorien tukien määrärahoihinsa. Kyseistä päätöstä ei voida tarkistaa.

Suorien tukien määrärahoihin siirrettyjä jäsenvaltioiden määrärahoja ei enää voida käyttää 3 ja 4 kohdassa tarkoitettuihin interventiotyyppeihin.

6. Jäsenvaltiot voivat päättää YMP:n strategiasuunnitelmissaan käyttää enintään kolme prosenttia liitteessä V esitetyistä suorien tukien määrärahoistaan, kun tapauksen mukaan on ensin vähennetty liitteessä VIII vahvistetut puuvillan määrärahat, III osaston III luvun 7 jaksossa tarkoitettuihin muiden alojen interventiotyyppeihin.

Jäsenvaltiot voivat päättää korottaa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettun prosenttiosuuden enintään viiteen prosenttiin. Kyseisessä tapauksessa kyseistä korotusta vastaava määrä on vähennettävä 96 artiklan 1, 2 tai 5 kohdassa vahvistetusta enimmäismäärästä, eikä sitä voida enää käyttää III osaston II luvun 3 jakson 1 alajaksossa tarkoitettujen, tuotantosi-donnaisen tulotuen interventioiden määrärahoihin.

Määrä, joka vastaa tämän kohdan ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa tarkoitettua jäsenvaltioiden suorien tukien määrärahojen prosenttiosuutta ja joka käytetään muiden alojen interventiotyyppeihin jonain tiettynä varainhoitovuonna, katsotaan jäsenvaltioiden varainhoitovuosikohtaisiksi määrärahoiksi muiden alojen interventiotyypeille.

7. Jäsenvaltiot voivat vuonna 2025 tarkistaa 6 kohdassa tarkoitettuja päätöksiään osana 119 artiklan mukaisesti tehtyä YMP:n strategiasuunnitelmansa muutospyyntöä.

8. Hyväksytyssä YMP:n strategiasuunnitelmassa esitetyt, 6 ja 7 kohdan soveltamisesta johtuvat määrät sitovat asianomaista jäsenvaltiota.

89 artikla

Maaseudun kehittämisen interventiotyyppien määrärahat

1. Tämän asetuksen nojalla maaseudun kehittämisen interventiotyyppeihin myönnettävän unionin tuen kokonaismäärä 1 päivän tammikuuta 2023 ja 31 päivän joulukuuta 2027 välisellä kaudella on 60 544 439 s600 euroa käypinä hintoina vuosien 2021–2027 monivuotisen rahoituskehiksen mukaisesti, sellaisena kuin se on vahvistettuna asetuksessa (EU, Euratom) 2020/2093.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuista varoista osoitetaan 0,25 prosenttia teknisen avun toimien rahoittamiseen asetuksen (EU) 2021/2116 7 artiklassa tarkoitettua komission aloitteesta, mukaan lukien tämän asetuksen 126 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu eurooppalainen YMP-verkosto ja tämän asetuksen 127 artiklassa tarkoitettu eurooppalainen innovaatio-kumppanuus. Kyseiset toiminnot voivat koskea edellisiä ohjelmakausia ja seuraavia YMP:n strategiasuunnitelmakausia.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen määrien jäsenvaltiokohtainen vuosijakauma 2 kohdassa tarkoitettun määrän vähentämisen jälkeen vahvistetaan liitteessä XI.

4. Siirretään komissiolle valta antaa 152 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan liitettä XI jäsenvaltiokohtaisen vuosijakauman tarkistamiseksi, jotta voidaan ottaa huomioon asiaan liittyvä kehitys, mukaan lukien 17 ja 103 artiklassa tarkoitettujen siirrot, tehdä teknisiä mukautuksia muuttamatta kokonaismäärärahoja taikka ottaa huomioon tämän asetuksen hyväksymisen jälkeisessä säädöksessä säädetyt mahdolliset muut muutokset.

90 artikla

Maaseuturahaston rahoitusosuus

Komission täytäntöönpanopäätöksessä, jolla hyväksytään YMP:n strategiasuunnitelma 118 artiklan 6 kohdan mukaisesti, vahvistetaan maaseuturahastosta suunnitelmaan myönnettävä enimmäisrahoitusosuus. Maaseuturahaston osuus on laskettava tukikelpoisten julkisten menojen määrän perusteella, laskematta mukaan 115 artiklan 5 kohdassa tarkoitettua kansallista lisärahoitusta.

91 artikla

Maaseuturahaston rahoitusosuustasot

1. YMP:n strategiasuunnitelmissa määritetään yksi yhteinen alueellisen ja kansallisen tason maaseuturahaston rahoitusosuustaso, jota sovelletaan kaikkiin interventioihin.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, maaseuturahaston rahoitusosuustaso saa olla enintään

- a) 85 prosenttia tukikelpoisista julkisista menoista vähemmän kehittyneillä alueilla;
- b) 80 prosenttia tukikelpoisista julkisista menoista syrjäisimmillä alueilla ja pienillä Egeanmeren saarilla;
- c) 60 prosenttia tukikelpoisista julkisista menoista asetuksen (EU) 2021/1060 108 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitetuilla siirtymäalueilla;
- d) 43 prosenttia tukikelpoisista julkisista menoista muilla alueilla.

3. Poiketen siitä, mitä 1 ja 2 kohdassa säädetään, maaseuturahaston enimmäisrahoitusosuustaso voi, mikäli YMP:n strategiasuunnitelmassa 2 kohdan mukaisesti määritelty taso on alhaisempi, olla
 - a) 65 prosenttia tukikelpoisista julkisista menoista, jotka koskevat 71 artiklassa tarkoitettuja luonnonhaittoja ja muita aluekohtaisia haittoja;
 - b) 80 prosenttia 70 artiklassa tarkoitettujen tukikelpoisten julkisten menojen, 72 artiklassa tarkoitettujen tukien, 73 artiklassa tarkoitettujen ei-tuotannollisten investointien tuen, eurooppalaisen innovaatiokumppanuuden toimijaryhmien hankkeiden 71 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisen tuen ja 77 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisen Leaderin osalta;
 - c) 100 prosenttia tukikelpoisista julkisista menoista sellaisten toimien osalta, jotka saavat rahoitusta maaseuturahastoon 17 ja 103 artiklan mukaisesti siirretyistä varoista.
4. Maaseuturahaston rahoitusosuuden on oltava vähintään 20 prosenttia tukikelpoisista julkisista menoista.
5. Edellä 2, 3 ja 4 kohdassa tarkoitettuihin tukikelpoisiin julkisiin menoihin ei lasketa mukaan 115 artiklan 5 kohdassa tarkoitettua kansallista lisärahoitusta.

92 artikla

Vähimmäismäärärahat Leaderissa

1. Vähintään 5 prosenttia liitteessä XI vahvistetusta YMP:n strategiasuunnitelmaan myönnettävästä maaseuturahaston kokonaisrahoitusosuudesta on varattava Leaderiin.
2. Leaderin ulkopuoliseen maaseudun kehittämiseen liittyvät maaseuturahaston kokonaismenot, sellaisina kuin ne on määritelty rahoitussuunnitelmassa 112 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti, saavat olla koko YMP:n strategiasuunnitelman kattamalla kaudella korkeintaan 95 prosenttia YMP:n strategiasuunnitelmaan myönnettävästä, liitteessä XI esitetystä maaseuturahaston kokonaisrahoitusosuudesta. Kyseinen rahoituksen enimmäismäärä, sen jälkeen kun komissio on sen hyväksynyt 118 tai 119 artiklan mukaisesti, muodostaa unionin oikeudessa vahvistetun rahoituksen ylärajan.

93 artikla

Vähimmäismäärärahat ympäristöön ja ilmastoon liittyviä erityistavoitteita edistävälle interventioille

1. Vähintään 35 prosenttia liitteessä XI vahvistetusta YMP:n strategiasuunnitelmaan myönnettävästä maaseuturahaston kokonaisrahoitusosuudesta on varattava interventioihin, joilla pyritään erityistavoitteisiin, jotka on vahvistettu 6 artiklan 1 kohdan d, e ja f alakohdassa, sekä eläinten hyvinvoinnin osalta 6 artiklan 1 kohdan i alakohdassa.
2. Saadakseen rahoitusosuuden vastaamaan 1 kohdassa vahvistettua prosenttiosuutta, jäsenvaltioiden on sisällytettävä menoja seuraaviin interventioihin:
 - a) 100 prosenttia 70 artiklassa tarkoitettuihin hoitositoumuksiin;
 - b) 50 prosenttia 71 artiklassa tarkoitettuihin luonnonhaittoihin tai muihin aluekohtaisiin haittoihin;
 - c) 100 prosenttia 72 artiklassa tarkoitettuihin aluekohtaisiin rajoitteisiin;
 - d) 100 prosenttia 73 ja 74 artiklan mukaisiin investointeihin, jotka liittyvät yhteen tai useampaan erityiseen tavoitteeseen, jotka on vahvistettu 6 artiklan 1 kohdan d, e ja f alakohdassa, ja eläinten hyvinvoinnin osalta 6 artiklan 1 kohdan i alakohdassa.
3. Tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen interventioiden ulkopuoliseen maaseudun kehittämiseen liittyvät maaseuturahaston kokonaismenot, sellaisina kuin ne on määritelty rahoitussuunnitelmassa 112 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti, saavat olla koko YMP:n strategiasuunnitelman kattamalla kaudella korkeintaan 65 prosenttia YMP:n strategiasuunnitelmaan myönnettävästä, liitteessä XI esitetystä maaseuturahaston kokonaisrahoitusosuudesta. Kyseinen rahoituksen enimmäismäärä, kun komissio on sen hyväksynyt 118 tai 119 artiklan mukaisesti, muodostaa unionin oikeudessa säädetyn rahoituksen ylärajan.
4. Tätä artiklaa ei sovelleta syrjäisimpien alueiden menoihin.

94 artikla

Teknisen avun enimmäismäärärahat

1. Enintään neljä prosenttia liitteessä XI vahvistetusta YMP:n strategiasuunnitelmaan myönnettävästä maaseuturahaston kokonaisrahoitusosuudesta voidaan käyttää rahoittamaan 125 artiklassa tarkoitetun jäsenvaltioiden aloitteesta annettavan teknisen avun toimia.

YMP:n strategiasuunnitelmaan myönnettävä maaseuturahaston rahoitusosuus voidaan korottaa kuuteen prosenttiin, jos maaseudun kehittämiseen myönnettävä unionin kokonaistuki on enintään 1,1 miljardia euroa.

2. Tekninen apu maksetaan kiinteämääräisenä rahoituksena varainhoitoasetuksen 125 artiklan 1 kohdan e alakohdan mukaisesti asetuksen (EU) 2021/2116 32 artiklan mukaisten välimaksujen yhteydessä. Kyseinen kiinteämääräinen maksu edustaa prosenttiosuutta, joka YMP:n strategiasuunnitelmassa vahvistetaan ilmoitettujen kokonaismenojen tekniselle avulle.

95 artikla

Nuorille viljelijöille myönnettävän tuen vähimmäismäärärahat

1. Kunkin jäsenvaltion osalta liitteessä XII vahvistettu vähimmäismäärä varataan 6 artiklan 1 kohdan g alakohdassa vahvistetun erityistavoitteen saavuttamiseen. Kun on tehty vahvuuksia, heikkouksia, mahdollisuuksia ja uhkia käsittelevä tilanneanalyysi, jäljempänä 'SWOT-analyysi', ja on määritelty tarpeet, joihin on puututtava, määrä käytetään toiseen tai molempiin seuraavista interventiotyypeistä:

- a) 30 artiklassa säädetty nuorten viljelijöiden täydentävä tulotuki;
- b) 75 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettu nuorten viljelijöiden tilanpidon aloittaminen.

2. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen interventiotyyppien lisäksi jäsenvaltiot voivat käyttää kyseisessä kohdassa tarkoitettua vähimmäismäärää 73 artiklassa tarkoitettuihin nuorten viljelijöiden investointi-interventioihin, edellyttäen että sovelletaan korkeampaa tukitasoa 73 artiklan 4 kohdan toisen alakohdan a alakohdan ii alakohdan mukaisesti. Kyseistä mahdollisuutta käytettäessä ensimmäisessä virkkeessä tarkoitettut investointimenot lasketaan mukaan varattavaan vähimmäismäärään.

3. Kokonaismenot kunakin kalenterivuonna niissä suorien tukien muotoisissa interventiotyypeissä, joissa ei ole kyse 30 artiklassa säädetystä nuorten viljelijöiden täydentävästä tulotuesta, eivät saa ylittää kyseessä olevana kalenterivuonna suoriin tukiin myönnettävien määrärahojen liitteessä V vahvistettua määrää, vähennettynä nuorten viljelijöiden täydentävään tulotukeen kyseessä olevalle kalenterivuodelle varatulla, liitteessä XII vahvistetulla osuudella, sellaisena kuin jäsenvaltiot sen määrittelevät 112 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisessa rahoitussuunnitelmassaan ja komissio hyväksyy 118 tai 119 artiklan mukaisesti. Kyseinen rahoituksen enimmäismäärä muodostaa unionin oikeudessa vahvistetun rahoituksen ylärajan.

4. Maaseudun kehittämiseen, jossa ei ole kyse 75 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettua nuorten viljelijöiden tilanpidon aloittamisesta, liittyvät maaseuturahaston kokonaismenot eivät saa koko YMP:n strategiasuunnitelman kattamalla kaudella ylittää YMP:n strategiasuunnitelmaan myönnettävän maaseuturahaston kokonaisrahoitusosuuden koko YMP:n strategiasuunnitelmakaudelle liitteessä XI vahvistettua määrää, vähennettynä 75 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettuun nuorten viljelijöiden tilanpidon aloittamiseen varatulla, liitteessä XII vahvistetulla osuudella, sellaisena kuin jäsenvaltiot sen määrittelevät 112 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisissa rahoitussuunnitelmissaan ja komissio hyväksyy 118 artiklan tai 119 artiklan mukaisesti. Kyseinen rahoituksen enimmäismäärä muodostaa unionin oikeudessa vahvistetun rahoituksen ylärajan.

5. Jos jäsenvaltio päättää käyttää tämän artiklan 2 kohdassa säädettyä mahdollisuutta, korkeintaan 50 prosentin suuruinen meno-osuus interventioista, jotka koskevat nuorten viljelijöiden investointeja, joihin sovelletaan korkeampaa tukitasoa 73 artiklan 4 kohdan toisen alakohdan a alakohdan ii alakohdan mukaisesti, sellaisena kuin kyseinen jäsenvaltio sen 112 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisissa rahoitussuunnitelmassaan vahvistaa ja komissio hyväksyy 118 artiklan tai 119 artiklan mukaisesti, lasketaan mukaan määritettäessä tämän artiklan 4 kohdassa tarkoitettu rahoituksen enimmäismäärä.

96 artikla

Tuotantosidonnaisen tulotuen enimmäismäärärahat

1. Edellä III osaston II luvun 3 jakson 1 alajaksossa tarkoitettujen tuotantosidonnaisen tulotuen interventioiden alustavat määrärahat saavat olla enintään 13 prosenttia liitteessä IX vahvistetuista määristä.
2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltio, joka on asetuksen (EU) N:o 1307/2013 53 artiklan 4 kohdan mukaisesti käyttänyt vapaaehtoiseen tuotantosidonnaiseen tukeen yli 13 prosenttia kyseisen asetuksen liitteessä II vahvistetusta kansallisesta vuotuisesta enimmäismäärästään, voi päättää käyttää tuotantosidonnaiseen tulotukeen yli 13 prosenttia tämän asetuksen liitteessä IX vahvistetusta määrästä. Tuloksena saatu prosenttiosuus ei saa ylittää komission hakuvuoden 2018 osalta vapaaehtoiseen tuotantosidonnaiseen tukeen hyväksymää prosenttiosuutta.
3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua prosenttiosuutta voidaan korottaa enintään kaksi prosenttiyksikköä edellyttäen, että määrä, joka vastaa 13 prosentin ylittävää prosenttiosuutta, osoitetaan III osaston II luvun 3 jakson 1 alajakson mukaiseen valkuaiskasvien tukeen.
4. Hyväksyttyyn YMP:n strategiasuunnitelmaan sisällytettyä, 1, 2 ja 3 kohdan soveltamisesta johtuvaa määrää ei saa ylittää.
5. Poiketen siitä, mitä 1 ja 2 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat päättää käyttää enintään 3 miljoonaa euroa vuodessa tuotantosidonnaisen tulotuen rahoitukseen.
6. Enimmäismäärä, joka jäsenvaltiossa voidaan myöntää ennen tämän asetuksen 17 artiklan soveltamista tämän asetuksen III osaston II luvun 3 jakson 1 alajakson nojalla kunakin kalenterivuonna, ei saa ylittää YMP:n strategiasuunnitelmassa tämän artiklan mukaisesti vahvistettuja määriä, sanotun kuitenkin rajoittamatta asetuksen (EU) 2021/2116 17 artiklan soveltamista.

97 artikla

Ekojärjestelmien vähimmäismäärärahat

1. Vähintään 25 prosenttia liitteessä IX vahvistetuista määrärahoista on varattava kullekin kalenterivuodelle kaudella 2023–2027 III osaston II luvun 2 jakson 4 alajaksossa tarkoitettuihin ekojärjestelmiin.
2. Jos jäsenvaltion 70, 72, 73 ja 74 artiklan mukaisia interventioita varten varaama maaseuturahaston kokonaisrahoitusosuuden määrä, sikäli kuin kyseisillä interventioilla pyritään erityistavoitteisiin, jotka on vahvistettu 6 artiklan 1 kohdan d, e ja f alakohdassa, sekä eläinten hyvinvoinnin osalta 6 artiklan 1 kohdan i alakohdassa, ylittää 30 prosenttia liitteessä XI YMP:n strategiasuunnitelmakaudelle vahvistetusta maaseuturahaston kokonaisrahoitusosuudesta, jäsenvaltiot voivat alentaa tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti varattavien määrien summaa. Summaa saa alentaa enintään sen määrän verran, mikä ylittää ensimmäisessä virkkeessä tarkoitettua prosenttiosuuden.
3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettu määrän alentaminen ei saa johtaa sen vuosittaisen määrän alenemiseen yli 50 prosentilla, joka on varattava 1 kohdan mukaisesti YMP:n strategiasuunnitelmakautena III osaston II luvun 2 jakson 4 alajaksossa tarkoitettuihin ekojärjestelmiin.
4. Poiketen siitä, mitä 3 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat alentaa 1 kohdan mukaisesti varattavaa vuosittaista määrää enintään 75 prosentilla, jos 70 artiklan mukaisiin interventioihin suunniteltu kokonaismäärä YMP:n strategiasuunnitelmakaudella on enemmän kuin 150 prosenttia tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti varattavien määrien summasta ennen 2 kohdan soveltamista.
5. Jäsenvaltiot voivat kalenterivuosina 2023 ja 2024 käyttää 101 artiklan 3 kohdan mukaisesti määrät, jotka on varattu tämän artiklan mukaisesti III osaston II luvun 2 jakson 4 alajaksossa tarkoitettuihin ekojärjestelmiin, rahoittaakseen kyseessä olevana vuonna muita III osaston II luvun 2 jaksossa tarkoitettuja interventioita, edellyttäen että kaikki mahdollisuudet käyttää varoja ekojärjestelmiin on käytetty,
 - a) enintään määrän, joka vastaa 5 prosenttia liitteessä IX asianomaista kalenterivuotta kohti vahvistetuista määristä;

- b) enemmän kuin määrän, joka vastaa 5 prosenttia liitteessä IX asianomaista kalenterivuotta kohti vahvistetuista määristä, edellyttäen että noudatetaan 6 kohdan edellytyksiä.

6. Soveltaessaan 5 kohdan b alakohtaa jäsenvaltioiden on muutettava YMP:n strategiasuunnitelmiaan 119 artiklan mukaisesti

- a) korottaakseen YMP:n strategiasuunnitelmakauden jäljellä olevien vuosien osalta määriä, jotka varataan tämän artiklan mukaisesti III osaston II luvun 2 jakson 4 alajaksossa tarkoitettuihin ekojärjestelmiin, määrällä, joka on vähintään yhtä suuri kuin III osaston II luvun 2 jaksossa tarkoitettujen muiden interventioiden rahoittamiseen tämän artiklan 5 kohdan b alakohdan mukaisesti käytetty määrä; tai
- b) korottaakseen 70, 72, 73 ja 74 artiklan mukaisiin interventioihin varattuja määriä, sikäli kuin kyseisillä interventioilla pyritään erityistavoitteisiin, jotka on vahvistettu 6 artiklan 1 kohdan d, e ja f alakohdassa, sekä eläinten hyvinvoinnin osalta 6 artiklan 1 kohdan i alakohdassa, määrällä, joka on vähintään yhtä suuri kuin III osaston II luvun 2 jaksossa tarkoitettujen muiden toimien rahoittamiseen tämän artiklan 5 kohdan b alakohdan mukaisesti käytetty määrä. Tämän kohdan mukaisesti 70, 72, 73 ja 74 artiklan mukaisiin interventioihin varattuja lisämääriä ei oteta huomioon, jos jäsenvaltio käyttää tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettua vaihtoehtoa.

7. Jos jäsenvaltio 5 kohdan a alakohtaa soveltaessaan käyttää vuodet 2023–2024 kattavalla kaudella määrän, joka ylittää 2,5 prosenttia liitteessä IX vuosille 2023 ja 2024 vahvistetusta määrärahojen summasta, rahoittaakseen III osaston II luvun 2 jaksossa tarkoitettuja muita interventioita, sen on korvattava määrät, jotka yhteenlaskettuna ylittävät 2,5 prosenttia liitteessä IX vuosille 2023 ja 2024 vahvistetusta määrärahojen summasta ja joilla rahoitetaan kyseisinä vuosina III osaston II luvun 2 jaksossa tarkoitettuja muita interventioita, muuttamalla sen YMP:n strategiasuunnitelmaa 119 artiklan mukaisesti

- a) korottaakseen YMP:n strategiasuunnitelmakauden jäljellä olevien vuosien osalta määriä, jotka varataan tämän artiklan mukaisesti III osaston II luvun 2 jakson 4 alajaksossa tarkoitettuihin ekojärjestelmiin, määrällä, joka on vähintään yhtä suuri kuin määrät, jotka yhteenlaskettuna ylittävät 2,5 prosenttia liitteessä IX vuosille 2023 ja 2024 vahvistetusta määrärahojen summasta; tai
- b) korottaakseen 70, 72, 73 ja 74 artiklan mukaisiin interventioihin varattuja määriä, sikäli kuin kyseisillä interventioilla pyritään erityistavoitteisiin, jotka on vahvistettu 6 artiklan 1 kohdan d, e ja f alakohdassa, sekä eläinten hyvinvoinnin osalta 6 artiklan 1 kohdan i alakohdassa, määrällä, joka on vähintään yhtä suuri kuin määrät, jotka yhteenlaskettuna ylittävät 2,5 prosenttia liitteessä IX vuosille 2023 ja 2024 vahvistetusta määrärahojen summasta. Tämän kohdan mukaisesti 70, 72, 73 ja 74 artiklan mukaisiin interventioihin varattuja lisämääriä ei oteta huomioon, jos jäsenvaltio käyttää tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettua vaihtoehtoa.

8. Jäsenvaltiot voivat käyttää kalenterivuosina 2025 ja 2026 101 artiklan 3 kohdan mukaisesti enintään määrän, joka vastaa kahta prosenttia liitteessä IX asianomaista kalenterivuotta kohti vahvistetuista määristä ja jotka on varattu tämän artiklan mukaisesti ekojärjestelmiin, rahoittaakseen kyseessä olevana vuonna muita III osaston II luvun 2 jaksossa tarkoitettuja interventioita, edellyttäen, että kaikki mahdollisuudet käyttää varoja ekojärjestelmiin on käytetty ja 9 kohdan edellytyksiä on noudatettu.

9. Edellä olevaa 8 kohtaa soveltaessaan jäsenvaltioiden on muutettava YMP:n strategiasuunnitelmaa 119 artiklan mukaisesti

- a) korottaakseen YMP:n strategiasuunnitelmakauden jäljellä olevien vuosien osalta määriä, jotka varataan tämän artiklan mukaisesti ekojärjestelmiin sekä eläinten hyvinvointia koskeviin järjestelmiin, määrällä, joka on vähintään yhtä suuri kuin III osaston II luvun 2 jaksossa tarkoitettujen muiden interventioiden rahoittamiseen 8 kohdan mukaisesti käytetty määrä; tai
- b) korottaakseen 70, 72, 73 ja 74 artiklan mukaisiin toimiin varattuja määriä, sikäli kuin kyseisillä interventioilla pyritään erityistavoitteisiin, jotka on vahvistettu 6 artiklan 1 kohdan d, e ja f alakohdassa, sekä eläinten hyvinvoinnin osalta 6 artiklan 1 kohdan i alakohdassa, määrällä, joka on vähintään yhtä suuri kuin III osaston II luvun 2 jaksossa tarkoitettujen muiden interventioiden rahoittamiseen tämän artiklan 8 kohdan mukaisesti käytetty määrä. Tämän kohdan mukaisesti 70, 72, 73 ja 74 artiklan mukaisiin interventioihin varattuja lisämääriä ei oteta huomioon, jos jäsenvaltio käyttää tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettua vaihtoehtoa.

10. Kalenterivuodesta 2025 alkaen kokonaismenot kunakin kalenterivuonna niissä suorien tukien muotoisissa interventiotyypeissä, joissa ei ole kyse ekojärjestelmistä, eivät saa ylittää määrää, joka vahvistetaan liitteessä V kyseessä olevana kalenterivuonna suoriin tukiin myönnettäviksi määrärahoiksi, vähennettynä määrällä, joka vastaa 23 prosenttia liitteessä IX vahvistetusta, ekojärjestelmiin tämän kohdan mukaisesti kalenterivuosille 2025 ja 2026 varatusta määrästä ja 25 prosenttia liitteessä IX vahvistetusta, ekojärjestelmiin tämän kohdan mukaisesti kalenterivuodelle 2027 varatusta määrästä, korjattuna tapauksen mukaan määrällä, joka johtuu tämän artiklan 2, 3, 4, 6, 7 ja 9 kohdan soveltamisesta, sellaisena kuin jäsenvaltiot sen määrittelevät rahoitussuunnitelmissaan 112 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti ja komissio hyväksyy 118 artiklan tai 119 artiklan mukaisesti. Kyseinen rahoituksen enimmäismäärä muodostaa unionin oikeudessa säädetyn rahoituksen ylärajan.

11. Jos jäsenvaltio soveltaa tämän artiklan 2, 3, 4, 6, 7 ja 9 kohtaa koko YMP:n strategiasuunnitelmakaudella, ne maaseuturahaston kokonaismenot, jotka osoitetaan muuhun maaseudun kehittämiseen kuin 70, 72, 73 ja 74 artiklan mukaisia interventioita varten varatut määrät, sikäli kuin kyseisillä interventioilla pyritään erityistavoitteisiin, jotka on vahvistettu 6 artiklan 1 kohdan d, e ja f alakohdassa, sekä eläinten hyvinvoinnin osalta 6 artiklan 1 kohdan i alakohdassa, eivät saa ylittää liitteessä XI koko YMP:n strategiasuunnitelmakaudelle vahvistettua maaseudun kehittämiseen tarkoitettua maaseuturahaston kokonaishoitusosuuden määrää, vähennettynä määrällä, jotka varataan tämän artiklan 2, 6, 7 ja 9 kohdan soveltamisen johdosta 70, 72, 73 ja 74 artiklan mukaisia interventioita varten, sikäli kuin kyseisillä interventioilla pyritään erityistavoitteisiin, jotka on vahvistettu 6 artiklan 1 kohdan d, e ja f alakohdassa, sekä eläinten hyvinvoinnin osalta 6 artiklan 1 kohdan i alakohdassa, sellaisena kuin jäsenvaltiot sen määrittelevät 112 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisissa rahoitussuunnitelmissa ja komissio hyväksyy 118 tai 119 artiklan mukaisesti. Kyseinen rahoituksen enimmäismäärä muodostaa unionin oikeudessa säädetyn rahoituksen ylärajan.

98 artikla

Vähimmäismäärärahat uudelleenjakotulotukea varten

1. Liitteessä IX vahvistetuista määrärahoista on varattava vuosittain vähintään kymmenen prosenttia 29 artiklassa tarkoitettua uudelleenjakotulotukea varten.

2. Kokonaismenot kunakin kalenterivuonna niissä suorien tukien muotoisissa interventiotyypeissä, joissa ei ole kyse uudelleenjakotulotuesta, eivät saa ylittää kyseessä olevana kalenterivuonna suoriin tukiin myönnettävien määrärahojen liitteessä V vahvistettua määrää, vähennettynä määrällä, joka vastaa kymmentä prosenttia kyseessä olevalle kalenterivuodelle liitteessä IX vahvistetusta suoriin tukiin myönnettävien määrärahojen määrästä, korjattuna tapauksen mukaan 29 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan soveltamisen perusteella, sellaisena kuin jäsenvaltiot sen määrittelevät 112 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisessa rahoitussuunnitelmissaan ja komissio hyväksyy 118 tai 119 artiklan mukaisesti. Kyseinen rahoituksen enimmäismäärä muodostaa unionin oikeudessa vahvistetun rahoituksen ylärajan.

99 artikla

Life- ja Erasmus+ -ohjelmien mukaisten toimien vapaaehtoinen rahoitusosuus maaseuturahaston määrärahoista

Jäsenvaltiot voivat päättää YMP:n strategiasuunnitelmissaan käyttää tietyn osuuden maaseuturahaston määrärahoista tuen vivuttamiseen ja integroitujen strategisten luontohankkeiden laajentamiseen viljelijöiden yhteisöjä hyödyttävällä tavalla asetuksen (EU) 2021/783 mukaisesti sekä rahoittaa toimia, jotka koskevat oppimiseen liittyvää kansainvälistä liikkuvuutta maatalouden ja maaseudun kehittämisen alalla kiinnittäen erityistä huomiota nuoriin viljelijöihin ja maaseutualueilla asuviin naisiin Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2021/817 ⁽⁴⁹⁾ mukaisesti.

⁽⁴⁹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2021/817, annettu 20 päivänä toukokuuta 2021, unionin koulutus-, nuoriso- ja urheiluohjelman Erasmus+ perustamisesta ja asetuksen (EU) N:o 1288/2013 kumoamisesta (EUVL L 189, 28.5.2021, s. 1).

100 artikla

Ilmastomenojen seuraaminen

1. Komissio arvioi jäsenvaltioiden toimittamien tietojen perusteella käyttämällä yksinkertaisia ja yhteisiä menetelmiä, miten toimintapolitiikalla edistetään ilmastomuutokseen liittyvien tavoitteiden saavuttamista.
2. Vaikutus menotavoitteen saavuttamiseen on arvioitava soveltamalla erityisiä painotuskertoimia, jotka on eriytetty sen mukaan, edistetäänkö tuella merkittävästi vai kohtalaisesti ilmastomuutokseen liittyvien tavoitteiden saavuttamista. Kyseiset painotuskertoimet ovat seuraavat:
 - a) 40 prosenttia, kun kyseessä ovat III osaston II luvun 2 jakson 2 ja 3 alajaksossa tarkoitetun perustulotuen ja täydentävän tulotuen menot;
 - b) 100 prosenttia, kun kyseessä ovat III osaston II luvun 2 jakson 4 alajaksossa tarkoitettujen ekojärjestelmien menot;
 - c) 100 prosenttia, kun kyseessä ovat 93 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen sellaisten interventoiden menot, jotka ovat muita kuin tämän kohdan d alakohdassa tarkoitettuja interventioita;
 - d) 40 prosenttia, kun kyseessä ovat 71 artiklassa tarkoitetuista luonnonhaitoista tai muista aluekohtaisista haitoista aiheutuvat menot.
3. Siirretään komissiolle valta antaa 152 artiklan mukaisesti 31 päivän joulukuuta 2025 jälkeen delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan tämän artiklan 2 kohtaa siinä tarkoitettujen painotuskertoimien muuttamiseksi silloin, kun on aiheellista tehdä tällainen muutos ympäristöön ja ilmastoon liittyviä tavoitteita koskevien menojen tarkempaa seurantaa varten.

101 artikla

Alustavat määrärahat

1. Jäsenvaltioiden on esitettävä YMP:n strategiasuunnitelmissaan alustavat määrärahat kunkin intervention ja kunkin vuoden osalta. Nämä alustavat määrärahat osoittavat YMP:n strategiasuunnitelman mukaisen intervention ennakoitun maksutason asiaankuuluvana varainhoitovuotena, lukuun ottamatta 115 artiklan 5 kohdassa tarkoitetun kansallisen lisärahoituksen perusteella ennakoituja maksuja.
2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltioiden on esitettävä YMP:n strategiasuunnitelmissaan 42 artiklan a, d, e ja f alakohdassa tarkoitettujen alojen interventiotyyppien osalta kullekin alalle ja kullekin vuodelle alustavat määrärahat, joka osoittaa kyseisen alan interventioiden ennakoitun maksutason varainhoitovuotta kohti, lukuun ottamatta 53 artiklassa tarkoitetun kansallisen taloudellisen avun perusteella ennakoituja maksuja.
3. Jäsenvaltioiden 1 ja 2 kohdan mukaisesti asettamat alustavat määrärahat eivät estä kyseisiä jäsenvaltioita käyttämästä kyseisistä alustavista määrärahoista peräisin olevia varoja muiden interventioiden määrärahoina ilman, että ne muuttavat 119 artiklan mukaisesti YMP:n strategiasuunnitelmiaan, jollei tästä asetuksesta ja erityisesti sen 87, 88, 89, 90, 92–98 ja 102 artiklasta ja asetuksen (EU) 2021/2116 ja erityisesti sen 32 artiklan 6 kohdan b alakohdan säännöksistä ja seuraavista edellytyksistä muuta johdu:
 - a) suorien tukien muodossa olevia interventioita koskevia määrärahoja käytetään muihin interventioihin suorien tukien muodossa;
 - b) maaseudun kehittämisen interventioita koskevia määrärahoja käytetään muihin interventioihin maaseudun kehittämisen hyväksi;
 - c) mehiläishoitoalan ja viinialan interventioiden määrärahoja käytetään vain saman alan muihin interventioihin;
 - d) 42 artiklan f alakohdassa tarkoitettujen muiden alojen interventioita koskevia määrärahoja käytetään kyseisessä alakohdassa tarkoitettujen muiden alojen interventioihin, jotka vahvistetaan YMP:n strategiasuunnitelmassa, eikä tällainen käyttö vaikuta hyväksyttyihin toimintaohjelmiin.

Ensimmäisen alakohdan a alakohdan soveltamiseksi jäsenvaltiot, jotka ovat päättäneet myöntää perustulotukea tukioikeuksien perusteella 23 artiklan mukaisesti, voivat korottaa tai alentaa maksettavia määriä lineaarisesti kyseessä olevana kalenterivuonna aktivoitujen tukioikeuksien arvon perusteella perustulotuen mukaisia interventioita varten 102 artiklan 2 kohdan mukaisesti suunniteltujen vähimmäis- ja enimmäisyksikkömäärien rajoissa.

102 artikla

Suunnitellut yksikkömäärät ja suunnitellut tuotokset

1. Jäsenvaltioiden on vahvistettava yksi tai useampi suunniteltu yksikkömäärä kullekin niiden YMP:n strategiasuunnitelmiin kuuluvalla interventiolle. Suunniteltu yksikkömäärä voi olla yhtenäinen tai keskimääräinen jäsenvaltion määrittämän mukaisesti. "Suunniteltu yhtenäinen yksikkömäärä" on määrä, joka odotetaan maksettavan kutakin asiaankuuluvaa tuotosta kohden. "Suunniteltu keskimääräinen yksikkömäärä" on asiaankuuluvista tuotoksista maksettavaksi odotettujen eri yksikkömäärien keskiarvo.

Asetuksen (EU) 2021/2116 65 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun yhdenmätyn järjestelmän kattamille interventioille vahvistetaan yhtenäiset yksikkömäärät paitsi silloin, kun yhtenäiset yksikkömäärät eivät ole mahdollisia tai soveltuvia intervention suunnittelun tai soveltamisalan vuoksi. Tällaisissa tapauksissa vahvistetaan keskimääräiset yksikkömäärät.

2. Suorien tukien muodossa olevan intervention osalta jäsenvaltiot saavat vahvistaa suunnitellun enimmäis- tai vähimmäisyksikkömäärän tai molemmat kullekin interventiolle suunnitellulle yksikkömäärälle.

"Suunniteltu enimmäisyksikkömäärä" ja "suunniteltu vähimmäisyksikkömäärä" ovat enimmäis- ja vähimmäisyksikkömäärät, jotka odotetaan maksettavan asiaankuuluvista tuotoksista.

Jäsenvaltiot voivat suunniteltua enimmäis- tai vähimmäisyksikkömäärää tai molempia vahvistaessaan perustella kyseisiä arvoja kohdentamisjoustolla, joka on tarpeen, jotta määrärahoja ei jää käyttämättä.

Jäljempänä 134 artiklan 5 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdassa tarkoitettu toteutunut yksikkömäärä saa olla suunniteltua yksikkömäärää tai suunniteltua vähimmäisyksikkömäärää alhaisempi vain sen estämiseksi, ettei 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuille suorien tukien muodossa oleville interventiotyypeille kohdenneta liikaa määrärahoja.

3. Suunniteltuja keskimääräisiä yksikkömääriä käyttäessään jäsenvaltiot voivat vahvistaa suunnitellun keskimääräisen enimmäisyksikkömäärän maaseudun kehittämisen interventiotyyppien osalta.

"Suunniteltu keskimääräinen enimmäisyksikkömäärä" on enimmäismäärä, joka odotetaan keskimäärin maksettavaksi asiaankuuluvista tuotoksista.

4. Jos interventiolle on vahvistettu eri yksikkömäärät, 2 ja 3 kohtia sovelletaan kuhunkin kyseisen intervention asiaankuuluvaan yksikkömäärään.

5. Jäsenvaltioiden on vahvistettava kullekin interventiolle suunnitellut vuotuiset tuotokset määrällisesti esitettynä kunkin suunnitellun yhtenäisen tai keskimääräisen yksikkömäärän osalta. Intervention sisällä suunnitellut vuotuiset tuotokset voidaan esittää koostettuna kaikkien yksikkömäärien tai yksikkömäärien ryhmän osalta.

103 artikla

Joustovara suorien tukien määrärahojen ja maaseuturahaston määrärahojen välillä

1. Osana 118 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua ehdotustaan YMP:n strategiasuunnitelmaksii jäsenvaltio voi päättää siirtää
 - a) enintään 25 prosenttia liitteessä V vahvistetuista suorien tukien määrärahoistaan tapauksen mukaan liitteessä VIII vahvistettujen kalenterivuosien 2023–2026 puuvillan määrärahojen vähentämisen jälkeen varainhoitovuosien 2024–2027 maaseuturahaston määrärahoihinsa; tai
 - b) enintään 25 prosenttia varainhoitovuosien 2024–2027 maaseuturahaston määrärahoistaan liitteessä V vahvistettuihin kalenterivuosien 2023–2026 suorien tukien määrärahoihinsa.

2. Edellä 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua siirtoa jäsenvaltion suorien tukien määrärahoista maaseuturahastoa koskeviin määrärahoihin voidaan prosenttimääräisesti korottaa
- a) enintään 15 prosenttiyksikköä, jos kyseinen jäsenvaltio käyttää vastaavan maaseuturahastosta rahoitettavien interventioiden määrärahojen korotuksen interventioin, joilla pyritään tämän asetuksen 6 artiklan 1 kohdan d, e ja f alakohdassa vahvistettuihin erityistavoitteisiin;
- b) enintään kaksi prosenttiyksikköä, jos kyseinen jäsenvaltio käyttää vastaavan korotuksen 95 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti.
3. Jäsenvaltion maaseuturahaston määrärahojen prosenttimääräinen siirto 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuihin suoriin tukiin voidaan nostaa 30 prosenttiin, jos jäsenvaltion suorat tuet hehtaaria kohden ovat alle 90 prosenttia unionin keskiarvosta. Ehdon täyttävät Bulgaria, Viro, Espanja, Latvia, Liettua, Puola, Portugali, Romania, Slovakia, Suomi ja Ruotsi.
4. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuissa päätöksissä on vahvistettava 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitettu prosenttiosuus, joka voi vaihdella kalenterivuositain.
5. Jäsenvaltiot voivat vuonna 2025 tarkistaa 1 kohdassa tarkoitettuja päätöksiään osana 119 artiklassa tarkoitettua YMP:n strategiasuunnitelmansa muutospyyntöä.

V OSASTO

YMP:N STRATEGIASUUNNITELMA

I LUKU

YLEISET VAATIMUKSET

104 artikla

YMP:n strategiasuunnitelmat

1. Jäsenvaltioiden on laadittava YMP:n strategiasuunnitelmat tämän asetuksen mukaisesti maataloustukirahastosta ja maaseuturahastosta rahoitettavan unionin tuen toteuttamiseksi 6 artiklan 1 ja 2 kohdassa vahvistettujen erityistavoitteiden saavuttamiseksi.
2. Kunkin jäsenvaltion on laadittava yksi YMP:n strategiasuunnitelma koko aluettaan varten ottaen huomioon perustuslailliset ja institutionaaliset säännöksensä.

Jos YMP:n strategiasuunnitelman osatekijöitä laaditaan alueellisella tasolla, jäsenvaltion on varmistettava johdonmukaisuus ja yhtenäisyys kansallisella tasolla laaditun YMP:n strategiasuunnitelman osatekijöiden kanssa. Alueellisella tasolla laaditut osatekijät on otettava asianmukaisesti huomioon asiaankuuluvissa 107 artiklan mukaisissa YMP:n strategiasuunnitelman jaksoissa.

3. Jäsenvaltion on 115 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun SWOT-analyysin ja 108 artiklassa tarkoitetun tarpeiden arvioinnin perusteella vahvistettava YMP:n strategiasuunnitelmissa 109 artiklassa tarkoitettu interventiostrategia, jossa asetetaan määrälliset tavoitteet ja välitavoitteet 6 artiklan 1 ja 2 kohdassa vahvistettujen erityistavoitteiden saavuttamiseksi. Tavoitteet on asetettava käyttäen liitteessä I esitettyjä yhteisiä tulosindikaattoreita.

Kyseisten tavoitteiden saavuttamiseksi jäsenvaltioiden on esitettävä interventioita III osastossa vahvistettujen interventio-tyyppien perusteella.

4. Kukin YMP:n strategiasuunnitelma kattaa 1 päivästä tammikuuta 2023 alkavan ja 31 päivänä joulukuuta 2027 päättyvän kauden.

105 artikla

Kunnianhimoisemmat ympäristöön ja ilmastoon liittyvät tavoitteet

1. Jäsenvaltioiden on pyrittävä YMP:n strategiasuunnitelmiansa ja erityisesti 109 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen interventiostrategian osatekijöiden kautta lisäämään kokonaispanostusta 6 artiklan 1 kohdan d, e ja f alakohdassa esitettyjen erityistavoitteiden saavuttamiseen suhteessa kokonaispanostukseen asetuksen (EU) N:o 1306/2013 110 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa vahvistetun tavoitteen saavuttamiseksi maataloustukirahaston ja maaseuturahaston tuella kaudella 2014–2020.

2. Jäsenvaltioiden on YMP:n strategiasuunnitelmissaan selvitettävä käytettävissä olevien tietojen perusteella, miten ne aikovat saavuttaa 1 kohdassa tarkoitetun suuremman kokonaispanostuksen. Tämän selityksen on perustuttava asiaankuuluviin tietoihin, kuten 107 artiklan 1 kohdan a–f alakohdassa ja 107 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettuihin osatekijöihin, sekä liitteessä I määriteltyjen asiaankuuluvien vaikutusindikaattorien perusteella odotettuihin parannuksiin.

106 artikla

Menettelyä koskevat vaatimukset

1. Jäsenvaltioiden on laadittava YMP:n strategiasuunnitelmansa läpinäkyvien menettelyjen pohjalta, tarvittaessa yhteistoiminnassa alueidensa kanssa, institutionaalisen ja oikeudellisen kehityksensä mukaisesti.

2. YMP:n strategiasuunnitelman laatimisesta jäsenvaltiossa vastaavan elimen on varmistettava, että

- a) asiaankuuluvat alueelliset viranomaiset otetaan tapauksen mukaan tosiasiallisesti mukaan YMP:n strategiasuunnitelman laadintaan; ja
- b) ympäristö- ja ilmastoasioista vastaavat toimivaltaiset viranomaiset osallistuvat tosiasiallisesti YMP:n strategiasuunnitelman ympäristöön ja ilmastoon liittyvien näkökohtien valmisteluun.

3. Kunkin jäsenvaltion on järjestettävä kumppanuus toimivaltaisten alue- ja paikallisviranomaisten kanssa. Kyseiseen kumppanuuteen on kuuluttava ainakin seuraavat kumppanit:

- a) asiaankuuluvat alue- ja paikallisviranomaiset ja muut viranomaiset, mukaan lukien ympäristö- ja ilmastoasioista vastaavat toimivaltaiset viranomaiset;
- b) talouselämän edustajat ja työmarkkinaosapuolet, mukaan lukien maatalousalan edustajat;
- c) asianomaiset kansalaisyhteiskuntaa edustavat elimet ja tarvittaessa sosiaalisen osallisuuden, perusoikeuksien, sukupuolten tasa-arvon ja syrjimättömyyden edistämisestä vastuussa olevat elimet.

Jäsenvaltioiden on otettava kyseiset kumppanit tosiasiallisesti mukaan YMP:n strategiasuunnitelmien valmisteluun ja kuuluttava asiaankuuluvia sidosryhmiä, tarvittaessa myös 13 artiklassa tarkoitettujen vähimmäistoimenpidevaatimusten osalta.

4. Jäsenvaltiot ja tapauksen mukaan niiden alueet sekä komissio tekevät yhteistyötä varmistaakseen YMP:n strategiasuunnitelmien täytäntöönpanon tehokkaan koordinoinnin, ottaen huomioon suhteellisuusperiaatteen ja yhteistyöhön perustuvan hallinnoinnin periaatteen.

5. Kumppanuuden organisointi ja täytäntöönpano toteutetaan asetuksen (EU) N:o 1303/2013 5 artiklan 3 kohdan perusteella hyväksytyn delegoidun säädöksen mukaisesti.

II LUKU

YMP:N STRATEGIASUUNNITELMAN SISÄLTÖ

107 artikla

YMP:n strategiasuunnitelman sisältö

1. Kunkin YMP:n strategiasuunnitelman on sisällettävä seuraavia seikkoja koskevat jaksot:
 - a) tarpeiden arviointi;
 - b) interventiostrategia;
 - c) useille interventioille yhteiset osatekijät;
 - d) strategiassa täsmennetyt suorat tuet, interventiot tietyillä aloilla ja maaseudun kehittämisen interventiot;
 - e) tavoite- ja rahoitussuunnitelmat;
 - f) hallinto- ja koordinoitijärjestelmä;
 - g) seikat, joilla varmistetaan YMP:n uudenaikaistaminen.
 - h) jos YMP:n strategiasuunnitelman osatekijöitä laaditaan alueellisella tasolla, lyhyt kuvaus jäsenvaltion kansallisen ja alueellisen tason rakenteista ja erityisesti siitä, mitkä osatekijät laaditaan kansallisella ja mitkä alueellisella tasolla.
2. Kunkin YMP:n strategiasuunnitelman on sisällettävä seuraavat liitteet:
 - a) liite I, joka koskee ennakoarviointia ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2001/42/EY tarkoitettua ⁽⁵⁰⁾ strategista ympäristöarviointia (SYA);
 - b) liite II, joka koskee SWOT-analyysia;
 - c) liite III, joka koskee kumppaneiden kuulemista;
 - d) tarvittaessa liite IV, joka koskee puuvillan lajikohtaista tukea;
 - e) liite V, joka koskee YMP:n strategiasuunnitelman soveltamisalaan kuuluvaa kansallista lisärahoitusta;
 - f) tarvittaessa liite VI, joka koskee siirtymäkauden kansallista tukea.
3. YMP:n strategiasuunnitelmiin kuuluvien, 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen jaksojen ja liitteiden sisältöä koskevat yksityiskohtaiset säännöt vahvistetaan 108–115 artiklassa.

108 artikla

Tarpeiden arviointi

Edellä 107 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun tarpeiden arvioinnin on sisällettävä seuraavat seikat:

- a) yhteenveto 115 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua SWOT-analyysista;
- b) tarpeiden määrittäminen kunkin 6 artiklan 1 ja 2 kohdassa vahvistetun erityisen tavoitteen osalta SWOT-analyysista saadun näytön perusteella; kaikki SWOT-analyysissa havaitut tarpeet on kuvattava riippumatta siitä, käsitelläänkö niitä YMP:n strategiasuunnitelman avulla vai ei;
- c) kun kyseessä on 6 artiklan 1 kohdan a alakohdassa esitetty, maatalojen taloudellista elinkelpoisuutta ja selviytymiskykyä koskeva erityistavoite, suorien tukien oikeudenmukaisempaan jakamiseen sekä vaikuttavampaan ja tehokkaampaan kohdentamiseen liittyvä tarpeiden arviointi, ottaen tarvittaessa huomioon jäsenvaltioiden maatalojen rakenne, ja riskinhallintaan liittyvä tarpeiden arviointi;

⁽⁵⁰⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/42/EY, annettu 27 päivänä kesäkuuta 2001, tiettyjen suunnitelmien ja ohjelmien ympäristövaikutusten arvioinnista (EYVL L 197, 21.7.2001, s. 30).

- d) tapauksen mukaan tiettyjen maantieteellisten alueiden, kuten syrjäisten alueiden sekä vuoristo- ja saarialueiden, tarpeiden analysointi;
- e) tarpeiden priorisointi, mukaan lukien tehtyjen valintojen vankat perustelut, tarvittaessa myös syistä, joiden vuoksi tiettyjä yksilöityjä tarpeita ei käsitellä tai käsitellään vain osittain YMP:n strategiasuunnitelmassa.

Edellä 6 artiklan 1 kohdan d, e ja f alakohdassa vahvistettujen erityistavoitteiden osalta tarvearvioinnissa on otettava huomioon kansalliset ympäristö- ja ilmastosuunnitelmat, jotka perustuvat liitteessä XIII lueteltuihin säädöksiin.

Jäsenvaltioiden on tarvearvioinnissaan käytettävä uusia ja luotettavia tietoja ja sukupuolen mukaan eriteltyjä tietoja, jos sellaisia on saatavilla.

109 artikla

Interventiostrategia

1. Edellä 107 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettussa interventiostrategiassa on vahvistettava kullekin 6 artiklan 1 ja 2 kohdassa vahvistetulle erityiselle tavoitteelle, joka on sisällytetty YMP:n strategiasuunnitelmaan, seuraavat seikat:
 - a) tavoitteet ja asiaan liittyvät välitavoitteet asiaankuuluville tulosindikaattoreille, joita jäsenvaltio käyttää 108 artiklassa tarkoitetun tarvearvioinnin perusteella. Kyseisten tavoitteiden arvo on perusteltava kyseisen tarvearvioinnin perusteella. Edellä 6 artiklan 1 kohdan d, e ja f alakohdassa esitetyille erityistavoitteille on johdettava tavoitteet tämän artiklan 2 kohdan a alakohdassa esitetyistä selvitykseen sisällytettävistä tekijöistä;
 - b) interventiot, jotka perustuvat III osastossa esitettyihin interventiotyyppeihin ja jotka on suunniteltava niin, että niillä puututaan asianomaisen alueen erityistilanteeseen, noudattaen järkevää interventiologiikkaa ja käyttäen apuna 139 artiklassa tarkoitettua ennakoarviointia, 115 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua SWOT-analysyä ja 108 artiklassa tarkoitettua tarpeiden arviointia;
 - c) osatekijät, joista käy ilmi, miten interventiot mahdollistavat tavoitteiden saavuttamisen ja miten ne ovat keskenään johdonmukaisia ja yhteensopivia;
 - d) osatekijät, jotka osoittavat, että varojen jakaminen YMP:n strategiasuunnitelman interventioihin on perusteltu ja asianmukainen asetettujen tavoitteiden saavuttamiseksi ja että se vastaa 112 artiklassa tarkoitettua rahoitussuunnitelmaa.
2. Interventiostrategiassa on osoitettava strategian johdonmukaisuus ja interventioiden täydentävyys suhteessa 6 artiklan 1 ja 2 kohdassa esitettyihin erityistavoitteisiin esittämällä
 - a) yleiskatsaus YMP:n strategiasuunnitelman ympäristö- ja ilmastoarkkitehtuurista, jossa kuvataan seuraavat seikat:
 - i) kunkin liitteessä III luetteloidun GAEC-vaatimuksen osalta kuvaus siitä, miten unionin toimenpidevaatimus pannaan täytäntöön, mukaan lukien seuraavat: yhteenvedo tilakäytännöistä, alueellisesta soveltamisalasta, toimenpidevaatimuksen piiriin kuuluvista viljelijä- ja muiden tuensaaajien tyypeistä ja tarvittaessa kuvaus siitä, miten käytäntö edistää kyseistä GAEC-vaatimuksen päätavoitetta;
 - ii) ehdollisuuden kokonaisvaikutus 6 artiklan 1 kohdan d, e ja f alakohdassa vahvistettujen erityistavoitteiden saavuttamiseen;
 - iii) asiaankuuluvien 31 artiklan 5 kohdassa ja 70 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen perusedellytysten keskinäinen täydentävyys, ehdollisuus ja eri interventiot, mukaan lukien tuki luonnonmukaiselle maataloudelle, joilla pyritään 6 artiklan 1 kohdan d, e ja f alakohdassa tarkoitettuihin erityistavoitteisiin;
 - iv) keinot, joilla pyritään saavuttamaan 105 artiklassa tarkoitettu suurempi kokonaispanostus;
 - v) tapa, jolla YMP:n strategiasuunnitelman ympäristö- ja ilmastoarkkitehtuurin on tarkoitus edistää niiden pitkän aikavälin kansallisten tavoitteiden saavuttamista, jotka vahvistetaan liitteessä XIII luetelluissa säädöksissä tai johtuvat niistä, ja olla johdonmukainen kyseisten tavoitteiden suhteen;

- b) kun kyseessä on 6 artiklan 1 kohdan g alakohdassa vahvistettu erityistavoite, yleiskatsaus YMP:n strategiasuunnitelmassa nuorten viljelijöiden osalta esitetyistä asiaankuuluvista interventioista ja erityisedellytyksistä, joita on käsitelty tarkemmin esimerkiksi 26 artiklan 4 kohdan a alakohdassa, 30, 73 ja 75 artiklassa sekä 77 artiklan 6 kohdassa. Jäsenvaltioiden on erityisesti viitattava 95 artiklaan esittäessään rahoitus suunnitelman 30, 73 ja 75 artiklassa tarkoitettujen interventiotyyppien osalta. Yleiskatsauksessa on myös selvennettävä yleisesti vuorovaikutusta kansallisten välineiden kanssa unionin ja jäsenvaltioiden toimien johdonmukaisuuden lisäämiseksi alalla;
- c) selvitys siitä, millä tavalla III osaston II luvun 3 jakson 1 alajaksossa tarkoitettujen tuotantosidonnaisen tulotuen piiriin kuuluvat interventiot ovat sopu s oinnussa direktiivin 2000/60/EY kanssa;
- d) 6 artiklan 1 kohdan a alakohdassa vahvistetun erityisen tavoitteen osalta yleiskatsaus YMP:n strategiasuunnitelman keinoihin, joilla pyritään tavoitteeseen tulotuen oikeudenmukaisemmasta jakamisesta sekä vaikuttavammasta ja tehokkaammasta kohdentamisesta viljelijöille, mukaan lukien tarvittaessa tiedot, joilla perustellaan 29 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaisen poikkeuksen soveltaminen. Kyseisessä yleiskatsauksessa on tapauksen mukaan käsiteltävä myös 22 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen perustulotuen alueellisen soveltamisen johdonmukaisuutta ja täydentävyyttä suhteessa muihin interventioihin liittyvään tukeen ja erityisesti suhteessa 71 artiklassa tarkoitettuun, luonnonhaittoihin tai muihin aluekohtaisiin haittoihin myönnettävään tukeen;
- e) yleiskatsaus alaan liittyvistä interventioista, mukaan lukien III osaston II luvun 3 jakson 1 alajaksossa tarkoitettu tuotantosidonnainen tulotuki ja III osaston III luvussa tarkoitettujen interventiotietyillä aloilla, lisäksi perustelut kyseisten alojen valinnalle, luettelo kunkin alan interventioista, interventioiden täydentävyys;
- f) tarvittaessa selvitys siitä, millä interventiolla on tarkoitus pyrkiä varmistamaan johdonmukainen ja yhdenmukainen lähestymistapa riskinhallintaan;
- g) tarvittaessa kuvaus kansallisten ja alueellisten interventioiden välisestä vuorovaikutuksesta, mukaan lukien määrärahojen jakautuminen interventioittain ja rahastoittain;
- h) yleiskatsaus siihen, kuinka YMP:n strategiasuunnitelmalla edistetään 6 artiklan 1 kohdan i alakohdassa vahvistetun eläinten hyvinvoinnin parantamista ja mikrobilääkeresistenssin torjumista, mukaan lukien perusedellytykset ja täydentävyys ehdollisuuden ja eri interventioiden välillä, koskevan erityistavoitteen saavuttamista;
- i) selvitys siitä, kuinka interventiolla ja useaan eri interventioon kuuluvilla yhteisillä osatekijöillä edistetään yksinkertaistamista lopullisten tuensaajien kannalta sekä hallinnollisen rasitteen lieventämistä.
3. Jos YMP:n strategiasuunnitelman osatekijöitä laaditaan alueellisella tasolla, interventiostrategialla on varmistettava kyseisten osatekijöiden johdonmukaisuus ja yhdenmukaisuus YMP:n strategiasuunnitelman kansallisella tasolla laadittujen osatekijöiden kanssa.

110 artikla

Useille interventioille yhteiset osatekijät

Edellä 107 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettuja useille interventioille yhteisiä osatekijöitä koskevaan jaksoon on sisällytettävä seuraavat seikat:

- a) jäsenvaltion 4 artiklan mukaisesti esittämät määritelmät ja edellytykset sekä 18 artiklan mukaiset vähimmäisvaatimukset suorien tukien muodossa oleville interventioille;
- b) kuvaus 94 ja 125 artiklassa tarkoitettujen teknisen avun käytöstä ja kuvaus 126 artiklassa tarkoitetuista kansallisista YMP-verkostoista;
- c) 6 artiklan 1 kohdassa vahvistettujen erityistavoitteiden osalta "maaseutualueiden" määritelmä, jota käytetään YMP:n strategiasuunnitelmassa jäsenvaltion määrittelemällä tavalla;
- d) muut täytäntöönpanoa koskevat tiedot, erityisesti
- i) tapauksen mukaan lyhyt kuvaus tukioikeuksien arvon vahvistamisesta ja varannon toiminnasta;
 - ii) tarvittaessa 17 artiklassa tarkoitettujen suorien tukien alentamisesta syntyvän arvioidun tulon käyttö;
 - iii) tämän asetuksen 17 artiklan 4 kohdan, 29 artiklan 6 kohdan ja 30 artiklan 4 kohdan sekä asetuksen (EU) 2021/2116 16 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan täytäntöönpanoa koskeva päätös ja sen perustelut;

- iv) tapauksen mukaan 19 artiklan täytäntöönpanoa koskeva päätös ja sen keskeisten kohtien kuvaus;
- v) yleiskatsaus maaseuturahaston ja muiden maaseutualueilla toimivien unionin rahastojen välisestä koordinoinnista, rajauksesta ja täydentävyydestä.

111 artikla

Interventiot

Kutakin 107 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettua, strategiassa täsmennettyä interventiota, mukaan lukien alueellisella tasolla laaditut interventiot, koskevaan jaksoon on sisällyttävä seuraavat tiedot:

- a) interventiotyyppi, johon se perustuu;
- b) alueellinen soveltamisala;
- c) kyseisen intervention erityispiirteet tai -vaatimukset, joilla varmistetaan tosiasiallinen vaikutus 6 artiklan 1 ja 2 kohdassa vahvistetun erityistavoitteen tai vahvistettujen erityistavoitteiden saavuttamiseen; kun kyseessä ovat ympäristöä ja ilmastoa koskevat interventiot, nivoutuminen ehdollisuusvaatimuksiin sen osoittamiseksi, että käytännöt ovat täydentäviä eivätkä päällekkäisiä;
- d) tukikelpoisuusedellytykset;
- e) liitteessä I esitetyt tulosindikaattorit, joihin intervention on määrä vaikuttaa suoraan ja merkittävällä tavalla;
- f) kunkin sellaisen intervention osalta, joka perustuu tämän asetuksen liitteessä II luetteloituihin interventiotyyppeihin, miten interventio noudattaa WTO:n maataloussopimuksen liitteen 2 asianomaisia määräyksiä tämän asetuksen 10 artiklassa ja liitteessä II täsmennetyllä tavalla, ja kunkin sellaisen intervention osalta, joka ei perustu tämän asetuksen liitteessä II luetteluihin interventiotyyppeihin, noudattaako se ylipäätään ja miten se noudattaa WTO:n maataloussopimuksen 6 artiklan 5 kohdan tai sopimuksen liitteen 2 asianomaisia määräyksiä;
- g) edellä 102 artiklan 5 kohdassa tarkoitettu yksi tuotosindikaattori ja intervention suunnitellut vuotuiset tuotokset;
- h) vuotuiset suunnitellut, 102 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut yhtenäiset tai keskimääräiset yksikkömäärät ja tarvittaessa 102 artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitetut suunnitellut enimmäis- tai vähimmäisyksikkömäärät;
- i) selvitys siitä, miten tämän kohdan h alakohdassa tarkoitetut määrät on vahvistettu;
- j) tapauksen mukaan
 - i) tuen muoto ja määrä;
 - ii) menetelmä tuen suunniteltujen yksikkömäärien laskemiseksi ja sen todentaminen 82 artiklan mukaisesti;
- k) 101 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut intervention vuotuiset määrärahat tai, kun on kyse 42 artiklan a, d, e tai f alakohdassa tarkoitetuista aloista, 101 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut kyseessä olevan alan vuotuiset määrärahat, mukaan lukien tarvittaessa avustuksiin suunniteltujen määrien ja rahoitusvälineisiin suunniteltujen määrien jakautuminen;
- l) maininta siitä, kuuluuko interventio Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 42 artiklan soveltamisalaan vai ei ja sovelletaanko siihen vai ei valtiontuen arviointia.

Ensimmäisen alakohdan e alakohtaa ei sovelleta 55 artiklan 1 kohdan a alakohdassa ja c–g alakohdassa tarkoitetun mehiläishoitoalan interventiotyyppiin mukaisiin interventioihin, 58 artiklan 1 kohdan h–k alakohdassa tarkoitettuihin viinialan interventiotyyppiin kuuluviin interventioihin eikä 77 artiklassa tarkoitetun yhteistyön interventiotyyppiin mukaisiin laatujärjestelmiä koskeviin tiedottamis- ja edistämistoimiin.

112 artikla

Tavoite- ja rahoitussuunnitelmat

1. Edellä 107 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettuun tavoitesuunnitelmaan on sisällyttävä yhteenvedotaulukko, jossa esitetään 109 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetut tavoitteet ja välitavoitteet.

2. Edellä 107 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettun rahoitussuunnitelman on sisällettävä yhteenvedotaulukko, jossa esitetään

- a) jäsenvaltion määrärahat 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen suorien tukien muodossa olevien interventiotyyppien, 88 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen viinialan interventiotyyppien, 88 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen mehiläishoitoalan interventiotyyppien ja 89 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen maaseudun kehittämisen interventiotyyppien osalta sekä täsmälliset tiedot vuotuisista määristä ja kokonaismääristä, jotka jäsenvaltiot varaavat 92–98 artiklassa vahvistettujen, määrärahojen vähimmäismääriä koskevien vaatimusten noudattamiseksi;
- b) 103 artiklan mukaiset a alakohdassa tarkoitettujen määrien siirrot suorien tukien muodossa olevien interventiotyyppien ja maaseudun kehittämisen interventiotyyppien välillä sekä suorien tukien muodossa oleviin interventiotyypeihin tarkoitettujen jäsenvaltion määrärahojen mahdolliset vähennykset, jotta määrärahoja saadaan käyttöön III osaston III luvun 7 jaksossa tarkoitettujen muiden alojen interventiotyyppiä varten 88 artiklan 6 kohdan mukaisesti;
- c) jäsenvaltion määrärahat 88 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen humala-alan interventiotyyppien ja 88 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen oliiviöljyn ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien alan interventiotyyppien osalta, ja jos kyseisiä interventiotyyppiä ei panna täytäntöön, päätös sisällyttää vastaavat määrärahat jäsenvaltion suorien tukien määrärahoihin 88 artiklan 5 kohdan mukaisesti;
- d) tarvittaessa jäsenvaltioiden määrärahojen siirtäminen maaseuturahastosta InvestEU-ohjelman tukeen tämän asetuksen 81 artiklan mukaisesti, asetuksen (EU) 2021/783 mukaiseen tai asetuksen (EU) 2021/817 mukaiseen tukeen tämän asetuksen 99 artiklan mukaisesti;
- e) tapauksen mukaan syrjäisimpiä alueita varten suunnitellut määrät.

3. Edellä 2 kohdassa säädetyn lisäksi yksityiskohtaisessa rahoitussuunnitelmassa esitetään kunkin varainhoitovuoden osalta ja ilmaistuna maksujen suorittamista koskevinä jäsenvaltion ennusteina seuraavat 111 artiklan g ja k alakohdan mukaiset taulukot:

- a) suorien tukien muodossa oleviin interventiotyypeihin tarkoitettujen jäsenvaltion määrärahojen jakauma siirtojen jälkeen, kuten 2 kohdan b ja c alakohdassa täsmennetään, perustuen alustaviin määrärahoihin interventiotyyppiä ja interventiota kohden, täsmenään kunkin intervention suunnitellut tuotokset, 102 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen suunnitellut keskimääräiset tai yhtenäiset yksikkömäärät ja tarvittaessa 102 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen suunnitellut enimmäis- tai vähimmäisyksikkömäärät tai ne molemmat. Tarvittaessa jakauman on sisällettävä tukioikeuksien varannon määrä.

Edellä 17 artiklassa tarkoitettu tukien alentamisen arvioitu kokonaistulo on ilmoitettava.

Kun otetaan huomioon 17 artiklassa ja 87 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tukien alentamisesta saatavan arvioidun tulon käyttö, kyseiset alustavat määrärahat, niihin liittyvät suunnitellut tuotokset ja vastaavat suunnitellut keskimääräiset tai yhtenäiset yksikkömäärät on vahvistettava ennen tukien alentamista;

- b) III osaston III luvussa tarkoitettujen interventiotyyppien määrärahajakauma interventiota kohden ja tiedot suunnitelluista tuotoksista tai 42 artiklan a, d, e ja f alakohdassa tarkoitettujen alojen osalta alustavat määrärahat aloittain sekä tiedot suunnitelluista tuotoksista ilmaistuina toimintaohjelmien lukumääränä aloittain;
- c) maaseudun kehittämiseen tarkoitettujen jäsenvaltion määrärahojen jakauma sen jälkeen, kun on tehty b alakohdassa täsmennetyt siirrot suoriin tukiin ja suorista tuista, interventiotyyppiä ja interventiota kohden, mukaan lukien YMP:n strategiasuunnitelmakauden kokonaismäärät, ilmoittaen myös maaseuturahaston sovellettava rahoitusosuustaso jaoteltuna tapauksen mukaan interventiota ja aluetyyppiä kohden. Jos varoja siirretään suorista tuista, on täsmennettävä siirrolla rahoitettava interventio (rahoitettavat interventiot) tai sen (niiden) osat. Kyseisessä taulukossa on myös täsmennettävä suunnitellut tuotokset interventiota kohden sekä suunnitellut keskimääräiset tai yhtenäiset 102 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen yksikkömäärät ja tarvittaessa 102 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen suunnitellut keskimääräiset enimmäisyksikkömäärät. Tapauksen mukaan taulukon on myös sisällettävä rahoitusvälineisiin suunniteltujen avustusten ja määrien jakautuminen. Teknisen avun määrät on myös täsmennettävä.

113 artikla

Hallinto- ja koordinoitijärjestelmät

Edellä 107 artiklan 1 kohdan f alakohdassa tarkoitettuja hallinto- ja koordinoitijärjestelmiä koskevassa jaksossa on ilmoitettava

- a) kaikki asetuksen (EU) 2021/2116 II osaston II luvussa tarkoitetut hallintoelimet sekä kansallinen hallintoviranomainen ja tapauksen mukaan aluetason hallintoviranomaiset;
- b) tämän asetuksen 123 artiklan 4 kohdassa tarkoitettut välittävät elimet ja niiden rooli;
- c) tiedot asetuksen (EU) 2021/2116 IV osastossa tarkoitetuista valvontajärjestelmistä ja seuraamuksista, mukaan lukien
 - i) asetuksen (EU) 2021/2116 IV osaston II luvussa tarkoitettu yhdenmety hallinto- ja valvontajärjestelmä;
 - ii) asetuksen (EU) 2021/2116 IV osaston IV ja V luvussa tarkoitettu ehdollisuuden valvonta- ja seuraamusjärjestelmä;
 - iii) tarkastuksista vastaavat toimivaltaiset valvontaelimet;
- d) yleiskatsaus seuranta- ja raportointirakenteesta.

114 artikla

Uudenaikaistaminen

Edellä 107 artiklan 1 kohdan g alakohdassa tarkoitettuja YMP:n uudenaikaistamisen varmistavia osatekijöitä koskevassa jaksossa on tuotava esiin YMP:n strategiasuunnitelman osatekijät, jotka tukevat maatalouden ja maaseudun sekä YMP:n uudenaikaistamista, ja erityisesti seuraavat seikat:

- a) yleiskatsaus siitä, miten YMP:n strategiasuunnitelmalla edistetään 6 artiklan 2 kohdassa vahvistetun monialaisen yleistavoitteen saavuttamista, erityisesti seuraavien seikkojen avulla:
 - i) kuvaus AKIS-järjestelmän organisaatorakenteesta;
 - ii) kuvaus siitä, miten 15 artiklassa tarkoitettut neuvontapalvelut, tutkimus ja 126 artiklassa tarkoitettu kansallinen YMP-verkosto toimii yhteistyössä neuvonnan, tietovirtojen ja innovointipalvelujen tarjoamiseksi, sekä siitä, miten 78 artiklan mukaisilla interventiolla tai muilla asiaankuuluvilla interventiolla tuetut toimet sisällytetään AKIS-järjestelmään;
- b) kuvaus digitaaliteknologioiden kehittämisstrategiasta maatalouden ja maaseudun alalla sekä kyseisten teknologioiden käytöstä YMP:n strategiasuunnitelman interventioiden vaikuttavuuden ja tehokkuuden parantamiseksi.

115 artikla

Liitteet

1. Edellä 107 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettuun YMP:n strategiasuunnitelman liitteeseen I on sisällyttävä yhteenvedo 139 artiklassa tarkoitettujen ennakkoarvioinnin ja direktiivissä 2001/42/EY tarkoitettujen strategisen ympäristöarvioinnin tuloksista ja siitä, miten tuloksia on käsitelty, tai perustelut sille, miksi niitä ei ole otettu huomioon, sekä linkki täydelliseen ennakkoarvointikertomukseen ja täydelliseen strategisesta ympäristöarvioinnista laadittuun kertomukseen.

2. Edellä 107 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettuun YMP:n strategiasuunnitelman liitteeseen II on sisällyttävä SWOT-analyysi YMP:n strategiasuunnitelman kattaman alueen nykyisestä tilanteesta.

SWOT-analyysin on perustuttava YMP:n strategiasuunnitelman piiriin kuuluvan alueen nykyiseen tilanteeseen, ja siinä on esitettävä yleiskuvaus kunkin 6 artiklan 1 ja 2 kohdassa vahvistetun erityisen tavoitteen nykyisestä tilanteesta, perustuen yhteisiin taustaindikaattoreihin ja muihin määrällisiin ja laadullisiin ajantasaisiin tietoihin, kuten tutkimuksiin, aiempiin arvointikertomuksiin, alakohtaiseen analyysiin ja aiempiin kokemuksiin.

Tarvittaessa SWOT-analyysiin on sisällyttävä alueellisia näkökohtia, myös alueellisia erityispiirteitä, käsittelevä analyysi, jossa tuodaan erityisesti esille alueet, jotka nimenomaisesti ovat interventoiden kohteena, ja analyysi alakohtaisista näkökohdista, erityisesti niiden alojen osalta, joita erityiset interventiot tai ohjelmat koskevat.

Kuvauksessa on lisäksi erityisesti korostettava kunkin 5 artiklassa sekä 6 artiklan 1 ja 2 kohdassa vahvistetun yleis- ja erityistavoitteen osalta seuraavia seikkoja:

- a) YMP:n strategiasuunnitelman piiriin kuuluvalla alalla määritellyt vahvuudet;
- b) YMP:n strategiasuunnitelman piiriin kuuluvalla alalla määritellyt heikkoudet;
- c) YMP:n strategiasuunnitelman piiriin kuuluvalla alalla määritellyt mahdollisuudet;
- d) YMP:n strategiasuunnitelman piiriin kuuluvalla alalla määritellyt uhat.

Edellä 6 artiklan 1 kohdan d, e ja f alakohdassa tarkoitettujen erityistavoitteiden osalta SWOT-analyysissa on viitattava kansallisiin suunnitelmiin, jotka perustuvat liitteessä XIII lueteltuihin säädöksiin.

Edellä 6 artiklan 1 kohdan g alakohdassa tarkoitetun erityisen tavoitteen osalta SWOT-analyysiin on sisällyttävä lyhyt analyysi maan hankinnasta, maaomaisuuden siirtämisestä ja viljelymaiden uudelleenjärjestelyistä, rahoituksen ja luottojen saatavuudesta sekä tietojen ja neuvojen saatavuudesta.

Edellä 6 artiklan 2 kohdassa vahvistetun monialaisen tavoitteen osalta SWOT-analyysissa on myös esitettävä asiaankuuluvat tiedot AKIS-järjestelmän ja siihen liittyvien rakenteiden toiminnasta.

3. Edellä 107 artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettuun YMP:n strategiasuunnitelman liitteeseen III on sisällyttävä kumppaneiden ja erityisesti asiaankuuluvien alue- ja paikallisviranomaisten kuulemisen tulokset ja lyhyt kuvaus siitä, miten kuuleminen suoritettiin.

4. Edellä 107 artiklan 2 kohdan d alakohdassa tarkoitettuun YMP:n strategiasuunnitelman liitteeseen IV on sisällyttävä lyhyt kuvaus puuvillan lajikohtaisesta tuesta ja tuen täydentävyydestä YMP:n strategiasuunnitelman muihin interventioihin nähden.

5. Edellä 107 artiklan 2 kohdan e alakohdassa tarkoitetun YMP:n strategiasuunnitelman liitteen V on sisällettävä seuraavat tiedot:

- a) lyhyt kuvaus YMP:n strategiasuunnitelman puitteissa III osaston IV luvun mukaisesti, maaseudun kehittämistä koskeviin interventioihin myönnettävästä kansallisesta lisärahoituksesta, mukaan lukien interventiokohtaiset määrät ja ilmoitus vaatimustenmukaisuudesta tähän asetukseen nähden;
- b) selvitys täydentävyydestä YMP:n strategiasuunnitelman interventioiden kanssa;
- c) maininta siitä, kuuluuko kansallinen lisärahoitus Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 42 artiklan soveltamisalaan vai ei ja sovelletaanko siihen vai ei valtiontuen arviointia; ja
- d) 53 artiklassa tarkoitettu hedelmä- ja vihannesalalle myönnettävä kansallinen taloudellinen apu.

6. Edellä 107 artiklan 2 kohdan f alakohdassa tarkoitetun YMP:n strategiasuunnitelman liitteen VI on sisällettävä seuraavat tiedot siirtymäkauden kansallisesta tuesta:

- a) kunkin sellaisen alan vuotuiset alakohtaiset kokonaismäärärahat, jolle myönnetään siirtymäkauden kansallista tukea;
- b) tapauksen mukaan tuen enimmäisyksikkömäärä kunakin kauteen kuuluvana vuonna;
- c) tapauksen mukaan tiedot 147 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan mukaisesti muutetusta viitekaudesta;
- d) suppea kuvaus siirtymäkauden kansallisen tuen täydentävyydestä suhteessa YMP:n strategiasuunnitelman interventioihin.

116 artikla

Siirretty säädösvalta YMP:n strategiasuunnitelman sisällön osalta

Siirretään komissiolle 31 päivään joulukuuta 2023 asti valta antaa 152 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan tätä lukua YMP:n strategiasuunnitelman sisällön ja liitteiden osalta. Kyseiset delegoidut asetukset rajataan tiukasti jäsenvaltioissa ilmenneiden ongelmien käsittelemiseen.

117 artikla

Täytäntöönpanovalta YMP:n strategiasuunnitelman sisällön osalta

Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan 108–115 artiklassa kuvattujen osatekijöiden esittämistä YMP:n strategiasuunnitelmissa koskevat säännöt. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 153 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

III LUKU

YMP:N STRATEGIASUUNNITELMAN HYVÄKSYMINEN JA MUUTTAMINEN

118 artikla

YMP:n strategiasuunnitelman hyväksyminen

1. Kunkin jäsenvaltion on toimitettava komissiolle sisällöltään 107 artiklassa tarkoitettua vastaava ehdotus YMP:n strategiasuunnitelmaksi viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2022.

2. Komissio arvioi ehdotetun YMP:n strategiasuunnitelman ottaen huomioon sen täydellisuuden, sen johdonmukaisuuden ja yhtenäisyyden unionin oikeuden yleisten periaatteiden, tämän asetuksen ja sen nojalla annettujen delegoitujen säädösten ja täytäntöönpanosäädösten sekä asetuksen (EU) 2021/2116 kanssa, sen tosiasiallisen vaikutuksen 6 artiklan 1 ja 2 kohdassa esitettyjen erityistavoitteiden saavuttamiseen ja sen vaikutuksen sisämarkkinoiden moitteettomaan toimintaan ja kilpailun vääristymiseen sekä tuensaaajille ja hallinnolle koituvan hallinnollisen rasitteen määrän. Arvioinnissa keskitytään erityisesti YMP:n strategiasuunnitelmassa esitetyn strategian tarkoituksenmukaisuuteen, vastaaviin erityistavoitteisiin, tavoitteisiin, interventioihin ja talousarviomäärärahojen kohdentamiseen YMP:n strategiasuunnitelman erityistavoitteisiin ehdotettujen interventioiden avulla SWOT-analyysin ja ennakoarvioinnin pohjalta.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitetun arvioinnin tuloksista riippuen komissio voi esittää jäsenvaltiolle huomautuksia kolmen kuukauden kuluessa YMP:n strategiasuunnitelman toimittamisesta.

Jäsenvaltion on toimitettava komissiolle kaikki tarpeelliset lisätiedot ja tarvittaessa tarkistettava ehdotettua suunnitelmaa.

4. Komissio hyväksyy ehdotetun YMP:n strategiasuunnitelman edellyttäen, että tarvittavat tiedot on toimitettu ja että suunnitelma on 9 artiklan ja muiden tässä asetuksessa ja asetuksessa (EU) 2021/2116 säädettyjen vaatimusten sekä niiden nojalla hyväksytyjen delegoitujen säädösten ja täytäntöönpanosäädösten mukainen. Arviointi perustuu yksinomaan säädöksiin, jotka ovat jäsenvaltioita oikeudellisesti sitovia.

5. Jokainen YMP:n strategiasuunnitelma hyväksytään viimeistään kuusi kuukautta sen jälkeen, kun asianomainen jäsenvaltio on sen toimittanut.

Hyväksyntä ei kata 113 artiklan c alakohdassa tarkoitettuja tietoja eikä 107 artiklan 2 kohdan a–d alakohdassa tarkoitettuja, YMP:n strategiasuunnitelman liitteissä I–IV esitettäviä tietoja.

Asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa jäsenvaltio voi pyytää komissiota hyväksymään YMP:n strategiasuunnitelman, joka ei sisällä kaikkia osatekijöitä. Tällöin asianomaisen jäsenvaltion on ilmoitettava, mitkä osat puuttuvat YMP:n strategiasuunnitelmasta, ja esitettävä 112 artiklassa tarkoitetut ohjeelliset tavoitteet ja rahoitussuunnitelmat koko YMP:n strategiasuunnitelmaa varten osoittaakseen suunnitelman yleisen johdonmukaisuuden ja yhtenäisyyden. YMP:n strategiasuunnitelman puuttuvat osatekijät on toimitettava komissiolle 119 artiklan mukaisena suunnitelman muutoksena enintään kolmen kuukauden kuluessa YMP:n strategiasuunnitelman hyväksymisajankohdasta.

6. Komissio hyväksyy jokaisen YMP:n strategiasuunnitelman täytäntöönpanopäätöksellä soveltamatta 153 artiklassa tarkoitettua komiteamenettelyä.

7. YMP:n strategiasuunnitelmilla on oikeusvaikutuksia vasta sen jälkeen, kun komissio on hyväksynyt ne.

119 artikla

YMP:n strategiasuunnitelman muuttaminen

1. Jäsenvaltiot voivat esittää komissiolle pyyntöjä YMP:n strategiasuunnitelmiansa muuttamiseksi.
2. YMP:n strategiasuunnitelmien muutospyyntö on perusteltava asianmukaisesti, ja perusteluissa on erityisesti todettava, miten muutosten odotetaan vaikuttavan siihen, miten suunnitelmalla päästään 6 artiklan 1 ja 2 kohdassa vahvistettuihin erityistavoitteisiin. Muutospyyntöjen mukana on toimitettava muutettu suunnitelma, myös päivitetty liitteet tarvittaessa.
3. Komissio arvioi, onko muutos johdonmukainen tämän asetuksen ja sen nojalla annettujen delegoitujen säädösten ja täytäntöönpanosäädösten sekä asetuksen (EU) 2021/2116 kanssa ja vaikutetaanko sillä tehokkaasti erityistavoitteiden saavuttamiseen.
4. Komissio hyväksyy YMP:n strategiasuunnitelman muutospyyntöä edellyttäen, että tarvittavat tiedot on toimitettu ja että muutettu suunnitelma on 9 artiklan ja muiden tässä asetuksessa ja asetuksessa (EU) 2021/2116 esitettyjen vaatimusten sekä niiden nojalla hyväksytyjen delegoitujen säädösten ja täytäntöönpanosäädösten mukainen.
5. Komissio voi esittää huomautuksia 30 työpäivän kuluessa YMP:n strategiasuunnitelman muutospyyntöä esittämisestä. Jäsenvaltion on toimitettava komissiolle kaikki tarvittavat lisätiedot.
6. YMP:n strategiasuunnitelman muutospyyntö on hyväksyttävä viimeistään kolme kuukautta sen jälkeen, kun jäsenvaltio on toimittanut sen.
7. YMP:n strategiasuunnitelman muutospyyntö voidaan esittää kerran kalenterivuodessa, jollei tässä asetuksessa säädetystä tai komission 122 artiklan mukaisesti määrittämistä mahdollisista poikkeuksista muuta johdu. Lisäksi YMP:n strategiasuunnitelmakauden aikana voidaan esittää kolme muuta YMP:n strategiasuunnitelman muutospyyntöä. Tätä kohtaa ei sovelleta muutospyyntöihin 118 artiklan 5 kohdan mukaisten puuttuvien osatekijöiden toimittamiseksi.

YMP:n strategiasuunnitelman muutospyyntöä, joka koskee 17 artiklan 5 kohtaa, 88 artiklan 7 kohtaa, 103 artiklan 5 kohtaa tai 120 artiklaa, ei lasketa mukaan tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua rajoitusta sovellettaessa.

8. YMP:n strategiasuunnitelman muutos, joka koskee 17 artiklan 5 kohtaa, 88 artiklan 7 kohtaa tai 103 artiklan 1 kohtaa ja liittyy maataloustukirahastoon, tulee voimaan 1 päivästä tammikuuta sitä vuotta seuraavana kalenterivuonna, jona komissio hyväksyy muutospyyntöä ja sen jälkeen, kun määrärahoja muutetaan vastaavasti 87 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

YMP:n strategiasuunnitelman muutos, joka koskee 103 artiklan 1 kohtaa ja liittyy maaseuturahastoon, tulee voimaan sen jälkeen, kun komissio hyväksyy muutospyyntöä ja määrärahoja muutetaan vastaavasti 89 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

Maataloustukirahastoon liittyvä YMP:n strategiasuunnitelman muutos, joka on muu kuin tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuihin muutoksiin, tulee voimaan jäsenvaltion määrittelemänä päivänä, joka on myöhäisempi kuin päivä, jona komissio hyväksyy kyseistä muutosta koskevan pyynnön. Jäsenvaltiot voivat asettaa eri voimaantuloajankohdan tai -ajankohdat muutoksen eri osatekijöille. Kyseistä ajankohtaa määriteltäessä jäsenvaltioiden on otettava huomioon tässä artiklassa säädetty hyväksymismenettely määraajat sekä viljelijöiden ja muiden tuensaajien tarve saada riittävästi aikaa muutoksen huomioon ottamiseksi. Jäsenvaltion on ilmoitettava suunniteltu ajankohta YMP:n strategiasuunnitelman muutospyyntöä yhteydessä, ja komissio hyväksyy sen tämän artiklan 10 kohdan mukaisesti.

9. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 2–8, 10 ja 11 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat milloin tahansa muuttaa YMP:n strategiasuunnitelmien osatekijöitä ja hakea niihin muutoksia siltä osin kuin ne ovat merkityksellisiä III osaston IV luvun mukaisten interventoiden kannalta, mukaan lukien tällaisten interventoiden tukikelpoisuusedellytykset, mutta eivät johda 109 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen tavoitteiden muutoksiin. Jäsenvaltioiden on annettava tällaiset muutokset tiedoksi komissiolle siihen mennessä, kun ne alkavat soveltaa niitä, ja sisällytettävä ne seuraavaan tämän artiklan 1 kohdan mukaiseen YMP:n strategiasuunnitelman muutospyyntöön.

10. Komissio hyväksyy jokaisen YMP:n strategiasuunnitelman muutoksen täytäntöönpanopäätöksellä soveltamatta 153 artiklassa tarkoitettua komiteamenettelyä.

11. YMP:n strategiasuunnitelmien muutoksilla on oikeusvaikutuksia vasta sen jälkeen, kun komissio on hyväksynyt ne, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 86 artiklan soveltamista.

12. Toimituksellisia korjauksia tai ilmeisiä virheitä taikka puhtaasti tekstinlaadinnallisia korjauksia, jotka eivät vaikuta toimintapolitiikan täytäntöönpanoon taikka interventioon, ei katsota tämän artiklan mukaiseksi muutospyyntöksi. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle kyseisistä korjauksista.

120 artikla

YMP:n strategiasuunnitelmien tarkistaminen

Jos liitteessä XIII lueteltuihin säädöksiin tehdään muutoksia, kunkin jäsenvaltion on arvioitava, olisiko niiden mukaisesti muutettava sen YMP:n strategiasuunnitelmaa, erityisesti 109 artiklan 2 kohdan a alakohdan v alakohdassa tarkoitettua selvitystä ja muita kyseisessä selvityksessä tarkoitettuja YMP:n strategiasuunnitelman osatekijöitä. Kunkin jäsenvaltion on kuuden kuukauden kuluessa määräajasta, jona johonkin liitteessä XIII lueteltuun direktiivin tehty muutos on saatettava osaksi kansallista lainsäädäntöä, tai kuuden kuukauden kuluessa johonkin liitteessä XIII lueteltuun asetukseen tehdyn muutoksen soveltamispäivästä ilmoitettava komissiolle arviointinsa tulos ja sitä koskeva selvitys sekä tarvittaessa esitettävä pyyntö YMP:n strategiasuunnitelmansa muuttamisesta 119 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

121 artikla

Komission toiminnan määräaikojen laskeminen

Tätä lukua sovellettaessa ja jos komission toiminnalle asetetaan määräaika, kyseisen määräajan on alettava siitä, kun kaikki tässä asetuksessa ja sen nojalla hyväksytyissä säännöksissä vahvistettujen vaatimusten mukaiset tiedot on annettu.

Määräaikaan ei sisälly

- a) jakso, joka alkaa sitä päivää seuraavana päivänä, jona komissio lähettää huomautuksensa tai tarkistettuja asiakirjoja koskevan pyyntönsä jäsenvaltiolle, ja joka päättyy päivänä, jona jäsenvaltio vastaa pyyntöön;
- b) 17 artiklan 5 kohtaan, 88 artiklan 7 kohtaan ja 103 artiklan 5 kohtaan liittyvien muutosten osalta 87 artiklan 2 kohdan mukaista määrärahojen muutosta koskevan delegoidun säädöksen hyväksymiseen kuluva aika.

122 artikla

YMP strategiasuunnitelmien muuttamista koskeva siirretty säädösvalta

Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 152 artiklan mukaisesti tämän luvun täydentämiseksi seuraavilta osin:

- a) menettelyt ja määräajat YMP:n strategiasuunnitelmien muutospyyntöjen esittämiselle;
- b) niiden muiden tapausten määrittäminen, joissa 119 artiklan 7 kohdassa tarkoitettua muutosten enimmäismäärää ei sovelleta.

VI OSASTO

KOORDINOINTI JA HALLINTO

123 artikla

Hallintoviranomainen

1. Kunkin jäsenvaltion on nimettävä YMP:n strategiasuunnitelmaansa varten kansallinen hallintoviranomainen.

Jäsenvaltiot voivat perustuslailliset ja institutionaaliset säännöksensä huomioon ottaen nimetä aluetason hallintoviranomaisia, jotka vastaavat osasta 2 kohdassa tarkoitetuista tehtävistä tai niistä kaikista.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että on perustettu asiaankuuluva hallinto- ja valvontajärjestelmä, jolla taataan selkeä tehtävien jako ja erottelu kansallisen hallintoviranomaisen ja tapauksen mukaan alueellisten hallintoviranomaisten ja muiden elinten välillä. Jäsenvaltio vastaa sen varmistamisesta, että järjestelmä toimii tehokkaasti koko YMP:n strategiasuunnitelmakauden ajan.

2. Hallintoviranomainen vastaa YMP:n strategiasuunnitelman tehokkaasta, vaikuttavasta ja moitteettomasta hallinnosta ja täytäntöönpanosta. Sen on erityisesti varmistettava, että

- a) käytössä on 130 artiklassa tarkoitettu sähköinen tietojärjestelmä;
- b) viljelijät, muut tuensaajat ja muut interventtioiden täytäntöönpanoon osallistuvat elimet
 - i) saavat tiedot niille tuen myöntämisestä aiheutuvista velvollisuuksista ja niillä on joko erillinen kirjanpito tai tarvittaessa soveltuva kirjanpitokoodi kaikille toimeen liittyville tapahtumille;
 - ii) ovat tietoisia vaatimuksista, jotka koskevat tietojen toimittamista hallintoviranomaiselle sekä tuotosten ja tulosten kirjaamista;
- c) asianomaisille viljelijöille ja muille tuensaajille toimitetaan, tarvittaessa sähköisesti, selkeät ja täsmälliset tiedot III osaston I luvun 2 jakson mukaisesti vahvistetuista lakisääteisistä hoitovaatimuksista ja vähimmäistasoisista GAEC-vaatimuksista, sekä III osaston I luvun 3 jakson mukaisesti vahvistetuista sosiaalisiin ehtoihin liittyvistä vaatimuksista, joita on sovellettava tilatasolla;
- d) 139 artiklassa tarkoitettu ennakoarviointi on arviointi- ja seurantajärjestelmän mukainen, ja se toimitetaan komissiolle;
- e) 140 artiklan 4 kohdassa tarkoitettu arviointisuunnitelma on laadittu, ja kyseisessä artiklassa tarkoitetuissa jälkiarvioinneissa noudatetaan tässä asetuksessa säädettyjä määräaikoja, varmistaen, että tällaiset arvioinnit ovat seuranta- ja arviointijärjestelmän mukaisia ja että ne toimitetaan seurantakomitealle ja komissiolle;
- f) seurantakomitealle toimitetaan tiedot ja asiakirjat, jotka tarvitaan YMP:n strategiasuunnitelman täytäntöönpanon seurannassa strategiasuunnitelman erityistavoitteet ja prioriteetit huomioon ottaen;
- g) laaditaan vuotuinen tuloksellisuuskertomus, myös seurantaa koskevat yhteenvetotaulukot, ja sen jälkeen, kun kertomus on toimitettu seurantakomitealle lausuntoa varten, se toimitetaan komissiolle asetuksen (EU) 2021/2116 9 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdan mukaisesti;
- h) vuotuista tuloksellisuuskertomusta koskevien komission huomautusten johdosta toteutetaan asianmukaiset jatkotoimet;
- i) maksajavirasto saa rahoitettaviksi valittujen interventtioiden osalta kaikki tarvittavat tiedot erityisesti noudatetuista menettelyistä ja kaikista suoritetuista tarkastuksista ennen kuin maksut hyväksytään;
- j) maaseuturahastosta rahoitettavien interventtioiden tuensaajat, lukuun ottamatta pinta-ala- ja eläinperusteisia interventioita, tuovat esille saamansa rahoitustuen, myös käyttämällä unionin tunnusta asianmukaisella tavalla, noudattaen komission 5 kohdan mukaisesti vahvistamia sääntöjä;

- k) huolehditaan YMP:n strategiasuunnitelman julkisuudesta, muun muassa kansallisen YMP-verkoston välityksellä, tiedottamalla
- i) mahdollisille tuensaajille, ammattialajärjestöille, talouselämän edustajille ja työmarkkinaosapuolille, miesten ja naisten välistä tasa-arvoa edistävälle elimille sekä alalla toimiville kansalaisjärjestöille, ympäristöjärjestöt mukaan luettuina, YMP:n strategiasuunnitelman tarjoamista mahdollisuuksista sekä säännöistä, jotka koskevat YMP:n strategiasuunnitelmasta saatavaa rahoitusta; sekä
- ii) viljelijöille, muille tuensaajille ja suurelle yleisölle tuesta, jota unioni myöntää maatalouteen ja maaseudun kehittämiseen YMP:n strategiasuunnitelman välityksellä.

Maataloustukirahastosta rahoitettavaa tukea varten jäsenvaltioiden on tarvittaessa säädettävä, että hallintoviranomainen käyttää maaseuturahastossa käytettyjä näkyvyyttä lisääviä välineitä ja viestintävälineitä sekä rakenteita.

3. Mikäli 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetut alueelliset hallintoviranomaiset vastaavat 2 kohdassa tarkoitetuista tehtävistä, kansallisen hallintoviranomaisen on varmistettava asianmukainen koordinointi kyseisten viranomaisten välillä, jotta YMP:n strategiasuunnitelman suunnittelun ja täytäntöönpanon johdonmukaisuus ja yhtenäisyys voidaan taata.

4. Kansallinen hallintoviranomainen, tai tarvittaessa alueelliset hallintoviranomaiset, voi siirtää tehtäviä välittävälle elimille. Siinä tapauksessa tehtävät siirtävä hallintoviranomainen on edelleen täysin vastuussa kyseisten tehtävien tehokkaasta ja moitteettomasta hallinnosta ja täytäntöönpanosta ja varmistaa, että on annettu aiheelliset säännökset, jotta välittävä elin pystyy hankkimaan kaikki näiden tehtävien hoitamiseen tarvittavat tiedot.

5. Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan yhdenmukaiset edellytykset 2 kohdan j ja k alakohdassa tarkoitettujen tiedotus-, julkisuus- ja näkyvyysvaatimusten soveltamiseksi. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 153 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

124 artikla

Seurantakomitea

1. Kunkin jäsenvaltion on perustettava YMP:n strategiasuunnitelman täytäntöönpanoa seuraava kansallinen komitea kolmen kuukauden kuluessa päivästä, jona YMP:n strategiasuunnitelman hyväksymistä koskeva komission täytäntöönpanopäätös annetaan jäsenvaltiolle tiedoksi.

Kukin seurantakomitea vahvistaa oman työjärjestyksensä, jossa sovitaan määräyksistä, jotka koskevat koordinoitua alueellisten seurantakomiteoiden kanssa siinä tapauksessa, että näitä on perustettu 5 kohdan mukaisesti, ja jotka koskevat eturistiriitojen ehkäisemistä ja avoimuusperiaatteen soveltamista.

Seurantakomitea kokoontuu vähintään kerran vuodessa ja tarkastelee kaikkia seikkoja, jotka vaikuttavat YMP:n strategiasuunnitelman edistymiseen sille asetetuissa tavoitteissa.

Kunkin jäsenvaltion on julkaistava seurantakomitean työjärjestys ja lausunnot.

2. Kunkin jäsenvaltion on päätettävä seurantakomitean kokoonpanosta ja huolehdittava asiaankuuluvien viranomaisten, välittävien elinten ja 106 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen kumppanien edustajien tasapainoisesta edustuksesta.

Kullakin seurantakomitean jäsenellä on äänioikeus.

Jäsenvaltion on julkaistava luettelo seurantakomitean jäsenistä verkossa.

Komission edustajat osallistuvat seurantakomitean työhön neuvonantajina.

3. Seurantakomitean tehtävänä on tarkastella seuraavia seikkoja:

- a) edistyminen YMP:n strategiasuunnitelman täytäntöönpanossa ja sen välitavoitteissa ja tavoitteissa;

- b) seikat, jotka vaikuttavat YMP:n strategiasuunnitelman tuloksellisuuteen, ja toimet niiden ratkaisemiseksi, mukaan lukien edistymisen yksinkertaistamisessa ja lopullisten tuensaajien hallinnollisen rasitteen vähentämisessä;
- c) asetuksen (EU) 2021/1060 58 artiklan 3 kohdassa luetellut ennakoarvioinnin osatekijät sekä kyseisen asetuksen 59 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu strategia-asiakirja;
- d) edistymisen arviointien ja niiden yhteenvedojen laadinnassa sekä havaintojen johdosta mahdollisesti toteutettavissa toimissa;
- e) kansallisten YMP-verkostojen toimittamat tiedot YMP:n strategiasuunnitelman täytäntöönpanosta;
- f) viestintätoimien ja näkyvyyttä lisäävien toimien toteutus;
- g) tilanteen mukaan edistymisen viranomaisten sekä viljelijöiden ja muiden tuensaajien hallinnollisten valmiuksien kehittämisessä.

4. Seurantakomitea antaa lausunnon seuraavista seikoista:

- a) toimien valinnassa käytetyt menetelmät ja perusteet;
- b) vuotuiset tuloksellisuuskertomukset;
- c) arviointisuunnitelma ja siihen tehtävät muutokset;
- d) hallintoviranomaisen mahdolliset ehdotukset YMP:n strategiasuunnitelman muuttamiseksi.

5. Jos osatekijöitä vahvistetaan alueellisella tasolla, asianomainen jäsenvaltio voi perustaa alueellisia seurantakomiteoita seuraamaan alueellisten osatekijöiden toteuttamista ja antamaan kansalliselle seurantakomitealle sitä koskevia tietoja. Tätä artiklaa sovelletaan kyseisiin alueellisiin seurantakomiteoihin soveltuvien osin alueellisella tasolla laadittujen osatekijöiden osalta.

125 artikla

Jäsenvaltioiden aloitteesta annettava tekninen apu

1. Jäsenvaltion aloitteesta maaseuturahastosta voidaan tukea toimia, jotka ovat tarpeen YMP:n strategiasuunnitelmaan liittyvän tuen tehokkaan hallinnon ja täytäntöönpanon kannalta, mukaan lukien 126 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen kansallisten YMP-verkostojen perustaminen ja toiminta. Tässä kohdassa tarkoitettut toimet voivat koskea edellisiä ohjelmakausia ja seuraavia YMP:n strategiasuunnitelmakausia.
2. Asetuksen (EU) 2021/1060 31 artiklan 4, 5 ja 6 kohdan mukaisia päärahaston viranomaisen toimia voidaan myös tukea edellyttäen, että Leaderiin myönnetään maaseuturahaston tukea.
3. Jäsenvaltioiden aloitteesta annettavasta teknisestä avusta ei saa rahoittaa asetuksen (EU) 2021/2116 12 artiklassa tarkoitettuja todentamisviranomaisia.

126 artikla

Kansalliset ja eurooppalaiset YMP-verkostot

1. Kunkin jäsenvaltion on perustettava yhteisen maatalouspolitiikan kansallinen verkosto, jäljempänä 'kansallinen YMP-verkosto', maatalouden ja maaseudun kehittämisen alalla toimivien kansallisen tason organisaatioiden ja viranomaisten, neuvonantajien, tutkijoiden ja muiden innovointitoimijoiden sekä muiden toimijoiden verkostoitumista varten viimeistään 12 kuukauden kuluttua siitä, kun komissio on hyväksynyt YMP:n strategiasuunnitelman. Kansallisen YMP-verkoston on perustuttava jäsenvaltioissa olemassa olevassa verkostotoiminnassa saatuihin kokemuksiin ja siinä sovellettuihin käytäntöihin.
2. Komissio perustaa yhteisen maatalouspolitiikan eurooppalaisen verkoston, jäljempänä 'eurooppalainen YMP-verkosto', maatalouden ja maaseudun kehittämisen alalla toimivien kansallisten verkostojen, organisaatioiden ja viranomaisten verkostoimiseksi unionin tasolla.

3. Verkostoitumisella kansallisten ja eurooppalaisten YMP-verkostojen välityksellä on seuraavat tavoitteet:
- a) lisätään asiaankuuluvien sidosryhmien osallistumista YMP:n strategiasuunnitelmien täytäntöönpanoon ja tarvittaessa niiden suunnitteluun;
 - b) tuetaan jäsenvaltioiden viranomaisia YMP:n strategiasuunnitelmien täytäntöönpanossa ja siirtymisessä suoritusperusteiseen täytäntöönpanomalliin;
 - c) autetaan parantamaan YMP:n strategiasuunnitelmien täytäntöönpanon laatua;
 - d) edistetään YMP:tä ja rahoitusmahdollisuuksia koskevaa tiedottamista yleisölle ja mahdollisille tuensaajille;
 - e) edistetään innovointia maataloudessa ja maaseudun kehittämisessä ja tuetaan vertaisoppimista ja kaikkien sidosryhmien ottamista mukaan tietämyksen vaihtoa ja tietämyksen syventämistä koskevaan prosessiin sekä näiden sidosryhmien välistä vuorovaikutusta;
 - f) edistetään seuranta- ja arviointivalmiuksia ja -toimia;
 - g) edistetään YMP:n strategiasuunnitelmien tulosten levittämistä.

Ensimmäisen alakohdan d alakohdassa asetettuun tavoitteeseen pyritään erityisesti kansallisten YMP-verkostojen välityksellä.

4. Kansallisten ja eurooppalaisten YMP-verkostojen tehtävät 3 kohdassa vahvistettujen tavoitteiden saavuttamiseksi ovat seuraavat:

- a) kerätään, analysoidaan ja levitetään tietoa toimista ja hyvistä käytännöistä, joita YMP:n strategiasuunnitelmilla pannaan täytäntöön tai tuetaan, sekä analysoidaan 6 artiklan 1 ja 2 kohdassa esitettyjen erityistavoitteiden kannalta merkityksellistä maatalouden ja maaseutualueiden kehitystä;
- b) edistetään jäsenvaltioiden viranomaisten ja muiden YMP:n strategiasuunnitelmien täytäntöönpanoon osallistuvien toimijoiden valmiuksien kehittämistä, myös seuranta- ja arviointimenettelyjen osalta;
- c) luodaan alustoja, foorumeita ja tapahtumia, joilla helpotetaan kokemusten vaihtoa sidosryhmien välillä ja vertaisoppimista, myös tarvittaessa vaihtoja kolmansien maiden verkostojen kanssa;
- d) kerätään tietoa ja helpotetaan sen levittämistä sekä rahoitettujen rakenteiden ja hankkeiden, kuten asetuksen (EU) 2021/1060 33 artiklassa tarkoitettujen paikallisten toimintaryhmien, tämän asetuksen 127 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen eurooppalaisen innovaatiokumppanuuden toimijaryhmien sekä vastaavien rakenteiden ja hankkeiden verkostoitumista;
- e) tuetaan tämän asetuksen 127 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen eurooppalaisen innovaatiokumppanuuden toimijaryhmien, asetuksen (EU) 2021/1060 33 artiklassa tarkoitettujen paikallisten toimintaryhmien tai vastaavien paikallisen kehittämisen rakenteiden välisiä yhteistyöhankkeita, myös kansainvälistä yhteistyötä;
- f) luodaan yhteyksiä muihin unionin rahoittamiin strategioihin tai verkostoihin;
- g) edistetään YMP:n jatkokehittämistä ja myöhempien YMP:n strategiasuunnitelmakausien valmistelua;
- h) kun kyseessä ovat kansalliset YMP-verkostot, osallistutaan eurooppalaisen YMP-verkoston toimintaan ja edistetään sitä;
- i) kun kyseessä on eurooppalainen YMP-verkosto, tehdään yhteistyötä kansallisten YMP-verkostojen kanssa ja edistetään niiden toimintaa;

5. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan eurooppalaisen YMP-verkoston organisaatiorakenne ja toiminta. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 153 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

127 artikla

Maatalouden tuottavuutta ja kestävyyttä koskeva eurooppalainen innovaatiokumppanuus

1. Maatalouden tuottavuutta ja kestävyyttä koskevan eurooppalaisen innovaatiokumppanuuden tarkoituksena on lisätä innovointia ja tietämyksen vaihtoa.

Eurooppalaisella innovaatiokumppanuudella tuetaan AKIS-järjestelmää liittämällä yhteen toimintapolitiikkoja ja välineitä innovoinnin vauhdittamiseksi.

2. Eurooppalaisella innovaatiokumppanuudella pyritään edistämään 6 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen erityistaivoitteiden saavuttamista.

Erityisesti sen avulla

- a) luodaan lisäarvoa yhdistämällä tutkimus ja maatalouskäytäntö paremmin toisiinsa ja kannustamalla käytettävissä olevien innovointitoimenpiteiden laajempaan käyttöön;
- b) saatetaan yhteen innovointitoimijoita ja -hankkeita;
- c) nopeutetaan ja laajennetaan innovatiivisten ratkaisujen siirtämistä käytäntöön, mukaan lukien viljelijöiden väliset vaihdot; ja
- d) tiedotetaan tiedeyhteisölle maatalouskäytännön tutkimustarpeista.

3. Eurooppalaisen innovaatiokumppanuuden toimijaryhmät, joita tuetaan 77 artiklassa tarkoitetusta, yhteistyöhön liittyvästä interventiotuimityypistä, ovat osa eurooppalaista innovaatiokumppanuutta. Kunkin eurooppalaisen innovaatiokumppanuuden toimijaryhmän on laadittava suunnitelma innovointihankkeeksi, jota kehitetään tai joka toteutetaan. Innovointihankkeen on perustuttava interaktiiviseen innovointimalliin, jonka keskeisiä periaatteita ovat seuraavat:

- a) kehitetään innovatiivisia ratkaisuja, joissa keskitytään viljelijöiden ja metsänomistajien tarpeisiin, ottaen huomioon myös vuorovaikutus koko toimitusketjussa hyödyllisiltä osin;
- b) kootaan yhteen kumppaneita, joilla on täydentävää tietämystä, kuten viljelijöitä, neuvojia, tutkijoita, yrityksiä ja kansalaisjärjestöjä, siten, että haetaan hankkeen tavoitteiden kannalta parasta yhdistelmää; ja
- c) päätetään yhdessä ja luodaan yhdessä ratkaisuja koko hankkeen ajan.

Eurooppalaisen innovaatiokumppanuuden toimijaryhmät voivat toimia kansainvälisesti, myös rajat ylittävästi. Suunniteltu innovointi voi perustua uuteen käytäntöön mutta myös perinteisiin käytäntöihin uudessa maantieteellisessä tai ympäristöllisessä yhteydessä.

Eurooppalaisen innovaatiokumppanuuden toimijaryhmien on levitettävä yhteenvetoa suunnitelmistaan ja hankkeidensa tuloksista erityisesti kansallisten ja eurooppalaisten YMP-verkostojen kautta.

VII OSASTO

SEURANTA, RAPORTOINTI JA ARVIOINTI

I LUKU

SUORITUSPERUSTEINEN KEHYS

128 artikla

Suoritusperusteisen kehysten laatiminen

1. Jäsenvaltiot ja komissio ovat yhdessä vastuussa suoritusperusteisen kehysten laatimisesta. Suoritusperusteinen kehys mahdollistaa YMP:n strategiasuunnitelman tuloksellisuuden seurannan ja arvioinnin ja sitä koskevan raportoinnin YMP:n strategiasuunnitelman täytäntöönpanon aikana.

2. Suoritusperusteisessa kehyksessä on oltava seuraavat osatekijät:

- a) 7 artiklassa tarkoitetut seurannan, arvioinnin ja vuotuisen tuloksellisuusraportoinnin perustana käytettävät yhteiset tuotos-, tulos-, vaikutus- ja asiayhteysindikaattorit;
- b) asianomaista erityistavoitetta varten asiaankuuluvia tulosindikaattoreita käyttäen vahvistetut tavoitteet ja vuotuiset välitavoitteet;
- c) tiedon keruu, taltiointi ja siirtäminen;

- d) säännöllinen raportointi tuloksellisuus-, seuranta- ja arviointitoiminnoista;
- e) ennakko-, väli- ja jälkiarvioinnit ja kaikki muut YMP:n strategiasuunnitelman arviointiin liittyvät toiminnot.

129 artikla

Suoritusperusteisen kehyksen tavoitteet

Suoritusperusteisen kehyksen tavoitteina on

- a) arvioida YMP:n vaikutusta, vaikuttavuutta, tehokkuutta, asiaankuuluvuutta, johdonmukaisuutta ja unionin tasolla saatavaa lisäarvoa;
- b) seurata YMP:n strategiasuunnitelmien tavoitteiden saavuttamista;
- c) arvioida YMP:n strategiasuunnitelmien interventioiden vaikutusta, vaikuttavuutta, tehokkuutta, asiaankuuluvuutta ja johdonmukaisuutta;
- d) tukea seurantaan ja arviointiin liittyvää yhteistä oppimisprosessia.

130 artikla

Sähköinen tietojärjestelmä

Jäsenvaltioiden on perustettava suojattu sähköinen tietojärjestelmä, tai käytettävä olemassa olevaa järjestelmää, johon ne tallentavat ja jossa ne säilyttävät seurannassa ja arvioinnissa, erityisesti esitetyissä tavoitteissa edistymistä koskevassa seurannassa, tarvittavia keskeisiä tietoja YMP:n strategiasuunnitelman täytäntöönpanosta, mukaan lukien kutakin tuensaajaa ja toimea koskevat tiedot.

131 artikla

Tietojen toimittaminen

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että YMP:n strategiasuunnitelmaan sisällytettyjen interventioiden mukaista tukea saavat tuensaajat ja asetuksen (EU) 2021/1060 33 artiklassa tarkoitetut paikalliset toimintaryhmät toimittavat hallintoviranomaiselle tai muille elimille, joille näiden tehtävien suorittaminen on siirretty, kaikki tiedot, jotka tarvitaan YMP:n strategiasuunnitelman seurantaan ja arviointiin.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että käytössä on kattavat, ajantasaiset ja luotettavat tietolähteet, jotta voidaan tehokkaasti seurata, miten toimintapolitiikalla pystytään saavuttamaan tavoitteet, käyttäen apuna tuotos-, tulos- ja vaikutusindikaattoreita.

132 artikla

Seurantamenettelyt

Hallintoviranomainen ja seurantakomitea seuraavat YMP:n strategiasuunnitelman täytäntöönpanoa ja YMP:n strategiasuunnitelman tavoitteiden saavuttamista tuotos- ja tulosindikaattoreiden avulla.

133 artikla

Suoritusperusteiseen kehykseen liittyvä täytäntöönpanovalta

Komissio hyväksyy suoritusperusteisen kehyksen sisältöä koskevia täytäntöönpanosäädöksiä. Tällaisiin säädöksiin sisällytetään liitteen I indikaattorien lisäksi muita indikaattoreita, joita tarvitaan toimintapolitiikan asianmukaiseen seurantaan ja arviointiin, sekä liitteen I indikaattorien ja muiden vahvistettujen indikaattorien laskentamenetelmät ja säännökset, jotka ovat tarpeen takaamaan jäsenvaltioiden keräämien tietojen paikkansapitävyyden ja luotettavuuden. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 153 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

II LUKU

VUOTUISET TULOKSELLISUUSKERTOMUKSET

134 artikla

Vuotuiset tuloksellisuuskertomukset

1. Jäsenvaltioiden on asetuksen (EU) 2021/2116 9 artiklan 3 kohdan ja 10 artiklan mukaisesti toimitettava YMP:n strategiasuunnitelman täytäntöönpanoa edellisenä varainhoitovuotena koskeva vuotuinen tuloksellisuuskertomus.
2. Viimeisessä vuotuisessa tuloksellisuuskertomuksessa, joka on toimitettava asetuksen (EU) 2021/2116 9 artiklan 3 kohdan ja 10 artiklan mukaisesti, on oltava yhteenveto täytäntöönpanokaudella tehdyistä arvioinneista.
3. Jotta vuotuinen tuloksellisuuskertomus olisi kelvollinen, siinä on oltava kaikki 4, 5, 7, 8, 9 ja 10 kohdassa ja tarvittaessa 6 kohdassa vaaditut tiedot. Komissio ilmoittaa kyseessä olevalle jäsenvaltiolle 15 työpäivän kuluessa vuotuisen tuloksellisuuskertomuksen toimittamisesta, mikäli kertomus ei ole kelvollinen, ja muussa tapauksessa kertomus katsotaan kelvolliseksi, sanotun kuitenkin rajoittamatta asetuksen (EU) 2021/2116 mukaisten vuotuisten tilien tarkastamis- ja hyväksymismenettelyjen soveltamista.
4. Vuotuisissa tuloksellisuuskertomuksissa on esitettävä keskeiset laadulliset ja määrälliset tiedot YMP:n strategiasuunnitelman täytäntöönpanosta taloudellisten tietojen ja tuotos- ja tulosindikaattoreiden avulla, tapauksen mukaan myös aluetasolla.
5. Edellä 4 kohdassa tarkoitettujen määrällisten tietojen on sisällettävä
 - a) toteutuneet tuotokset;
 - b) tilinpäätöksessä ilmoitetut menot, jotka otetaan huomioon a alakohdassa tarkoitettujen tuotosten osalta ennen minkään seuraamusten tai muiden vähennysten soveltamista ja maaseuturahaston osalta ottaen huomioon asetuksen (EU) 2021/2116 57 artiklan mukainen peruutetun tai takaisinperityn rahoituksen uudelleenosoittaminen;
 - c) b alakohdassa tarkoitettujen menojen ja a alakohdassa tarkoitettujen asiaankuuluvien tuotosten välinen suhde, jäljempänä 'toteutunut yksikkömäärä';
 - d) tulokset sekä se, kuinka paljon on vielä tehtävää vastaavien 109 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti asetettujen välitavoitteiden saavuttamiseksi.

Ensimmäisen alakohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitettut tiedot on jaoteltava YMP:n strategiasuunnitelmassa esitettyä yksikkömäärää kohden 111 artiklan h alakohdan mukaisesti tuloksellisuuden tarkastamis- ja hyväksymismenettelyä varten. Sellaisten tuotosindikaattoreiden osalta, jotka on liitteessä I merkitty käytettäväksi pelkästään seurantaan, sisällytetään ainoastaan tämän kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettut tiedot.

6. Sellaisen intervention osalta, joka ei kuulu asetuksen (EU) 2021/2116 65 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun yhdenntettyyn järjestelmään, jäsenvaltiot voivat päättää, että tämän artiklan 5 kohdan mukaisesti toimitettavien tietojen lisäksi ne esittävät kussakin vuotuisessa tuloksellisuuskertomuksessa
 - a) joko keskimääräiset yksikkömäärät edellisenä varainhoitovuonna valittujen toimien osalta sekä niitä vastaavan tuotosten ja menojen määrän tai
 - b) niihin toimiin, joiden osalta maksut on suoritettu edellisenä varainhoitovuotena, sidottujen julkisten menojen kokonaismäärän, laskematta mukaan 115 artiklan 5 kohdassa tarkoitettua kansallista lisärahoitusta, ja toteutuneiden tuotosten välisen suhteen sekä niitä vastaavan tuotosten ja menojen määrän.

Komissio käyttää kyseisiä tietoja asetuksen (EU) 2021/2116 40 ja 54 artiklan soveltamiseksi kunakin kyseisten toimien maksuvuotena.

7. Edellä 4 kohdassa tarkoitettujen laadullisten tietojen on sisällettävä
 - a) yhteenveto YMP:n strategiasuunnitelman täytäntöönpanotilanteesta edellisen varainhoitovuoden osalta;

- b) YMP:n strategiasuunnitelman tuloksellisuuteen liittyvät ongelmat, erityisesti välitavoitteisiin pääsemisessä, tarvittaessa ongelmien syyt ja tapauksen mukaan kuvaus toteutetuista toimenpiteistä.

8. Asetuksen (EU) 2021/2116 53 artiklan 2 kohdan soveltamiseksi jäsenvaltiot voivat päättää, että tämän artiklan 4 kohdassa tarkoitettuihin laadullisiin tietoihin sisällytetään myös

- a) perustelut toteutuneen yksikkömäärän ylitykselle verrattuna vastaavaan suunniteltuun yksikkömäärään tai tapauksen mukaan tämän asetuksen 102 artiklassa tarkoitettu suunniteltu enimmäisyksikkömäärä; tai
- b) jos jäsenvaltio päättää käyttää jotain tämän artiklan 6 kohdassa säädettyä mahdollisuutta, perustelut toteutuneen yksikkömäärän ylitykselle verrattuna joko valittuja toimia koskevaan vastaavaan keskimääräiseen yksikkömäärään tai niihin toimiin, joiden osalta maksut on suoritettu edellisenä varainhoitovuotena, sidottujen julkisten varojen kokonaismäärän, laskematta mukaan 115 artiklan 5 kohdan mukaista kansallista lisärahoitusta, ja toteutuneiden tuotosten väliseen suhteeseen, jäsenvaltion valinnan mukaan.

9. Asetuksen (EU) 2021/2116 40 artiklan 2 kohdan soveltamiseksi on sisällytettävä perustelut, jos tämän artiklan 8 kohdan a alakohdassa tarkoitettu ylitys on yli 50 prosenttia.

Vaihtoehtoisesti, jos jäsenvaltio päättää käyttää 6 kohdassa säädettyä mahdollisuutta, perustelut on sisällytettävä vain, jos 8 kohdan b alakohdassa tarkoitettu ylitys on yli 50 prosenttia.

10. Rahoitusvälineiden osalta on esitettävä 4 kohdan mukaisesti toimitettavien tietojen lisäksi seuraavat tiedot:

- a) tukikelpoiset menot rahoitustuotetyypeittäin;
- b) tukikelpoisiksi menoiksi ilmoitettujen hallintokustannusten ja -maksujen määrä;
- c) maaseuturahaston varojen lisäksi käyttöön saatujen yksityisten ja julkisten varojen määrä rahoitustuotetyypeittäin;
- d) asetuksen (EU) 2021/1060 60 artiklan mukaisesti maaseuturahastosta rahoitusvälineisiin maksetusta tuesta syntyvät korko- ja muut tuotot sekä mainitun asetuksen 62 artiklan mukaisesti maaseuturahastosta maksetusta tuesta palautuneet varat;
- e) sellaisten lainojen ja lopullisiin vastaanottajiin tehtyjen oman pääoman ehtoisten tai oman pääoman luonteisten sijoitusten kokonaisarvo, joiden vakuutena on tukikelpoisia julkisia menoja, lukuun ottamatta tämän asetuksen 115 artiklan 5 kohdassa tarkoitettua kansallista lisärahoitusta, ja jotka on tosiasiallisesti maksettu lopullisille vastaanottajille.

Jos jäsenvaltio päättää soveltaa tämän artiklan 6 kohtaa rahoitusvälineisiin, kyseisessä kohdassa tarkoitetut tiedot on toimitettava lopullisten tuensaajien tasolla.

11. Joka toinen vuosi tehtävää 135 artiklassa tarkoitettua tuloksellisuuden tarkastelua varten vuotuisiin tuloksellisuuskertomuksiin on sisällytettävä tiedot 115 artiklan 5 kohdan a ja d alakohdassa tarkoitettua kansallisesta lisärahoituksesta. Kyseinen rahoitus on otettava huomioon joka toinen vuosi tehtävässä tuloksellisuuden tarkastelussa.

12. Vuotuiset tuloksellisuuskertomukset, kuten myös kansalaisille laadittu tiivistelmä niiden sisällöstä, asetetaan yleisön saataville.

13. Komissio voi esittää huomautuksia hyväksyttävistä vuotuisista tuloksellisuuskertomuksista yhden kuukauden kuluessa niiden toimittamisesta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asetuksessa (EU) 2021/2116 säädettyjä vuotuisia tilien tarkastamis- ja hyväksymismenettelyjä. Jos komissio ei esitä huomautuksia tässä määräajassa, kertomukset katsotaan hyväksytyiksi. Komission määräaikaisten laskentaa koskevaa tämän artiklan 121 artiklaa sovelletaan soveltuvin osin.

14. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan vuotuisen tuloksellisuuskertomuksen sisällön esittämistä koskevat säännöt. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 153 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

135 artikla

Tuloksellisuuden tarkastelu joka toinen vuosi

1. Komissio toteuttaa joka toinen vuosi tuloksellisuuden tarkastelun vuotuisissa tuloksellisuuskertomuksissa esitettyjen tietojen perusteella.
2. Jos yhden tai useamman tulosindikaattorin, jota asianomainen jäsenvaltio on käyttänyt YMP:n strategiasuunnitelmassa liitteen I mukaista tuloksellisuuden tarkastelua varten, 134 artiklan mukaisesti ilmoitettu arvo osoittaa, että asiaankuuluvasta välitavoitteesta ollaan varainhoitovuoden 2024 osalta yli 35 prosenttia jäljessä ja varainhoitovuoden 2026 osalta yli 25 prosenttia jäljessä, asianomaisen jäsenvaltion on esitettävä tälle poikkeamalle perustelut. Arvioituaan kyseiset perustelut komissio voi tarvittaessa pyytää asianomaista jäsenvaltiota toimittamaan asetuksen (EU) 2021/2116 41 artiklan 1 kohdan mukaisesti toimintasuunnitelman, jossa kuvataan suunnitellut korjaavat toimet ja suunniteltu aikataulu.
3. Komissio tarkastelee vuonna 2026 varainhoitovuotta 2025 koskevissa tuloksellisuuskertomuksissa toimitettuja tietoja. Jos yhden tai useamman tulosindikaattorin, jota kyseessä oleva jäsenvaltio on käyttänyt YMP:n strategiasuunnitelmassa liitteen I mukaista tuloksellisuuden tarkastelua varten, 134 artiklan mukaisesti ilmoitettu arvo osoittaa, että asianomaisesta välitavoitteesta ollaan varainhoitovuoden 2025 osalta yli 35 prosenttia jäljessä, komissio voi pyytää kyseessä olevaa jäsenvaltiota toteuttamaan korjaavia toimia.

136 artikla

Vuotuiset tarkastelukokoukset

1. Jäsenvaltioiden on joka vuosi järjestettävä komission kanssa tarkastelukokous. Tarkastelukokouksessa puheenjohtajuus hoidetaan yhdessä tai komissio toimii puheenjohtajana, ja se pidetään aikaisintaan kahden kuukauden kuluttua vuotuisen tuloksellisuuskertomuksen toimittamisesta.
2. Tarkastelukokouksessa pyritään arvioimaan kunkin suunnitelman tuloksellisuutta, mukaan lukien edistymistä asetettujen tavoitteiden saavuttamisessa ja siihen liittyvistä vaikutuksista saatavilla olevia tietoja, sekä tuloksellisuuteen mahdollisesti vaikuttavia seikkoja ja niiden korjaamiseksi toteutettuja tai toteutettavia toimia.

III LUKU

RAPORTOINTI PUUVILLAN LAJIKOHTAISESTA TUESTA JA KANSALLISESTA LISÄTUESTA

137 artikla

Vuosikertomus

Jäsenvaltioiden, jotka myöntävät III osaston II luvun 3 jakson 2 alajaksossa säädetyn puuvillan lajikohtaisen tuen, on toimitettava komissiolle viimeistään 15 päivänä helmikuuta 2025 ja tämän jälkeen vuosittain viimeistään 15 päivänä helmikuuta vuoteen 2030 asti seuraavat tiedot kyseisen tuen täytäntöönpanosta edellisenä varainhoitovuotena:

- a) tuensaajien lukumäärä;
- b) tuen määrä hehtaaria kohden; ja
- c) hehtaarien määrä, jolle tukea myönnettiin.

138 artikla

Vuotuinen raportointi siirtymäkauden kansallisesta tuesta

Jäsenvaltioiden, jotka myöntävät 147 artiklassa säädettyä siirtymäkauden kansallisen tukea, on toimitettava komissiolle viimeistään 15 päivään helmikuuta 2025 ja tämän jälkeen vuosittain viimeistään 15 päivänä helmikuuta vuoteen 2030 asti seuraavat tiedot kyseisen tuen täytäntöönpanosta edellisestä varainhoitovuonna kullakin asiaankuuluvalla alalla:

- a) tuensaajien lukumäärä;
- b) myönnetyn siirtymäkauden kansallisen tuen kokonaismäärä; sekä
- c) hehtaarimäärä, eläinmäärä tai muiden sellaisten yksiköiden määrä, joille tukea on myönnetty.

IV LUKU

YMP:N STRATEGIASUUNNITELMAN ARVIOINTI

139 artikla

Ennakoarvioinnit

1. Jäsenvaltioiden on tehtävä ennakoarviointeja YMP:n strategiasuunnitelmien suunnittelun laadun parantamiseksi.
2. Ennakoarviointi on tehtävä YMP:n strategiasuunnitelman valmistelusta vastaavan viranomaisen vastuulla.
3. Ennakoarvioinneissa on arvioitava seuraavia seikkoja:
 - a) YMP:n strategiasuunnitelman myötävaikutus 6 artiklan 1 ja 2 kohdassa vahvistettujen erityistavoitteiden saavuttamiseen, ottaen huomioon kansalliset ja alueelliset tarpeet ja kehitysmahdollisuudet sekä kokemukset YMP:n täytäntöönpanosta aiempina ohjelmakausina;
 - b) ehdotetun YMP:n strategiasuunnitelman sisäinen johdonmukaisuus ja suhde muihin asiaankuuluviin välineisiin;
 - c) talousarvion määrärahojen kohdentamisen ja YMP:n strategiasuunnitelman avulla edistettävien 6 artiklan 1 ja 2 kohdassa vahvistettujen erityisten tavoitteiden keskinäinen johdonmukaisuus;
 - d) odotettujen tuotosten myötävaikutus tuloksiin;
 - e) tuloksille ja välitavoitteille asetettujen määrällisten tavoitearvojen tarkoituksenmukaisuus ja realismi ottaen huomioon suunniteltu maataloustukirahastoista ja maaseuturahastosta maksettava tuki;
 - f) suunnitellut toimet viljelijöiden ja muiden tuensaajien hallinnollisen rasitteen vähentämiseksi;
 - g) tarvittaessa perustelut maaseuturahastosta rahoitettujen rahoitusvälineiden käytölle.
4. Ennakoarviointiin voidaan sisällyttää strategisen ympäristöarvioinnin vaatimukset, jotka on esitetty direktiivissä 2001/42/EY, ottaen huomioon tarve hillitä ilmastonmuutosta.

140 artikla

YMP:n strategiasuunnitelmien arviointi täytäntöönpanokaudella ja jälkiarviointi

1. Jäsenvaltioiden on arvioitava YMP:n strategiasuunnitelmiaan niiden täytäntöönpanokaudella ja jälkikäteen niiden suunnittelun ja täytäntöönpanon laadun parantamiseksi. Jäsenvaltioiden on arvioitava YMP:n strategiasuunnitelmiaan vaikuttavuuden, tehokkuuden, asiaankuuluvuuden, johdonmukaisuuden sekä unionin tasolla saatavan lisäarvon kannalta sekä sen suhteen, miten ne vaikuttavat 5 artiklassa vahvistettujen YMP:n yleistavoitteiden saavuttamiseen ja 6 artiklan 1 ja 2 kohdassa vahvistettuihin erityistavoitteisiin, joita edistetään asianomaisen YMP:n strategiasuunnitelman avulla. YMP:n strategiasuunnitelman kokonaisvaikutusta arvioidaan ainoastaan jälkiarvioinnilla.

2. Jäsenvaltioiden on annettava arvioinnit toiminnallisesti riippumattomien asiantuntijoiden tehtäväksi.
3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että käytössä on menettelyt, joilla tuotetaan ja kerätään arviointeja varten tarvittavat tiedot.
4. Jäsenvaltioiden on laadittava arviointisuunnitelma, jossa esitetään tietoa täytäntöönpanokaudelle suunnitelluista arviointitoimista.
5. Jäsenvaltioiden on toimitettava arviointisuunnitelma seurantakomitealle viimeistään yhden vuoden kuluttua YMP:n strategiasuunnitelman hyväksymisestä.
6. Hallintoviranomainen vastaa YMP:n strategiasuunnitelman kattavan jälkiarvioinnin saattamisesta päätökseen viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2031.
7. Jäsenvaltioiden on asetettava kaikki arvioinnit julkisesti saataville.

V LUKU

KOMISSION SUORITTAMA TULOKSELLISUUSARVIOINTI

141 artikla

Tuloksellisuusarviointi

1. Komissio laatii YMP:lle monivuotisen arviointisuunnitelman, jonka toteutuksesta se vastaa. Kyseinen arviointi kattaa myös asetuksen (EU) N:o 1308/2013 mukaiset toimenpiteet.
2. Komissio toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhteenvetokertomuksen jäsenvaltioiden YMP:n strategiasuunnitelmista viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2023. Kertomukseen sisällytetään analyysi jäsenvaltioiden yhteisistä toimista ja yhteisestä kunnianhimesta edistää 6 artiklan 1 ja 2 kohdassa vahvistettuja erityistavoitteita ja erityisesti 6 artiklan 1 kohdan d, e, f ja i alakohdassa mainittuja tavoitteita.
3. Komissio toimittaa 31 päivään joulukuuta 2025 mennessä Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, jossa se arvioi uuden täytäntöönpanomallin toimintaa jäsenvaltioissa sekä jäsenvaltioiden YMP:n strategiasuunnitelmien interventioiden johdonmukaisuutta ja niiden yhteenlaskettua myötävaikutusta unionin ympäristöön ja ilmastoon liittyvien sitoumusten saavuttamiseen. Komissio antaa jäsenvaltioille tarvittaessa suosituksia kyseisten sitoumusten täyttämisen helpottamiseksi.
4. Komissio suorittaa väliarvioinnin, jossa tarkastellaan maataloustukirahaston ja maaseuturahaston vaikuttavuutta, tehokkuutta, asiaankuuluvuutta, johdonmukaisuutta ja unionin tasolla saatavaa lisäarvoa, 31 päivään joulukuuta 2026 mennessä ottaen huomioon liitteessä I esitetyt indikaattorit. Komissio voi käyttää kaikkea jo saatavilla olevaa asiaankuuluvaa tietoa varainhoitoasetuksen 128 artiklan mukaisesti.
5. Komissio suorittaa jälkiarvioinnin, jossa tarkastellaan maataloustukirahaston ja maaseuturahaston vaikuttavuutta, tehokkuutta, asiaankuuluvuutta, johdonmukaisuutta ja unionin tasolla saatavaa lisäarvoa.
6. Komissio antaa YMP:n arvioinneista, YMP:n strategiasuunnitelmien arvioinnit mukaan lukien, ja muista asiaankuuluvista tietolähteistä saadun aineiston perusteella Euroopan parlamentille ja neuvostolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2027 kertomuksen väliarvioinnista, mukaan lukien alustavat tulokset YMP:n tuloksellisuudesta. Toinen kertomus, johon sisältyy YMP:n tuloksellisuuden arviointi, esitetään viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2031.

142 artikla

Keskeisiin indikaattoreihin perustuva raportointi

Varainhoitoasetuksen 41 artiklan 3 kohdan h alakohdan iii alakohdasta johtuvan raportointivelvoitteen noudattamiseksi komissio esittelee Euroopan parlamentille ja neuvostolle kyseisessä artikkelissa tarkoitetut tuloksellisuutta koskevat tiedot, joissa tuloksellisuutta mitataan tämän asetuksen liitteessä XIV esitetyillä keskeisillä indikaattoreilla.

143 artikla

Yleiset säännökset

1. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle saatavilla olevat tiedot, joita komissio tarvitsee 141 artiklassa tarkoitettua YMP:n seurantaa ja arviointia varten.
2. Taustaindikaattoreihin ja vaikutusindikaattoreihin tarvittavat tiedot on saatava ensisijaisesti vakiintuneista tietolähteistä, kuten maatalouden kirjanpidon tietoverkosta ja Eurostatista. Jos kyseisiä indikaattoreita koskevia tietoja ei ole saatavilla tai ne eivät ole täydellisiä, aukkoja paikataan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 223/2009⁽⁵¹⁾ nojalla perustetun Euroopan tilasto-ohjelman, neuvoston asetuksella (EU) N:o 1217/2009⁽⁵²⁾ perustetun maatalouden kirjanpidon tietoverkon tai muiden tietojen toimittajien, kuten Yhteisen tutkimuskeskuksen ja Euroopan ympäristökeskuksen, kanssa tehtyjen virallisten sopimusten puitteissa.
3. Tietoja, jotka saadaan hallintorekistereistä, kuten asetuksen (EU) 2021/2116 65 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua yhdenntystä järjestelmästä, kyseisen asetuksen 68 artiklassa tarkoitettua viljelylohkojen tunnistusjärjestelmästä sekä eläin- ja viinitilarekistereistä, käytetään myös tilastointitarkoituksiin yhteistyössä jäsenvaltioiden tilastoviranomaisten ja Eurostatin kanssa.
4. Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksillä säännöt, jotka koskevat jäsenvaltioilta vaadittavia tietoja, ottaen huomioon, että tarpeetonta hallinnollista rasitetta tulee välttää, sekä tietotarpeita ja mahdollisten tietolähteiden välisiä synergioita. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 153 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

VIII OSASTO

KILPAILUSÄÄNNÖKSET

144 artikla

Yrityksiin sovellettavat säännöt

Jos tämän asetuksen III osaston mukaista tukea myönnetään yritysten välisiin yhteistyömuotoihin, sitä voidaan myöntää vain sellaisiin yhteistyömuotoihin, jotka ovat asetuksen (EU) N:o 1308/2013 206–210 artiklan nojalla sovellettavien kilpailusääntöjen mukaisia.

145 artikla

Valtiontuki

1. Jollei tässä osastossa toisin säädetä, tämän asetuksen mukaiseen tukeen sovelletaan Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107, 108 ja 109 artiklaa.
2. Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107, 108 ja 109 artiklaa ei sovelleta jäsenvaltioiden tämän asetuksen nojalla ja mukaisesti myöntämään tukeen eikä tämän asetuksen 146 artiklassa tarkoitettuun kansalliseen lisärahoitukseen, joka kuuluu Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 42 artiklan soveltamisalaan.

⁽⁵¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 223/2009, annettu 11 päivänä maaliskuuta 2009, Euroopan tilastoista sekä salassapidettävien tilastotietojen luovuttamisesta Euroopan yhteisöjen tilastotoimistolle annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1101/2008, yhteisön tilastoista annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 322/97 ja Euroopan yhteisöjen tilasto-ohjelmakomitean perustamisesta tehdyn neuvoston päätöksen 89/382/ETY, Euratom kumoamisesta (EUVL L 87, 31.3.2009, s. 164).

⁽⁵²⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 1217/2009, annettu 30 päivänä marraskuuta 2009, verkoston luomisesta Euroopan unionin maatalojen tuloja ja taloutta koskevien kirjanpito-tietojen keruuta varten (EUVL L 328, 15.12.2009, s. 27).

146 artikla

Kansallinen lisärahoitus

Jäsenvaltiot voivat myöntää Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 42 artiklan soveltamisalaan kuuluviin toimiin liittyvää tukea, joka on tarkoitettu lisärahoitukseksi tämän asetuksen III osaston IV luvussa esitettyihin maaseudun kehittämisen interventioihin, joihin myönnetään unionin tukea missä vaiheessa tahansa YMP:n strategiasuunnitelma-kaudella, ainoastaan, jos tuki on tämän asetuksen mukaista ja on sisällytetty komission hyväksymien YMP:n strategiasuunnitelmien liitteeseen V.

Jäsenvaltiot eivät saa antaa tukea tämän asetuksen III osaston III luvussa tarkoitettujen alojen interventioihin, paitsi jos siitä nimenomaisesti säädetään kyseisessä luvussa.

147 artikla

Siirtymäkauden kansallinen tuki

1. Jäsenvaltiot, jotka ovat myöntäneet siirtymäkauden kansallista tukea kaudella 2015–2022 asetuksen (EU) N:o 1307/2013 37 artiklan mukaisesti, voivat jatkaa siirtymäkauden kansallisen tuen myöntämistä viljelijöille.
2. Siirtymäkauden kansallisen tuen myöntämistä koskevat edellytykset ovat samat kuin asetuksen (EU) N:o 1307/2013 37 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen edellytykset.

Poiketen siitä, mitä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään, silloin, kun ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen siirtymäkauden kansallisen tuen myöntämistä koskevat edellytykset liittyvät tiettyyn viitejaksoon, jäsenvaltiot voivat päättää muuttaa viitejakson ajankohdan, kuitenkin myöhäisintään vuoteen 2018.

3. Siirtymäkauden kansallisen tuen sallittu alakohtainen kokonaismäärä rajataan kunkin alakohtaisen kokonaismäärärahan osalta seuraaviin prosenttiosuuksiin tukitasosta, jolle komissio on antanut luvan neuvoston asetuksen (EY) N:o 73/2009 ⁽³³⁾ 132 artiklan 7 kohdan tai 133 a artiklan 5 kohdan mukaisesti vuonna 2013:

- 50 prosenttia vuonna 2023,
- 45 prosenttia vuonna 2024,
- 40 prosenttia vuonna 2025,
- 35 prosenttia vuonna 2026,
- 30 prosenttia vuonna 2027.

Kyproksen osalta prosenttiosuus lasketaan asetuksen (EY) N:o 73/2009 liitteessä XVII a esitettyjen alakohtaisten kokonaismäärärahojen pohjalta.

⁽³³⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 73/2009, annettu 19 päivänä tammikuuta 2009, yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä sekä asetusten (EY) N:o 1290/2005, (EY) N:o 247/2006, (EY) N:o 378/2007 muuttamisesta ja asetuksen (EY) N:o 1782/2003 kumoamisesta (EUVL L 30, 31.1.2009, s. 16).

IX OSASTO

YLEISET SÄÄNNÖKSET JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

I LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

148 artikla

Toimenpiteet erityisten ongelmien ratkaisemiseksi

1. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, jotka ovat tarpeen ja perusteltuja erityisten ongelmien ratkaisemiseksi kiireellisissä tapauksissa. Nämä täytäntöönpanosäädökset voivat poiketa tämän asetuksen säännöksistä siinä määrin ja sellaisen ajan kuin on ehdottoman välttämätöntä. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 153 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.
2. Tällaisten 1 kohdassa tarkoitettujen erityisten ongelmien ratkaisemiseksi ja varmistaen YMP:n strategiasuunnitelman jatkuvuuden poikkeuksellisissa olosuhteissa komissio hyväksyy 153 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen välittömästi sovellettavia täytäntöönpanosäädöksiä, jos asianmukaisesti perustellut erittäin kiireelliset tapaukset sitä edellyttävät.
3. Edellä olevien 1 tai 2 kohdan mukaisesti hyväksytyt säädökset pysyvät voimassa enintään 12 kuukauden ajan. Jos kyseisissä kohdissa tarkoitetut erityiset ongelmat jatkuvat edelleen tämän määräajan jälkeen, komissio voi pysyvän ratkaisun luomiseksi esittää asianmukaisia lainsäädäntöehdotuksia.
4. Komissio ilmoittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kaikista 1 tai 2 kohdan mukaisesti hyväksytyistä toimenpiteistä kahden työpäivän kuluessa niiden hyväksymisestä.

149 artikla

Soveltaminen syrjäisimpiin alueisiin ja Egeanmeren pieniin saariin

1. III osaston II lukua ei sovelleta syrjäisimpiin alueisiin.
2. Unionin syrjäisimmillä alueilla asetuksen (EU) N:o 228/2013 IV luvun mukaisesti ja Egeanmeren pienillä saarilla asetuksen (EU) N:o 229/2013 IV luvun mukaisesti myönnettävien suorien tukien osalta sovelletaan tämän asetuksen 3 artiklan 1 ja 2 alakohtaa, 4 artiklan 2, 3 ja 5 kohtaa, 4 artiklan 4 kohdan toista alakohtaa, III osaston I luvun 2 ja 3 jaksoa ja IX osastoa. Tämän asetuksen 4 artiklan 2, 3 ja 5 kohtaa ja III osaston I luvun 2 jaksoa sovelletaan ilman YMP:n strategiasuunnitelmaan liittyviä velvoitteita.

II LUKU

TIETOJÄRJESTELMÄ JA HENKILÖTIETOJEN SUOJA

150 artikla

Tietojen ja asiakirjojen luovuttaminen

1. Komissio perustaa yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa tietojärjestelmän, joka mahdollistaa turvallisen tietojenvaihdon komission ja kunkin jäsenvaltion välillä yhteisen edun mukaisista asioista.
2. Komissio varmistaa, että käytössä on asianmukainen suojattu sähköinen järjestelmä keskeisten tietojen ja seuranta- ja arviointikertomusten tallentamiseksi, säilyttämiseksi ja hallinnoimiseksi.

3. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan 1 kohdassa tarkoitetun järjestelmän toimintaa koskevat säännöt. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 153 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

151 artikla

Henkilötietojen käsittely ja tietosuoja

1. Jäsenvaltiot ja komissio keräävät henkilötietoja täyttääkseen tämän asetuksen ja erityisesti VI ja VII osaston mukaiset hallinnointi-, valvonta-, seuranta- ja arviointivelvoitteensa, eivätkä ne saa käsitellä kyseisiä tietoja tämän tarkoituksen vastaisella tavalla, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asetuksen (EU) 2021/2116 98, 99 ja 100 artiklan säännösten soveltamista.

2. Jos henkilötietoja käsitellään VII osaston nojalla seuranta- ja arviointitarkoituksessa 150 artiklassa tarkoitettua suojattua sähköistä järjestelmää käyttäen, tiedot tehdään nimettömiksi.

3. Henkilötietoja on käsiteltävä asetusten (EU) 2016/679 ja (EU) 2018/1725 mukaisesti myös silloin, kun niitä käsittelevät 15 artiklassa tarkoitetut maatalojen neuvontapalvelujen tarjoajat. Tällaisia tietoja ei etenkaan saa säilyttää muodossa, joka mahdollistaa rekisteröityjen tunnistamisen pidempään kuin on tarpeen siihen tarkoitukseen, jota varten tiedot on kerätty tai jota varten niitä käsitellään, ottaen huomioon sovellettavassa kansallisessa ja unionin oikeudessa säädetyt vähimmäissäilytysajat.

4. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava rekisteröidyille, että heidän henkilötietojaan saatetaan käsitellä kansallisissa ja unionin elimissä 1 kohdan mukaisesti ja että heillä on tällöin asetuksissa (EU) 2016/679 ja (EU) 2018/1725 säädetyt tietosuojaoikeudet.

III LUKU

SÄÄDÖSVALLAN SIIRTO JA TÄYTÄNTÖÖNPANOSÄÄNNÖKSET

152 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetyt edellytykset.

2. Siirretään komissiolle 7 päivästä joulukuuta 2021 seitsemän vuoden ajaksi 4 artiklan 8 kohdassa, 7 artiklan 2 kohdassa, 13 artiklan 3 kohdassa, 17 artiklan 6 kohdassa, 35 artiklassa, 37 artiklan 5 kohdassa, 38 artiklan 5 kohdassa, 39 artiklan 3 kohdassa, 45, 56 ja 84 artiklassa, 87 artiklan 2 kohdassa, 89 artiklan 4 kohdassa, 100 artiklan 3 kohdassa ja 116, 122 ja 158 artiklassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen tämän seitsemän vuoden kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 4 artiklan 8 kohdassa, 7 artiklan 2 kohdassa, 13 artiklan 3 kohdassa, 17 artiklan 6 kohdassa, 35 artiklassa, 37 artiklan 5 kohdassa, 38 artiklan 5 kohdassa, 39 artiklan 3 kohdassa, 45, 56 ja 84 artiklassa, 87 artiklan 2 kohdassa, 89 artiklan 4 kohdassa, 100 artiklan 3 kohdassa ja 116, 122 ja 158 artiklassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä, tai jonakin myöhempänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN.

4. Ennen kuin komissio hyväksyy delegoidun säädöksen, se kuulee kunkin jäsenvaltion nimeämiä asiantuntijoita paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti.

5. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

6. Edellä olevien 4 artiklan 8 kohdan, 7 artiklan 2 kohdan, 13 artiklan 3 kohdan, 17 artiklan 6 kohdan, 35 artiklan, 37 artiklan 5 kohdan, 38 artiklan 5 kohdan, 39 artiklan 3 kohdan, 45, 56 ja 84 artiklan, 87 artiklan 2 kohdan, 89 artiklan 4 kohdan, 100 artiklan 3 kohdan ja 116, 122 ja 158 artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaä jatketaan kahdella kuukaudella.

153 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa yhteisen maatalouspolitiikan komitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.

2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

Jos komitea ei anna tämän asetuksen 133 artiklassa ja 143 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen säädösten osalta lausuntoa, komissio ei hyväksy ehdotusta täytäntöönpanosäädökseksi, ja tuolloin sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklan 4 kohdan kolmatta alakohtaa.

3. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 8 artiklaa yhdessä sen 5 artiklan kanssa.

IV LUKU

SIIRTYMÄ- JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

154 artikla

Kumoamiset

1. Kumotaan asetus (EU) N:o 1305/2013 1 päivästä tammikuuta 2023.

Sitä sovelletaan kuitenkin edelleen, jollei Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksesta (EU) 2020/2220 ⁽⁵⁴⁾ muuta johdu, maaseudun kehittämisohjelmien toteuttamiseen asetuksen (EU) N:o 1305/2013 nojalla 31 päivään joulukuuta 2025. Sitä sovelletaan samoin edellytyksin tuensaajille aiheutuneisiin menoihin, jotka maksajavirasto on maksanut kyseisten maaseudun kehittämisohjelmien puitteissa 31 päivään joulukuuta 2025 asti.

Asetuksen (EU) N:o 1305/2013 32 artiklaa ja liitettä III on sovellettava edelleen sellaisten alueiden nimeämiseen, joilla on luonnonhaittoja ja muita erityisiä haittoja. Viittauksia maaseudun kehittämisohjelmiin on pidettävä viittauksina YMP:n strategiasuunnitelmiin.

Asetuksen (EU) N:o 1305/2013 52, 53 ja 54 artiklassa tarkoitetut eurooppalaisen maaseudun kehittämisverkosto, eurooppalaisen innovaatiokumppanuuden verkosto ja kansalliset maaseutuverkostot voivat toteuttaa kyseisissä artikloissa tarkoitettujen toimien lisäksi tämän asetuksen 126 ja 127 artiklassa tarkoitettuja toimia, kunnes tämän asetuksen 126 artiklassa tarkoitetut kansalliset ja eurooppalaiset YMP-verkostot perustetaan.

⁽⁵⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2020/2220, annettu 23 päivänä joulukuuta 2020, tiettyjen siirtymäsäännösten vahvistamisesta Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahasto) ja Euroopan maatalouden tukirahaston (maaloustukirahasto) tukea varten vuosina 2021 ja 2022 sekä asetusten (EU) N:o 1305/2013, (EU) N:o 1306/2013 ja (EU) N:o 1307/2013 muuttamisesta varojen ja soveltamisen osalta vuosina 2021 ja 2022 ja asetuksen (EU) N:o 1308/2013 muuttamisesta varojen ja tällaisen tuen jakamisen osalta vuosina 2021 ja 2022 (EUVL L 437, 28.12.2020, s. 1).

Kun tämän asetuksen 126 artiklassa tarkoitetut kansalliset ja eurooppalaiset YMP-verkostot on perustettu, ne voivat suorittaa tämän asetuksen 126 ja 127 artiklassa tarkoitettujen toimien lisäksi 31 päivään joulukuuta 2025 saakka asetuksen (EU) N:o 1305/2013 52 artiklan 3 kohdassa, 53 artiklan 3 kohdassa ja 54 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut tehtävät, jotka liittyvät maaseudun kehittämisohjelmien täytäntöönpanoon kyseisen asetuksen (mukaisesti).

2. Kumotaan asetus (EU) N:o 1307/2013 1 päivästä tammikuuta 2023.

Sitä sovelletaan kuitenkin edelleen tukihakemuksiin, jotka liittyvät ennen 1 päivää tammikuuta 2023 alkaviin hakuvuosiin.

3. Tässä asetuksessa tehtyjä viittauksia asetuksiin (EY) N:o 73/2009 ja (EU) N:o 1307/2013 pidetään viittauksina kyseisiin asetuksiin sellaisina kuin ne olivat voimassa ennen niiden kumoamista.

155 artikla

Eräiden YMP:n strategiasuunnitelmakauteen liittyvien menolajien tukikelpoisuus

1. Asetuksen (EY) N:o 1257/1999 31 artiklassa tai asetuksen (EY) N:o 1698/2005 39 artiklassa tai 43 artiklassa tarkoitettujen toimenpiteiden nojalla tehdyistä oikeudellista sitoumuksista tuensaajille aiheutuneisiin menoihin, joihin myönnetään asetuksen (EU) N:o 1305/2013 mukaista tukea, voidaan edelleen myöntää maaseuturahaston rahoitusosuus YMP:n strategiasuunnitelmakaudella seuraavin edellytyksin:

- a) tällaisista menoista säädetään asiaankuuluvassa YMP:n strategiasuunnitelmassa tämän asetuksen mukaisesti, ja ne ovat asetuksen (EU) 2021/2116 mukaisia;
- b) sovelletaan intervention osalta YMP:n strategiasuunnitelmassa tämän asetuksen mukaisesti asetettua maaseuturahaston rahoitusosuustasoa kyseisten toimenpiteiden kattamiseksi;
- c) asetuksen (EU) 2021/2116 65 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua yhdenmuettyä järjestelmää sovelletaan oikeudellisiin sitoumuksiin, jotka on tehty sellaisten toimenpiteiden nojalla, jotka vastaavat tämän asetuksen III osaston II ja IV luvussa lueteltuja pinta-ala- tai eläinperusteisia interventiotyyppjä, ja asiaankuuluvat toimet on yksilöity selkeästi; ja
- d) c alakohdassa tarkoitettuihin oikeudellisiin sitoumuksiin liittyvät maksut suoritetaan asetuksen (EU) 2021/2116 44 artiklan 2 kohdassa säädettyssä määräajassa.

2. Asetuksen (EY) N:o 1698/2005 23 artiklassa tarkoitettujen toimenpiteiden nojalla tehdyistä oikeudellista sitoumuksista tuensaajille aiheutuneisiin menoihin voidaan edelleen myöntää maaseuturahaston rahoitusosuus YMP:n strategiasuunnitelmakaudella seuraavin edellytyksin:

- a) tällaiset menot ilmoitetaan komissiolle lisätietoina 109 artiklassa tarkoitettussa YMP:n strategiasuunnitelman interventiostrategiaa koskevassa osassa, ja menot ilmoitetaan 112 artiklan 2 kohdassa tarkoitettussa YMP:n strategiasuunnitelman rahoitusosuussuunnitelmassa;
- b) menot ovat asetuksen (EU) N:o 1306/2013 mukaisia; asetusta sovelletaan edelleen tällaisiin menoihin asetuksen (EU) 2021/2116 104 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan d alakohdan mukaisesti; ja
- c) sovelletaan YMP:n strategiasuunnitelmassa tämän asetuksen 91 artiklan 2 kohdan d alakohdan mukaisesti vahvistettua maaseuturahaston rahoitusosuustasoa.

3. Asetuksen (EU) N:o 1305/2013 22, 28, 29, 33 ja 34 artiklassa tarkoitettujen monivuotisten toimenpiteiden nojalla tehdyistä oikeudellista sitoumuksista tuensaajille aiheutuneisiin menoihin voidaan edelleen myöntää maaseuturahaston rahoitusosuus YMP:n strategiasuunnitelmakaudella seuraavin edellytyksin:

- a) tällaisista menoista säädetään asiaankuuluvassa YMP:n strategiasuunnitelmassa tämän asetuksen mukaisesti, ja ne ovat asetuksen (EU) 2021/2116 mukaisia;

- b) sovelletaan intervention osalta YMP:n strategiasuunnitelmassa tämän asetuksen mukaisesti asetettua maaseuturahaston rahoitusosuustasoa kyseisten toimenpiteiden kattamiseksi;
- c) asetuksen (EU) 2021/2116 65 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua yhdenmukaistettua järjestelmää sovelletaan oikeudellisiin sitoumuksiin, jotka on tehty sellaisten toimenpiteiden nojalla, jotka vastaavat tämän asetuksen III osaston II ja IV luvussa lueteltuja pinta-ala- tai eläinperusteisia interventiotyyppejä, ja asiaankuuluvat toimet on yksilöity selkeästi; ja
- d) tämän kohdan c alakohdassa tarkoitettuihin oikeudellisiin sitoumuksiin liittyvät maksut suoritetaan asetuksen (EU) 2021/2116 44 artiklan 2 kohdassa säädettyssä määräajassa.

4. Asetuksen (EU) N:o 1305/2013 14–18 artiklassa, 19 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa sekä 20, 23–27, 35, 38, 39 ja 39 a artiklassa, asetuksen (EU) N:o 1303/2013 35 artiklassa ja asetuksen (EU) 2020/2220 4 artiklassa tarkoitettujen toimenpiteiden nojalla tehdystä oikeudellisista sitoumuksista tuensaajille 31 päivän joulukuuta 2025 jälkeen aiheutuneisiin menoihin voidaan myöntää maaseuturahaston rahoitusosuus YMP:n strategiasuunnitelmakaudella seuraavien edellytyksin:

- a) tällaisista menoista säädetään asiaankuuluvassa YMP:n strategiasuunnitelmassa tämän asetuksen mukaisesti, lukuun ottamatta 73 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan f alakohtaa, ja ne ovat asetuksen (EU) 2021/2116 mukaisia;
- b) sovelletaan intervention osalta YMP:n strategiasuunnitelmassa tämän asetuksen mukaisesti vahvistettua maaseuturahaston rahoitusosuustasoa kyseisten toimenpiteiden kattamiseksi.

5. Asetuksen (EU) N:o 1305/2013 28 ja 29 artiklassa tarkoitettujen monivuotisten toimenpiteiden nojalla tehdystä oikeudellisista sitoumuksista tuensaajille aiheutuneisiin menoihin voidaan edelleen myöntää tukea maataloustukirahastosta YMP:n strategiasuunnitelmakaudella seuraavien edellytyksin:

- a) tällaisista menoista säädetään asianomaisessa YMP:n strategiasuunnitelmassa tämän asetuksen 31 artiklan 7 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdan mukaisesti, ja ne ovat asetuksen (EU) 2021/2116 mukaisia;
- b) asetuksen (EU) 2021/2116 65 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua yhdenmukaistettua järjestelmää sovelletaan oikeudellisiin sitoumuksiin, jotka on tehty sellaisten toimenpiteiden nojalla, jotka vastaavat tämän asetuksen 31 artiklassa tarkoitettuja ekojärjestelmiä, ja asiaankuuluvat toimet on yksilöity selkeästi;
- c) tämän kohdan b alakohdassa tarkoitettuihin oikeudellisiin sitoumuksiin liittyvät maksut suoritetaan asetuksen (EU) 2021/2116 44 artiklan 2 kohdassa säädettyssä määräajassa.

156 artikla

Siirtymä tiettyjen alojen interventiotyyppien määrärahojen osalta

Siitä päivästä alkaen, jona YMP:n strategiasuunnitelmalla on tämän asetuksen 118 artiklan 7 kohdan mukaisia oikeusvaikutuksia, niiden maksujen summa, jotka on suoritettu varainhoitovuoden aikana asetuksen (EU) N:o 1308/2013 29–31 artiklassa ja 39–60 artiklassa tarkoitetussa kussakin tukijärjestelmässä ja tämän asetuksen 42 artiklan b–e alakohdassa tarkoitettujen tiettyjen alojen kussakin interventiotyyppissä, ei saa ylittää määrärahoja, jotka on vahvistettu tämän asetuksen 88 artiklassa kullekin varainhoitovuodelle kunkin kyseisen interventiotyyppin osalta.

157 artikla

Monirahoitteista yhteisölähtöistä paikallista kehittämistä koskevien menojen tukikelpoisuus

Edellä 86 artiklan 1 kohdasta ja tämän asetuksen 118 artiklan 7 kohdasta poiketen asetuksen (EU) 2021/1061 31 artiklan 2 kohdan c alakohdan ja 31 artiklan 3 kohdan, luettuna yhdessä tämän asetuksen 77 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja 2 artiklan 2 kohdan kanssa, mukaisesti aiheutuneisiin menoihin voidaan myöntää maaseuturahaston rahoitusosuus YMP:n strategiasuunnitelman toimituspäivästä alkaen edellyttäen, että maksajavirasto maksaa tuen 1 päivästä tammikuuta 2023 alkaen. Tällaisiin menoihin sovelletaan asetusta (EU) N:o 1306/2013 YMP:n strategiasuunnitelman toimituspäivästä 31 päivään joulukuuta 2022 saakka.

*158 artikla***Siirtymätoimenpiteet**

Siirretään komissiolle valta antaa 152 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä tämän asetuksen täydentämiseksi toimenpiteillä, joilla suojataan tuensaajien saavutettuja oikeuksia ja oikeutettuja odotuksia siinä määrin kuin se on tarpeen siirtymiseksi asetuksissa (EU) N:o 1305/2013, (EU) N:o 1307/2013 ja (EU) N:o 1308/2013 säädetyistä järjestelyistä tässä asetuksessa säädettyihin järjestelyihin. Näissä siirtymäsäännöissä vahvistetaan erityisesti edellytykset, joiden mukaisesti komission asetusten (EU) N:o 1305/2013 ja (EU) N:o 1308/2013 nojalla hyväksymä tuki voidaan liittää osaksi tässä asetuksessa säädettyä tukea, myös teknisen avun ja jälkiarviointien osalta.

*159 artikla***Liitteen XIII uudelleentarkastelu**

Komissio tarkastelee uudelleen liitteessä XIII olevaa luetteloa 31 päivään joulukuuta 2025 mennessä tuolloin voimassa olevan ympäristö- ja ilmastoalan unionin säännösten pohjalta ja tekee tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksia säädösten lisäämiseksi luetteloon.

*160 artikla***Voimaantulo**

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 2 päivänä joulukuuta 2021.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

D. M. SASSOLI

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

J. VRTOVEC

LIITE I**7 ARTIKLASSA TARKOITETUT VAIKUTUS-, TULOS-, TUOTOS- JA
TAUSTAINDIKAATTORIT**

Toimintapolitiikan tuloksellisuuden arviointi
(monivuotinen) – VAIKUTUS
Tavoitteet ja niitä vastaavat vaikutusindikaattorit¹

Tuloksellisuuden tarkastelu – TULOS²
Pelkästään YMP-tuettujen
interventioiden perusteella

EU:n monialainen tavoite	Vaikutusindikaattorit	Tulosindikaattorit
Maatalouden ja maaseudun uudenaikaistaminen lisäämällä ja jakamalla tietämystä, innovointia ja digitalisointia maataloudessa ja maaseutualueilla sekä kannustalla niiden käyttöönottoon viljelijöiden keskuudessa tutkimuksen, innovoinnin, tietämyksen vaihdon ja koulutuksen paremman saatavuuden avulla	I.1 Tietämyksen jakaminen ja innovointi: Tietämyksen jakamiseen ja innovointiin kohdennettu osuus YMP:n talousarviosta	R.1 ^{PR} Tuloksellisuuden parantaminen tietämyksen ja innovoinnin avulla: YMP:stä tuetusta neuvonnasta, koulutuksesta tai tietämyksen vaihdosta hyötyvien tai eurooppalaisen innovaatiokumppanuuden (EIP) toimijaryhmiin osallistuvien henkilöiden lukumäärä tavoitteen ollessa kestävän taloudellisen, sosiaalisen, ympäristö- ja ilmastotoimien ja resurssitehokkuuden tuloksellisuuden parantaminen.

¹ Useimmat vaikutusindikaattorit on jo kerätty muita kanavia pitkin (Euroopan tilastot, Yhteinen tutkimuskeskus, Euroopan ympäristökeskus jne.), ja niitä käytetään muun unionin lainsäädännön tai kestävän kehityksen tavoitteiden puitteissa. Tietoja ei aina kerätä vuosittain, joten tiedoissa saattaa olla kahden tai kolmen vuoden viiveitä.

² **Viitearvoja tuloksille. Jäsenvaltioiden vuosittain ilmoittamat tiedot niiden YMP:n strategiasuunnitelmissa vahvistamien tavoitteiden saavuttamisessa aikaansaadun edistyksen seuraamiseksi.** Tulosindikaattorit, jotka ovat pakolliset tuloksellisuuden tarkastelussa silloin, kun jäsenvaltiot käyttävät niitä 109 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti, on merkitty ^{PR}. Jäsenvaltiot voivat käyttää tuloksellisuuden tarkastelussa ^{PR}-merkittyjen indikaattorien lisäksi mitä tahansa muuta asiaankuuluvaa tulosindikaattoria, joka on vahvistettu tässä liitteessä.

EU:n monialainen tavoite	Vaikutusindikaattorit	Tulosindikaattorit
		R.2 Neuvonnan ja tietojärjestelmien yhdistäminen: Maatalouden tieto- ja innovointijärjestelmään (AKIS) yhdistettävää tukea saavien neuvojen lukumäärä R.3 Maatalouden digitalisointi: Niiden tilojen osuus, jotka saavat YMP:stä tukea digitaaliseen tuotantoteknologiaan

EU:n erityistavoitteet	Vaikutusindikaattorit	Tulosindikaattorit
Riittävän maataloustulon ja maatalouden muutoskestävyyden tukeminen koko unionin alueella pitkän aikavälin elintarviketurvan ja maatalouden monimuotoisuuden parantamiseksi ja maataloustuotannon taloudellisen kestävyysvarmistamiseksi unionissa	I.2 Tuloerojen pienentäminen: Maataloustulon kehitys verrattuna talouteen yleensä I.3 Maataloustulon vaihtelun vähentäminen: Maataloustulon kehitys I.4 Riittävän maataloustulon tukeminen: Maataloustulotason kehitys tuotantosuuntaakohtaisesti (verrattuna keskiarvoon maataloudessa) I.5 Myötävaikuttaminen alueelliseen tasapainoon: Maataloustulon kehitys luonnonhaitta-alueilla (keskiarvoon verrattuna)	R.4 Tulotuen kytkeminen toimenpidevaatimuksiin ja hyviin käytäntöihin: Tulotuen ja ehdollisuusjärjestelmän piiriin kuuluvan käytössä olevan maatalousmaan (KMM) osuus R.5 Riskinhallinta: Niiden tilojen osuus, joilla on käytössä tuetut YMP:n riskinhallintavälineet R.6^{PR} Uudelleenjako pienemmille maatiloille: Täydentävän suoran tuen prosenttiosuus hehtaaria kohden keskimääräistä tilakokoa pienempien tukikelpoisten tilojen osalta (keskiarvoon verrattuna) R.7^{PR} Tukien lisääminen tiloille alueilla, joilla on erityistarpeita: Lisätuen prosenttiosuus hehtaaria kohden alueilla, joilla on suuremmat tarpeet (keskiarvoon verrattuna)

EU:n erityistavoitteet	Vaikutusindikaattorit	Tulosindikaattorit
Maatilojen markkinasuuntautuneisuuden ja kilpailukyvyn parantaminen lyhyellä ja pitkällä aikavälillä, myös kiinnittämällä enemmän huomiota tutkimukseen, teknologiaan ja digitalisointiin	I.6 Maatilojen tuottavuuden parantaminen: Kokonaistuottavuus maataloudessa I.7 Maatalouselintarvikkeiden kaupan hyödyntäminen: Maatalouselintarvikkeiden tuonti ja vienti	R.8 Kohdentaminen tiettyjen alojen maataloille: Niiden maatilojen osuus, jotka saavat tuotantosidonnaista tulotukea kilpailukyvyn, kestävyuden tai laadun parantamiseen R.9 ^{PR} Maatilojen uudenaikaistaminen: Niiden maatilojen osuus, jotka saavat investointitukea rakennemuutoksiin ja uudenaikaistamiseen, resurssitehokkuus mukaan lukien
Viljelijöiden aseman parantaminen arvoketjussa	I.8 Viljelijöiden aseman parantaminen elintarvikeketjussa: Alkutuottajien luoma lisäarvo elintarvikeketjussa	R.10 ^{PR} Toimitusketjun parempi organisointi: Niiden maatilojen osuus, jotka osallistuvat YMP:stä tuettuihin tuottajaryhmiin, tuottajaorganisaatioihin, paikallisille markkinoille, lyhyisiin toimitusketjuihin ja laatujärjestelmiin R.11 Tarjonnan keskittäminen: Osuus tuottajaorganisaatioiden tai tuottajaryhmien toimintaohjelmien avulla tietyillä aloilla kaupan pidettävän tuotannon arvosta

EU:n erityistavoitteet	Vaikutusindikaattorit	Tulosindikaattorit
Ilmastomuutoksen hillitsemisen ja ilmastomuutokseen sopeutumisen edistäminen muun muassa vähentämällä kasvihuonekaasupäästöjä ja parantamalla hiilensidontaa, sekä kestävän energiantuotannon edistäminen	I.9 Maatalouden ilmastomuutoskestävyyden parantaminen: Maatalouden muutoskestävyys: edistymisindikaattori I.10 Myötävaikuttaminen ilmastomuutoksen hillitsemiseen: Maatalouden kasvihuonekaasupäästöt I.11 Hiilensidonnan lisääminen: Maaperän orgaaninen hiili maatalousmaassa I.12 Kestävän energian lisääminen maataloudessa: Maa- ja metsätaloudesta peräisin olevan uusiutuvan energian kestävä tuotanto	R.12 Ilmastomuutokseen sopeutuminen: Käytössä olevan maatalousmaan (KMM) osuus, joka kuuluu ilmastomuutokseen sopeutumista edistävien tuettujen sitoumusten piiriin R.13^{PR} Päästöjen vähentäminen eläintuotannossa: Niiden eläinyksiköiden osuus, jotka kuuluvat kasvihuonekaasu- ja/tai ammoniakkipäästöjen, lannankäsittely mukaan lukien, vähentämistä koskevien tuettujen sitoumusten piiriin R.14^{PR} Hiilen varastointi maaperään ja biomassaan: Päästöjen vähentämistä tai hiilen varastoinnin jatkamista tai lisäämistä koskevien tuettujen sitoumusten alaisen käytössä olevan maatalousmaan (KMM) osuus (esim. pysyvä nurmi, monivuotiset kasvit, jotka muodostavat pysyvän kasvipeitteen, kosteikon ja turvemaan maatalousmaa)

EU:n erityistavoitteet	Vaikutusindikaattorit	Tulosindikaattorit
		R.15 Maa- ja metsätaloudesta sekä muista uusiutuvista lähteistä saatava uusiutuva energia: Tuetut investoinnit uusiutuvan energian, myös biopohjaisen, tuotantokapasiteettiin (MW) R.16 Ilmastoön liittyvät investoinnit: Niiden tilojen osuus, jotka saavat YMP:n investointitukea ilmastomuutoksen hillitsemiseen ja siihen sopeutumiseen sekä uusiutuvan energian tai biomateriaalin tuotantoon R.17^{PR} Metsitetty maa: Alue, joka saa tukea metsittämiseen, peltometsäviljelyyn ja ennallistamiseen, eriteltynä näiden mukaan R.18 Metsäalan investointituki: Kokonaisinvestoinnit metsäalan tuloksellisuuden parantamiseksi

EU:n erityistavoitteet	Vaikutusindikaattorit	Tulosindikaattorit
Kestävän kehityksen ja luonnonvarojen, kuten veden, maaperän ja ilman, tehokkaan hoidon edistäminen, myös vähentämällä kemikaaliriippuvuutta	I.13 Maaperän eroosion vähentäminen: Sellaisen maatalousmaan prosenttiosuus, jolla esiintyy kohtalaista tai vakavaa maaperän eroosiota I.14 Ilmanlaadun parantaminen: Maatalouden ammoniakkipäästöt I.15 Veden laadun parantaminen: Maatalousmaan ravinnetase I.16 Ravinnehuuttomien vähentäminen: Pohjaveden nitraatit – niiden pohjavesiasemien prosenttiosuus, joilla nitraattipitoisuus on yli 50 mg/l, direktiivin 91/676/ETY mukaisesti I.17 Vesivarojen kuormituksen vähentäminen: Vedenkäyttöindeksi WEI+ I.18 Torjunta-aineiden kestävä käyttö ja niiden käytön vähentäminen: Torjunta-aineiden riskit, käyttö ja vaikutukset	R.19^{PR} Maaperän parantaminen ja suojeleminen: Käytössä olevan maatalousmaan (KMM) osuus, joka kuuluu maaperän hoitoa edistävien tuettujen sitoumusten piiriin tarkoituksena parantaa maaperän laatua ja lisätä maaperäeliöstöä (mm. maanmuokkauksen vähentäminen, maaperän kasvipeitteisyys, palkokasveja käsittävä viljelykierto) R.20^{PR} Ilmanlaadun parantaminen: Käytössä olevan maatalousmaan (KMM) osuus, joka kuuluu tuettujen sitoumusten piiriin ammoniakkipäästöjen vähentämiseksi R.21^{PR} Veden laadun suojeleminen: Käytössä olevan maatalousmaan (KMM) osuus, joka kuuluu vesimuodostumien laatua koskevien tuettujen sitoumusten piiriin R.22^{PR} Ravinnehuollon kestävyys: Käytössä olevan maatalousmaan (KMM) osuus, joka kuuluu parannettua ravinnehuoltoa koskevien tuettujen sitoumusten piiriin

EU:n erityistavoitteet	Vaikutusindikaattorit	Tulosindikaattorit
		R.23^{PR} Kestävä vedenkäyttö: Käytössä olevan maatalousmaan (KMM) osuus, joka kuuluu vesitaseen parantamista koskevien tuettujen sitoumusten piiriin R.24^{PR} Torjunta-aineiden kestävä käyttö ja niiden käytön vähentäminen: Torjunta-aineiden kestävään käyttöön tähtäävien tuettujen erityissitoumusten mukaisen käytössä olevan maatalousmaan (KMM) osuus torjunta-aineiden riskien ja vaikutusten, kuten torjunta-aineiden valumisen, vähentämiseksi R.25 Ympäristötehokkuus eläintuotannossa: Niiden eläinyksiköiden osuus, jotka kuuluvat tuettujen ympäristökestävyyden parantamissitoumusten piiriin R.26 Luonnonvarainvestoinnit: Niiden maatilojen osuus, jotka saavat luonnonvarojen hoitoon liittyvää YMP:n tukea tuotannollisiin ja ei-tuotannollisiin investointeihin

EU:n erityistavoitteet	Vaikutusindikaattorit	Tulosindikaattorit
		R.27 Ympäristö- tai ilmastotehokkuus maaseutualueiden investointien avulla: Ympäristökestävyyttä ja ilmastomuutoksen hillitsemisen ja siihen sopeutumisen saavuttamista maaseutualueilla edistävien toimien lukumäärä R.28 Ympäristö- tai ilmastotehokkuus tietämyksen ja innovoinnin kautta: YMP:sta tuetusta ympäristö- tai ilmastotehokkuutta koskevasta neuvonnasta, koulutuksesta tai tietämyksen vaihdosta hyötyvien tai eurooppalaisen innovaatiokumppanuuden (EIP) toimijaryhmiin osallistuvien henkilöiden lukumäärä

EU:n erityistavoitteet	Vaikutusindikaattorit	Tulosindikaattorit
Luonnon monimuotoisuuden vähenemisen pysäyttämisen ja tämän suuntauksen kääntämisen sekä ekosysteemipalvelujen edistäminen sekä elinympäristöjen ja maisemien säilyttäminen	I.19 Viljelymaiden lintukantojen lisääminen: Viljelymaiden lintuindeksi I.20 Luonnon monimuotoisuuden lisääminen: Niiden unionin tärkeinä pitämien lajien ja luontotyyppien prosenttiosuus, jotka ovat yhteydessä maatalouteen ja joiden kehityssuuntaus on vakaa tai kasvava, eriteltynä luonnonvaraisten pölyttäjälajien mukaan (%)¹ I.21 Ekosysteemipalvelujen tarjonnan parantaminen: Maisemapiirteitä omaavan maatalousmaan osuus I.22 Maatalouden biologisen monimuotoisuuden lisääminen viljelyjärjestelmässä: Viljelykasvien monimuotoisuus	R.29^{PR} Luonnonmukaisen maatalouden kehittäminen: Käytössä olevan maatalousmaan (KMM) osuus, jota tuetaan YMP:n puitteissa luonnonmukaisen maatalouden ylläpitämisestä ja siihen siirtymisestä, eriteltynä näiden mukaan R.30^{PR} Tuki kestäväälle metsänhoidolle: Metsien suojelun ja ekosysteemipalvelujen hoidon tukemiseksi annettujen sitoumusten alainen osuus metsämaasta R.31^{PR} Luontotyyppien ja lajien säilyttäminen: Käytössä olevan maatalousmaan (KMM) osuus, joka kuuluu luonnon monimuotoisuuden suojelua tai palauttamista koskevien tuettujen sitoumusten, mukaan lukien luonnonarvoltaan merkittävät maatalouskäytännöt, piiriin

¹ Pölyttäjien kehityssuuntauksia on arvioitava käyttämällä pölyttäjäindikaattoreita koskevia asiaankuuluvia unionin toimenpiteitä, erityisesti pölyttäjäindikaattoria ja muita toimenpiteitä, jotka on hyväksytty vuoteen 2030 ulottuvan EU:n biodiversiteettistrategian hallinnointikehyksessä (komission 1 päivänä kesäkuuta 2018 hyväksymän tiedonannon ”Pölyttäjiä koskeva EU:n aloite” perusteella 20 päivänä toukokuuta 2020 annettu komission tiedonanto).

EU:n erityistavoitteet	Vaikutusindikaattorit	Tulosindikaattorit
		R.32 Investoinnit luonnon monimuotoisuuteen: Luonnon monimuotoisuutta edistävää YMP:n investointitukea saavien tilojen osuus R.33 Natura 2000 -alueiden hoidon parantaminen: Tuettujen sitoumusten alaisen Natura 2000 -alueen osuus yhteensä R.34^{PR} Maisemapiirteiden säilyttäminen: Käytössä olevan maatalousmaan (KMM) osuus, joka kuuluu maisemapiirteiden, myös pensasaitojen ja puiden, hoitoa koskevien tuettujen sitoumusten piiriin R.35 Mehiläispesien säilyttäminen: YMP:stä tuettujen mehiläispesien osuus
Nuorten viljelijöiden ja muiden uusien viljelijöiden houkuttelevuus alalle, heidän tukemisensa ja kestävä yritystoiminnan kehittämisen helpottaminen maaseutualueilla	I.23 Nuorten viljelijöiden houkuttelevuus alalle: Uusien maatalousyrittäjien ja uusien nuorten maatalousyrittäjien määrän kehitys, eriteltynä sukupuolen mukaan	R.36 ^{PR} Sukupolvenvaihdos: Niiden nuorten viljelijöiden lukumäärä, jotka ovat perustamassa maatilaa YMP:n tuen avulla, eriteltynä sukupuolen mukaan

EU:n erityistavoitteet	Vaikutusindikaattorit	Tulosindikaattorit
Työllisyyden, kasvun, sukupuolten tasa-arvon, mukaan lukien naisten osallistuminen maatalouteen, sekä sosiaalisen osallisuuden ja paikallisen kehittämisen edistäminen maaseutualueilla, myös kiertobiotalous ja kestävässä metsätaloudessa	I.24 Työpaikkojen lisääminen maaseutualueilla: Työllisyysasteen kehitys maaseutualueilla, eriteltynä sukupuolen mukaan I.25 Kasvun edistäminen maaseutualueilla: Asukasta kohden lasketun bruttokansantuotteen (BKT) kehittyminen maaseutualueilla I.26 Oikeudenmukaisempi YMP: YMP-tuen jakautuminen I.27 Sosiaalisen osallisuuden edistäminen maaseutualueilla: Köyhyysindeksin kehitys maaseutualueilla	R.37 Kasvu ja työpaikat maaseutualueilla: Tuetut uudet työpaikat YMP-hankkeissa R.38 Leader-kattavuus: Paikallisten kehittämisstrategioiden kattaman maaseutuväestön osuus R.39 Maaseudun elinkeinoelämän kehittäminen: YMP-tuella kehitettyjen maaseutuyritysten ja biotalousalan yritysten lukumäärä R.40 Maaseudun elinkeinoelämän älykäs siirtymä: Älykkäitä kyliä koskevien tuettujen strategioiden lukumäärä R.41^{PR} Maaseutuverkostojen Eurooppa: YMP-tuen myötä paremmasta palvelujen saatavuudesta ja infrastruktuurista hyötyvän maaseutuväestön osuus R.42 Sosiaalisen osallisuuden edistäminen: Tuettujen sosiaalisen osallisuuden hankkeiden piiriin kuuluvien henkilöiden lukumäärä

EU:n erityistavoitteet	Vaikutusindikaattorit	Tulosindikaattorit
Unionin maatalouden sellaisen kyvyn edistäminen, joka koskee vastaamista paremmin ruokaa ja terveyttä koskeviin yhteiskunnan vaatimuksiin, mukaan lukien laadukas, turvallinen ja ravitseva kestäväällä tavalla tuotettu ruoka, ruokahävikin vähentäminen, eläinten hyvinvoinnin parantaminen ja mikrobilääkeresistenssin torjunta	I.28 Mikrobilääkkeiden käytön rajoittaminen tuotantoeläimille: mikrobilääkkeiden myynti/käyttö elintarviketuotantoeläimillä I.29 Laadukkaiden elintarvikkeiden kulutuskysyntään vastaaminen: unionin laatujärjestelmiin ja luonnonmukaiseen tuotantoon kuuluvan tuotannon arvo	R.43 ^{PR} Mikrobilääkkeiden käytön rajoittaminen: Niiden eläinyksiköiden (ey) osuus, joita mikrobilääkkeiden käytön rajoittamiseen (ennaltaehkäisy/vähentäminen) tähtäävät interventiot koskevat R.44 ^{PR} Eläinten hyvinvoinnin parantaminen: Niiden eläinyksiköiden (EY) osuus, joihin sovelletaan eläinten hyvinvoinnin parantamiseen tähtääviä tuettuja toimia

Vuotuinen tuloksellisuuden tarkastaminen ja hyväksyminen – TUOTOS
Interventiotyypit ja niitä koskevat tuotosindikaattorit¹

Interventiotyypit	Tuotosindikaattorit ²
Yhteistyö (77 artikla)	O.1 Eurooppalaisen innovaatiokumppanuuden (EIP) toimijaryhmien hankkeiden lukumäärä
Tietämyksen vaihto ja tiedon levittäminen (78 artikla)	O.2 Eurooppalaisen innovaatiokumppanuuden (EIP) toimijaryhmien hankkeiden valmisteluun tai toteuttamiseen innovointitukea tarjoavien neuvontatoimien tai -yksiköiden lukumäärä
Horisontaalinen indikaattori	O.3 ^{MO} YMP-tuen edunsaajien lukumäärä
Perustulotuki (21 artikla)	O.4 Hehtaarimäärä, jolle myönnetään perustulotukea
Pienviljelijöiden tuki (28 artikla)	O.5 Pienviljelijöiden tuen piirissä olevien edunsaajien tai hehtaarien lukumäärä
Nuorten viljelijöiden täydentävä tulotuki (30 artikla)	O.6 Hehtaarimäärä, jolle myönnetään nuorten viljelijöiden täydentävää tulotukea
Uudelleenjakotulotuki (29 artikla)	O.7 Hehtaarimäärä, jolle myönnetään uudelleenjakotulotukea
Ekojärjestelmät (31 artikla)	O.8 Hehtaari- tai eläinyksiköiden lukumäärä, jotka hyötyvät ekojärjestelmistä
Riskinhallintavälineet (76 artikla)	O.9 Tuettujen YMP:n riskinhallintavälineiden piiriin kuuluvien yksiköiden määrä
Tuotantosidonnainen tulotuki (32 artikla)	O.10 Tuotantosidonnaisen tulotuen piiriin kuuluva hehtaarimäärä
	O.11 Tuotantosidonnaisen tulotuen piiriin kuuluva eläinmäärä

¹ Vuosittain toimitetut tiedot ilmoitetuista menoista.

² Yksinomaan seurannassa käytettävät tuotosindikaattorit on merkitty ^{MO}.

Interventiotyypit	Tuotosindikaattorit ²
Luonnonoloista johtuvat tai muut aluekohtaiset rajoitteet (71 artikla)	O.12 Hehtaarimäärä, jolle myönnetään tukea alueina, joilla on luonnonoloista johtuvia tai muita erityisrajoitteita, eriteltynä aluetyypin mukaan
Tietyistä pakollisista vaatimuksista johtuvat aluekohtaiset rajoitteet (72 artikla)	O.13 Hehtaarimäärä, jolle myönnetään tukea Natura 2000 -verkostossa tai direktiivin 2000/60/EY nojalla
Ympäristö-, ilmasto- ja muut hoitositoumukset (70 artikla)	O.14 Hehtaarien (metsätaloutta lukuun ottamatta) tai muiden yksiköiden määrä, joka kuuluu pakollisia vaatimuksia pidemmälle menevien ympäristöön tai ilmastoon liittyvien sitoumusten piiriin
	O.15 Niiden hehtaarien (metsätalous mukaan lukien) tai muiden yksiköiden määrä, jotka kuuluvat pakollisia vaatimuksia pidemmälle menevien ympäristöön tai ilmastoon liittyvien sitoumusten piiriin
	O.16 Hehtaarien tai muiden yksiköiden määrä, joka kuuluu metsittämisen ja peltometsäviljelyn ylläpitämistä koskevien sitoumusten piiriin
	O.17 Hehtaarien tai muiden yksiköiden määrä, joille myönnetään luonnonmukaisen maatalouden tukea
	O.18 Eläinyksikkömäärä, jolle myönnetään eläinten hyvinvointia, terveyttä tai tehostettuja bioturvallisuustoimenpiteitä koskevaa tukea
	O.19 Geenivarojen säilyttämistä tukevien toimien tai yksiköiden lukumäärä

Interventiotyypit	Tuotosindikaattorit ²
Investoinnit (73 ja 74 artikla)	O.20 Maatiloilla toteutettavien tuotannollisten investointitoimien tai -yksiköiden lukumäärä
	O.21 Maatiloilla toteutettavien ei-tuotannollisten investointitoimien tai -yksiköiden lukumäärä
	O.22 Tuettujen infrastruktuuri-investointitoimien tai -yksiköiden lukumäärä
	O.23 Maatilojen ulkopuolella toteutettavien ei-tuotannollisten investointitoimien tai -yksiköiden lukumäärä
	O.24 Maatilojen ulkopuolella toteutettavien tuotannollisten investointitoimien tai -yksiköiden lukumäärä
Nuorten viljelijöiden ja uusien viljelijöiden tilanpidon aloittaminen ja maaseudun yritystoiminnan käynnistäminen (75 artikla)	O.25 Tilanpidon aloittamiseen tukea saavien nuorten viljelijöiden lukumäärä
	O.26: Tilanpidon aloittamiseen tukea saavien nuorten viljelijöiden lukumäärä (muut kuin O.25 kohdassa ilmoitetut nuoret viljelijät)
	O.27 Aloitustukea saavien maaseutuyritysten lukumäärä
Yhteistyö (77 artikla)	O.28 Tuettujen tuottajaryhmien ja tuottajaorganisaatioiden lukumäärä
	O.29 Virallisiin laatujärjestelmiin osallistumiseen tukea saavien lukumäärä
	O.30 Sukupolvenvaihdokseen liittyvien tuettujen toimien tai yksiköiden lukumäärä (lukuun ottamatta tilanpidon aloittamisen tukea)
	O.31 Tuettujen paikallisten kehittämisstrategioiden (Leader) tai valmistelutoimien lukumäärä
	O.32 Tuettujen muiden yhteistyötoimien tai -yksiköiden lukumäärä (paitsi O.1 kohdassa raportoitavat EIP:t)

Interventiotyypit	Tuotosindikaattorit ²
Tietämyksen vaihto ja tiedon levittäminen (78 artikla)	O.33 Tuettujen koulutus-, neuvonta- ja tiedotustoimien tai -yksiköiden lukumäärä
Horisontaalinen indikaattori	O.34 ^{MO} Hehtaarimäärä, johon sovelletaan ympäristökäytäntöjä (yhdistelmäindikaattori: ehdollisuusjärjestelmän piiriin kuuluva fyysinen ala, ekojärjestelmät, maa- ja metsätalouden ympäristö- ja ilmastohoitositoumukset)
Interventiotyypit tietyillä aloilla (47 artikla)	O.35 Tuettujen toimintaohjelmien lukumäärä
Interventiotyypit viinialalla (58 artikla)	O.36 Viinialan tuettujen toimien tai yksiköiden lukumäärä
Interventiotyypit mehiläishoidon alalla (55 artikla)	O.37 Mehiläishoidon säilyttäminen/kehittäminen: toimien tai yksiköiden lukumäärä

TAUSTAINDIKAATTORIT

	Indikaattorinnumero	Taustaindikaattori
Väestö	C.01	Kokonaisväestömäärä
	C.02	Asukastiheys
	C.03	Väestön ikärakenne
Kokonaispinta-ala	C.04	Kokonaispinta-ala
	C.05	Maanpeite
Työmarkkinat	C.06	Työllisyysaste maaseutualueilla
	C.07	Työttömyysaste maaseutualueilla
	C.08	Työllisyys (alaa, aluetyyppejä, talouden toimintaa kohden)
Talous	C.09	BKT asukasta kohden
	C.10	Köyhyysaste
	C.11	Bruttoarvonlisäys (alaa ja aluetyyppejä kohden, maataloudessa ja alkutuottajien osalta)
Tilat ja viljelijät	C.12	Maatilat (tilat)
	C.13	Tilatyövoima
	C.14	Maatalousyrittäjien ikärakenne
	C.15	Maatalousyrittäjien maatalousalan koulutus
	C.16	Uudet maatalousyrittäjät ja uudet nuoret maatalousyrittäjät

	Indikaattorinnumero	Taustaindikaattori
Maatalousmaa	C.17	Käytössä oleva maatalousmaa
	C.18	Keinokasteltava maa
	C.19	Viljely Natura 2000 -alueilla
	C.20	Alueet, joilla on luonnonoloista johtuvia tai muita erityisrajoitteita
	C.21	Maisemapiirteitä omaava maatalousmaa
	C.22	Viljelykasvien monimuotoisuus
Kotieläimet	C.23	Eläinyksiköt
	C.24	Eläintiheys
Maatalous- ja tilatulo	C.25	Maatalouden tuotannontekijätulo
	C.26	Vertailu: maataloustulo ja muut kuin maatalouden työvoimakustannukset
	C.27	Tilatulo seuraavin erittelyin: tuotantosuunta, alue, tilakoko, alueilla, joilla on luonnonoloista johtuvia tai muita erityisrajoitteita
	C.28	Maatalousalan kiinteän pääoman bruttomuodostus
Maatalouden tuottavuus	C.29	Kokonaistuottavuus maataloudessa
	C.30	Työvoiman tuottavuus maa- ja metsätaloudessa ja elintarviketeollisuudessa
Maatalous-tuotteiden kauppa	C.31	Maataloustuotteiden tuonti ja vienti
Muu ansiotoiminta	C.32	Matkailuinfrastruktuuri
Tuotanto-menetelmät	C.33	Maatalousmaa, luonnonmukainen tuotanto
	C.34	Viljelyn voimaperäisyys
	C.35	unionin laatujärjestelmiin ja luonnonmukaiseen tuotantoon kuuluvan tuotannon arvo

	Indikaattorinnumero	Taustaindikaattori
Luonnon monimuotoisuus	C.36	Viljelymaiden lintuindeksi
	C.37	Niiden yhteisön tärkeinä pitämien lajien ja luontotyyppien prosenttiosuus, jotka liittyvät maatalouteen ja joiden kehityssuuntaus on vakaa tai kasvava
Vesi	C.38	Vedenkäyttö maataloudessa
	C.39	Veden laatu Ravinnetase – typpi Ravinnetase – fosfori Pohjaveden nitraatit
Maaperä	C.40	Maaperän orgaaninen hiili maatalousmaassa
	C.41	Veden aiheuttama maaperän eroosio
Energia	C.42	Maa- ja metsätaloudesta peräisin olevan uusiutuvan energian kestävä tuotanto
	C.43	Energian käyttö: maa- ja metsätalous ja elintarviketeollisuus
Ilmasto	C.44	Maatalouden kasvihuonekaasupäästöt
	C.45	Maatalouden muutoskestävyys: edistymisindikaattori
	C.46	Luonnonkatastrofien maataloudelle aiheuttamat suorat menetykset
Ilma	C.47	Maatalouden ammoniakkipäästöt
Terveys	C.48	Mikrobilääkkeiden myynti/käyttö elintarviketuotantoeläimille
	C.49	Torjunta-aineiden riskit, käyttö ja vaikutukset

LIITE II**10 ARTIKLASSA TARKOITETTU WTO:N KOTIMAINEN TUKI**

Interventiotyyppi	Kyseinen kohta tässä asetuksessa	WTO:n maataloussopimuksen liitteessä 2 oleva kohta ("vihreä laatikko")
Perustulotuki	III osaston 2 luvun 2 jakson 2 alajakso	5 (jos täytäntöönpano ei perustu tukioikeuksiin) 6 (jos täytäntöönpano perustuu tukioikeuksiin)
Uudelleenjakotulotuki	29 artikla	5 (jos asiaan liittyvän perustulotuen täytäntöönpano ei perustu tukioikeuksiin) 6 (jos asiaan liittyvän perustulotuen täytäntöönpano perustuu tukioikeuksiin)
Nuorten viljelijöiden täydentävä tulotuki	30 artikla	5 (jos asiaan liittyvän perustulotuen täytäntöönpano ei perustu tukioikeuksiin) 6 (jos asiaan liittyvän perustulotuen täytäntöönpano perustuu tukioikeuksiin)
Ilmastoa ja ympäristöä sekä eläinten hyvinvointia koskevat järjestelmät (ekojärjestelmät)	31 artiklan 7 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohta	5 (jos asiaan liittyvän perustulotuen täytäntöönpano ei perustu tukioikeuksiin) 6 (jos asiaan liittyvän perustulotuen täytäntöönpano perustuu tukioikeuksiin)

Interventiotyyppi	Kyseinen kohta tässä asetuksessa	WTO:n maataloussopimuksen liitteessä 2 oleva kohta ("vihreä laatikko")
Ilmasto- ja ympäristöä sekä eläinten hyvinvointia koskevat järjestelmät (ekojärjestelmät)	31 artiklan 7 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohta	12
Hedelmä- ja vihannesala, humala-ala, oliiviöljyn ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien ala sekä muut 42 artiklan f alakohdassa tarkoitettut alat – investoinnit aineelliseen ja aineettomaan omaisuuteen, tutkimukseen, koetuotantoon ja innovatiivisiin tuotantomenetelmiin ja muihin toimiin seuraavanlaisilla aloilla:	47 artiklan 1 kohdan a alakohta	2, 11 tai 12
– maaperän suojele, mukaan luettuna maaperän hiilensitomiskyvyn ja maaperän laadun parantaminen sekä haitallisten aineiden vähentäminen	47 artiklan 1 kohdan a alakohdan i alakohta	12
– vesivarojen käytön ja asianmukaisen hoidon parantaminen, mukaan lukien veden säästö, vesien suojele ja ojitus	47 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohta	12
– epäsuotuisien sääolojen aiheuttamien vahinkojen ehkäiseminen ja muuttuviin ilmasto-olosuhteisiin sopeutuneiden lajikkeiden ja rotujen sekä kyseisiin olosuhteisiin sopeutettujen hoitokäytäntöjen kehittämisen ja käytön edistäminen	47 artiklan 1 kohdan a alakohdan iii alakohta	12

Interventiotyyppi	Kyseinen kohta tässä asetuksessa	WTO:n maataloussopimuksen liitteessä 2 oleva kohta ("vihreä laatikko")
– energian säästämisen, energiatehokkuuden ja uusiutuvan energian käytön lisääminen	47 artiklan 1 kohdan a alakohdan iv alakohta	11 tai 12
– ekologinen pakkaaminen ainoastaan tutkimuksen ja koetuotannon alalla	47 artiklan 1 kohdan a alakohdan v alakohta	2
– bioturvallisuus, eläinten terveys ja hyvinvointi	47 artiklan 1 kohdan a alakohdan vi alakohta	12
– päästöjen ja jätteen vähentäminen, sivutuotteiden käytön parantaminen, mukaan lukien niiden uudelleenkäyttö ja hyödyntäminen, ja jätehuollon parantaminen	47 artiklan 1 kohdan a alakohdan vii alakohta	11 tai 12
– tuhoojankestävyuden parantaminen ja torjunta-aineiden käytön riskien ja vaikutusten vähentäminen, mukaan lukien integroidun torjunnan tekniikoiden täytäntöönpano	47 artiklan 1 kohdan a alakohdan viii alakohta	2, 11 tai 12
– eläintautien vastustamisen parantaminen sekä eläinlääkkeiden, mukaan lukien antibiootit, käytön vähentäminen	47 artiklan 1 kohdan a alakohdan ix alakohta	2
– luonnon monimuotoisuutta edistävien elinympäristöjen luominen ja säilyttäminen	47 artiklan 1 kohdan a alakohdan x alakohta	12
– tuotteiden laadun parantaminen	47 artiklan 1 kohdan a alakohdan xi alakohta	2

Interventiotyyppi	Kyseinen kohta tässä asetuksessa	WTO:n maataloussopimuksen liitteessä 2 oleva kohta ("vihreä laatikko")
– geenivarojen parantaminen	47 artiklan 1 kohdan a alakohdan xii alakohta	2
– työehtojen parantaminen sekä työnantajan velvoitteiden ja työterveyden ja -turvallisuuden vaatimusten noudattamisen varmistaminen direktiivien 89/391/ETY, 2009/104/EY ja (EU) 2019/1152 mukaisesti	47 artiklan 1 kohdan a alakohdan xiii alakohta	2
Hedelmä- ja vihannesala, humala-ala, oliiviöljyn ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien ala sekä muut 42 artiklan f alakohdassa tarkoitetut alat – neuvontapalvelut ja tekninen apu	47 artiklan 1 kohdan b alakohta	2
Hedelmä- ja vihannesala, humala-ala, oliiviöljyn ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien ala sekä muut 42 artiklan f alakohdassa tarkoitetut alat – koulutus ja parhaiden käytäntöjen vaihto	47 artiklan 1 kohdan c alakohta	2
Hedelmä- ja vihannesala, humala-ala, oliiviöljyn ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien ala sekä muut 42 artiklan f alakohdassa tarkoitetut alat – luonnonmukainen tai integroitu tuotanto	47 artiklan 1 kohdan d alakohta	12

Interventiotyyppi	Kyseinen kohta tässä asetuksessa	WTO:n maataloussopimuksen liitteessä 2 oleva kohta ("vihreä laatikko")
Hedelmä- ja vihannesala, humala-ala, oliiviöljyn ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien ala sekä muut 42 artiklan f alakohdassa tarkoitettut alat – toimet, joilla parannetaan kuljetusten ja varastoinnin kestävyyttä ja tehokkuutta	47 artiklan 1 kohdan e alakohta	11, 12 tai 2
Hedelmä- ja vihannesala, humala-ala, oliiviöljyn ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien ala sekä muut 42 artiklan f alakohdassa tarkoitettut alat – menekinedistäminen, viestintä ja kaupan pitäminen	47 artiklan 1 kohdan f alakohta	2
Hedelmä- ja vihannesala, humala-ala, oliiviöljyn ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien ala sekä muut 42 artiklan f alakohdassa tarkoitettut alat – laatu järjestelmät	47 artiklan 1 kohdan g alakohta	2
Hedelmä- ja vihannesala, humala-ala, oliiviöljyn ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien ala sekä muut 42 artiklan f alakohdassa tarkoitettut alat – jäljitettävyyden ja sertifiointijärjestelmät	47 artiklan 1 kohdan h alakohta	2
Hedelmä- ja vihannesala, humala-ala, oliiviöljyn ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien ala sekä muut 42 artiklan f alakohdassa tarkoitettut alat – ilmastonmuutokseen sopeutuminen ja sen hillitseminen	47 artiklan 1 kohdan i alakohta	11, 2 tai 12
Hedelmä- ja vihannesala, humala-ala, oliiviöljyn ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien ala sekä muut 42 artiklan f alakohdassa tarkoitettut alat – keskinäiset rahastot	47 artiklan 2 kohdan a alakohta	7 tai 2

Interventiotyyppi	Kyseinen kohta tässä asetuksessa	WTO:n maataloussopimuksen liitteessä 2 oleva kohta ("vihreä laatikko")
Hedelmä- ja vihannesala, humala-ala, oliiviöljyn ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien ala sekä muut 42 artiklan f alakohdassa tarkoitetut alat – investoinnit aineelliseen ja aineettomaan omaisuuteen	47 artiklan 2 kohdan b alakohta	11 tai 2
Hedelmä- ja vihannesala, humala-ala, oliiviöljyn ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien ala sekä muut 42 artiklan f alakohdassa tarkoitetut alat – hedelmä- tai oliivitarhojen uudelleenistutus	47 artiklan 2 kohdan d alakohta	8
Hedelmä- ja vihannesala, humala-ala, oliiviöljyn ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien ala sekä muut 42 artiklan f alakohdassa tarkoitetut alat – karjan uudistaminen terveyssyistä tai luonnonkatastrofien aiheuttamien menetysten vuoksi	47 artiklan 2 kohdan e alakohta	8
Hedelmä- ja vihannesala, humala-ala, oliiviöljyn ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien ala sekä muut 42 artiklan f alakohdassa tarkoitetut alat – valmennus	47 artiklan 2 kohdan j alakohta	2
Hedelmä- ja vihannesala, humala-ala, oliiviöljyn ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien ala sekä muut 42 artiklan f alakohdassa tarkoitetut alat – kolmansien maiden kasvinsuojeluvaatimusten täytäntöönpano ja hallinnointi	47 artiklan 2 kohdan k alakohta	2

Interventiotyyppi	Kyseinen kohta tässä asetuksessa	WTO:n maataloussopimuksen liitteessä 2 oleva kohta ("vihreä laatikko")
Hedelmä- ja vihannesala, humala-ala, oliiviöljyn ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien ala sekä muut 42 artiklan f alakohdassa tarkoitetut alat – viestintätoimet	47 artiklan 2 kohdan 1 alakohta	2
Mehiläishoitoala – neuvontapalvelut, tekninen apu, koulutus, tiedotus ja parhaiden käytäntöjen vaihto	55 artiklan 1 kohdan a alakohta	2
Mehiläishoitoala – investoinnit aineelliseen ja aineettomaan omaisuuteen sekä muut toimet, kuten mehiläispestiä aiheuttavien tuholaisten ja tautien torjunta	55 artiklan 1 kohdan b alakohdan i alakohta	11, 12 tai 2
Mehiläishoitoala – investoinnit aineelliseen ja aineettomaan omaisuuteen sekä muut toimet, kuten epäsuotuisien sääolojen aiheuttamien vahinkojen ehkäiseminen ja hoitokäytäntöjen kehittäminen ja käyttö	55 artiklan 1 kohdan b alakohdan ii alakohta	11, 12 tai 2
Mehiläishoitoala – laboratorioiden tukeminen	55 artiklan 1 kohdan c alakohta	2
Mehiläishoitoala – tutkimusohjelmat	55 artiklan 1 kohdan e alakohta	2
Mehiläishoitoala – menekinedistäminen, viestintä ja kaupan pitäminen	55 artiklan 1 kohdan f alakohta	2

Interventiotyyppi	Kyseinen kohta tässä asetuksessa	WTO:n maataloussopimuksen liitteessä 2 oleva kohta ("vihreä laatikko")
Mehiläishoitoala – tuotteiden laadun parantaminen	55 artiklan 1 kohdan g alakohhta	2
Viiniala – rakenneuudistus ja uusiin lajikkeisiin siirtyminen	58 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohhta	8, 11 tai 12
Viiniala – investoinnit aineelliseen ja aineettomaan omaisuuteen	58 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohhta	11
Viiniala – aineelliset ja aineettomat investoinnit innovointiin	58 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan e alakohhta	11
Viiniala - neuvontapalvelut	58 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan f alakohhta	2
Viiniala – tiedotustoimet	58 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan h alakohhta	2
Viiniala – viinimatkailun edistäminen	58 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan i alakohhta	2
Viiniala – markkinatuntemuksen parantaminen	58 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan j alakohhta	2
Viiniala – menekinedistäminen ja viestintä	58 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan k alakohhta	2
Viiniala – keskinäisten rahastojen perustamisesta aiheutuvat hallinnolliset kulut	58 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan l alakohhta	2
Viiniala – investoinnit kestävyiden lisäämiseen	58 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan m alakohhta	11, 12 tai 2

Interventiotyyppi	Kyseinen kohta tässä asetuksessa	WTO:n maataloussopimuksen liitteessä 2 oleva kohta ("vihreä laatikko")
Ympäristö-, ilmasto- ja muut hoitositoumukset	70 artikla	12
Luonnonhaitat ja muut aluekohtaiset haitat	71 artikla	13
Tietyistä pakollisista vaatimuksista johtuvat aluekohtaiset rajoitteet	72 artikla	12
Investoinnit	73 artikla	11 tai 8
Investoinnit kasteluun	74 artikla	11
Yhteistyö	77 artikla	2
Tietämyksen vaihto ja tiedon levittäminen	78 artikla	2

LIITE III**12 ARTIKLAN MUKAISET EHDOLLISUUSSÄÄNNÖT**

Hoitovaatimus: lakisääteinen hoitovaatimus

GAEC-vaatimus: maan hyvää maatalous- ja ympäristökuntoa koskeva toimenpidevaatimus

Ala	Pääasia	Hoitovaatimukset ja toimenpidevaatimukset		Toimenpidevaatimuksen päätavoite
Ilmasto ja ympäristö	Ilmastomuutos (ilmastonmuutoksen hillitseminen ja ilmastomuutokseen sopeutuminen)	GAEC-vaatimus 1	Pysyvän nurmen säilyttäminen; perusteena pysyvän nurmen suhde maatalousmaahan kansallisella, alueellisella, aluetta pienempien yksiköiden, tilaryhmien tai tilojen tasolla verrattuna viitevuoteen 2018 Suurin sallittu vähennys on 5 prosenttia verrattuna viitevuoteen	Yleinen turvatoimi, jolla pyritään hiilivarastojen säilyttämiseksi estämään muuhun maatalouskäyttöön siirtyminen
		GAEC-vaatimus 2	Kosteikkojen ja turvemaiden suojelu ¹	Runsashiilisen maaperän suojelu
		GAEC-vaatimus 3	Sängen polttoa koskeva kieltö, lukuun ottamatta polttamista kasvinterveyssyistä	Maan orgaanisen aineksen säilyttäminen

¹ Jäsenvaltio voi YMP:n strategiasuunnitelmassaan vahvistaa, että tätä GAEC-vaatimusta sovelletaan vasta hakuvuodesta 2024 tai 2025. Tällaisessa tapauksessa jäsenvaltion on osoitettava, että lykkäys on tarpeen, jotta hallinnointijärjestelmä voidaan perustaa yksityiskohtaisen suunnitelman mukaisesti.
GAEC-vaatimusta 2 vahvistaessaan jäsenvaltioiden on varmistettava, että kyseisellä maa-alueella voidaan ylläpitää maataloustoimintaa, jonka perusteella maa-alue voidaan luokitella maatalousmaaksi.

Ala	Pääasia	Hoitovaatimukset ja toimenpidevaatimukset		Toimenpidevaatimuksen päätavoite
	Vesi	Hoito-vaatimus 1	Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/60/EY, annettu 23 päivänä lokakuuta 2000, yhteisön vesipolitiikan puitteista (EYVL L 327, 22.12.2000, s. 1): 11 artiklan 3 kohdan e alakohta ja h alakohta fosfaattien aiheuttaman hajakuormituksen hallintaa koskevien pakollisten vaatimusten osalta	
		Hoito-vaatimus 2	Neuvoston direktiivi 91/676/ETY, annettu 12 päivänä joulukuuta 1991, vesien suojelemisesta maataloudesta peräisin olevien nitraattien aiheuttamalta pilaantumiselta (EYVL L 375, 31.12.1991, s. 1): 4 ja 5 artikla	
		GAEC-vaatimus 4	Suojakaistojen perustaminen vesistöjen varrelle ¹	Jokien suojaaminen saasteilta ja valumilta

¹ Tämän GAEC-vaatimuksen mukaisten, vesistöjen varrella olevien suojakaistojen on säännönmukaisesti ja unionin oikeutta noudattaen oltava leveydeltään vähintään kolme metriä ja niillä ei saa käyttää torjunta-aineita eikä lannoitteita. Alueilla, joilla on merkittäviä vedenpoisto- ja kasteluojia, jäsenvaltiot voivat mukauttaa vähimmäisleveyttä erityisten paikallisten olosuhteiden mukaisesti, jos se on kyseisten alueiden osalta asianmukaisesti perusteltua.

Ala	Pääasia	Hoitovaatimukset ja toimenpidevaatimukset		Toimenpidevaatimuksen päätavoite
	Maaperä (suojelu ja laatu)	GAEC-vaatimus 5	Maanmuokkauksen hallinta maaperän köyhtymisen ja eroosion vaaran pienentämiseksi ottaen huomioon rinteiden kaltevuus.	Maanhoidon vähimmäistaso kulloisenkin paikan olosuhteiden mukaan eroosion rajoittamiseksi
		GAEC-vaatimus 6	Vähimmäismaanpeite paljaan maan välttämiseksi herkimpinä ajanjaksoina ¹	Maaperän suojeleminen herkimpinä ajanjaksoina
		GAEC-vaatimus 7	Viljelykierto peltoalalla, lukuun ottamatta veden alla kasvavia kasveja ²	Maaperä-potentiaalin säilyttäminen

¹ Jäsenvaltiot voivat asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa mukauttaa vähimmäistoimenpidevaatimuksia kyseisillä alueilla ottaakseen huomioon pitkistä ja vakavasta talvikaudesta johtuvan lyhyen kasvukauden.

² Kierto käsittää viljelykasvin vaihdon vähintään kerran vuodessa viljelylohkolla (lukuun ottamatta monivuotisia viljelykasveja, heinäkasveja ja muita nurmirehukasveja sekä kesantomaata), mukaan lukien asianmukaisesti hoidetut toissijaiset kasvit. Maatalouden menetelmien ja ilmasto-olosuhteiden moninaisuuden vuoksi jäsenvaltiot voivat sallia kyseisillä alueilla muita palkokasvien yhä suurempaan osuuteen viljelykierrossa tai viljelyn monipuolistamiseen perustuvia käytäntöjä, joilla pyritään parantamaan ja säilyttämään maaperäpotentiaalia tämän GAEC-vaatimuksen tavoitteiden mukaisesti. Jäsenvaltiot voivat vapauttaa tästä velvoitteesta tilat

(a) joilla yli 75 prosenttia peltoalasta on heinäkasvien tai muiden nurmirehukasvien tuotannossa, kesantona tai palkokasvien viljelyssä tai sitä käytetään näiden käyttötapojen yhdistelmään;

(b) joilla yli 75 prosenttia tukikelpoisesta maatalousmaasta on pysyvää nurmea tai sitä käytetään heinäkasvien tai muiden nurmirehukasvien tuotantoon, merkittävän osan vuodesta tai merkittävän osan kasvukaudesta veden alla kasvavien kasvien viljelyyn tai kyseisten käyttötapojen yhdistelmään; tai

(c) joiden peltoala on enintään 10 hehtaaria.

Jäsenvaltiot voivat ottaa käyttöön yhdellä viljelykasvilla viljeltyyn alaan sovellettavan enimmäismäärän estääkseen suuret monokulttuurit.

Asetuksen (EU) 2018/848 mukaisesti sertifioitujen viljelijöiden katsotaan noudattavan tätä GAEC-vaatimusta.

Ala	Pääasia	Hoitovaatimukset ja toimenpidevaatimukset		Toimenpidevaatimuksen päätavoite
	Luonnon monimuotoisuus ja maisemat (suojelu ja laatu)	Hoito-vaatimus 3	Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/147/EY, annettu 30 päivänä marraskuuta 2009, luonnonvaraisten lintujen suojelusta (EUVL L 20, 26.1.2010, s. 7): 3 artiklan 1 kohta, 3 artiklan 2 kohdan b alakohta, 4 artiklan 1, 2 ja 4 kohta	
		Hoito-vaatimus 4	Neuvoston direktiivi 92/43/ETY, annettu 21 päivänä toukokuuta 1992, luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta (EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7): 6 artiklan 1 ja 2 kohta	

Ala	Pääasia	Hoitovaatimukset ja toimenpidevaatimukset		Toimenpidevaatimuksen päätavoite
		GAEC-vaatimus 8	– Sellaisen maatalousmaan vähimmäisosuus, jota käytetään muuna kuin tuottavana alana tai piirteenä¹ – Vähintään neljä prosenttia maatalon peltoalasta pidetty muuna kuin tuottavana alana tai piirteenä, kesantoala mukaan lukien.	Muiden kuin tuottavien piirteiden ja alojen säilyttäminen luonnon monimuotoisuuden parantamiseksi maataloilla

¹ Jäsenvaltiot voivat vapauttaa tämän luetelmakohdan mukaisesta velvoitteesta tilat:

a) joilla yli 75 prosenttia peltoalasta on heinäkavien tai muiden nurmirehukasvien tuotannossa, kesantona tai palkokavien viljelyssä tai sitä käytetään näiden käyttötapojen yhdistelmään;

b) joilla yli 75 prosenttia tukikelpoisesta maatalousmaasta on pysyvää nurmea tai sitä käytetään heinäkavien tai muiden nurmirehukasvien tuotantoon, merkittävän osan vuodesta tai merkittävän osan kasvukaudesta veden alla kasvavien kavien viljelyyn tai kyseisten käyttötapojen yhdistelmään; tai

c) joiden peltoala on enintään 10 hehtaaria.

Jäsenvaltiot, joiden kokonaismaapinta-alasta yli 50 prosenttia on metsää, voivat vapauttaa tämän luetelmakohdan mukaisesta velvoitteesta tilat, jotka sijaitseva alueilla, jotka kyseiset jäsenvaltiot ovat nimenneet asetuksen (EU) N:o 1305/2013 32 artiklan 1 kohdan a tai b alakohdan mukaisesti luonnonhaitta-alueiksi, edellyttäen, että yli 50 prosenttia tämän kohdan toisessa virkkeessä tarkoitettun yksikön maapinta-alasta on metsää ja metsämaan ja maatalousmaan välinen suhde on suurempi kuin 3:1. Metsäalaa sekä metsän ja maatalousmaan suhdetta arvioidaan LAU 2 tasoa vastaavalla aluetasolla tai sellaisen muun selvästi rajatun yksikön tasolla, joka kattaa muun yksittäisen selkeän jatkuvan maantieteellisen alueen, jossa on samanlaiset maataloutta koskevat olosuhteet.

Ala	Pääasia	Hoitovaatimukset ja toimenpidevaatimukset		Toimenpide- vaatimuksen pää tavoite
			– Jos viljelijä sitoutuu pitämään vähintään seitsemän prosenttia peltoalastaan muuna kuin tuottavana alana tai piirteenä, kesantoala mukaan lukien, 31 artiklan 6 kohdan mukaisessa tehostetussa ekojärjestelmässä, tämän GAEC-vaatimuksen noudattamiseksi edellytettävä osuus rajataan kolmeen prosenttiin. – Vähintään seitsemän prosenttia maatalan peltoalasta, jos tähän luetaan myös kerääjäkasvit tai tyyppiä sitovat kasvit, joiden viljelyssä ei käytetä kasvinsuojeluaineita, ja jos tästä kolme prosenttia on kesantoalana tai muuna kuin tuottavana piirteenä. Jäsenvaltioiden olisi käytettävä kerääjäkasveihin painotuskerrointa 0,3.	

Ala	Pääasia	Hoitovaatimukset ja toimenpidevaatimukset		Toimenpidevaatimuksen päätavoite
			– Maisemapiirteiden säilyttäminen – Pensasaitojen ja puiden leikkauskielto lintujen pesimäaikana – Lisämahdollisuutena toimenpiteet haitallisten vieraskasvilajien torjumiseksi	
		GAEC-vaatimus 9	Kielto ottaa muuhun käyttötarkoitukseen tai kyntää Natura 2000 alueilla ympäristön kannalta herkiksi pysyviksi nurmiksi luokiteltuja pysyviä nurmia.	Luonto-tyyppien ja lajien suojelu

Ala	Pääasia	Hoitovaatimukset ja toimenpidevaatimukset		Toimenpidevaatimuksen päätavoite
Kansanterveys ja kasvinterveys	Elintarvike-turvallisuus	Hoito-vaatimus 5	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 178/2002, annettu 28 päivänä tammikuuta 2002, elintarvikelainsäädäntöä koskevista yleisistä periaatteista ja vaatimuksista, Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen perustamisesta sekä elintarvikkeiden turvallisuuteen liittyvistä menettelyistä (EYVL L 31, 1.2.2002, s. 1): 14 ja 15 artikla, 17 artiklan 1 kohta ¹ sekä 18, 19 ja 20 artikla	

¹

Sellaisena kuin se on pantu täytäntöön erityisesti seuraavilla:

- asetuksen (EY) N:o 470/2009 14 artikla ja asetuksen (EY) N:o 37/2010 liite,
- asetus (EY) N:o 852/2004: 4 artiklan 1 kohta sekä liitteessä I oleva A osa (II jakson 4 kohdan g, h ja j alakohta, 5 kohdan f ja h alakohta ja 6 kohta sekä III jakson 8 kohdan a, b, d ja e alakohta ja 9 kohdan a ja c alakohta),
- asetus (EY) N:o 853/2004: 3 artiklan 1 kohta, liitteessä III olevan IX jakson 1 luvun I kohdan 1 alakohdan b, c, d ja e alakohta; I-2 a (i, ii, iii), b (i, ii), c; I-3; I-4; I-5; II-A 1, 2, 3, 4; II-B 1 kohdan a ja d alakohta, 2, 4 kohdan a ja b alakohta, Liite III, X osasto, 1 luku 1 alakohta,
- asetus (EY) N:o 183/2005: 5 artiklan 1, 5 ja 6 kohta sekä liitteessä I oleva osa A (I jakson 4 alakohdan e ja g alakohta; II jakson 2 kohdan a, b ja e alakohta) ja liitteessä III otsikon ”RUOKINTA” alla olevan 1 kohdan ”Varastointi” ensimmäinen ja viimeinen virke sekä 2 kohdan ”Jakelu” kolmas virke; ja
- asetus (EY) N:o 396/2005: 18 artikla.

Ala	Pääasia	Hoitovaatimukset ja toimenpidevaatimukset		Toimenpidevaatimuksen päätavoite
		Hoito- vaatimus 6	Neuvoston direktiivi 96/22/EY, annettu 29 päivänä huhtikuuta 1996, tiettyjen hormonaalista tai tyrostaattista vaikutusta omaavien aineiden ja beta-agonistien käytön kieltämisestä kotieläintuotannossa ja direktiivien 81/602/ETY, 88/146/ETY ja 88/299/ETY kumoamisesta (EYVL L 125, 23.5.1996, s. 3): 3 artiklan a, b, d ja e alakohta sekä 4, 5 ja 7 artikla	
	Kasvinsuojelu- aineet	Hoito- vaatimus 7	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1107/2009, annettu 21 päivänä lokakuuta 2009, kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta sekä neuvoston direktiivien 79/117/ETY ja 91/414/ETY kumoamisesta (EUVL L 309, 24.11.2009, s. 1): 55 artiklan ensimmäinen ja toinen virke	
		Hoito- vaatimus 8	Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/128/EY, annettu 21 päivänä lokakuuta 2009, yhteisön politiikan puitteista torjunta- aineiden kestävän käytön aikaansaamiseksi (EUVL L 309, 24.11.2009, s. 71): 5 artiklan 2 kohta ja 8 artiklan 1–5 kohta	

Ala	Pääasia	Hoitovaatimukset ja toimenpidevaatimukset		Toimenpidevaatimuksen päätavoite
			12 artikla torjunta-aineiden käyttöä direktiivin 2000/60/EY ja Natura 2000 -lainsäädännön perusteella määritellyillä suojelualueilla koskevien rajoitusten osalta 13 artiklan 1 ja 3 kohta torjunta-aineiden käsittelyn ja varastoinnin sekä jäännösten hävittämisen osalta	
Eläinten hyvinvointi	Eläinten hyvinvointi	Hoito-vaatimus 9	Neuvoston direktiivi 2008/119/EY, annettu 18 päivänä joulukuuta 2008, vasikoiden suojelun vähimmäisvaatimuksista (EUVL L 10, 15.1.2009, s. 7): 3 ja 4 artikla	
		Hoito-vaatimus 10	Neuvoston direktiivi 2008/120/EY, annettu 18 päivänä joulukuuta 2008, sikojen suojelun vähimmäisvaatimuksista (EUVL L 47, 18.2.2009, s. 5): 3 ja 4 artikla	
		Hoito-vaatimus 11	Neuvoston direktiivi 98/58/EY, annettu 20 päivänä heinäkuuta 1998, tuotantoeläinten suojelusta (EYVL L 221, 8.8.1998, s. 23): 4 artikla	

LIITE IV**14 ARTIKLAN MUKAISET SOSIAALISEN EHDOLLISUUDEN SÄÄNNÖT**

Ala	Sovellettava lainsäädäntö	Asiaankuuluvat säädökset	Vaatimukset
Työllisyys	Avoimet ja ennakoitavat työehdot. Direktiivi (EU) 2019/1152	3 artikla	Työehdot annetaan kirjallisesti ("työsopimus")
		4 artikla	Varmistetaan, että maatalousalan työstä tehdään työsopimukset
		5 artikla	Työsopimus tehdään seitsemän ensimmäisen työpäivän kuluessa
		6 artikla	Työsuhteen muutokset annetaan tiedoksi asiakirjan muodossa
		8 artikla	Koeaika
		10 artikla	Työn vähimmäisennakoitavuutta koskevat ehdot
		13 artikla	Pakollinen koulutus

Ala	Sovellettava lainsäädäntö	Asiaankuuluvat säädökset	Vaatimukset
Terveys ja turvallisuus	Toimet, joilla parannetaan työntekijöiden turvallisuutta ja terveyttä Direktiivi 89/391/ETY	5 artikla	Yleinen säännös työnantajan velvollisuudesta varmistaa työntekijöiden terveys ja turvallisuus
		6 artikla	Työnantajien yleinen velvoite toteuttaa tarvittavat toimenpiteet turvallisuuden ja terveyden suojelemiseksi, mukaan lukien vaarojen ehkäisy, tiedottaminen ja koulutus
		7 artikla	Suojelu ja ennaltaehkäisevä toiminta: yhden tai useamman työntekijän nimeäminen huolehtimaan terveys- ja turvallisuustoimista tai pätevän ulkopuolisen palvelun ostaminen
		8 artikla	Työnantaja toteuttaa toimenpiteitä ensiavun, palontorjunnan ja työntekijöiden evakuoinnin varmistamiseksi
		9 artikla	Työnantajien velvollisuudet riskinarvioinnin, suojatoimenpiteiden ja -välineiden sekä työtapaturmien kirjaamisen ja ilmoittamisen osalta
		10 artikla	Tiedottaminen työntekijöille turvallisuus- ja terveysriskeistä sekä suojelu- ja ehkäisytoimenpiteistä
		11 artikla	Työntekijöiden kuuleminen ja osallistuminen kaikkiin työturvallisuuteen ja -terveyteen liittyvistä asioista käytäviin keskusteluihin
		12 artikla	Työnantaja huolehtii työntekijöiden riittävästä koulutuksesta turvallisuus- ja terveysasioissa

Ala	Sovellettava lainsäädäntö	Asiaankuuluvat säädökset	Vaatimukset
	Työntekijöiden työvälineiden käytön turvallisuutta ja terveyttä koskevat vähimmäisvaatimukset Direktiivi 2009/104/EY	3 artikla	Yleiset velvollisuudet varmistaa, että työvälineet soveltuvat työntekijöiden työtehtäviin eivätkä heikennä heidän turvallisuuttaan tai terveyttään
		4 artikla	Työvälineitä koskevat säännöt: työvälineiden on täytettävä direktiivien vaatimukset ja asetetut vähimmäisvaatimukset ja niitä on huollettava asianmukaisesti
		5 artikla	Työvälineiden tarkastaminen – pätevien henkilöiden on tarkastettava työvälineet asennuksen jälkeen ja säännöllisesti
		6 artikla	Työvälineiden, joihin liittyy erityisiä vaaroja, käyttö sallitaan ainoastaan henkilöille, joiden tehtävänä on käyttää niitä, ja niitä voivat korjata, muuntaa tai huoltaa ainoastaan nimetyt työntekijät
		7 artikla	Työergonomia ja työterveys
		8 artikla	Työntekijöille on tiedotettava riittävästi ja työvälineiden käytöstä on tarvittaessa annettava kirjalliset ohjeet
		9 artikla	Työntekijöiden on saatava asianmukainen koulutus

LIITE V**87 ARTIKLAN 1 KOHDAN ENSIMMÄISESSÄ ALAKOHDASSA TARKOITETUT JÄSENVALTIOIDEN SUORIEN TUKIEN MÄÄRÄRAHAT**

(euroa käypinä hintoina)

Kalenterivuosi	2023	2024	2025	2026	2027 ja sitä seuraavat vuodet
Belgia	494 925 924	494 925 924	494 925 924	494 925 924	494 925 924
Bulgaria	808 442 754	817 072 343	825 701 932	834 331 520	834 331 520
Tšekki	854 947 297	854 947 297	854 947 297	854 947 297	854 947 297
Tanska	862 367 277	862 367 277	862 367 277	862 367 277	862 367 277
Saksa	4 915 695 459	4 915 695 459	4 915 695 459	4 915 695 459	4 915 695 459
Viro	196 436 567	199 297 294	202 158 021	205 018 748	205 018 748
Irlanti	1 186 281 996	1 186 281 996	1 186 281 996	1 186 281 996	1 186 281 996
Kreikka	2 075 656 043	2 075 656 043	2 075 656 043	2 075 656 043	2 075 656 043
Espanja	4 874 879 750	4 882 179 366	4 889 478 982	4 896 778 599	4 896 778 599
Ranska	7 285 000 537	7 285 000 537	7 285 000 537	7 285 000 537	7 285 000 537

Kalenterivuosi	2023	2024	2025	2026	2027 ja sitä seuraavat vuodet
Kroatia	374 770 237	374 770 237	374 770 237	374 770 237	374 770 237
Italia	3 628 529 155	3 628 529 155	3 628 529 155	3 628 529 155	3 628 529 155
Kypros	47 647 540	47 647 540	47 647 540	47 647 540	47 647 540
Latvia	349 226 285	354 312 105	359 397 925	364 483 744	364 483 744
Liettua	587 064 372	595 613 853	604 163 335	612 712 816	612 712 816
Luxemburg	32 747 827	32 747 827	32 747 827	32 747 827	32 747 827
Unkari	1 243 185 165	1 243 185 165	1 243 185 165	1 243 185 165	1 243 185 165
Malta	4 594 021	4 594 021	4 594 021	4 594 021	4 594 021
Alankomaat	717 382 327	717 382 327	717 382 327	717 382 327	717 382 327
Itävalta	677 581 846	677 581 846	677 581 846	677 581 846	677 581 846
Puola	3 092 416 671	3 123 600 494	3 154 784 317	3 185 968 140	3 185 968 140
Portugali	613 619 128	622 403 166	631 187 204	639 971 242	639 971 242
Romania	1 946 921 018	1 974 479 078	2 002 037 137	2 029 595 196	2 029 595 196

Kalenterivuosi	2023	2024	2025	2026	2027 ja sitä seuraavat vuodet
Slovenia	131 530 052	131 530 052	131 530 052	131 530 052	131 530 052
Slovakia	400 894 402	405 754 516	410 614 629	415 474 743	415 474 743
Suomi	519 350 246	521 168 786	522 987 325	524 805 865	524 805 865
Ruotsi	686 131 966	686 360 116	686 588 267	686 816 417	686 816 417

LIITE VI**TÄMÄN ASETUKSEN 42 ARTIKLAN f ALAKOHDASSA TARKOITETTU
TUOTELUETTELO**

CN-koodi	Kuvaus
ex 0101	Elävät hevoset, aasit, muulit ja muuliaasit:
	– hevoset
0101 21 00	– – puhdasrotuiset siitoseläimet ¹ :
0101 29	– – muut:
0101 29 10	– – – teuraseläimet
0101 29 90	– – – muut
0101 30 00	– aasit
0101 90 00	– muut
ex 0103	Elävät siat:
0103 10 00	– puhdasrotuiset siitoseläimet ²
ex 0106	Muut elävät eläimet:
0106 14 10	– kesyt kanit
ex 0106 19 00	– – muut: porot ja peurat
0106 33 00	– – strutsit; emut (<i>Dromaius novaehollandiae</i>)
0106 39 10	– – – kyyhkyt
0106 39 80	– – – muut linnut

¹ Tähän alanimikkeeseen luokiteltaessa on noudatettava asiaa koskevissa unionin säännöksissä vahvistettuja edellytyksiä (ks. asetus (EU) 2016/1012 ja komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2015/262, annettu 17 päivänä helmikuuta 2015, neuvoston direktiivien 90/427/ETY ja 2009/156/EY mukaisten sääntöjen vahvistamisesta hevoseläinten tunnistusmenetelmien osalta (hevospassista annettu asetus) (EUVL L 59, 3.3.2015, s. 1)).

² Asetus (EU) 2016/1012.

CN-koodi	Kuvaus
ex 0205 00	Hevosensiha, tuore, jäähdytetty tai jäädytetty
ex 0208	Muu liha ja muut syötävät eläimenosat, tuoreet, jäähdytetyt ja jäädytettyt:
ex 0208 10 10	– – kesyä kania
ex 0208 90 10	– – kesyä kyyhkyä
ex 0208 90 30	– – riistaa, muu kuin kania tai jänistä
ex 0208 90 60	– – poroa
ex 0407	Kuorelliset linnunmunat, tuoreet, säilöttyt tai keitetyt:
0407 19 90	– hedelmöittyneet munat, muut kuin siipikarjan munat
0407 29 90	– muut tuoreet munat, muut kuin siipikarjan munat
0407 90 90	– muut munat, muut kuin siipikarjan munat
0701	Tuoreet tai jäähdytetyt perunat
ex 0713	Kuivattu, silvitty palkovilja, myös kalvoton tai halkaistu:
ex 0713 10	– herneet (<i>Pisum sativum</i>):
0713 10 90	– – muut kuin kylvämiseen tarkoitettut
ex 0713 20 00	– kahviherneet (<i>garbanzot</i>):
	– – muut kuin kylvämiseen tarkoitettut
	– pavut (<i>Vigna spp.</i> , <i>Phaseolus spp.</i>):
ex 0713 31 00	– – <i>Vigna mungo</i> (L) Hepper tai <i>Vigna radiata</i> (L) Wilczek -lajin pavut:
	– – – muut kuin kylvämiseen tarkoitettut
ex 0713 32 00	– – adsukipavut (<i>Phaseolus</i> tai <i>Vigna angularis</i>):
	– – – muut kuin kylvämiseen tarkoitettut

CN-koodi	Kuvaus
ex 0713 33	– – tarhapavut (<i>Phaseolus vulgaris</i>):
0713 33 90	– – – muut kuin kylvämiseen tarkoitettut
ex 0713 34 00	– – maapavut (<i>Vigna subterranea</i> tai <i>Voandzeia subterranea</i>):
	– – – muut kuin kylvämiseen tarkoitettut
ex 0713 35 00	– – lehmänpavut (<i>Vigna unguiculata</i>):
	– – – muut kuin kylvämiseen tarkoitettut
ex 0713 39 00	– – muut:
	– – – muut kuin kylvämiseen tarkoitettut
ex 0713 40 00	– linssit eli kylvövirvilät:
	– – muut kuin kylvämiseen tarkoitettut
ex 0713 50 00	– härkäpavut (<i>Vicia faba</i> var. major) ja (<i>Vicia faba</i> var. equina ja <i>Vicia faba</i> var. minor):
	– – muut kuin kylvämiseen tarkoitettut
ex 0713 60 00	– kyyhkynherneet (<i>Cajanus cajan</i>):
	– – muut kuin kylvämiseen tarkoitettut
ex 0713 90 00	– muut:
	– – muut kuin kylvämiseen tarkoitettut
1201 90 00	Soijapavut, myös murskatut, muut kuin kylvämiseen tarkoitettut
1202 41 00	Paahtamattomat tai muulla tavoin kypsentämättömät maapähkinät, kuorelliset, muut kuin kylvämiseen tarkoitettut
1202 42 00	Paahtamattomat tai muulla tavoin kypsentämättömät maapähkinät, kuoritut, myös murskatut, muut kuin kylvämiseen tarkoitettut

CN-koodi	Kuvaus
1203 00 00	Kopra
1204 00 90	Pellavansiemenet, myös murskatut, muut kuin kylvämiseen tarkoitettut
1205 10 90	niukasti erukahappoa sisältävät rapsin- ja rypsinsiemenet, myös murskatut, muut kuin kylvämiseen tarkoitettut
1205 90 00	Rapsin- ja rypsinsiemenet, myös murskatut, muut kuin kylvämiseen tarkoitettut
1206 00 91	Auringonkukansiemenet, kuoritut; harmaa- ja valkearaidallisissa kuorissa, myös murskatut, muut kuin kylvämiseen tarkoitettut
1206 00 99	Muut auringonkukansiemenet, myös murskatut, muut kuin kylvämiseen tarkoitettut
1207 29 00	Puuvillansiemenet, myös murskatut, muut kuin kylvämiseen tarkoitettut
1207 40 90	Seesaminsiemenet, myös murskatut, muut kuin kylvämiseen tarkoitettut
1207 50 90	Sinapinsiemenet, myös murskatut, muut kuin kylvämiseen tarkoitettut
1207 60 00	– saflorin (<i>Carthamus tinctorius</i>) siemenet
1207 91 90	Unikonsiemenet, myös murskatut, muut kuin kylvämiseen tarkoitettut
1207 99 91	Hampunsiemenet, myös murskatut, muut kuin kylvämiseen tarkoitettut
ex 1207 99 96	Muut öljysiemenet ja -hedelmät, myös murskatut, muut kuin kylvämiseen tarkoitettut
ex 1209 29 50	– – – lupiininsiemenet, muut kuin kylvämiseen tarkoitettut
ex 1211	Kasvit ja kasvinosat (myös siemenet ja hedelmät), jollaisia käytetään pääasiallisesti hajusteisiin, farmaseuttisiin tuotteisiin, hyönteisten ja sienitautien torjunta-aineisiin tai niiden kaltaisiin tuotteisiin, tuoreet tai kuivatut, myös paloittelut, murskatut tai jauhetut, lukuun ottamatta CN-koodiin ex1211 90 86 kuuluvia, IX osassa lueteltuja tuotteita;

1212 94 00	Juurisikurin juuret
ex 1214	Lantut, rehujuurikkaat ja muut rehujuuret, heinä, sini- eli rehumailanen (alfalfa), apila, esparsetti, rehukaali, lupiini, virna ja niiden kaltaiset rehuaineet, myös pelleteiksi valmistetut:
ex 1214 10 00	– sini- eli rehumailasjauho ja -pelletit (alfalfa):
	– – – muut kuin keinoitekoisesti lämpökuivatusta sini- eli rehumailasesta valmistetut tai muulla tavoin kuivatusta ja jauhetusta sini- eli rehumailasesta (alfalfa) valmistetut
ex 1214 90	– muut:
1214 90 10	– – rehujuurikkaat, lantut ja muut rehujuuret
ex 1214 90 90	– – muut, ei kuitenkaan:
	– – – keinoitekoisesti lämpökuivatut esparsetti, apila, lupiini, virna ja niiden kaltaiset rehuaineet, lukuun ottamatta heinää ja rehukaalia sekä heinää sisältäviä tuotteita
	– – – muulla tavoin kuivatut ja jauhetut esparsetti, apila, lupiini, virna, hunajalootus, kahviherne ja linnunjalka
ex 2206	Muut käymisen avulla valmistetut juomat (esim. siideri, päärynäviini ja sima); käymisen avulla valmistettujen juomien sekoitukset sekä käymisen avulla valmistettujen juomien ja alkoholittomien juomien sekoitukset, muualle kuulumattomat
ex 2206 00 31 – ex 2206 00 89	käymisen avulla valmistetut juomat, muut kuin piquette
5201	Karstaamaton ja kampaamaton puuvilla

LIITE VII**JÄSENVALTIOIDEN MÄÄRÄRAHAT (VARAINHOITOVUOTTA KOHDEN) 88 ARTIKLAN
1 KOHDASSA TARKOITETUILLE VIINIALAN INTERVENTIOTYYPEILLE**

	EUR (käypinä hintoina)
Bulgaria	25 721 000
Tšekki	4 954 000
Saksa	37 381 000
Kreikka	23 030 000
Espanja	202 147 000
Ranska	269 628 000
Kroatia	10 410 000
Italia	323 883 000
Kypros	4 465 000
Liettua	43 000
Unkari	27 970 000
Itävalta	13 155 000
Portugali	62 670 000
Romania	45 844 000
Slovenia	4 849 000
Slovakia	4 887 000

LIITE VIII

87 ARTIKLAN 1 KOHDAN TOISESSA ALAKOHDASSA TARKOITETUT JÄSENVALTIOIDEN MÄÄRÄRAHAT PUUVILLAN OSALTA
(euroa käypinä hintoina)

Kalenterivuosi	2023	2024	2025	2026	2027 ja sitä seuraavat vuodet
Bulgaria	2 557 820	2 557 820	2 557 820	2 557 820	2 557 820
Kreikka	183 996 000	183 996 000	183 996 000	183 996 000	183 996 000
Espanja	59 690 640	59 690 640	59 690 640	59 690 640	59 690 640
Portugali	177 589	177 589	177 589	177 589	177 589

LIITE IX

JÄSENVALTIOIDEN MÄÄRÄRAHAT 87 ARTIKLAN 1 KOHDAN KOLMANNESSA ALAKOHDASSA TARKOITETTUIJEN SUORIEN
TUKIEN OSALTA ILMAN PUUVILLAA JA ENNEN SIIRTOJA

(euroa käypinä hintoina)

Kalenterivuosi	2023	2024	2025	2026	2027 ja sitä seuraavat vuodet
Belgia	494 925 924	494 925 924	494 925 924	494 925 924	494 925 924
Bulgaria	805 884 934	814 514 523	823 144 112	831 773 700	831 773 700
Tšekki	854 947 297	854 947 297	854 947 297	854 947 297	854 947 297
Tanska	862 367 277	862 367 277	862 367 277	862 367 277	862 367 277
Saksa	4 915 695 459	4 915 695 459	4 915 695 459	4 915 695 459	4 915 695 459
Viro	196 436 567	199 297 294	202 158 021	205 018 748	205 018 748
Irlanti	1 186 281 996	1 186 281 996	1 186 281 996	1 186 281 996	1 186 281 996

Kalenterivuosi	2023	2024	2025	2026	2027 ja sitä seuraavat vuodet
Kreikka	1 891 660 043	1 891 660 043	1 891 660 043	1 891 660 043	1 891 660 043
Espanja	4 815 189 110	4 822 488 726	4 829 788 342	4 837 087 959	4 837 087 959
Ranska	7 285 000 537	7 285 000 537	7 285 000 537	7 285 000 537	7 285 000 537
Kroatia	374 770 237	374 770 237	374 770 237	374 770 237	374 770 237
Italia	3 628 529 155	3 628 529 155	3 628 529 155	3 628 529 155	3 628 529 155
Kypros	47 647 540	47 647 540	47 647 540	47 647 540	47 647 540
Latvia	349 226 285	354 312 105	359 397 925	364 483 744	364 483 744
Liettua	587 064 372	595 613 853	604 163 335	612 712 816	612 712 816
Luxemburg	32 747 827	32 747 827	32 747 827	32 747 827	32 747 827
Unkari	1 243 185 165	1 243 185 165	1 243 185 165	1 243 185 165	1 243 185 165
Malta	4 594 021	4 594 021	4 594 021	4 594 021	4 594 021
Alankomaat	717 382 327	717 382 327	717 382 327	717 382 327	717 382 327

Kalenterivuosi	2023	2024	2025	2026	2027 ja sitä seuraavat vuodet
Itävalta	677 581 846	677 581 846	677 581 846	677 581 846	677 581 846
Puola	3 092 416 671	3 123 600 494	3 154 784 317	3 185 968 140	3 185 968 140
Portugali	613 441 539	622 225 577	631 009 615	639 793 653	639 793 653
Romania	1 946 921 018	1 974 479 078	2 002 037 137	2 029 595 196	2 029 595 196
Slovenia	131 530 052	131 530 052	131 530 052	131 530 052	131 530 052
Slovakia	400 894 402	405 754 516	410 614 629	415 474 743	415 474 743
Suomi	519 350 246	521 168 786	522 987 325	524 805 865	524 805 865
Ruotsi	686 131 966	686 360 116	686 588 267	686 816 417	686 816 417

LIITE X**JÄSENVALTIOIDEN MÄÄRÄRAHAT (VARAINHOITOVUOTTA KOHDEN) 88 ARTIKLAN
2 KOHDASSA TARKOITETUILLE MEHILÄISHOITOALAN INTERVENTIOTYYPEILLE**

	EUR (käypinä hintoina)
Belgia	422 967
Bulgaria	2 063 885
Tšekki	2 121 528
Tanska	295 539
Saksa	2 790 875
Viro	140 473
Irlanti	61 640
Kreikka	6 162 645
Espanja	9 559 944
Ranska	6 419 062
Kroatia	1 913 290
Italia	5 166 537
Kypros	169 653
Latvia	328 804
Liettua	549 828
Luxemburg	30 621
Unkari	4 271 227

	EUR (käypinä hintoina)
Malta	14 137
Alankomaat	295 172
Itävalta	1 477 188
Puola	5 024 968
Portugali	2 204 232
Romania	6 081 630
Slovenia	649 455
Slovakia	999 973
Suomi	196 182
Ruotsi	588 545

LIITE XI

**89 ARTIKLAN 3 KOHDASSA TARKOITETTU UNIONIN TUEN JAKAUTUMINEN MAASEUDUN KEHITTÄMISEN (2023–2027)
INTERVENTIOTYÖYPPIEN OSALTA**

(käypinä hintoina; euroa)

Vuosi	2023	2024	2025	2026	2027	Vuodet 2023– 2027 yhteensä
Belgia	82 800 894	82 800 894	82 800 894	82 800 894	82 800 894	414 004 470
Bulgaria	282 162 644	282 162 644	282 162 644	282 162 644	282 162 644	1 410 813 220
Tšekki	259 187 708	259 187 708	259 187 708	259 187 708	259 187 708	1 295 938 540
Tanska	75 934 060	75 934 060	75 934 060	75 934 060	75 934 060	379 670 300
Saksa	1 092 359 738	1 092 359 738	1 092 359 738	1 092 359 738	1 092 359 738	5 461 798 690
Viro	88 016 648	88 016 648	88 016 648	88 016 648	88 016 648	440 083 240
Irlanti	311 640 628	311 640 628	311 640 628	311 640 628	311 640 628	1 558 203 140
Kreikka	556 953 600	556 953 600	556 953 600	556 953 600	556 953 600	2 784 768 000
Espanja	1 080 382 825	1 080 382 825	1 080 382 825	1 080 382 825	1 080 382 825	5 401 914 125

Vuosi	2023	2024	2025	2026	2027	Vuodet 2023– 2027 yhteensä
Ranska	1 459 440 070	1 459 440 070	1 459 440 070	1 459 440 070	1 459 440 070	7 297 200 350
Kroatia	297 307 401	297 307 401	297 307 401	297 307 401	297 307 401	1 486 537 005
Italia	1 349 921 375	1 349 921 375	1 349 921 375	1 349 921 375	1 349 921 375	6 749 606 875
Kypros	23 770 514	23 770 514	23 770 514	23 770 514	23 770 514	118 852 570
Latvia	117 495 173	117 495 173	117 495 173	117 495 173	117 495 173	587 475 865
Liettua	195 495 162	195 495 162	195 495 162	195 495 162	195 495 162	977 475 810
Luxemburg	12 310 644	12 310 644	12 310 644	12 310 644	12 310 644	61 553 220
Unkari	416 869 149	416 869 149	416 869 149	416 869 149	416 869 149	2 084 345 745
Malta	19 984 497	19 984 497	19 984 497	19 984 497	19 984 497	99 922 485
Alankomaat	73 268 369	73 268 369	73 268 369	73 268 369	73 268 369	366 341 845
Itävalta	520 024 752	520 024 752	520 024 752	520 024 752	520 024 752	2 600 123 760
Puola	1 320 001 539	1 320 001 539	1 320 001 539	1 320 001 539	1 320 001 539	6 600 007 695
Portugali	540 550 620	540 550 620	540 550 620	540 550 620	540 550 620	2 702 753 100

Vuosi	2023	2024	2025	2026	2027	Vuodet 2023– 2027 yhteensä
Romania	967 049 892	967 049 892	967 049 892	967 049 892	967 049 892	4 835 249 460
Slovenia	110 170 192	110 170 192	110 170 192	110 170 192	110 170 192	550 850 960
Slovakia	259 077 909	259 077 909	259 077 909	259 077 909	259 077 909	1 295 389 545
Suomi	354 549 956	354 549 956	354 549 956	354 549 956	354 549 956	1 772 749 780
Ruotsi	211 889 741	211 889 741	211 889 741	211 889 741	211 889 741	1 059 448 705
EU-27 yhteensä	12 078 615 700	12 078 615 700	12 078 615 700	12 078 615 700	12 078 615 700	60 393 078 500
Tekninen apu (0,25 %)	30 272 220	30 272 220	30 272 220	30 272 220	30 272 220	151 361 100
Yhteensä	12 108 887 920	12 108 887 920	12 108 887 920	12 108 887 920	12 108 887 920	60 544 439 600

LIITE XII**VÄHIMMÄISMÄÄRÄT 6 ARTIKLAN 1 KOHDAN G ALAKOHDASSA TARKOITETUN ERITYISTAVOITTEEN SAAVUTTAMISEKSI**

(euroa käypinä hintoina)

Kalenterivuosi	2023	2024	2025	2026	2027 ja sitä seuraavat vuodet
Belgia	14 847 778	14 847 778	14 847 778	14 847 778	14 847 778
Bulgaria	24 176 548	24 435 436	24 694 323	24 953 211	24 953 211
Tšekki	25 648 419	25 648 419	25 648 419	25 648 419	25 648 419
Tanska	25 871 018	25 871 018	25 871 018	25 871 018	25 871 018
Saksa	147 470 864	147 470 864	147 470 864	147 470 864	147 470 864
Viro	5 893 097	5 978 919	6 064 741	6 150 562	6 150 562
Irlanti	35 588 460	35 588 460	35 588 460	35 588 460	35 588 460
Kreikka	56 749 801	56 749 801	56 749 801	56 749 801	56 749 801
Espanja	144 455 673	144 674 662	144 893 650	145 112 639	145 112 639

Kalenterivuosi	2023	2024	2025	2026	2027 ja sitä seuraavat vuodet
Ranska	218 550 016	218 550 016	218 550 016	218 550 016	218 550 016
Kroatia	11 243 107	11 243 107	11 243 107	11 243 107	11 243 107
Italia	108 855 875	108 855 875	108 855 875	108 855 875	108 855 875
Kypros	1 429 426	1 429 426	1 429 426	1 429 426	1 429 426
Latvia	10 476 789	10 629 363	10 781 938	10 934 512	10 934 512
Liettua	17 611 931	17 868 416	18 124 900	18 381 384	18 381 384
Luxemburg	982 435	982 435	982 435	982 435	982 435
Unkari	37 295 555	37 295 555	37 295 555	37 295 555	37 295 555
Malta	137 821	137 821	137 821	137 821	137 821
Alankomaat	21 521 470	21 521 470	21 521 470	21 521 470	21 521 470
Itävalta	20 327 455	20 327 455	20 327 455	20 327 455	20 327 455
Puola	92 772 500	93 708 015	94 643 530	95 579 044	95 579 044
Portugali	18 403 246	18 666 767	18 930 288	19 193 810	19 193 810

Kalenterivuosi	2023	2024	2025	2026	2027 ja sitä seuraavat vuodet
Romania	58 407 631	59 234 372	60 061 114	60 887 856	60 887 856
Slovenia	3 945 902	3 945 902	3 945 902	3 945 902	3 945 902
Slovakia	12 026 832	12 172 635	12 318 439	12 464 242	12 464 242
Suomi	15 580 507	15 635 064	15 689 620	15 744 176	15 744 176
Ruotsi	20 583 959	20 590 803	20 597 648	20 604 493	20 604 49

LIITE XIII

YMPÄRISTÖÄ JA ILMASTOA KOSKEVAT UNIONIN SÄÄDÖKSET, JOIDEN
TAVOITTEIDEN SAAVUTTAMISTA JÄSENVALTIOIDEN OLISI EDISTETTÄVÄ
KYSEISTEN TAVOITTEIDEN MUKAISILLA YMP:N STRATEGIASUUNNITELMILLAAN
108, 109 JA 115 ARTIKLAN MUKAISESTI:

- Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/147/EY, annettu 30 päivänä marraskuuta 2009, luonnonvaraisten lintujen suojelusta;
- Neuvoston direktiivi 92/43/ETY, annettu 21 päivänä toukokuuta 1992, luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta;
- Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/60/EY, annettu 23 päivänä lokakuuta 2000, yhteisön vesipolitiikan puitteista;
- Neuvoston direktiivi 91/676/ETY, annettu 12 päivänä joulukuuta 1991, vesien suojelemisesta maataloudesta peräisin olevien nitraattien aiheuttamalta pilaantumiselta;
- Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/50/EY, annettu 21 päivänä toukokuuta 2008, ilmanlaadusta ja sen parantamisesta;
-

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2016/2284, annettu 14 päivänä joulukuuta 2016, tiettyjen ilman epäpuhtauksien kansallisten päästöjen vähentämisestä, direktiivin 2003/35/EY muuttamisesta sekä direktiivin 2001/81/EY kumoamisesta;

- Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/841, annettu 30 päivänä toukokuuta 2018, maankäytöstä, maankäytön muutoksesta ja metsätaloudesta aiheutuvien kasvihuonekaasujen päästöjen ja poistumien sisällyttämisestä vuoteen 2030 ulottuviin ilmasto- ja energiapolitiikan puitteisiin sekä asetuksen (EU) N:o 525/2013 ja päätöksen N:o 529/2013/EU muuttamisesta;
- Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/842, annettu 30 päivänä toukokuuta 2018, sitovista vuotuisista kasvihuonekaasupäästöjen vähennyksistä jäsenvaltioissa vuosina 2021–2030, joilla edistetään ilmastotoimia Pariisin sopimuksen sitoumusten täyttämiseksi, sekä asetuksen (EU) N:o 525/2013 muuttamisesta;
- Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2018/2001, annettu 11 päivänä joulukuuta 2018, uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämisestä;
- Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2012/27/EU, annettu 25 päivänä lokakuuta 2012, energiatehokkuudesta, direktiivien 2009/125/EY ja 2010/30/EU muuttamisesta sekä direktiivien 2004/8/EY ja 2006/32/EY kumoamisesta;
-

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) 2018/1999, annettu 11 päivänä joulukuuta 2018, energiaunionin ja ilmastotoimien hallinnosta, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 663/2009 ja (EY) N:o 715/2009, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 94/22/EY, 98/70/EY, 2009/31/EY, 2009/73/EY, 2010/31/EU, 2012/27/EU ja 2013/30/EU, neuvoston direktiivien 2009/119/EY ja (EU) 2015/652 muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 525/2013 kumoamisesta;

- Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/128/EY, annettu 21 päivänä lokakuuta 2009, yhteisön politiikan puitteista torjunta-aineiden kestävän käytön aikaansaamiseksi.
-

LIITE XIV**142 ARTIKLASSA TARKOITETTU KESKEISIIN INDIKAATTOREIHIN PERUSTUVA
RAPORTOINTI**

Euroopan maatalouden tukirahaston (maaloustukirahasto) ja Euroopan maaseudun kehittämisen
maatalousrahaston (maaseuturahasto) indikaattorit

Tavoite	Keskeiset indikaattorit
Riittävien maataloustulojen ja maatalouden muutoskestävyyden tukeminen koko unionin alueella pitkän aikavälin elintarviketurvan ja maatalouden monimuotoisuuden parantamiseksi ja maataloustuotannon taloudellisen kestävyuden varmistaminen unionissa	O.3 YMP-tuen edunsaajien lukumäärä C.25 Maatalouden tuotannontekijätulo R.6 Uudelleenjako pienemmille maatiloille: Täydentävän suoran tuen prosenttiosuus hehtaaria kohden keskimääräistä tilakokoa pienempien tukikelpoisten tilojen osalta (keskiarvoon verrattuna)
Maatilojen markkinasuuntautuneisuuden ja kilpailukyvyn parantaminen lyhyellä ja pitkällä aikavälillä, myös kiinnittämällä enemmän huomiota tutkimukseen, teknologiaan ja digitalisointiin	R.9 Maatilojen uudenaikaistaminen: Niiden maatilojen osuus, jotka saavat investointitukea rakenneuudistuksiin ja uudenaikaistamiseen, resurssitehokkuus mukaan lukien
Viljelijöiden aseman parantaminen arvoketjussa	R.10 Toimitusketjun parempi organisointi: Niiden maatilojen osuus, jotka osallistuvat YMP:stä tuettuihin tuottajaryhmiin, tuottajaorganisaatioihin, paikallisille markkinoille, lyhyisiin toimitusketjuihin ja laatujärjestelmiin

Tavoite	Keskeiset indikaattorit
Ilmastomuutoksen hillitsemisen ja ilmastomuutokseen sopeutumisen edistäminen muun muassa vähentämällä kasvihuonekaasupäästöjä ja parantamalla hiilen sitomista sekä kestävän energiantuotannon edistäminen	I.10 Myötävaikuttaminen ilmastomuutoksen hillitsemiseen: Maatalouden kasvihuonekaasupäästöt R.14 Hiilen sitominen maaperään ja biomassaan: Päästöjen vähentämistä tai hiilen varastoinnin jatkamista tai lisäämistä koskevien tuettujen sitoumusten alaisen käytössä olevan maatalousmaan (KMM) osuus (esim. pysyvä nurmi, monivuotiset kasvit, jotka muodostavat pysyvän kasvipeitteen, kosteikon ja turvemaan maatalousmaa) R.17 Metsitetty maa: Alue, joka saa tukea metsittämiseen, peltometsäviljelyyn ja ennallistamiseen, eriteltynä näiden mukaan
Kestävän kehityksen ja luonnonvarojen, kuten veden, maaperän ja ilman, tehokkaan hoidon edistäminen, myös vähentämällä kemikaaliriippuvuutta	O.34 Hehtaarimäärä, johon sovelletaan ympäristökäytäntöjä (yhdistelmäindikaattori: ehdollisuusjärjestelmän piiriin kuuluva fyysinen ala, ekojärjestelmät, maa- ja metsätalous-, ympäristö- ja ilmastohoitositoumukset) I.15 Veden laadun parantaminen: Maatalousmaan ravinnetase I.16 Ravinnehuuhtoutumien vähentäminen: Pohjaveden nitraatit – niiden pohjavesiasemien prosenttiosuus, joilla nitraattipitoisuus on yli 50 mg/l, direktiivin 91/676/ETY mukaisesti I.18 Torjunta-aineiden kestävä käyttö ja niiden käytön vähentäminen: Torjunta-aineiden riskit, käyttö ja vaikutukset R.19 Maaperän parantaminen ja suojeleminen: Käytössä olevan maatalousmaan (KMM) osuus, joka kuuluu maaperän hoitoa edistävien tuettujen sitoumusten piiriin tarkoituksena parantaa maaperän laatua ja lisätä maaperäeliöstöä (mm. maanmuokkauksen vähentäminen, maaperän kasvipeitteisyys, palkokasveja käsittävä viljelykierto) R.20 Ilmanlaadun parantaminen: Sellaisen käytössä olevan maatalousmaan (KMM) osuus, joka kuuluu tuettujen sitoumusten piiriin ammoniakkipäästöjen vähentämiseksi

Tavoite	Keskeiset indikaattorit
	R.21 Veden laadun suojeleminen: Käytössä olevan maatalousmaan (KMM) osuus, joka kuuluu vesimuodostumien laatua koskevien tuettujen sitoumusten piiriin R.22 Ravinnehuollon kestävyys: Käytössä olevan maatalousmaan (KMM) osuus, joka kuuluu parannettua ravinnehuoltoa koskevien tuettujen sitoumusten piiriin R.24 Torjunta-aineiden kestävä käyttö ja käytön vähentäminen: Torjunta-aineiden kestävä käyttöön tähtäävien tuettujen erityissitoumusten mukaisen käytössä olevan maatalousmaan (KMM) osuus torjunta-aineiden riskien ja vaikutusten, kuten torjunta-aineiden valumisen, vähentämiseksi
Luonnon monimuotoisuuden vähenemisen pysäyttämisen ja tämän suuntauksen kääntämisen sekä ekosysteemipalvelujen edistäminen sekä elinympäristöjen ja maisemien säilyttäminen	C.33 Maatalousmaa, luonnonmukainen tuotanto I.21 Ekosysteemipalvelujen tarjonnan parantaminen: Maisemapiirteitä omaavan maatalousmaan osuus R.29 Luonnonmukaisen maatalouden kehittäminen: Käytössä olevan maatalousmaan (KMM) osuus, jota tuetaan YMP:n puitteissa luonnonmukaisen maatalouden ylläpitämisestä ja siihen siirtymisestä, eriteltynä näiden mukaan R.34 Maisemapiirteiden säilyttäminen: Käytössä olevan maatalousmaan (KMM) osuus, joka kuuluu maisemapiirteiden, myös pensasaitojen ja puiden, hoitoa koskevien tuettujen sitoumusten piiriin
Nuorten viljelijöiden ja uusien viljelijöiden houkuttelevuus alalle, heidän tukemisensa ja kestävä yritystoiminnan kehittämisen helpottaminen maaseutualueilla	R.36 Sukupolvenvaihdos: Niiden nuorten viljelijöiden lukumäärä, jotka ovat perustamassa maatilaa YMP:n tuen avulla, eriteltynä sukupuolen mukaan

Tavoite	Keskeiset indikaattorit
Työllisyyden kasvun, sukupuolten tasa-arvon, mukaan lukien naisten osallistuminen viljelyyn, sekä sosiaalisen osallisuuden ja paikallisen kehittämisen edistäminen maaseutualueilla, myös kiertotaloudessa ja kestävässä metsätaloudessa	R.37 Kasvu ja työpaikat maaseutualueilla: Tuetut uudet työpaikat YMP-hankkeissa
	R.38 Leader-kattavuus: Paikallisten kehittämisstrategioiden kattaman maaseutuväestön osuus
	R.41 Maaseutuverkostojen Eurooppa: YMP-tuen myötä paremmasta palvelujen saatavuudesta ja infrastruktuurista hyötyvän maaseutuväestön osuus*
Sellaisen unionin maatalouden kyvyn parantaminen, joka koskee vastaamista ruokaa ja terveyttä koskeviin yhteiskunnan vaatimuksiin, mukaan lukien laadukas, turvallinen ja ravitseva kestävällä tavalla tuotettu ruoka, ruokahävikin vähentäminen, eläinten hyvinvoinnin parantaminen ja mikrobilääkeresistenssin torjunta	I.28 Mikrobilääkkeiden käytön rajoittaminen tuotantoeläimille: mikrobilääkkeiden myynti/käyttö elintarviketuotantoeläimille R.43 Mikrobilääkkeiden käytön rajoittaminen: Niiden eläinyksiköiden osuus, joita mikrobilääkkeiden käytön rajoittamiseen (ennaltaehkäisy/vähentäminen) tähtäävät interventiot koskevat R.44 Eläinten hyvinvoinnin parantaminen: Niiden eläinyksiköiden osuus, joihin sovelletaan eläinten hyvinvoinnin parantamiseen tähtääviä tuettuja toimia
Maatalouden ja maaseudun uudenaikaistaminen lisäämällä ja jakamalla tietämystä, innovointia ja digitalisointia maataloudessa ja maaseutualueilla sekä kannustalla niiden käyttöönottoon viljelijöiden keskuudessa tutkimuksen, innovoinnin, tietämyksen vaihdon ja koulutuksen paremman saatavuuden avulla	R.1 Tuloksellisuuden parantaminen tietämyksen ja innovoinnin avulla: YMP:stä tuetusta neuvonnasta, koulutuksesta tai tietämyksen vaihdosta hyötyvien tai eurooppalaisen innovaatiokumppanuuden (EIP) toimijaryhmiin osallistuvien henkilöiden lukumäärä tavoitteen ollessa kestävä taloudellisen, sosiaalisen, ympäristö- ja ilmastotoimien ja resurssitehokkuuden tuloksellisuuden parantaminen